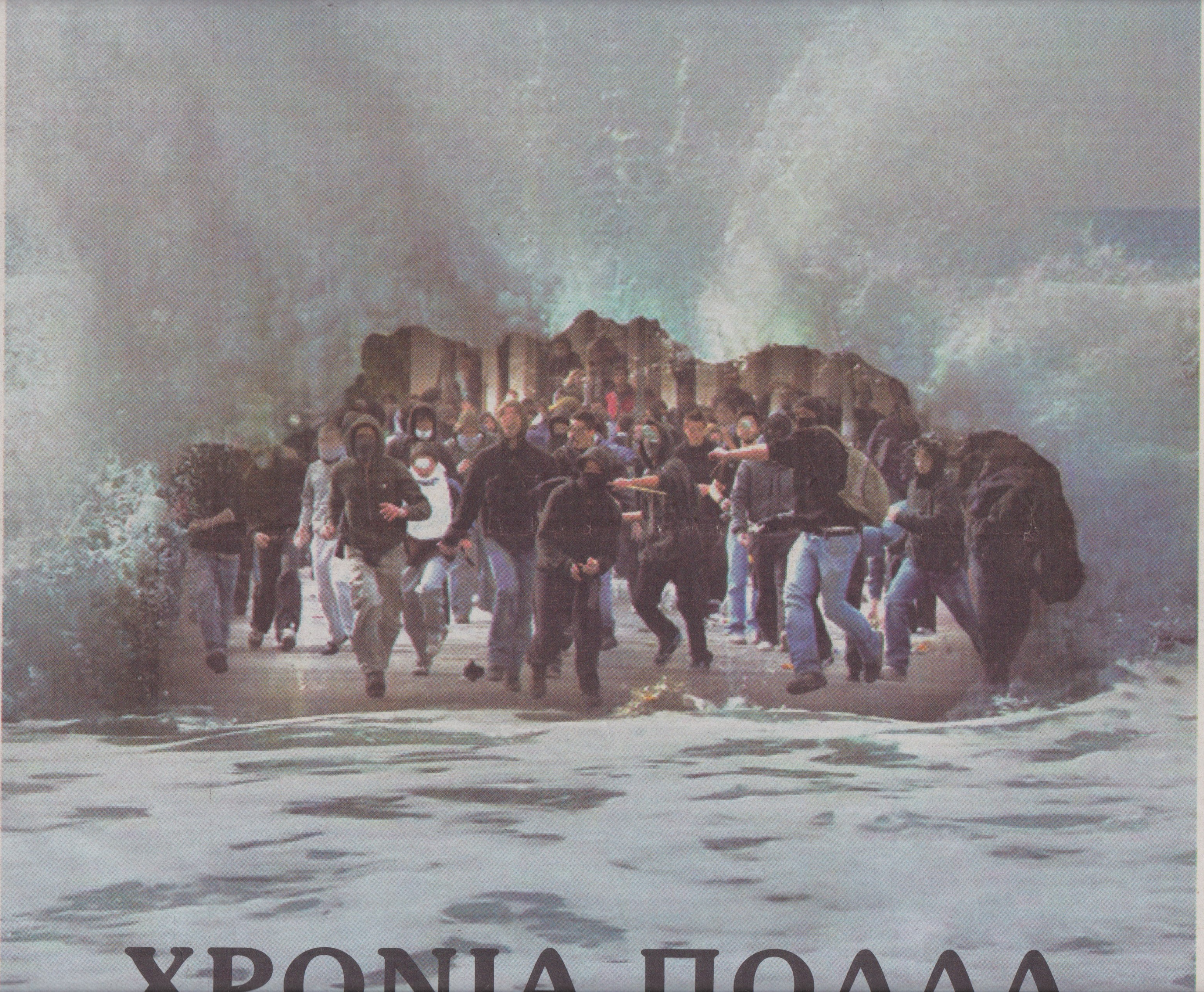
ΟΥΤΕ ΦΑΣΙΣΜΟΣ, ΟΥΤΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΚΑΤΩ Ο ΚΡΑΤΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΑΝΑΡΧΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ. Φύλλου 90
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2010
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
ΑΔΕΛΦΙΑ!

Πράσινες κατεργαριές, τα κουλουβάχατα της ιστορίας και άλλα τινά...

Είναι γεγονός αδιαμφισβήτητο ότι ο Ομπάμα και τα οράματα του συγκροτούν τη νέα παγκόσμια θεολογία για εκατομμύρια πιστούς. Δεν έχει κανείς παρά να δεί –και να εκτιμήσει– τον κόπο που καταβάλει ο γιωργάκης «αντιγράφοντας» τις ομιλίες του Ομπάμα από το CNN. Και όπως κάθε θρησκεία, η ομπαμολατρεία οδηγεί σε εξευτελιστικά επίπεδα εξουσιαστές και εξουσιαζόμενους.

Σάστισαν, όμως, ακόμα και οι πιο τυφλοί ομπαμολάτρες όταν ανακοινώθηκε ότι το Βραβείο Νόμπελ Ειρήνης απονέμεται –σε ποιόν άλλον– στον θεϊκό Μπάρακ Ομπάμα, στα πλαίσια ασφαλώς του δόγματος της «προληπτικής ειρήνης», κατ' αντιστοιχία με τον «προληπτικό πόλεμο». Λάθος. Δεν απονεμήθηκε στον Ομπάμα αλλά στα Οραματά του για τα πυρηνικά. Ο Ομπάμα κοιμόταν την ώρα που η επιτροπή ανακοίνωνε το αποτέλεσμα, κάτι βέβαια που δικαιολογείται από την διαφορά ώρας, τα Οράματά του όμως όχι.

Ασφαλώς και ο ίδιος ο Ομπάμα θα ξαφνιάστηκε με αυτή την ουρανομήκη εκδήλωση δουλοφροσύνης. Αντίστοιχο ξάφνιασμα θα ένιωθε και ο Νέρωνας αν τον ξυπνούσαν οι αυλικοί του για να του ανακοινώσουν ότι οι Έλληνες τον ανακήρυξαν χρυσό Ολυμπιονίκη χωρίς να μπει καν στην τυπική διαδικασία να επισκεφτεί την Ολυμπία. Ήδη στην Ρώμη οι αυτοκράτορες απολάμβαναν λατρεία θεϊκή...

Με αυτή την ομπαμική χρυσόσκονη προσπαθεί να πασπαλιστεί –για να επιστρέψουμε στα καθ' ύμας– και ο γιωργάκης για να μεταδώσει το δικό του Όραμα στον συνήθως ανυπόμονο και αχάριστο «όχλο». Οι ρήτορες ξελαρυγγιάζονται στην Αγορά για τις θεϊκές ικανότητες του Ουράνιου Γιωργάκη, πόσο εύκολα μπορεί να μεταμορφώνει με μιά του κίνηση την Ελλάδα σε «Δανία του Νότου», ότι ξέρει το μαγικό ξόρκι για να λύσει το Κυπριακό (μητέρες πατρίδες), αλλά και τι σπουδαίες προσωπικές γνωριμίες διαθέτει. Μιλάει στον ενικό με πλανητάρχες και σουλτάνους, μεγιστάνες και αρχηγούς κρατών, όλο το διεθνές τζετ σετ έχει να πει τα καλύτερα για τον γιωργάκη και δεν τον αποκαλούν κοροϊδευτικά «γιωργάκη» αλλά «Giorgo». Οι αγιογράφοι του μάλιστα επιμένουν ότι αν δεν ήταν ο γιωργάκης με το προσωπικό του κύρος να πείσει τους «εταίρους», «*η χρεωκοπία μας θα ήταν βέβαιη*».

Θα ήταν άκομψο, βέβαια, να απαιτεί κανείς από τον μυθικό Γιωργάκη να ασχοληθεί και με τη μίζερη και γκρίζα «καθημερινότητα». Δεν πρέπει να εξοικειωθούν οι υπήκοοι με το είδωλό τους, γιατί υπάρχει ο κίνδυνος να παραγνωριστούν. Εξ άλλου, ο Πορφυρογέννητος δεν έχει καιρό για χάσιμο. Από τον εξωτικό Άγιο Δομήνικο, όπου σαν πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς επεξεργάστηκε τα προβλήματα του Τρίτου Κόσμου, έκανε μόλις ένα μικρό διάλλειμα για να διατυπώσει ακατανόητους χρησμούς (στο χείλος της χρεωκοπίας, η Ελλάδα στην εντατική) πριν απογειωθεί για την Κοπεγχάγη για να ασχοληθεί με το ζήτημα της κλιματικής αλλαγής! Πάντα αφιερωμένος στα προβλήματα των Άλλων!

Ωστόσο για ορισμένους κακεντρεχείς η «απόδραση από την καθημερινότητα» περισσότερο ταιριάζει με το παράδειγμα του Φρειδερίκου του Β΄ της Πρωσίας που στην πρώτη του μάχη το έβαλε στα πόδια από την τρομάρα του μαζί με το αγαπημένο του κυνηγόσκυλο. Τον πρόλαβε, όμως, ο πρίγκηπας του Ντεσάου για να τον ενημερώσει ότι τελικά οι Πρώσσοι νίκησαν ώστε να πειστεί ο νεαρός βασιλιάς να επιστρέψει στο θρόνο του. Ο Φρειδερίκος ο Β΄ ξεπέρασε το αρχικό του στραβοπάτημα, εντρύφησε στην τέχνη του πολέμου, κέρδισε τον Επταετή πόλεμο και ονομάστηκε «Μέγας».

Άλλωστε σε πείσμα όλων των ψευδοπροφητών που βλέπουν χρεωκοπίες και άλλα δεινά, θα άφηναν ποτέ οι Μεγάλες Δυνάμεις αυτή την ανυπότακτη γωνιά της Ευρώπης χωρίς ισχυρό κράτος; Ακόμα και όταν τα τουρκικά στρατεύματα έφτασαν στη Λαμία στον πόλεμο του 1897, οι Προστάτες παρενέβησαν για να σώσουν το νεοσύστατο ελληνικό κράτος από την διάλυση. Δεν χάνουν ευκαιρία κάθε λίγο και λιγάκι οι Δυνατοί να απειλούν, να υποβαθμίζουν, να κοροϊδεύουν και να εκβιάζουν, αλλά ποιο κοπάδι δεν έχει το μαύρο του πρόβατο; Ακούγεται κάπως ντροπιαστικό η πάλαι ποτέ «Ισχυρή Ελλάδα» να ανήκει πλέον στο κλαμπ των PIGS (Portugal, Ireland, Greece, Spain) αλλά υπάρχουν και χειρότερα σ' αυτό τον κόσμο. Το χιλιοτραγουδισμένο Ντουμπάι, η Μέκκα της πιο αλλοπρόσαλης σπατάλης, δείχνει το δρόμο.

«*Δυστυχώς ξαναδανειστήκαμεν*», λένε σε όλους τους τόνους οι διάδοχοι του Τρικούπη, προετοιμάζοντας την μεγάλη Εαρινή Φοροεπιδρομή.

Αλλά ποιο είναι αυτό το Όραμα που προσπαθεί να μεταγγίσει ο Γιωργάκης στις «μάζες»;

Μια πτυχή του είναι η γνωστή μας «πράσινη ανάπτυξη». Όσοι νομίζουν ότι η «πράσινη ανάπτυξη» δεν είναι πάρα άλλο ένα εισπρακτικό κόλπο με τα τέλη κυκλοφορίας στα σαραβαλάκια των φτωχών συνταξιούχων, τους αφιερώνουμε το παρακάτω απόσπασμα.

«*Ας σημειωθεί ότι, σήμερα, η συζήτηση επικεντρώνεται σε «πράσινα» οπλικά συστήματα, τα οποία τείνουν να χρησιμοποιούν μικρότερες ποσότητες ορυκτών καυσίμων, έτσι ώστε να επιβαρύνουν λιγότερο το περιβάλλον αλλά και να περιορίζουν εξαρτήσεις και κόστη*».

Δεν είναι ο Ομπάμα, δεν είναι ο Μπιλ Κλίντον, μηδέ ο Τζίμυ Κάρτερ, ούτε ο Μπόνο των U2.

Είναι ο Πάνος Μπεγλίτης (Panos Beglitis) αναπληρωτής Υπουργός Άμυνας (Καθημερινή 19/12/09).

Έχει καμία σημασία αν τα τεθωρακισμένα και τα βομβαρδιστικά του μέλλοντος θα είναι φιλικά προς το περιβάλλον; Ε λοιπόν, έχει!

Παρασυρθήκαμε, όμως, από τα «πράσινα οράματα» και κινδυνεύουμε να χάσουμε τη γη κάτω από τα πόδια μας αν υποτιμήσουμε την κοσμοϊστορικής σημασίας αλλαγή ηγεσίας στην ΝΔ.

Εδώ δεν υπάρχει θέση για ονείρατα και οπτασίες, το σενάριο θυμίζει ασπρόμαυρη ελληνική ταινία του '60. Το ανερχόμενο αστέρι της πολιτικής πέφτει ξαφνικά στη δυσμένεια του εργοστασιάρχη-κακού πεθερού, τα βροντάει και για να ζήσει τραγουδάει στις υπόγειες ταβέρνες μέχρι να του ξαναχαμογελάσει η τύχη. Είναι λοιπόν εύλογο το ακροατήριο να συμπαθήσει τον «αδικημένο», «τίμιο» νέο και αυτοδημιούργητο, από την πάμπλουτη απόγονο της Οικογένειας. Απλοϊκό και βολικό σενάριο, ιδανικό για τα μωρά και για την «τρίτη ηλικία», ένα σεβαστό κομμάτι των ψηφοφόρων του Σαμαρά. Το γιατί επέλεξε η κυριαρχία τον Αποστάτη από την κόρη ενός άλλου Αποστάτη είναι θέμα που ασφαλώς δεν εξαντλείται σε λίγες γραμμές.

«Παραδόξως», όλοι ξέχασαν δια μιας τις πατριωτικές του κορώνες, τα συλλαλητήρια για την Μακεδονία τα «ονόματά μας και τις ψυχές μας» που του στοίχισαν στο κάτω-κάτω και την θέση του ΥΠΕΞ επί Μητσοτάκη και σύσσωμοι οι αγιογράφοι αφιερώθηκαν στις πλάκες και τα ξεφαντώματα με τον γιωργάκη στο ίδιο φοιτητικό δωμάτιο στις ΗΠΑ. Από κοντά και η Αριστερά, έρχεται να συνδράμει με όλες της τις δυνάμεις το κλίμα συναίνεσης μέσω του συμβουλίου των πολιτικών αρχηγών.

Κυβέρνηση γιωργάκη ή Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας με αρχηγό τον γιωργάκη; Στην πολιτική δεν υπάρχουν αδιέξοδα.

Λεόν

...και άλλα τινά...

Είναι γεγονός αδιαμφισβήτητο ότι ο Ομπάμα και τα οράματα του συγκροτούν τη νέα παγκόσμια θεολογία για εκατομμύρια πιστούς. Δεν έχει κανείς παρά να δεί –και να εκτιμήσει– τον κόπο που καταβάλει ο γιωργάκης «αντιγράφοντας» τις ομιλίες του Ομπάμα από το CNN. Και όπως κάθε θρησκεία, η ομπαμολατρεία οδηγεί σε εξευτελιστικά επίπεδα εξουσιαστές και εξουσιαζόμενους.

Σάστισαν, όμως, ακόμα και οι πιο τυφλοί ομπαμολάτρες όταν ανακοινώθηκε ότι το Βραβείο Νόμπελ Ειρήνης απονέμεται –σε ποιόν άλλον– στον θεϊκό Μπάρακ Ομπάμα, στα πλαίσια ασφαλώς του δόγματος της «προληπτικής ειρήνης», κατ' αντιστοιχία με τον «προληπτικό πόλεμο». Λάθος. Δεν απονεμήθηκε στον Ομπάμα αλλά στα Οράματά του για τα πυρηνικά. Ο Ομπάμα κοιμόταν την ώρα που η επιτροπή ανακοίνωνε το αποτέλεσμα, κάτι βέβαια που δικαιολογείται από την διαφορά ώρας, τα Οράματά του όμως όχι.

Ασφαλώς και ο ίδιος ο Ομπάμα θα ξαφνιάστηκε με αυτή την ουρανομήκη εκδήλωση δουλοφροσύνης. Αντίστοιχο ξάφνιασμα θα ένιωθε και ο Νέρωνας αν τον ξυπνούσαν οι αυλικοί του για να του ανακοινώσουν ότι οι Έλληνες τον ανακήρυξαν χρυσό Ολυμπιονίκη χωρίς να μπει καν στην τυπική διαδικασία να επισκεφτεί την Ολυμπία. Ήδη στην Ρώμη οι αυτοκράτορες απολάμβαναν λατρεία θεϊκή...

Με αυτή την ομπαμική χρυσόσκονη προ-«Giorgo». Οι αγιογράφοι του μάλιστα επιμένουν ότι αν δεν ήταν ο γιωργάκης με το προσωπικό του κύρος να πείσει τους «εταίρους», «*η χρεωκοπία μας θα ήταν βέβαιη*».

Θα ήταν άκομψο, βέβαια, να απαιτεί κανείς από τον μυθικό Γιωργάκη να ασχοληθεί και με τη μίζερη και γκρίζα «καθημερινότητα». Δεν πρέπει να εξοικειωθούν οι υπήκοοι με το είδωλό τους, γιατί υπάρχει ο κίνδυνος να παραγνωριστούν. Εξ άλλου, ο Πορφυρογέννητος δεν έχει καιρό για χάσιμο. Από τον εξωτικό Άγιο Δομήνικο, όπου σαν πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς επεξεργάστηκε τα προβλήματα του Τρίτου Κόσμου, έκανε μόλις ένα μικρό διάλλειμα για να διατυπώσει ακατανόητους χρησμούς (στο χείλος της χρεωκοπίας, η Ελλάδα στην εντατική) πριν απογειωθεί για την Κοπεγχάγη για να ασχοληθεί με το ζήτημα της κλιματικής αλλαγής! Πάντα αφιερωμένος στα προβλήματα των Άλλων!

Ωστόσο για ορισμένους κακεντρεχείς η «απόδραση από την καθημερινότητα» περισσότερο ταιριάζει με το παράδειγμα του Φρειδερίκου του Β΄ της Πρωσίας που στην πρώτη του μάχη το έβαλε στα πόδια από την τρομάρα του μαζί με το αγαπημένο του κυνηγόσκυλο. Τον πρόλαβε, όμως, ο πρίγκηπας του Ντεσάου για να τον ενημερώσει ότι τελικά οι Πρώσσοι νίκησαν ώστε να πειστεί ο νεαρός βασιλιάς να επιστρέψει στο θρόνο του. Ο Φρειδερίκος ο Β΄ ξεπέρασε το αρχικό του στραβοπάτημα, εντρύφησε ...

...σχυρή Ελλάδα» να ανήκει πλέον στο κλαμπ των PIGS (Portugal, Ireland, Greece, Spain) αλλά υπάρχουν και χειρότερα σ' αυτό τον κόσμο. Το χιλιοτραγουδισμένο Ντουμπάι, η Μέκκα της πιο αλλοπρόσαλης σπατάλης, δείχνει το δρόμο.

«*Δυστυχώς ξαναδανειστήκαμεν*», λένε σε όλους τους τόνους οι διάδοχοι του Τρικούπη, προετοιμάζοντας την μεγάλη Εαρινή Φοροεπιδρομή.

Αλλά ποιο είναι αυτό το Όραμα που προσπαθεί να μεταγγίσει ο Γιωργάκης στις «μάζες»;

Μια πτυχή του είναι η γνωστή μας «πράσινη ανάπτυξη». Όσοι νομίζουν ότι η «πράσινη ανάπτυξη» δεν είναι πάρα άλλο ένα εισπρακτικό κόλπο με τα τέλη κυκλοφορίας στα σαραβαλάκια των φτωχών συνταξιούχων, τους αφιερώνουμε το παρακάτω απόσπασμα.

«*Ας σημειωθεί ότι, σήμερα, η συζήτηση επικεντρώνεται σε «πράσινα» οπλικά συστήματα, τα οποία τείνουν να χρησιμοποιούν μικρότερες ποσότητες ορυκτών καυσίμων, έτσι ώστε να επιβαρύνουν λιγότερο το περιβάλλον αλλά και να περιορίζουν εξαρτήσεις και κόστη*».

Δεν είναι ο Ομπάμα, δεν είναι ο Μπιλ Κλίντον, μηδέ ο Τζίμυ Κάρτερ, ούτε ο Μπόνο των U2.

Είναι ο Πάνος Μπεγλίτης (Panos Beglitis) αναπληρωτής Υπουργός Άμυνας (Καθημερινή 19/12/09).

...ξαναχαμογελάσει η τύχη. Είναι λοιπόν εύλογο το ακροατήριο να συμπαθήσει τον «αδικημένο», «τίμιο» νέο και αυτοδημιούργητο, από την πάμπλουτη απόγονο της Οικογένειας. Απλοϊκό και βολικό σενάριο, ιδανικό για τα μωρά και την «τρίτη ηλικία», ένα σεβαστό κομμάτι των ψηφοφόρων του Σαμαρά. Το γιατί επέλεξε η κυριαρχία τον Αποστάτη από την κόρη ενός άλλου Αποστάτη είναι θέμα που ασφαλώς δεν εξαντλείται σε λίγες γραμμές.

«Παραδόξως», όλοι ξέχασαν δια μιας τις πατριωτικές του κορώνες, τα συλλαλητήρια για την Μακεδονία τα «ονόματά μας και τις ψυχές μας» που του στοίχισαν στο κάτω-κάτω και την θέση του ΥΠΕΞ επί Μητσοτάκη και σύσσωμοι οι αγιογράφοι αφιερώθηκαν στις πλάκες και τα ξεφαντώματα με τον γιωργάκη στο ίδιο φοιτητικό δωμάτιο στις ΗΠΑ. Από κοντά και η Αριστερά, έρχεται να συνδράμει με όλες της τις δυνάμεις το κλίμα συναίνεσης μέσω του συμβουλίου των πολιτικών αρχηγών.

Κυβέρνηση γιωργάκη ή Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας με αρχηγό τον γιωργάκη; Στην πολιτική δεν υπάρχουν αδιέξοδα.

Λεόν

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5–7μμ

***

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
είναι ανοικτά Τετάρτη
5.30 – 8 το απόγευμα
και Σάββατο από 10.30πμ – 2.00μμ
τηλέφωνο επικοινωνίας
69 92 23 12 86

***

Ο Κύκλος Σύνταξης
της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
συναντιέται
κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας
Σαριπόλου 8,
(δίπλα στο Αρχαιολογικό Μουσείο)

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

«Η μόνη διαφορά ανάμεσα σε μια επινοημένη ιστορία και στην αλήθεια, είναι το πόσο συχνά λέγεται μια ιστορία».

Σοφιστεία ή μια πικρή διαπίστωση; Η αλήθεια μετριέται με την ποσότητα; Το ψέμα ντύνεται τον μανδύα της αξιοπιστίας όταν υπάρχει στα χείλη των πολλών; Οι αλήθειες είναι για λίγους; Οδηγούν στη απομόνωση και δη την πολιτική;

Μα και βέβαια, αφού πολιτική είναι η τέχνη της εξαπάτησης: «Αβεβαιότητα», «δημόσιο χρέος», «επαπειλούμενη χρεοκοπία», «χαμένη αξιοπιστία», «οικονομική ανασφάλεια», «αδράνεια», «τέλμα» και «ανόρθωση», «πολιτικό κόστος», και «αναγκαίες θυσίες για το καλό του τόπου», «διεθνής οικονομική ύφεση», «κυβέρνηση έκτακτης ανάγκης», «η οικονομία στην εντατική». Ο βομβαρδισμός είναι συνεχής. Οι παραπάνω λέξεις διαδέχονται η μία την άλλη. Ξανά και ξανά. Επαναλαμβάνονται ρυθμικά λες και θα ξορκίσουν το «κακό». Μα ποιο πράγματι είναι το «κακό» για τους «ευαίσθητους», για τους «σωτήρες» της κάθε εξουσίας; Οι συνθήκες εξαθλίωσης, ο πόνος και η δυστυχία των πλανητικών υπηκόων τους, η καταστροφή του περιβάλλοντος;

Μήπως, όμως, δεν είναι οι ίδιες ύαινες που μιλούν τώρα για «αδιέξοδο καταναλωτισμό», ίδιες και απαράλλακτες με εκείνες ...κρατών, η εμφάνισή τους ως «δανειστών της έκτακτης ανάγκης», που μοίρασαν τρισεκατομμύρια σε τράπεζες και άλλα «κοινωφελή» ιδρύματα την «κρίσιμη» στιγμή;

Και όμως κάποια ψέματα θα έπρεπε να έχουν τελειώσει. Ακόμα και απ' αυτούς τους ίδιους τους «χειρούργους» στην χειραγώγηση και στον κοινωνικό έλεγχο. Γιατί η γύμνια τους δεν μπορεί να σκεπαστεί πια με κανένα τρόπο. Αποτέλεσμα της αμηχανίας, αλαζονεία της εξουσίας; Ίσως και τα δύο μαζί.

Όσο για τα καθ' υμάς, οι εξουσιαστές έχουν και επισήμως βάλει στην άκρη το ζωνάρι του ψευτοκαυγά μεταξύ τους, για να στείλουν το μήνυμα στους κάθε είδους ανυπότακτους κοινωνικούς θύλακες: «Τα χέρια της «εξουσίας» είναι λυμένα, λογοδοτούμε ο ένας στον άλλον και όλοι μαζί σε εκείνους που έχουν μεγαλύτερη ισχύ από εμάς, τους χρωστάμε όχι μόνο οικονομικά αλλά στην απόδοση ισχύος που μας αναλογεί -έστω και μικρή- από τη συνολική πίτα». Και δεν έχει βέβαια σημασία αν λένε κάτι τέτοιο τα πάλαι ποτέ «πολιτικά αηδόνια» ή τωρινοί «μπούφοι» της πολιτικής. Κινδυνεύει να χρεοκοπήσει λοιπόν το ελληνικό κράτος; Όχι βέβαια. Θα ξαναδανειστούν τα αρπακτικά. Μπορεί λίγο πιο «ακριβά». Αλλά υπάρχει «μέτρο»; Και αν ναι, μάλλον είναι διαφορετικό από εκείνο που παρουσιάζουν...

σμα, κάτι βέβαια που δικαιολογείται από την διαφορά ώρας, τα Οράματά του όμως όχι.

Ασφαλώς και ο ίδιος ο Ομπάμα θα ξαφνιάστηκε με αυτή την ουρανομήκη εκδήλωση δουλοφροσύνης. Αντίστοιχο ξάφνιασμα θα ένιωθε και ο Νέρωνας αν τον ξυπνούσαν οι αυλικοί του για να του ανακοινώσουν ότι οι Έλληνες τον ανακήρυξαν χρυσό Ολυμπιονίκη χωρίς να μπει καν στην τυπική διαδικασία να επισκεφτεί την Ολυμπία. Ήδη στην Ρώμη οι αυτοκράτορες απολάμβαναν λατρεία θεϊκή...

Με αυτή την ομπαμική χρυσόσκονη προ-

νος στα προβλήματα των Άλλων!

Ωστόσο για ορισμένους κακεντρεχείς η «απόδραση από την καθημερινότητα» περισσότερο ταιριάζει με το παράδειγμα του Φρειδερίκου του Β΄ της Πρωσίας που στην πρώτη του μάχη το έβαλε στα πόδια από την τρομάρα του μαζί με το αγαπημένο του κυνηγόσκυλο. Τον πρόλαβε, όμως, ο πρίγκηπας του Ντεσάου για να τον ενημερώσει ότι τελικά οι Πρώσσοι νίκησαν ώστε να πειστεί ο νεαρός βασιλιάς να επιστρέψει στο θρόνο του. Ο Φρειδερίκος ο Β΄ ξεπέρασε το αρχικό του στραβοπάτημα, εντρύφη-

«Ας σημειωθεί ότι, σήμερα, η συζήτηση επικεντρώνεται σε «πράσινα» οπλικά συστήματα, τα οποία τείνουν να χρησιμοποιούν μικρότερες ποσότητες ορυκτών καυσίμων, έτσι ώστε να επιβαρύνουν λιγότερο το περιβάλλον αλλά και να περιορίζουν εξαρτήσεις και κόστη».

Δεν είναι ο Ομπάμα, δεν είναι ο Μπιλ Κλίντον, μηδέ ο Τζίμυ Κάρτερ, ούτε ο Μπόνο των U2.

Είναι ο Πάνος Μπεγλίτης (Panos Beglitis) αναπληρωτής Υπουργός Άμυνας (Καθημερινή 19/12/09).

ται να συνδράμει με όλες της τις δυνάμεις το κλίμα συναίνεσης μέσω του συμβουλίου των πολιτικών αρχηγών.

Κυβέρνηση γιωργάκη ή Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας με αρχηγό τον γιωργάκη; Στην πολιτική δεν υπάρχουν αδιέξοδα.

Λεόν

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5–7μμ
***
Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
είναι ανοικτά Τετάρτη
5.30 – 8 το απόγευμα
και Σάββατο από 10.30πμ – 2.00μμ
τηλέφωνο επικοινωνίας
69 92 23 12 86
***
Ο Κύκλος Σύνταξης
της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
συναντιέται
κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο
της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας
Σαριπόλου 8,
(δίπλα στο Αρχαιολογικό Μουσείο)
****
Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα,
θα πρέπει να απευθύνονται
στον Παναγιώτη Λιόλιο,
ή στο Γιώργο Βλασσόπουλο
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι:
diadromi@revolution.gr,
& το τηλέφωνο επικοινωνίας
69 73 79 92 07

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

«Η μόνη διαφορά ανάμεσα σε μια επινοημένη ιστορία και στην αλήθεια, είναι το πόσο συχνά λέγεται μια ιστορία».

Σοφιστεία ή μια πικρή διαπίστωση; Η αλήθεια μετριέται με την ποσότητα; Το ψέμα ντύνεται τον μανδύα της αξιοπιστίας όταν υπάρχει στα χείλη των πολλών; Οι αλήθειες είναι για λίγους; Οδηγούν στη απομόνωση και δη την πολιτική;

Μα και βέβαια, αφού πολιτική είναι η τέχνη της εξαπάτησης: «Αβεβαιότητα», «δημόσιο χρέος», «επαπειλούμενη χρεοκοπία», «χαμένη αξιοπιστία», «οικονομική ανασφάλεια», «αδράνεια», «τέλμα» και «ανόρθωση», «πολιτικό κόστος», και «αναγκαίες θυσίες για το καλό του τόπου», «διεθνής οικονομική ύφεση», «κυβέρνηση έκτακτης ανάγκης», «η οικονομία στην εντατική». Ο βομβαρδισμός είναι συνεχής. Οι παραπάνω λέξεις διαδέχονται η μία την άλλη. Ξανά και ξανά. Επαναλαμβάνονται ρυθμικά λες και θα ξορκίσουν το «κακό». Μα ποιο πράγματι είναι το «κακό» για τους «ευαίσθητους», για τους «σωτήρες» της κάθε εξουσίας; Οι συνθήκες εξαθλίωσης, ο πόνος και η δυστυχία των πλανητικών υπηκόων τους, η καταστροφή του περιβάλλοντος;

Μήπως, όμως, δεν είναι οι ίδιες ύαινες που μιλούν τώρα για «αδιέξοδο καταναλωτισμό», ίδιες και απαράλλακτες με εκείνες που λίγο πριν έδειχναν στον «καταναλωτικό περιούσιο λαό», που κυβερνούσαν και κυβερνούν, τον δρόμο της καταναλωτικής ευφορίας; Τα πρότυπα τους δεν είναι αντιφατικά «τότε» και «τώρα». Τα νομίσματα συνεχίζουν να έχουν δύο όψεις. Μήπως δεν είναι τα ίδια αρπακτικά εκείνα που πρωτοστατούσαν στην μόλυνση και στην καταστροφή του αέρα, της γης, του νερού και των δασών μ' εκείνα που ορκίζονται τώρα στο όνομα της «πράσινης ανάπτυξης»; Μήπως δεν είναι αυτοί οι ίδιοι οι μέχρι πρότινος «φανατικοί» υπέρμαχοι του ενός ή του άλλου «ακραίου» οικονομικού μοντέλου, που προτείνουν τώρα με «σιγουριά» μια «μεικτή» εκδοχή του «χρεοκοπημένου κεντρικού σχεδιασμού σοβιετικού τύπου» και «της άναρχης αγοράς νεοφιλελεύθερου τύπου»; Ή μήπως επρόκειτο για «νεκρανάσταση» των κρατών, η εμφάνισή τους ως «δανειστών της έκτακτης ανάγκης», που μοίρασαν τρισεκατομμύρια σε τράπεζες και άλλα «κοινωφελή» ιδρύματα την «κρίσιμη» στιγμή;

Και όμως κάποια ψέματα θα έπρεπε να έχουν τελειώσει. Ακόμα και απ' αυτούς τους ίδιους τους «χειρούργους» στην χειραγώγηση και στον κοινωνικό έλεγχο. Γιατί η γύμνια τους δεν μπορεί να σκεπαστεί πια με κανένα τρόπο. Αποτέλεσμα της αμηχανίας, αλαζονεία της εξουσίας; Ίσως και τα δύο μαζί.

Όσο για τα καθ' υμάς, οι εξουσιαστές έχουν και επισήμως βάλει στην άκρη το ζωνάρι του ψευτοκαυγά μεταξύ τους, για να στείλουν το μήνυμα στους κάθε είδους ανυπότακτους κοινωνικούς θύλακες: «Τα χέρια της «εξουσίας» είναι λυμένα, λογοδοτούμε ο ένας στον άλλον και όλοι μαζί σε εκείνους που έχουν μεγαλύτερη ισχύ από εμάς, τους χρωστάμε όχι μόνο οικονομικά αλλά στην απόδοση ισχύος που μας αναλογεί -έστω και μικρή- από τη συνολική πίτα». Και δεν έχει βέβαια σημασία αν λένε κάτι τέτοιο τα πάλαι ποτέ «πολιτικά αηδόνια» ή τωρινοί «μπούφοι» της πολιτικής. Κινδυνεύει να χρεοκοπήσει λοιπόν το ελληνικό κράτος; Όχι βέβαια. Θα ξαναδανειστούν τα αρπακτικά. Μπορεί λίγο πιο «ακριβά». Αλλά υπάρχει «μέτρο»; Και αν ναι, μάλλον είναι διαφορετικό από εκείνο που παρουσιάζουν. Θα συμβαδίζει η ένταση της καταστολής, θα ενταχθεί στην συνολικότερη κρατική παλινόρθωση που τόσο πολύ διαφημίζουν. Αναμφισβήτητα. Θα το επαναλάβουμε. Οι αριστερές πλάτες είναι δανεικές, στηρίζουν ενίοτε πολιτικά, αλλά και αυτές «κοστίζουν» ακριβά και όχι βέβαια από οικονομικής πλευράς…

Και κάτι ακόμα προς διάφορους επίδοξους εκπροσωπούντες «αναρχικά συμφέροντα». Αφ' ενός δεν υπάρχουν τέτοια, αφ' ετέρου όσοι μεγαλοπιάνονται τελικά θα φθάσουν να φαντάζουν ακόμα πιο ασήμαντοι (κοινωνικά) απ' ότι ορίζει η κοινωνική τους δράση.

Καλή χρονιά αδέλφια…

Ιανουάριος 2010
Ο *Κύκλος Σύνταξης* της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΕΑΝ ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ Ή ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

«Μετά το 1878, μάλιστα όταν οι Δυνάμεις θα έχουν στέρξει στον συμβιβασμό, η ρύθμιση του χρέους θα ανοίξει τον δρόμο του κράτους προς τις διεθνείς χρηματαγορές, προς νέους δανεισμούς, προς νέες αυξήσεις των στρατιωτικών δαπανών και νέα υπερχρέωση, μέσα σ' έναν νέο φαύλο κύκλο, ακόμη ευρύτερο από τον προηγούμενο.

Ωστόσο, η εμπλοκή στον φαύλο κύκλο ήταν αναπόφευκτη για όλες τις ελληνικές κυβερνήσεις της εποχής. Η εθνικιστική πλειοδοσία και οι εξοπλισμοί συνδέονταν μοιραία με την αδήριτη ανάγκη τους να οικοδομήσουν ένα κράτος, το οποίο θα ήταν αναποφεύκτως κράτος εθνικό -ειδάλλως δεν θα μπορούσε να επιβιώσει στον 19ο αιώνα, στην εποχή του εθνικισμού. Η αυθεντία και η νομιμότητά του θα θεμελιωνόταν αναγκαστικά στην εθνικιστική ιδεολογία. Και στην εθνική νομιμότητα του ελληνικού κράτους θα στηριζόταν και η νομιμοποίηση του όλου πλέγματος εξουσίας που περιέβαλλε το κράτος, το υπηρετούσε και το στήριζε· του πλέγματος που περιελάμβανε όχι μόνο την κρατική διοικητική ιεραρχία, όχι μόνο την δυναστεία και την οποιαδήποτε κυβέρνηση και το οποιοδήποτε νομοθετικό σώμα και τις δικαστικές αρχές, αλλά και τα άτυπα κέντρα εξουσίας, τις κοινωνικές και οικονομικές αρχηγεσίες της ελληνικής κοινωνίας, αυτές που σχεδόν αυτομάτως συγκεντρώθηκαν γύρω από το νεαρό κράτος και το πλαισίωσαν ευθύς μετά την ίδρυσή του, καθώς και αυτές που το ίδιο το κράτος διαμόρφωσε βαθμιαίως γύρω του».

Γ.Β. Δερτιλής, Η Ιστορία του ελληνικού κράτους , 1830-1920,
Ένα καταχρεωμένο νεογέννητο κράτος

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΘΑ ΜΑΣ ΠΕΣΕΙ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ, ΑΠΟ ΤΟ «ΔΗΜΟΣΙΟ» ΧΡΕΟΣ

Ή ΑΛΛΙΩΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΗΣ ΧΡΕΟΚΟΠΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΗΣ

Πολλοί θα αναρωτηθούν και θα έχουν δίκιο, αν υπάρχει λόγος οι αναρχικοί να ασχολούνται με τα οικονομικά ενός κράτους όπως το ελληνικό, «*καταχρεωμένου από την κούνια του*». Πράγματι, στα 1824-25 οι επαναστατικές κυβερνήσεις χρεώθηκαν στο Λονδίνο με δάνεια ύψους 2.800.000 λιρών στερλινών με εγγύηση «εθνικά» κτήματα. Από το ποσό αυτό εισέπραξαν λίγο παραπάνω από μισό εκατομμύριο, για να κηρύξουν λίγα χρόνια αργότερα, το 1927, παύση πληρωμών, αλλά και να τους επιβληθεί ο πρώτος αποκλεισμός από τα δυτικά χρηματιστήρια. Στις 2 Φεβρουαρίου του 1928 ο Ιωάννης Καποδίστριας υπογράφει ψήφισμα για την ίδρυση της Εθνικής Χρηματιστικής Τράπεζας, ενώ ύστερα από εκκλήσεις προς «*τους ευκαταστάτους πολίτας, τους κατά το Αιγαίον Πέλαγος και τας επαρχίας της Πελοποννήσου και της Στερεάς Ελλάδος*», συγκεντρώνονται κεφάλαια πάνω από 2.000.000 γρόσια (το γρόσι εξακολουθούσε να κυκλοφορεί, όπως και πολλά άλλα νομίσματα, για δεκαετίες μετά την ί-

θήκη του 1832 μπορούσαν να ελέγχουν τις υπέγγυες τελωνειακές εισπράξεις του ελληνικού κράτους ακόμα και με τη βία, καταλαμβάνοντας τα τελωνεία (πράγμα που έκαναν άγγλοι και γάλλοι, όταν κατέλαβαν το λιμάνι του Πειραιά για τρία χρόνια έως τις 3 Μαρτίου 1857 και ενώ είχε τερματιστεί πριν από έναν χρόνο ο Κριμαϊκός πόλεμος με την ήττα της Ρωσίας από την Τουρκία την οποία έσπευσαν να βοηθήσουν Ναπολέων και Βικτώρια την ίδια στιγμή που ο Όθωνας στήριζε με μικρής κλίμακας εχθροπραξίες στην Θεσσαλία τους Ρώσους).

Παρ' όλα αυτά ο «Αλυτρωτισμός» που

«Αγαπητέ Κύριε Hammond,

Είμαι απολύτως διατεθειμένος να συναινέσω με το συνημμένο προσχέδιο σχετικά με το ελληνικό δάνειο. Αλλά [...] θα μπορούσαμε, νομίζω, να προτείνουμε τρία χρόνια [παράταση] αντί για πέντε [...] ούτως ώστε να μας δοθεί κάποιος χρόνος για να εξετάσουμε περαιτέρω την υπόθεση [...] Πράγματι, τώρα που το σκέφτομαι θα έφθανα στο σημείο να συστήσω τα τρία χρόνια: είναι άβολο να ανανεώσουμε για το ίδιο χρονικό διάστημα όπως και στο παρελθόν, μυρίζει μονιμότητα· ενώ, αν βραχύνουμε τον χρόνο, **η ελληνική κυβέρνηση θα αντιληφθεί ότι αντιμετωπίζουμε το θέμα πραγματιστικά.**

Το πραγματικό ερώτημα, πολύ ευρύτερο από το μικρό ποσό που συζητείται, είναι νομίζω το αν **σκοπεύουμε να χρησιμοποιήσουμε στην κατάλληλη στιγμή τον μοχλό του δανείου** για να ωθήσουμε την Ελλάδα να λάβει μέτρα πραγματικού περιορισμού των δαπανών της, ώστε να ανοίξει τον δρόμο γι' αυτό που τώρα δεν διαθέτει, δηλαδή μια ελπίδα να αυξήσει την [οικονομική της] δύναμη και την φερεγγυότητά της.

Η άποψή μου για την πολιτική της Ελλάδας θεμελιώνεται κατά μέγα μέρος στην εξής βάση: εφόσον η εγγύηση των τριών Προστατιδών Δυνάμεων την προστατεύει από τυχόν επίθεση, οφείλει να μην έχει στρατό και στόλο, αλλ' **απλώς και μόνο αστυνομία**».

(Γλάδστων, πρωθυπουργός της Μ. Βρετανίας, 24-9-1869, σε ιδιωτική επιστολή προς τον υφυπουργό Εξωτερικών της κυβέρνησής του).

πειδή δεν το αντέχει η ελληνική οικονομία που βρίσκεται σε ύφεση. Μαθαίνουμε ακόμη ότι τις επόμενες ημέρες ο υπουργός Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου θα παρουσιάσει τον προϋπολογισμό και τα επιπλέον μέτρα «προσαρμογής» στους «ομολόγους και να τους πείσει για την επιτυχία

στόχο η ελληνική κυβέρνηση να ενδώσει [...] Θα ήταν ίσως ευκολότερο πολιτικά για τη σημερινή κυβέρνηση η λιτότητα να επιβαλλόταν απ' έξω. Αυτός είναι ένας ακόμη λόγος γιατί η Ε.Ε. θα ήταν ευτυχής να αφήσει το ΔΝΤ (Διεθνές Νομισματικό Ταμείο) να κάνει παιχνίδι». Την ίδια στιγμή από την Κίνα, όπου βρίσκονται για μια σύνοδο Ε.Ε.-Κίνας, ο προεδρεύων του Eurogroup πρωθυπουργός του Λουξεμβούργου Ζαν Κλοντ Γιούνκερ δηλώνει κατηγορηματικά ότι δεν βλέπει κανένα πρόβλημα χρεοκοπίας στην ευρωζώνη, ενώ την συμφωνία του με αυτήν τη δήλωση επιβεβαιώνει και ο Ζαν Κλοντ Τρισέ πρόεδρος της ΕΚΤ (Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας).

Στις 20 Δεκεμβρίου οι Sunday Times, σε σχετικό τους άρθρο με τίτλο «***Το πάρτυ τελείωσε, το καρναβάλι της διαφθοράς έφερε την χώρα στα πρόθυρα της καταστροφής***», ανέφεραν ότι: «*Οι συζητήσεις για επαναστατικές οργανώσεις και τη βοήθεια από το ΔΝΤ δεν είναι το θέμα για την Ελλάδα αυτές τις ημέρες*

θα στηριζόταν και η νομιμοποίηση του όλου πλέγματος εξουσίας που περιέβαλλε το κράτος, το υπηρετούσε και το στήριζε· του πλέγματος που περιελάμβανε όχι μόνο την κρατική διοικητική ιεραρχία, όχι μόνο την δυναστεία και την οποιαδήποτε κυβέρνηση και το οποιοδήποτε νομοθετικό σώμα και τις δικαστικές αρχές, αλλά και τα άτυπα κέντρα εξουσίας, τις κοινωνικές και οικονομικές αρχηγεσίες της ελληνικής κοινωνίας, αυτές που σχεδόν αυτομάτως συγκεντρώθηκαν γύρω από το νεαρό κράτος και το πλαισίωσαν ευθύς μετά την ίδρυσή του, καθώς και αυτές που το ίδιο το κράτος διαμόρφωσε βαθμιαίως γύρω του».

Γ.Β. Δερτιλής, Η Ιστορία του ελληνικού κράτους , 1830-1920,
Ένα καταχρεωμένο νεογέννητο κράτος

ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΗΣ

Πολλοί θα αναρωτηθούν και θα έχουν δίκιο, αν υπάρχει λόγος οι αναρχικοί να ασχολούνται με τα οικονομικά ενός κράτους όπως το ελληνικό, «*καταχρεωμένου από την κούνια του*». Πράγματι, στα 1824-25 οι επαναστατικές κυβερνήσεις χρεώθηκαν στο Λονδίνο με δάνεια ύψους 2.800.000 λιρών στερλινών με εγγύηση «εθνικά» κτήματα. Από το ποσό αυτό εισέπραξαν λίγο παραπάνω από μισό εκατομμύριο, για να κηρύξουν λίγα χρόνια αργότερα, το 1927, παύση πληρωμών, αλλά και να τους επιβληθεί ο πρώτος αποκλεισμός από τα δυτικά χρηματιστήρια. Στις 2 Φεβρουαρίου του 1928 ο Ιωάννης Καποδίστριας υπογράφει ψήφισμα για την ίδρυση της Εθνικής Χρηματιστικής Τράπεζας, ενώ ύστερα από εκκλήσεις προς «*τους ευκαταστάτους πολίτας, τους κατά το Αιγαίον Πέλαγος και τας επαρχίας της Πελοποννήσου και της Στερεάς Ελλάδος*», συγκεντρώνονται κεφάλαια πάνω από 2.000.000 γρόσια (το γρόσι εξακολουθούσε να κυκλοφορεί, όπως και πολλά άλλα νομίσματα, για δεκαετίες μετά την ίδρυση του ελληνικού κράτους). Το επόμενο βήμα ήταν η απόκτηση εθνικού νομίσματος, του φοίνικα, που εκδόθηκε με μορφή τραπεζογραμματίων.

Οι «Μεγάλες Δυνάμεις» εγγυώνται τη σύναψη νέου δανείου με την Συνθήκη του Λονδίνου του 1832. Και πάλι το ελληνικό κράτος αναστέλλει τις πληρωμές τοκοχρεολυσίων πρώτα το 1835, ύστερα το 1837 και τέλος το 1843 που ουσιαστικά ήταν και οριστική παύση. Από τότε και μέχρι το 1878 το ελληνικό κράτος δεν έχει καμία πρόσβαση στις διεθνείς αγορές κεφαλαίου. Τα χρέη, όμως, πρέπει να πληρώνονται πράγμα που έκαναν οι «εγγυήτριες Δυνάμεις», οι οποίες σύμφωνα με την Συνθήκη του 1832 μπορούσαν να ελέγχουν τις υπέγγυες τελωνειακές εισπράξεις του ελληνικού κράτους ακόμα και με τη βία, καταλαμβάνοντας τα τελωνεία (πράγμα που έκαναν άγγλοι και γάλλοι, όταν κατέλαβαν το λιμάνι του Πειραιά για τρία χρόνια έως τις 3 Μαρτίου 1857 και ενώ είχε τερματιστεί πριν από έναν χρόνο ο Κριμαϊκός πόλεμος με την ήττα της Ρωσίας από την Τουρκία την οποία έσπευσαν να βοηθήσουν Ναπολέων και Βικτώρια την ίδια στιγμή που ο Όθωνας στήριζε με μικρής κλίμακας εχθροπραξίες στην Θεσσαλία τους Ρώσους).

Παρ' όλα αυτά ο «Αλυτρωτισμός» που τον είπανε και «Μεγάλη Ιδέα» δεν έπαψε να ανθίζει, και δεν φαινόταν παράταιρος δίπλα στην «εξάρτηση». Κέρβερος βέβαια οι «εγγυήτριες δυνάμεις», ή αλλιώς «προστάτιδες», διαρκής «μοχλός» τα δάνεια, όσο βασίλευε ο θρόνος και με τα χρειαζούμενα «προικιά» του, αλλά και με το «νέο» συνταγματικό καθεστώς, κοινοβουλευτικό, δημοκρατικό και εστεμμένο, που δεν επηρεαζόταν βέβαια από την (κάθε) λήξη της προθεσμίας αποπληρωμής των «δανεικών», από τον κάθε (νέο) «συμβιβασμό» που φούντωνε ή σίγαζε για λίγο τις κάθε λογής εθνικές «μειοδοσίες» ή «πλειοδοσίες».

Γιατί τα θυμηθήκαμε όλα αυτά; Γιατί πολύ απλά είναι πραγματικά για γέλια οι ισχυρισμοί των διαφόρων εξουσιαστών αλλά και διαφόρων δημοσιογράφων που σαν μηρυκαστικά αναμασούν ό,τι τους προ-

«Αγαπητέ Κύριε Hammond,

Είμαι απολύτως διατεθειμένος να συναινέσω με το συνημμένο προσχέδιο σχετικά με το ελληνικό δάνειο. Αλλά […] θα μπορούσαμε, νομίζω, να προτείνουμε τρία χρόνια [παράταση] αντί για πέντε […] ούτως ώστε να μας δοθεί κάποιος χρόνος για να εξετάσουμε περαιτέρω την υπόθεση […] Πράγματι, τώρα που το σκέφτομαι θα έφθανα στο σημείο να συστήσω τα τρία χρόνια: είναι άβολο να ανανεώσουμε για το ίδιο χρονικό διάστημα όπως και στο παρελθόν, μυρίζει μονιμότητα· ενώ, αν βραχύνουμε τον χρόνο, **η ελληνική κυβέρνηση θα αντιληφθεί ότι αντιμετωπίζουμε το θέμα πραγματιστικά.**

Το πραγματικό ερώτημα, πολύ ευρύτερο από το μικρό ποσό που συζητείται, είναι νομίζω το αν **σκοπεύουμε να χρησιμοποιήσουμε στην κατάλληλη στιγμή τον μοχλό του δανείου** για να ωθήσουμε την Ελλάδα να λάβει μέτρα πραγματικού περιορισμού των δαπανών της, ώστε να ανοίξει τον δρόμο γι' αυτό που τώρα δεν διαθέτει, δηλαδή μια ελπίδα να αυξήσει την [οικονομική της] δύναμη και την φερεγγυότητά της.

Η άποψή μου για την πολιτική της Ελλάδας θεμελιώνεται κατά μέγα μέρος στην εξής βάση: εφόσον η εγγύηση των τριών Προστατιδών Δυνάμεων την προστατεύει από τυχόν επίθεση, οφείλει να μην έχει στρατό και στόλο, αλλ' **απλώς και μόνο αστυνομία**».

(Γλάδστων, πρωθυπουργός της Μ. Βρετανίας, 24-9-1869, σε ιδιωτική επιστολή προς τον υφυπουργό Εξωτερικών της κυβέρνησής του).

πειδή δεν το αντέχει η ελληνική οικονομία που βρίσκεται σε ύφεση. Μαθαίνουμε ακόμη ότι τις επόμενες ημέρες ο υπουργός Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου θα παρουσιάσει τον προϋπολογισμό και τα επιπλέον μέτρα «προσαρμογής» στους «ομολόγους και να τους πείσει για την επιτυχία τους, ώστε να αποφύγει σκληρές δηλώσεις που ίσως πυροδοτήσουν νέα όξυνση στην αγορά ομολόγων». Επίσης πληροφορούμαστε ότι το ελληνικό κράτος, σύμφωνα με το πόρισμα της Κομισιόν, εξ αιτίας του ότι δεν έλαβε επαρκή μέτρα «προσαρμογής», εισέρχεται στον προθάλαμο του άρθρου 104 παράγραφος 9 της Συνθήκης της Ε.Ε., δηλαδή της «σκληρής επιτήρησης» στο καθεστώς της οποίας εισέρχεται τον Ιανουάριο. Τι σημαίνει αυτό; Συνεπάγεται πολύ απλά διαρκή -μηνιαίο κατά την κυβέρνηση- έλεγχο των δημοσιονομικών λεγόμενων στοιχείων, αλλά και, το βασικότερο, το δικαίωμα της Κομισιόν να επιβάλλει συγκεκριμένης αξίας και είδους μέτρα «προσαρμογής».

Μ' άλλα λόγια αν απαιτηθεί από το ελληνικό κράτος αυτό που προτείνουν κάποια

στόχο η ελληνική κυβέρνηση να ενδώσει […] Θα ήταν ίσως ευκολότερο πολιτικά για τη σημερινή κυβέρνηση η λιτότητα να επιβαλλόταν απ' έξω. Αυτός είναι ένας ακόμη λόγος γιατί η Ε.Ε. θα ήταν ευτυχής να αφήσει το ΔΝΤ (Διεθνές Νομισματικό Ταμείο) να κάνει παιχνίδι». Την ίδια στιγμή από την Κίνα, όπου βρίσκονται για μια σύνοδο Ε.Ε.-Κίνας, ο προεδρεύων του Eurogroup πρωθυπουργός του Λουξεμβούργου Ζαν Κλοντ Γιούνκερ δηλώνει κατηγορηματικά ότι δεν βλέπει κανένα πρόβλημα χρεοκοπίας στην ευρωζώνη, ενώ την συμφωνία του με αυτήν τη δήλωση επιβεβαιώνει και ο Ζαν Κλοντ Τρισέ πρόεδρος της ΕΚΤ (Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας).

Στις 20 Δεκεμβρίου οι Sunday Times, σε σχετικό τους άρθρο με τίτλο «***Το πάρτυ τελείωσε, το καρναβάλι της διαφθοράς έφερε την χώρα στα πρόθυρα της καταστροφής***», ανέφεραν ότι: «*Οι συζητήσεις για επαναστατικές οργανώσεις και τη βοήθεια από το ΔΝΤ δεν είναι το θέμα για την Ελλάδα αυτές τις ημέρες, που θυμίζει μπανανία. Γυναίκες ψαχούλευαν σε κάδους σκουπιδιών για τρόφιμα σε περιοχή της Αθήνας την προηγούμενη εβδομάδα και παιδιά ζητιανεύουν στο κέντρο της πόλης*». Την ίδια στιγμή, σύμφωνα με τον υπουργό Εργασίας Α. Λοβέρδο, το Ασφαλιστικό αποτελεί «*νάρκη που εξερράγη*», ενώ από κοινού με τον υπουργό Οικονομίας Γ. Παπακωνσταντίνου προβλέπουν «*μεγάλες συγκρούσεις*» για την αναμόρφωση του συστήματος.

Τώρα, βέβαια, δεν μπορεί να είναι ακόμη κανείς σίγουρος εάν είναι για γέλια ή για κλάματα η θεατρική παράσταση, στο πρώτο μέρος της οποίας ο Παπανδρέου κάνει το κοκοράκι στους θεσμικούς οικονομικούς παράγοντες της Ε.Ε. καταγγέλλοντας τους από το βήμα συνεδρίων (όπως εκείνο του Ελληνοαμερικάνικου Επιμελητηρίου στα τέλη Νοέμβρη), ότι «*ανέχθη-*

εκατομμύριο, για να κηρύξουν λίγα χρόνια αργότερα, το 1927, παύση πληρωμών, αλλά και να τους επιβληθεί ο πρώτος αποκλεισμός από τα δυτικά χρηματιστήρια. Στις 2 Φεβρουαρίου του 1928 ο Ιωάννης Καποδίστριας υπογράφει ψήφισμα για την ίδρυση της Εθνικής Χρηματιστικής Τράπεζας, ενώ ύστερα από εκκλήσεις προς «*τους ευκαταστάτους πολίτας, τους κατά το Αιγαίον Πέλαγος και τας επαρχίας της Πελοποννήσου και της Στερεάς Ελλάδος*», συγκεντρώνονται κεφάλαια πάνω από 2.000.000 γρόσια (το γρόσι εξακολουθούσε να κυκλοφορεί, όπως και πολλά άλλα νομίσματα, για δεκαετίες μετά την ίδρυση του ελληνικού κράτους). Το επόμενο βήμα ήταν η απόκτηση εθνικού νομίσματος, του φοίνικα, που εκδόθηκε με μορφή τραπεζογραμματίων.

Οι «Μεγάλες Δυνάμεις» εγγυώνται τη σύναψη νέου δανείου με την Συνθήκη του Λονδίνου του 1832. Και πάλι το ελληνικό κράτος αναστέλλει τις πληρωμές τοκοχρεολυσίων πρώτα το 1835, ύστερα το 1837 και τέλος το 1843 που ουσιαστικά ήταν και οριστική παύση. Από τότε και μέχρι το 1878 το ελληνικό κράτος δεν έχει καμία πρόσβαση στις διεθνείς αγορές κεφαλαίου. Τα χρέη, όμως, πρέπει να πληρώνονται πράγμα που έκαναν οι «εγγυήτριες Δυνάμεις», οι οποίες σύμφωνα με την Συνθήκη ... στεί πριν από έναν χρόνο ο Κριμαϊκός πόλεμος με την ήττα της Ρωσίας από την Τουρκία την οποία έσπευσαν να βοηθήσουν Ναπολέων και Βικτώρια την ίδια στιγμή που ο Όθωνας στήριζε με μικρής κλίμακας εχθροπραξίες στην Θεσσαλία τους Ρώσους).

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 8ος•ΦΥΛΛΟ 90•
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2010

ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.

ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 – ΑΘΗΝΑ – Τ.Κ. 10682

Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Λιόλιος

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης
(Εθνική Τράπεζα)
116/611–838–03

...θον, μυρίζει μονιμότητα· ενώ, αν βραχύνουμε τον χρόνο, **η ελληνική κυβέρνηση θα αντιληφθεί ότι αντιμετωπίζουμε το θέμα πραγματιστικά.**

Το πραγματικό ερώτημα, πολύ ευρύτερο από το μικρό ποσό που συζητείται, είναι νομίζω το αν **σκοπεύουμε να χρησιμοποιήσουμε στην κατάλληλη στιγμή τον μοχλό του δανείου** για να ωθήσουμε την Ελλάδα να λάβει μέτρα πραγματικού περιορισμού των δαπανών της, ώστε να ανοίξει τον δρόμο γι' αυτό που τώρα δεν διαθέτει, δηλαδή μια ελπίδα να αυξήσει την [οικονομική της] δύναμη και την φερεγγυότητά της.

Η άποψή μου για την πολιτική της Ελλάδας θεμελιώνεται κατά μέγα μέρος στην εξής βάση: εφόσον η εγγύηση των τριών Προστατιδών Δυνάμεων την προστατεύει από τυχόν επίθεση, οφείλει να μην έχει στρατό και στόλο, αλλ' **απλώς και μόνο αστυνομία**».

(Γλάδστων, πρωθυπουργός της Μ. Βρετανίας, 24-9-1869, σε ιδιωτική επιστολή προς τον υφυπουργό Εξωτερικών της κυβέρνησής του).

Παρ' όλα αυτά ο «Αλυτρωτισμός» που τον είπανε και «Μεγάλη Ιδέα» δεν έπαψε να ανθίζει, και δεν φαινόταν παράταιρος δίπλα στην «εξάρτηση». Κέρβερος βέβαια οι «εγγυήτριες δυνάμεις», ή αλλιώς «προστάτιδες», διαρκής «μοχλός» τα δάνεια, όσο βασίλευε ο θρόνος και με τα χρειαζούμενα «προικιά» του, αλλά και με το «νέο» συνταγματικό καθεστώς, κοινοβουλευτικό, δημοκρατικό και εστεμμένο, που δεν επηρεαζόταν βέβαια από την (κάθε) λήξη της προθεσμίας αποπληρωμής των «δανεικών», από τον κάθε (νέο) «συμβιβασμό» που φούντωνε ή σίγαζε για λίγο τις κάθε λογής εθνικές «μειοδοσίες» ή «πλειοδοσίες».

Γιατί τα θυμηθήκαμε όλα αυτά; Γιατί πολύ απλά είναι πραγματικά για γέλια οι ισχυρισμοί των διαφόρων εξουσιαστών αλλά και διαφόρων δημοσιογράφων που σαν μηρυκαστικά αναμασούν ό,τι τους προστάξουν πως τάχα οι καπάτσοι έλληνες θα ξεγελάσουν τους κουτόφραγκους, για μιαν ακόμα φορά, με το ύψος των ελλειμμάτων τους και άλλα παρόμοια κουραφέξαλα. Αυτό που θέλουν να κρύψουν είναι για ποιο λόγο, ενώ η οικονομική κατάσταση του ελληνικού κράτους είναι γνωστή, προ πολλού, τόσο στην Ε.Ε. όσο και στο ΔΝΤ, η πίεση ασκείται το συγκεκριμένο διάστημα.

Στις 30 Νοεμβρίου δημοσιεύματα μας πληροφορούν ότι σύμφωνα με πόρισμα της Κομισιόν που θα δημοσιευτεί τις επόμενες ημέρες «κάποιες δημόσιες δαπάνες» του ελληνικού κράτους θα πρέπει να παραμείνουν σε σχετικά υψηλά επίπεδα, ετους, ώστε να αποφύγει σκληρές δηλώσεις που ίσως πυροδοτήσουν νέα όξυνση στην αγορά ομολόγων». Επίσης πληροφορούμαστε ότι το ελληνικό κράτος, σύμφωνα με το πόρισμα της Κομισιόν, εξ αιτίας του ότι δεν έλαβε επαρκή μέτρα «προσαρμογής», εισέρχεται στον προθάλαμο του άρθρου 104 παράγραφος 9 της Συνθήκης της Ε.Ε., δηλαδή της «σκληρής επιτήρησης» στο καθεστώς της οποίας εισέρχεται τον Ιανουάριο. Τι σημαίνει αυτό; Συνεπάγεται πολύ απλά διαρκή -μηνιαίο κατά την κυβέρνηση- έλεγχο των δημοσιονομικών λεγόμενων στοιχείων, αλλά και, το βασικότερο, το δικαίωμα της Κομισιόν να επιβάλλει συγκεκριμένης αξίας και είδους μέτρα «προσαρμογής».

Μ' άλλα λόγια αν απαιτηθεί από το ελληνικό κράτος αυτό που προτείνουν κάποια κράτη του Βορρά, δηλαδή η λεγόμενη «προσαρμογή-σοκ», τότε η «απειλή» συνίσταται στην αναίρεση του κυβερνητικού προγράμματος πλέον ανοικτά και ουσιαστικά στην κατάργησή του, τουλάχιστον με τον τρόπο που λειτουργούσε έως τώρα...

Ας ρίξουμε, όμως, και μια ματιά σ' ορισμένα από τα πολυπληθή δημοσιεύματα ευρωπαϊκών και όχι μόνο εφημερίδων.

Στις 30 Νοεμβρίου οι Financial Times αναφέρουν: «*Αν η Ελλάδα δεν ήταν στην ευρωζώνη θα είχε οδηγηθεί στην χρεοκοπία* [...] *η τρέχουσα στρατηγική της Ε.Ε. είναι να ασκήσει πολιτική πίεση -προκαλώντας ακόμα και πολιτική κρίση- με στρατηγικό*

και ο Ζαν Κλοντ Τρισέ πρόεδρος της ΕΚΤ (Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας).

Στις 20 Δεκεμβρίου οι Sunday Times, σε σχετικό τους άρθρο με τίτλο «***Το πάρτυ τελείωσε, το καρναβάλι της διαφθοράς έφερε την χώρα στα πρόθυρα της καταστροφής***», ανέφεραν ότι: «*Οι συζητήσεις για επαναστατικές οργανώσεις και τη βοήθεια από το ΔΝΤ δεν είναι το θέμα για την Ελλάδα αυτές τις ημέρες, που θυμίζει μπανανία. Γυναίκες ψαχούλευαν σε κάδους σκουπιδιών για τρόφιμα σε περιοχή της Αθήνας την προηγούμενη εβδομάδα και παιδιά ζητιανεύουν στο κέντρο της πόλης*». Την ίδια στιγμή, σύμφωνα με τον υπουργό Εργασίας Α. Λοβέρδο, το Ασφαλιστικό αποτελεί «*νάρκη που εξερράγη*», ενώ από κοινού με τον υπουργό Οικονομίας Γ. Παπακωνσταντίνου προβλέπουν «*μεγάλες συγκρούσεις*» για την αναμόρφωση του συστήματος.

Τώρα, βέβαια, δεν μπορεί να είναι ακόμη κανείς σίγουρος εάν είναι για γέλια ή για κλάματα η θεατρική παράσταση, στο πρώτο μέρος της οποίας ο Παπανδρέου κάνει το κοκοράκι στους θεσμικούς οικονομικούς παράγοντες της Ε.Ε. καταγγέλλοντας τους από το βήμα συνεδρίων (όπως εκείνο του Ελληνοαμερικάνικου Επιμελητηρίου στα τέλη Νοέμβρη), ότι «*ανέχθηκαν επί τόσο χρόνια και συγκάλυψαν τις αλχημείες, τις σπατάλες της προηγούμενης κυβέρνησης*». Στο δεύτερο μέρος της ίδιας παράστασης ζητάει την συμμετοχή και τη συνυπευθυνότητα των κομμάτων, της κοινωνίας και των κοινωνικών εταίρων στις κυβερνητικές αποφάσεις εν όψει των «πιθανών» σκληρών μέτρων.

Ο πρωθυπουργός της «διαφάνειας» (γκλάστνοστ στα ρώσικα), αποφασισμένος για τα ...καλά να πολεμήσει την «διαφθορά» ανακοίνωσε την υποχρεωτική ανάρτηση στο Διαδίκτυο νόμων και πράξεων νομοθετικού περιεχομένου, προεδρικά διατάγματα, διορισμούς, μετατάξεις, αναθέ-

συνέχεια στη σελίδα 4

συνέχεια από τη σελίδα 3

σεις δημοσίων έργων και προμηθειών, συγκρότηση επιτροπών και των αμοιβών των συμμετεχόντων, χωροθετήσεων και καθορισμού δασικών εκτάσεων, αιγιαλού και ορίων δόμησης κ.ά. Ισχυρίστηκε μάλιστα ότι «ούτε κουμπάροι, ούτε άγονες γραμμές, ούτε Βατοπέδιο, ούτε ομόλογα θα υ- αναλυτή που διαπίστωσε με την πρέπουσα προσποιητή έκπληξη ή αμηχανία την επιστροφή στην πολιτική, όπως εκφράστηκε από τους 800.000 ψηφοφόρους του Σαμαρά, προερχόμενους από μια συντηρητική δεξαμενή «ασυνήθιστη» σε τέτοιες διαδικασίες.

Άλλοι βρήκαν την ευκαιρία να ξιφουλκή-

πήρχαν» αν η προηγούμενη κυβέρνηση τον είχε ακούσει και είχε υιοθετήσει αυτό το «σωτήριο» μέτρο.

Να λοιπόν γιατί θεωρήθηκε κατάλληλη στιγμή να παρθούν σκληρά μέτρα από τα τσακάλια της Κομισιόν. Αυτά που κάποτε τα λέγανε «σταθεροποιητικό πρόγραμμα» ή «πρόγραμμα λιτότητας» ή «στενωπός» ή «τούνελ».

Η πολιτική συναίνεση είναι κάτι παραπάνω από δεδομένη.

Ο Καρατζαφέρης δηλώνει έτοιμος για την σωτηρία της πατρίδας και έτοιμος να συναινέσει σε κάθε μέτρο για τον «σκοπό αυτό»: μείωση των μισθών κλπ.

Η εκλογή Σαμαρά βρίσκεται ακριβώς σ' αυτή την κατεύθυνση. Ο «λαός γκρεμίζει

σουν ενάντια στις προηγούμενες δεξαμενές σκέψης, που πλέον θεωρούνται υπεύθυνες για αυτόν τον «πολτό» του μεσαίου χώρου, ο οποίος τελικά δεν μπόρεσε να παίξει τον αναμενόμενο χειραγωγικό ρόλο σε πλατιά κοινωνικά κομμάτια, προσφέροντας την επιθυμητή πολιτική σταθερότητα. Και έτσι οι «βουβοί» μέχρι πρότινος και «ζορισμένοι» νεοδημοκράτες, οι ταπεινωμένοι από τους Βουλγαράκηδες, Μαντούβαλους και λοιπούς διεφθαρμένους κομματικούς συγγενείς, επιστρέφουν στο προσκήνιο για να καθορίσουν την πολιτική ατζέντα. Η μπαρούφα, βέβαια, είναι απλά τεράστια παρ' ότι διαφημίζεται και ανακυκλώνεται σε τέτοιο βαθμό.

Λες και την εκλογή Σαμαρά δεν την στή-

Ένα σύντομο χρονικό για την πρώτη επέτειο εξέγερση του

Πραγματοποιείται την **Τετάρτη 2 Δεκεμβρίου** εκδήλωση - προβολή του Κύκλου της Φωτιάς στο Πολυτεχνείο σχετικά με την εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008. Ακολουθεί μη προγραμματισμένη συζήτηση στο αμφιθέατρο του Γκίνη μ' αφορμή τις φήμες για κλείσιμο των πανεπιστημιακών σχολών με πρόσχημα την πανδημία της γρίπης. Σύντροφοι δηλώνουν διατεθειμένοι να παραμείνουν και τελικά παραμένουν στο χώρο, ώστε να αποτρέψουν ένα τέτοιο ενδεχόμενο.

Την **Πέμπτη 3 Δεκεμβρίου** από την Πανεπιστημίου μέχρι και την Λεωφόρο Αλεξάνδρας και από την Ομόνοια μέχρι το Σύνταγμα, σχεδόν σε κάθε οικοδομικό τετράγωνο, αστυνομικές δυνάμεις κάνουν αισθητή την παρουσία τους. Πολλές τράπεζες αρχίζουν να αδειάζουν τα αυτόματα μηχανήματα.

Νωρίς το πρωί δεκάδες φοιτητές της ΑΣΟΕΕ, μεταξύ τους και αρκετοί αναρχικοί, προσεγγίζουν την κλειδωμένη κεντρική πύλη επί της Πατησίων και κατορθώνουν να σπάσουν το λουκέτο. Η ΑΣΟΕΕ σύμφωνα με απόφαση του πρύτανη θα παρέμενε κλειστή, παρ' όλο που είχε κανονιστεί από τους φοιτητές η διεξαγωγή γενικής συνέλευσης. Αστυνομικές δυνάμεις που επέβλεπαν τον χώρο επιτίθενται με γκλομπς, δακρυγόνα και χειροβομβίδες κρότου λάμψης στους συγκεντρωμένους, από τους οποίους περίπου πενήντα εισέρχονται στον προαύλιο χώρο και επιχειρούν να αντεπιτεθούν στις κατασταλτικές δυνάμεις.

Περίπου 200 φοιτητές συγκεντρωμένοι έξω από το κτίριο απωθούνται με σπρωξίμα-

σών με τίτλο: Το Πολυτεχνείο είναι ανοιχτό! αναφέρεται: *«Μπροστά σε πολιτικές ανακοινώσεις και έντονες φημολογίες για κλείσιμο των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, από την Πέμπτη 3 Δεκέμβρη εν όψει των κινητοποιήσεων έναν χρόνο μετά την κρατική δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, αποφασίσαμε να έρθουμε και να παραμείνουμε στο Πολυτεχνείο και με τη φυσική και πολιτική παρουσία μας να κρατήσουμε τον χώρο ανοικτό, αποτρέποντας κλείσιμό του. Το Πολυτεχνείο και όλες οι σχολές δεν είναι τσιφλίκια της όποιας κυβέρνησης και των πρυτανικών αρχών για να τις κλείνουν όποτε αυτοί αποφασίζουν με βάση τις σκοπιμότητες τους. Ανήκουν πρώτα και κύρια στους αγωνιζόμενους ανθρώπους. Γι' αυτό άλλωστε αποφασίστηκε από το κράτος το κλείσιμο των σχολών προκειμένου να μην χρησιμοποιηθούν από τους αγωνιζόμενους ως χώροι συνεύρεσης, ζύμωσης, αντιπληροφόρησης και συνδιαμόρφωσης απόψεων και δράσεων. Κρατάμε το Πολυτεχνείο ανοιχτό και καλούμε απόψε, Πέμπτη 3 Δεκέμβρη στις 9.00μ.μ., συζήτηση-συνέλευση για την συνδιαμόρφωση και τον συντονισμό συλλογικών δράσεων αγώνα για τις επόμενες ημέρες».*

Στα **Γιάννενα** πραγματοποιείται κατάληψη σε τοπικό τηλεοπτικό σταθμό. Σε πανό που αναρτάται γίνεται κάλεσμα για την πορεία της 6ης Δεκέμβρη ενάντια στην αστυνομική βία, ενώ προβάλλεται βίντεο διάρκειας 20 λεπτών σχετικά *«με τους μύθους και τις αλήθειες γύρω από την δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου, την εξέγερση του Δεκέμβρη και την κρατική καταστολή»*.

Παρασκευή 4 Δεκεμβρίου

Φοιτητές από δεκάδες πανεπιστήμια και σχολές σ' όλο τον ελλαδικό χώρο αποφα-

πήρχαν» αν η προηγούμενη κυβέρνηση τον είχε ακούσει και είχε υιοθετήσει αυτό το «σωτήριο» μέτρο.

Να λοιπόν γιατί θεωρήθηκε κατάλληλη στιγμή να παρθούν σκληρά μέτρα από τα τσακάλια της Κομισιόν. Αυτά που κάποτε τα λέγανε «σταθεροποιητικό πρόγραμμα» ή «πρόγραμμα λιτότητας» ή «στενωπός» ή «τούνελ».

Η πολιτική συναίνεση είναι κάτι παραπάνω από δεδομένη.

Ο Καρατζαφέρης δηλώνει έτοιμος για την σωτηρία της πατρίδας και έτοιμος να συναινέσει σε κάθε μέτρο για τον «σκοπό αυτό»: μείωση των μισθών κλπ.

Η εκλογή Σαμαρά βρίσκεται ακριβώς σ' αυτή την κατεύθυνση. Ο «λαός γκρεμίζει τα παλιά τζάκια» ξεσπαθώνει η Αυριανή, αναφερόμενη στον νέο αρχηγό της ΝΔ, στο ίδιο μήκος κύματος και ο Τριάντης της Ελευθεροτυπίας που επιχαίρει και αυτός για το αποτέλεσμα, αφού «η πρωτοφανής –για τον καθ' ημάς συντηρητικό χώρο– συμμετοχή του νεοδημοκρατικού κόσμου αποκατέστησε την ουσία του πολιτικώς δραν, σαρώνοντας μηχανισμούς, βιλαέτια, «ονόματα», ΜΜΕ, διαπλοκή, και κατάφερε συντριπτικό πλήγμα στην ψευδώνυμη αντιπροσώπευση, η οποία θα είχε αναδείξει την κ. Μπακογιάννη αρχηγό, αν η ψηφοφορία είχε περιοριστεί στο ασφυκτικό πλαίσιο του ελεγχόμενου ιστού των Συνέδρων». Και ο νέος αρχηγός εμφανίζεται έτοιμος να ανταποκριθεί στην πρόσκληση: «να βάλει πλάτη στην μεγάλη εθνική προσπάθεια».

Με το αζημίωτο βέβαια. Στην εμπέδωση και κατοχύρωση μιας ευρύτερης πολιτικής αποδοχής του νέου ηγέτη της ΝΔ, ανήκουν και οι ενθουσιώδεις δηλώσεις του

σουν ενάντια στις προηγούμενες δεξαμενές σκέψης, που πλέον θεωρούνται υπεύθυνες για αυτόν τον «πολτό» του μεσαίου χώρου, ο οποίος τελικά δεν μπόρεσε να παίξει τον αναμενόμενο χειραγωγικό ρόλο σε πλατιά κοινωνικά κομμάτια, προσφέροντας την επιθυμητή πολιτική σταθερότητα. Και έτσι οι «βουβοί» μέχρι πρότινος και «ζορισμένοι» νεοδημοκράτες, οι ταπεινωμένοι από τους Βουλγαράκηδες, Μαντούβαλους και λοιπούς διεφθαρμένους κομματικούς συγγενείς, επιστρέφουν στο προσκήνιο για να καθορίσουν την πολιτική ατζέντα. Η μπαρούφα, βέβαια, είναι απλά τεράστια παρ' ότι διαφημίζεται και ανακυκλώνεται σε τέτοιο βαθμό.

Λες και την εκδοχή Σαμαρά δεν την στήριξαν το ίδιο ισχυρά κέντρα εξουσίας εγχώρια ή μη, αλλά απλά η υποψηφιότητά του στόχευσε στον «νου και την ψύχη του νεοδημοκράτη».

Τα σκληρά μέτρα όχι μόνο θα έρθουν αλλά θα επιβληθούν δια ροπάλου, όπως ουσιαστικά ξεκαθάρισε το υπουργείο προστασίας του πολίτη μ' αφορμή τις κινητοποιήσεις έναν χρόνο αργότερα από την δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου και την εξέγερση του Δεκέμβρη.

Τελικά θα «πτωχεύσουμε» ή όχι; Έχουν δίκιο εκείνοι που υποστηρίζουν ότι στην ιστορία των κρατικών δανείων κανόνας είναι ο συμβιβασμός, δηλαδή μ' άλλα λόγια τα κράτη δεν πτωχεύουν, απλώς για κάποιο διάστημα αναστέλλουν τις πληρωμές τους χωρίς φυσικά να ζημιώνονται οι κερδοσκόποι;

Μα το πράσινο κουτόχορτο νέας εσοδείας θα φάμε τώρα;

Όχι βέβαια, ας το φάνε οι ίδιοι.

Θα τους περιμένουμε απέναντι, όπως

Ένα σύντομο χρονικό για την πρώτη επέτειο εξέγερση του

Αλεξάνδρας και από την Ομόνοια μέχρι το Σύνταγμα, σχεδόν σε κάθε οικοδομικό τετράγωνο, αστυνομικές δυνάμεις κάνουν αισθητή την παρουσία τους. Πολλές τράπεζες αρχίζουν να αδειάζουν τα αυτόματα μηχανήματα.

Νωρίς το πρωί δεκάδες φοιτητές της ΑΣΟΕΕ, μεταξύ τους και αρκετοί αναρχικοί, προσεγγίζουν την κλειδωμένη κεντρική πύλη επί της Πατησίων και κατορθώνουν να σπάσουν το λουκέτο. Η ΑΣΟΕΕ σύμφωνα με απόφαση του πρύτανη θα παρέμενε κλειστή, παρ' όλο που είχε κανονιστεί από τους φοιτητές η διεξαγωγή γενικής συνέλευσης. Αστυνομικές δυνάμεις που επέβλεπαν τον χώρο επιτίθενται με γκλομπς, δακρυγόνα και χειροβομβίδες κρότου λάμψης στους συγκεντρωμένους, από τους οποίους περίπου πενήντα εισέρχονται στον προαύλιο χώρο και επιχειρούν να αντεπιτεθούν στις κατασταλτικές δυνάμεις.

Περίπου 200 φοιτητές συγκεντρωμένοι έξω από το κτίριο απωθούνται με σπρωξίματα και ξύλο από διμοιρίες των ΜΑΤ στο ύψος της Χέυδεν. Αργότερα καταφθάνουν πρύτανης και αντιπρύτανης, αλλά και ο βουλευτής του Συ.ρι.ζα. Κουράκης, οι οποίοι εισέρχονται στον προαύλιο χώρο και συζητούν με τους φοιτητές, οι οποίοι απαιτούν την απομάκρυνση των αστυνομικών δυνάμεων που είχαν αποκλείσει την πρόσβαση στον χώρο, ώστε να διεξαχθεί η γενική συνέλευση του συλλόγου φοιτητών.

Οι πανεπιστημιακοί και ο βουλευτής του Σύ.ρι.ζα. διαπραγματεύονται με τους επικεφαλής των αστυνομικών δυνάμεων που ήταν παρόντες, αλλά και με τους ανωτέρους τους στην ΓΑΔΑ μ' αποτέλεσμα την αποχώρηση των διμοιριών των ΜΑΤ και την είσοδο στην ΑΣΟΕΕ εκατοντάδων συγκεντρωμένων φοιτητών. Σύμφωνα με ανακοίνωση της «Συνέλευσης Κατάληψης Ασοεε» της 3ης Δεκεμβρίου: *«Μέχρι αυτή τη φάση μιλάμε για μια κινηματική νίκη ενάντια στην καταστολή, η οποία επιτεύχθηκε χάρη στη συνεννόηση του κόσμου μέσα από μίνι συνελεύ-*

ζόμενους ανθρώπους. Γι' αυτό άλλωστε αποφασίστηκε από το κράτος το κλείσιμο των σχολών προκειμένου να μην χρησιμοποιηθούν από τους αγωνιζόμενους ως χώροι συνεύρεσης, ζύμωσης, αντιπληροφόρησης και συνδιαμόρφωσης απόψεων και δράσεων. Κρατάμε το Πολυτεχνείο ανοιχτό και καλούμε απόψε, Πέμπτη 3 Δεκέμβρη στις 9.00μ.μ., συζήτηση-συνέλευση για την συνδιαμόρφωση και τον συντονισμό συλλογικών δράσεων αγώνα για τις επόμενες ημέρες».

Στα **Γιάννενα** πραγματοποιείται κατάληψη σε τοπικό τηλεοπτικό σταθμό. Σε πανό που αναρτάται γίνεται κάλεσμα για την πορεία της 6ης Δεκέμβρη ενάντια στην αστυνομική βία, ενώ προβάλλεται βίντεο διάρκειας 20 λεπτών σχετικά *«με τους μύθους και τις αλήθειες γύρω από την δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου, την εξέγερση του Δεκέμβρη και την κρατική καταστολή».*

Παρασκευή 4 Δεκεμβρίου

Φοιτητές από δεκάδες πανεπιστήμια και σχολές σ' όλο τον ελλαδικό χώρο αποφασίζουν να προχωρήσουν σε καταλήψεις.

Ο Καρατζαφέρης προειδοποιεί την κυβέρνηση «για ολόκληρους χρηματοδοτούμενους στρατούς αντιεξουσιαστών, που καταφθάνουν στην Ελλάδα», ενώ συμπληρώνει ότι «μιλάμε για πόλεμο». Τέλος, ζήτησε από τον Τσίπρα να μετανοήσει για το Δεκέμβρη και για όσα έγιναν, ενώ χαρακτήρισε τους αντιεξουσιαστές προ-χωλ της «τρομοκρατίας».

Η μητέρα του Α. Γρηγορόπουλου κάνει έκκληση ώστε να μην γίνουν επεισόδια μ' αφορμή την συμπλήρωση ενός χρόνου από την δολοφονία, συνδέοντας τυχόν ταραχές με την νομιμοποίηση της απόφασης να διεξαχθεί η δίκη στην Άμφισσα.

Μαθητική πορεία πραγματοποιείται στο **Χαλάνδρι**, όπου φωνάζονται συνθήματα «μπάτσοι, γουρούνια δολοφόνοι», «το πάθος για την λευτεριά είναι δυνατότερο απ' όλα τα κελιά», ενώ μαθητές κρατούν πανό στα οποία αναγράφονται: *«Το κράτος δολοφονεί, εξέγερση και ανυπακοή»*, «6-12-

το «σωτήριο» μέτρο.

Να λοιπόν γιατί θεωρήθηκε κατάλληλη στιγμή να παρθούν σκληρά μέτρα από τα τσακάλια της Κομισιόν. Αυτά που κάποτε τα λέγανε «σταθεροποιητικό πρόγραμμα» ή «πρόγραμμα λιτότητας» ή «στενωπός» ή «τούνελ».

Η πολιτική συναίνεση είναι κάτι παραπάνω από δεδομένη.

Ο Καρατζαφέρης δηλώνει έτοιμος για την σωτηρία της πατρίδας και έτοιμος να συναινέσει σε κάθε μέτρο για τον «σκοπό αυτό»: μείωση των μισθών κλπ.

Η εκλογή Σαμαρά βρίσκεται ακριβώς σ' αυτή την κατεύθυνση. Ο «λαός γκρεμίζει τα παλιά τζάκια» ξεσπαθώνει η Αυριανή, αναφερόμενη στον νέο αρχηγό της ΝΔ, στο ίδιο μήκος κύματος και ο Τριάντης της Ελευθεροτυπίας που επιχαίρει και αυτός για το αποτέλεσμα, αφού «η πρωτοφανής –για τον καθ' ημάς συντηρητικό χώρο– συμμετοχή του νεοδημοκρατικού κόσμου αποκατέστησε την ουσία του πολιτικώς δραν, σαρώνοντας μηχανισμούς, βιλαέτια, «ονόματα», ΜΜΕ, διαπλοκή, και κατάφερε συντριπτικό πλήγμα στην ψευδώνυμη αντιπροσώπευση, η οποία θα είχε αναδείξει την κ. Μπακογιάννη αρχηγό, αν η ψηφοφορία είχε περιοριστεί στο ασφυκτικό πλαίσιο του ελεγχόμενου ιστού των Συνέδρων». Και ο νέος αρχηγός εμφανίζεται έτοιμος να ανταποκριθεί στην πρόσκληση: «να βάλει πλάτη στην μεγάλη εθνική προσπάθεια».

Με το αζημίωτο βέβαια. Στην εμπέδωση και κατοχύρωση μιας ευρύτερης πολιτικής αποδοχής του νέου ηγέτη της ΝΔ, ανήκουν και οι ενθουσιώδεις δηλώσεις του Μίκη Θεοδωράκη, του Απόστολου Κακλαμάνη, αλλά και κάθε σοβαροφανούς ή μη θύνες για αυτόν τον «πολτό» του μεσαίου χώρου, ο οποίος τελικά δεν μπόρεσε να παίξει τον αναμενόμενο χειραγωγικό ρόλο σε πλατιά κοινωνικά κομμάτια, προσφέροντας την επιθυμητή πολιτική σταθερότητα. Και έτσι οι «βουβοί» μέχρι πρότινος και «ζορισμένοι» νεοδημοκράτες, οι ταπεινωμένοι από τους Βουλγαρακηδες, Μαντούβαλους και λοιπούς διεφθαρμένους κομματικούς συγγενείς, επιστρέφουν στο προσκήνιο για να καθορίσουν την πολιτική ατζέντα. Η μπαρούφα, βέβαια, είναι απλά τεράστια παρ' ότι διαφημίζεται και ανακυκλώνεται σε τέτοιο βαθμό.

Λες και την εκδοχή Σαμαρά δεν την στήριξαν το ίδιο ισχυρά κέντρα εξουσίας εγχώρια ή μη, αλλά απλά η υποψηφιότητα του στόχευσε στον «νου και την ψύχη του νεοδημοκράτη».

Τα σκληρά μέτρα όχι μόνο θα έρθουν αλλά θα επιβληθούν δια ροπάλου, όπως ουσιαστικά ξεκαθάρισε το υπουργείο προστασίας του πολίτη μ' αφορμή τις κινητοποιήσεις έναν χρόνο αργότερα από την δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου και την εξέγερση του Δεκέμβρη.

Τελικά θα «πτωχεύσουμε» ή όχι; Έχουν δίκιο εκείνοι που υποστηρίζουν ότι στην ιστορία των κρατικών δανείων κανόνας είναι ο συμβιβασμός, δηλαδή μ' άλλα λόγια τα κράτη δεν πτωχεύουν, απλώς για κάποιο διάστημα αναστέλλουν τις πληρωμές τους χωρίς φυσικά να ζημιώνονται οι κερδοσκόποι;

Μα το πράσινο κουτόχορτο νέας εσοδείας θα φάμε τώρα;

Όχι βέβαια, ας το φάνε οι ίδιοι.

Θα τους περιμένουμε απέναντι, όπως πάντα, και με τα χέρια γεμάτα...

Συσπείρωση Αναρχικών

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, για μια ακόμη φορά, να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.

Όσοι/ες θέλουν να μοιράσουν —χωρίς αντίτιμο— προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ στην πόλη τους ή την περιοχή που δραστηριοποιούνται και ζουν ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο 69 73 79 92 07 ή μέσω του email: diadromi@revolution.gr

προσεγγίζουν την κλειδωμένη κεντρική πύλη επί της Πατησίων και κατορθώνουν να σπάσουν το λουκέτο. Η ΑΣΟΕΕ σύμφωνα με απόφαση του πρύτανη θα παρέμενε κλειστή, παρ' όλο που είχε κανονιστεί από τους φοιτητές η διεξαγωγή γενικής συνέλευσης. Αστυνομικές δυνάμεις που επέβλεπαν τον χώρο επιτίθενται με γκλομπς, δακρυγόνα και χειροβομβίδες κρότου λάμψης στους συγκεντρωμένους, από τους οποίους περίπου πενήντα εισέρχονται στον προαύλιο χώρο και επιχειρούν να αντεπιτεθούν στις κατασταλτικές δυνάμεις.

Περίπου 200 φοιτητές συγκεντρωμένοι έξω από το κτίριο απωθούνται με σπρωξίματα και ξύλο από διμοιρίες των ΜΑΤ στο ύψος της Χέυδεν. Αργότερα καταφθάνουν πρύτανης και αντιπρύτανης, αλλά και ο βουλευτής του Συ.ρι.ζα. Κουράκης, οι οποίοι εισέρχονται στον προαύλιο χώρο και συζητούν με τους φοιτητές, οι οποίοι απαιτούν την απομάκρυνση των αστυνομικών δυνάμεων που είχαν αποκλείσει την πρόσβαση στον χώρο, ώστε να διεξαχθεί η γενική συνέλευση του συλλόγου φοιτητών.

Οι πανεπιστημιακοί και ο βουλευτής του Σύ.ρι.ζα. διαπραγματεύονται με τους επικεφαλής των αστυνομικών δυνάμεων που ήταν παρόντες, αλλά και με τους ανωτέρους τους στην ΓΑΔΑ μ' αποτέλεσμα την αποχώρηση των διμοιριών των ΜΑΤ και την είσοδο στην ΑΣΟΕΕ εκατοντάδων συγκεντρωμένων φοιτητών. Σύμφωνα με ανακοίνωση της «Συνέλευσης Κατάληψης Ασοεε» της 3ης Δεκεμβρίου: *«Μέχρι αυτή τη φάση μιλάμε για μια κινηματική νίκη ενάντια στην καταστολή, η οποία επιτεύχθηκε χάρη στη συνεννόηση του κόσμου μέσα από μίνι συνελεύσεις, στις πρωτοβουλίες και στον κοινό στόχο ενάντια στην καταστολή και την αυθαιρεσία των αστυνομικών και πρυτανικών αρχών. Το γεγονός ότι ήταν κινηματικό, αυτό φαίνεται και από τον ίδιο τον κόσμο, ο οποίος όσο ετερόκλητος κι αν ήταν (ΑΡΕΝΑ, Αγωνιστικές Κινήσεις, ΠΑΣΠ, αυτοδιαχειριζόμενο στέκι, ΕΑΑΚ, αναρχικοί κλπ) κατάφερε να πετύχει κάτι από κοινού».*

Κατάφερε πράγματι όμως; Η κινηματική νίκη φαίνεται είχε κοντά ποδάρια (όπως αποδεικνύει η συνέχεια της ανακοίνωσης και οι λόγοι αποχώρησης από το κτίριο την ίδια ημέρα κλπ).

Σε μια άλλη ανακοίνωση συντρόφων/ισ-

ση και τον συντονισμό συλλογικών δράσεων αγώνα για τις επόμενες ημέρες».

Στα **Γιάννενα** πραγματοποιείται κατάληψη σε τοπικό τηλεοπτικό σταθμό. Σε πανό που αναρτάται γίνεται κάλεσμα για την πορεία της 6ης Δεκέμβρη ενάντια στην αστυνομική βία, ενώ προβάλλεται βίντεο διάρκειας 20 λεπτών σχετικά *«με τους μύθους και τις αλήθειες γύρω από την δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου, την εξέγερση του Δεκέμβρη και την κρατική καταστολή».*

Παρασκευή 4 Δεκεμβρίου

Φοιτητές από δεκάδες πανεπιστήμια και σχολές σ' όλο τον ελλαδικό χώρο αποφασίζουν να προχωρήσουν σε καταλήψεις.

Ο Καρατζαφέρης προειδοποιεί την κυβέρνηση «για ολόκληρους χρηματοδοτούμενους στρατούς αντιεξουσιαστών, που καταφθάνουν στην Ελλάδα», ενώ συμπληρώνει ότι «μιλάμε για πόλεμο». Τέλος, ζήτησε από τον Τσίπρα να μετανοήσει για το Δεκέμβρη και για όσα έγιναν, ενώ χαρακτήρισε τους αντιεξουσιαστές προ-χωλ της «τρομοκρατίας».

Η μητέρα του Α. Γρηγορόπουλου κάνει έκκληση ώστε να μην γίνουν επεισόδια μ' αφορμή την συμπλήρωση ενός χρόνου από την δολοφονία, συνδέοντας τυχόν ταραχές με την νομιμοποίηση της απόφασης να διεξαχθεί η δίκη στην Άμφισσα.

Μαθητική πορεία πραγματοποιείται στο **Χαλάνδρι**, όπου φωνάζονται συνθήματα «μπάτσοι, γουρούνια δολοφόνοι», «το πάθος για την λευτεριά είναι δυνατότερο απ' όλα τα κελιά», ενώ μαθητές κρατούν πανό στα οποία αναγράφονται: *«Το κράτος δολοφονεί, εξέγερση και ανυπακοή», «6-12-2008 Δεν ξεχνώ»*, κ.ά. Συμμετέχουν περίπου 200 μαθητές, πολλοί από τους οποίους κατά την διάρκεια της πορείας προς το Α.Τ. της περιοχής εκσφενδονίζουν νεράντζια, τα οποία μεταφέρουν με καροτσάκια, στις τζαμαρίες των τραπεζών που βρίσκονται στο διάβα τους. Η πορεία καταλήγει στην κεντρική πλατεία του Χαλανδρίου, όπου και περικυκλώνεται από ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις, που απειλούν με συλλήψεις. Τελικά, οι συγκεντρωμένοι αποχωρούν χωρίς άλλα προβλήματα.

Πορεία πραγματοποιείται και στην **Κόρινθο** από 150 διαδηλωτές, που ξεκινούν από το δικαστικό μέγαρο και κινούνται

στους κεντρικούς δρόμους της πόλης. Κοντά στον χώρο των πανεπιστημίων μια διμοιρία ΟΠΚΕ με ασπίδες και φυσούνες επιχειρεί να πλαγιοκοπήσει την πορεία με αποτέλεσμα να δεχθεί επίθεση με πέτρες και μολότοφ. Επίθεση δέχεται και η Εθνική Τράπεζα, ενώ μολότοφ εκτοξεύονται ενάντια των μπάτσων που είναι παρατεταγμένοι μπροστά στο Α.Τ. προς το οποίο έχει κατευθυνθεί η πορεία. Ακολουθούν συμπλοκές, κυνηγητό στους δρόμους της πόλης, ενώ πραγματοποιούνται 22 προσαγωγές και τρεις συλλήψεις, δύο από τις οποίες αφορούν 15χρόνους μαθητές.

Αργά το βράδυ πραγματοποιείται πορεία διαδηλωτών που ξεκινούν από το κατειλημμένο κτίριο του ΕΜΜΕ που βρίσκε-

βουν τον χώρο, στον οποίο πλέον βρίσκονται πολιορκημένοι οι εισβολείς αστυνομικοί. Σε λίγα λεπτά οι διαδηλωτές αποχωρούν από το σημείο και κατευθύνονται προς το Δημαρχείο Κερατσινίου στο οποίο και εισέρχονται περίπου 40 άτομα, χωρίς να παραβιάσουν κάποια πόρτα.

Πολύ σύντομα το δημαρχείο Κερατσινίου περικυκλώνεται από ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις. Περίπου στις 10.30μμ πραγματοποιείται εισβολή των αστυνομικών δυνάμεων και συλλαμβάνονται οι 41 καταληψίες που μεταφέρονται στο Τμήμα Μεταγωγών της οδού Πέτρου Ράλλη.

Καταλαμβάνεται ο κινηματογράφος Ολύμπιον στην **Θεσσαλονίκη.**

Στην **Αθήνα** πραγματοποιείται συγκέ-

των κινητοποιήσεων από την κοινωνική Δεκέμβρη 2008

ται στην πλατεία Καπνικαρέα. Η πορεία ακολουθεί την διαδρομή Ερμού, Μοναστηράκι, Ψυρρή, Θησείο και επιστρέφει στο σημείο εκκίνησης.

Στο **Αγρίνιο** πραγματοποιείται επίθεση με πέτρες στην Αγροτική Τράπεζα, ενώ σπάζεται και το όχημα της εταιρείας φύλαξης που είναι παρκαρισμένο απ' έξω.

ντρωση στα Εξάρχεια που καλείται από την Επιτροπή Κατοίκων. Πυρπολείται πολυτελές αυτοκίνητο, η περιοχή περικυκλώνεται από κατασταλτικές δυνάμεις, ακολουθούν μικροσυμπλοκές μ' αποτέλεσμα πάνω από 100 προσαγωγές και 12 συλλήψεις.

σαν την πορεία, κόσμος κυνηγήθηκε στα στενά, άρχισαν οι πρώτες συλλήψεις.

Στην Καραολή-Δημητρίου και ενώ κάποια μπλοκ προσπάθησαν να προσεγγίσουν το υπουργείο εγκλωβίστηκαν από τις δύο πλευρές από διμοιρίες των ΜΑΤ. Ο κόσμος εγκλωβίστηκε, πέσανε κάποιες μολότοφ και πέτρες και πολλοί διαδηλωτές κατέφυγαν στις γύρω πολυκατοικίες. Στη σημείο έγιναν οι περισσότερες από τις προσαγωγές, οι οποίες συνολικά έφτασαν τις 104. Σύμφωνα με ανακοίνωση της αστυνομίας βρέθηκαν 42 μολότοφ, ξύλα, αντιασφυξιογόνες μάσκες, μπουλόνια, σφυριά, σφεντόνες και άλλα αντικείμενα τα οποία επιχειρείται να αποδοθούν σε προσαχθέντες.

Έξι ανήλικοι συλλαμβάνονται μετά από επίθεση εναντιον περιπολικού έξω από γυμνάσιο της **Μηχανιώνας,** κατηγορούμενοι ότι έριξαν πέτρες και μολότωφ.

Χιλιάδες άνθρωποι συγκεντρώνονται στον χώρο των Προπυλαίων στην **Αθήνα.** Οι μπάτσοι απαιτούν να κάνουν σωματικό έλεγχο σε όλους όσους συμμετείχαν σε πορεία αριστεριστών που ξεκινάει από το Πολυτεχνείο. Οι διαδηλωτές δεν δέχονται κάτι τέτοιο και τελικά φθάνουν με την συνοδεία των μπάτσων στα Προπύλαια. Ο χώρος γύρω από Πολυτεχνείο ελέγχεται ασφυκτικά, ενώ γίνονται εντατικοί σωματικοί έλεγχοι σε όσους προσεγγίζουν την περιοχή, ενώ δεν λείπουν και οι προσαγωγές.

Εκατοντάδες νεαροί αρχίζουν να επιτίθενται με πέτρες και νεράντζια από την πλευρά της Ρήγα Φεραίου σε διμοιρίες των ΜΑΤ. Στην πρυτανεία αναρτάται πανώ από την Ανοικτή Συνέλευση για ένα ενιαίο αναρχικό πολυμορφικό κίνημα, ενώ υποστέλλεται η ελληνική σημαία.

Καταλαμβάνεται η πρυτανεία, προπηλακίζεται ο πρύτανης Κίττας, ενώ οι συγκρούσεις στην Ρήγα Φεραίου συνεχίζονται με τραυματισμούς μπάτσων, αλλά και προσαγωγές. Ξεκινά η πορεία που κατευθύνεται μέσω της Πανεπιστημίου και της Σταδίου στην πλατεία Συντάγματος. Στο ύψος της οδού Πεσματζόγλου διαδηλωτές συμπλέκονται με διμοιρίες των ΜΑΤ που κάνουν χρήση χημικών και προσπα-

συγκέντρωσης, περίπου 100 άτομα που συμμετέχουν σ' αυτή, προχωρούν αυθόρμητα σε πορεία στο κέντρο της πόλης.

Στο αναρχικό πανό της πορείας αναγράφεται: *«Όσο βρέχει εκμετάλλευση - καταπίεση - καταστολή, είμαστε όλοι κουκουλοφόροι».* Πραγματοποιείται επίθεση με πέτρες και μολότοφ στην Εθνική Τράπεζα, ενώ ακολουθούν συμπλοκές με αστυνομικές δυνάμεις έξω από το κτίριο του Δημαρχείου. Η πορεία επιστρέφει στην πλατεία από την οποία ξεκίνησε, για να επαναληφθούν επιθέσεις στους μπάτσους που εμφανίζονται, ενώ σπάζεται και πυρπολείται το Ταχυδρομείο, επίθεση επίσης δέχεται πυροσβεστικό όχημα, αλλά και τζιπ της ΟΠΚΕ. Γίνονται οκτώ προσαγωγές.

Συγκέντρωση πραγματοποιούν αντιεξουσιαστές στο **Κιλκίς**, όπου διανέμεται έντυπο υλικό, ενώ υπάρχουν και ταμπλό με φωτογραφικό υλικό.

Στη **Λάρισα** εκατοντάδες διαδηλωτές πορεύονται στο κέντρο της πόλης. Σπάζονται κάμερες από τράπεζες, ακολουθούν μικροσυμπλοκές με τις αστυνομικές δυνάμεις που επιτηρούν την πορεία, ενώ στήνονται και πρόχειρα οδοφράγματα. Η πορεία καταλήγει στην Ιατρική Σχολή. Συλλήψεις δεν σημειώνονται παρά μόνο ορισμένες προσαγωγές.

Στην **Κομοτηνή**, σπάζονται με πέτρες δύο τζαμαρίες υποκαταστημάτων των τραπεζών ΠΕΙΡΑΙΩΣ και MILLENNIUM.

Στις **Σέρρες** πραγματοποιείται συγκέντρωση που καλείται από το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι των ΤΕΙ Σερρών. Ακολουθεί πορεία περίπου 60 ατόμων στο κέντρο της πόλης κατά την οποία γράφονται συνθήματα, πετάγονται τρικάκια, ενώ ρίχνονται και μπογιές στην πρόσοψη των δικαστηρίων. Λίγο πριν το τέλος της πορείας σπάζεται ΑΤΜ τράπεζας.

Περίπου 1500 διαδηλωτές συμμετέχουν σε δυναμική πορεία που πραγματοποιείται στα **Γιάννενα**. Κατά την διάρκεια της πορείας σπάζονται τράπεζες, ανάβονται φωτιές σε κάδους και στήνονται οδοφράγματα. Στο τέλος της πορείας διμοιρίες των ΜΑΤ επιτίθενται κάνοντας χρήση χημικών. Ακολουθούν μάχες σώμα με σώ-

κολής, ενώ πραγματοποιούνται 22 προ-
σαγωγές και τρεις συλλήψεις, δύο από τις οποίες αφορούν 15χρόνους μαθητές.

Αργά το βράδυ πραγματοποιείται πορεία διαδηλωτών που ξεκινούν από το κατειλημμένο κτίριο του ΕΜΜΕ που βρίσκε-

κών δυνάμεων και συλλαμβάνονται οι 41 καταληψίες που μεταφέρονται στο Τμήμα Μεταγωγών της οδού Πέτρου Ράλλη.

Καταλαμβάνεται ο κινηματογράφος Ολύμπιον στην **Θεσσαλονίκη.**

Στην **Αθήνα** πραγματοποιείται συγκέ-

των κινητοποιήσεων από την κοινωνική Δεκέμβρη 2008

ται στην πλατεία Καπνικαρέα. Η πορεία ακολουθεί την διαδρομή Ερμού, Μοναστηράκι, Ψυρρή, Θησείο και επιστρέφει στο σημείο εκκίνησης.

Στο **Αγρίνιο** πραγματοποιείται επίθεση με πέτρες στην Αγροτική Τράπεζα, ενώ σπάζεται και το όχημα της εταιρείας φύλαξης που είναι παρκαρισμένο απ' έξω.

ντρωση στα Εξάρχεια που καλείται από την Επιτροπή Κατοίκων. Πυρπολείται πολυτελές αυτοκίνητο, η περιοχή περικυκλώνεται από κατασταλτικές δυνάμεις, ακολουθούν μικροσυμπλοκές μ' αποτέλεσμα πάνω από 100 προσαγωγές και 12 συλλήψεις.

Σάββατο 5 Δεκεμβρίου

Πραγματοποιείται έφοδος αστυνομικών δυνάμεων περίπου στις 5.00 μ.μ. στο χώρο Ρεσάλτο στο Κερατσίνι. Εκείνη τη στιγμή 22 άτομα βρίσκονται εκεί και συζητούν. Συλλαμβάνονται όλοι ενώ κατά την διάρκεια της έρευνας παραμένει ένας σύντροφος.

Δεκάδες αλληλέγγυοι συγκεντρώνονται στην πλατεία Λαού και προχωρούν

Κυριακή 6 Δεκεμβρίου

Τα ξημερώματα, στην **Αθήνα**, σημειώνεται επίθεση με μολότοφ στο Α.Τ. Ζωγράφου.

Στις 4 τα ξημερώματα, διμοιρίες των ΜΑΤ φθάνουν μέχρι τα σκαλιά του κτιρίου της Πολυτεχνικής Σχολής στη **Θεσσαλονίκη** και συλλαμβάνουν επτά άτομα, που δεν προλαβαίνουν να εισέλθουν στο κτίριο. Πριν ξεκινήσει η πορεία από την Κα-

φτάσαν τις 104. Σύμφωνα με ανακοίνωση της αστυνομίας βρέθηκαν 42 μολότοφ, ξύλα, αντιασφυξιογόνες μάσκες, μπουλόνια, σφυριά, σφεντόνες και άλλα αντικείμενα τα οποία επιχειρείται να αποδοθούν σε προσαχθέντες.

Έξι ανήλικοι συλλαμβάνονται μετά από επίθεση εναντίον περιπολικού έξω από γυμνάσιο της **Μηχανιώνας,** κατηγορούμενοι ότι έριξαν πέτρες και μολότωφ.

Χιλιάδες άνθρωποι συγκεντρώνονται στον χώρο των Προπυλαίων στην **Αθήνα.** Οι μπάτσοι απαιτούν να κάνουν σωματικό έλεγχο σε όλους όσους συμμετείχαν σε πορεία αριστεριστών που ξεκινάει από το Πολυτεχνείο. Οι διαδηλωτές δεν δέχονται κάτι τέτοιο και τελικά φθάνουν με την συνοδεία των μπάτσων στα Προπύλαια. Ο χώρος γύρω από Πολυτεχνείο ελέγχεται ασφυκτικά, ενώ γίνονται εντατικοί σωματικοί έλεγχοι σε όσους προσεγγίζουν την περιοχή, ενώ δεν λείπουν και οι προσαγωγές.

Εκατοντάδες νεαροί αρχίζουν να επιτίθενται με πέτρες και νεράντζια από την πλευρά της Ρήγα Φεραίου σε διμοιρίες των ΜΑΤ. Στην πρυτανεία αναρτάται πανώ από την Ανοικτή Συνέλευση για ένα ενιαίο αναρχικό πολυμορφικό κίνημα, ενώ υποστέλλεται η ελληνική σημαία.

Καταλαμβάνεται η πρυτανεία, προπηλακίζεται ο πρύτανης Κίττας, ενώ οι συγκρούσεις στην Ρήγα Φεραίου συνεχίζονται με τραυματισμούς μπάτσων, αλλά και προσαγωγές. Ξεκινά η πορεία που κατευθύνεται μέσω της Πανεπιστημίου και της Σταδίου στην πλατεία Συντάγματος. Στο ύψος της οδού Πεσματζόγλου διαδηλωτές συμπλέκονται με διμοιρίες των ΜΑΤ που κάνουν χρήση χημικών και προσπαθούν να κόψουν την πορεία στην μέση δίχως, όμως, επιτυχία.

Στην Ομόνοια μικροσυμπλοκές σημειώνονται με μοτοσικλετιστές της ομάδας Δ, ενώ σπάζονται και ορισμένες τράπεζες. Στο Σύνταγμα διαδηλωτές επιχειρούν να σπάσουν τράπεζες και το ταχυδρομείο, συμπλέκονται και πάλι με μπάτσους της ομάδας Δ που δεν διστάζουν να πατήσουν στην κυριολεξία διαδηλωτές. Τραυματίζεται σοβαρά μια γυναίκα, μέλος του ΕΕΚ. Η πορεία καταλήγει στα Προπύλαια, όπου αργότερα σημειώνονται συγκρούσεις με αστυνομικές δυνάμεις, όπως και στην Νομική στην οποία καταφεύγουν διαδηλωτές. Κόβεται το φως στην Πρυτανεία του Πανεπιστημίου. Οι συμπλοκές δεν παίρνουν έκταση, ενώ οι καταλήψεις της Πρυτανείας αποχωρούν αργότερα από το κτί-

τεία από την οποία ξεκίνησε, για να επαναληφθούν επιθέσεις στους μπάτσους που εμφανίζονται, ενώ σπάζεται και πυρπολείται το Ταχυδρομείο, επίθεση επίσης δέχεται πυροσβεστικό όχημα, αλλά και τζιπ της ΟΠΚΕ. Γίνονται οκτώ προσαγωγές.

Συγκέντρωση πραγματοποιούν αντιεξουσιαστές στο **Κιλκίς**, όπου διανέμεται έντυπο υλικό, ενώ υπάρχουν και ταμπλό με φωτογραφικό υλικό.

Στη **Λάρισα** εκατοντάδες διαδηλωτές πορεύονται στο κέντρο της πόλης. Σπάζονται κάμερες από τράπεζες, ακολουθούν μικροσυμπλοκές με τις αστυνομικές δυνάμεις που επιτηρούν την πορεία, ενώ στήνονται και πρόχειρα οδοφράγματα. Η πορεία καταλήγει στην Ιατρική Σχολή. Συλλήψεις δεν σημειώνονται παρά μόνο ορισμένες προσαγωγές.

Στην **Κομοτηνή**, σπάζονται με πέτρες δύο τζαμαρίες υποκαταστημάτων των τραπεζών ΠΕΙΡΑΙΩΣ και MILLENNIUM.

Στις **Σέρρες** πραγματοποιείται συγκέντρωση που καλείται από το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι των ΤΕΙ Σερρών. Ακολουθεί πορεία περίπου 60 ατόμων στο κέντρο της πόλης κατά την οποία γράφονται συνθήματα, πετάγονται τρικάκια, ενώ ρίχνονται και μπογιές στην πρόσοψη των δικαστηρίων. Λίγο πριν το τέλος της πορείας σπάζεται ΑΤΜ τράπεζας.

Περίπου 1500 διαδηλωτές συμμετέχουν σε δυναμική πορεία που πραγματοποιείται στα **Γιάννενα**. Κατά την διάρκεια της πορείας σπάζονται τράπεζες, ανάβονται φωτιές σε κάδους και στήνονται οδοφράγματα. Στο τέλος της πορείας διμοιρίες των ΜΑΤ επιτίθενται κάνοντας χρήση χημικών. Ακολουθούν μάχες σώμα με σώμα με την περιφρούρηση της πορείας κατά τις οποίες τραυματίζεται ένας μπάτσος. Πραγματοποιούνται 39 προσαγωγές, –κυρίως ανήλικων διαδηλωτών–, και μία σύλληψη.

Κατά την διάρκεια της πορείας διμοιρίες των ΜΑΤ περικυκλώνουν τον αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό χώρο στον οποίο τελικά εισβάλλουν από την πίσω πόρτα, καθώς οι παρευρισκόμενοι αρνούνται να επιτρέψουν την είσοδο τους. Οι εισβολείς

λαξης που είναι παρκαρισμένο απ' έξω.

Σάββατο 5 Δεκεμβρίου

Πραγματοποιείται έφοδος αστυνομικών δυνάμεων περίπου στις 5.00 μ.μ. στο χώρο Ρεσάλτο στο Κερατσίνι. Εκείνη τη στιγμή 22 άτομα βρίσκονται εκεί και συζητούν. Συλλαμβάνονται όλοι ενώ κατά την διάρκεια της έρευνας παραμένει ένας σύντροφος.

Δεκάδες αλληλέγγυοι συγκεντρώνονται στην πλατεία Λαού και πορεύονται προς το Ρεσάλτο εντός και εκτός του οποίου βρίσκονται οι δυνάμεις καταστολής, φωνάζοντας συνθήματα. Όταν φθάνουν στο σημείο αυτό, διαδηλωτές σπάζουν και αναποδογυρίζουν ασφαλίτικα αυτοκίνητα και επιχειρούν να ανακαταλά-

Κυριακή 6 Δεκεμβρίου

Τα ξημερώματα, στην **Αθήνα**, σημειώνεται επίθεση με μολότοφ στο Α.Τ. Ζωγράφου.

Στις 4 τα ξημερώματα, διμοιρίες των ΜΑΤ φθάνουν μέχρι τα σκαλιά του κτιρίου της Πολυτεχνικής Σχολής στη **Θεσσαλονίκη** και συλλαμβάνουν επτά άτομα, που δεν προλαβαίνουν να εισέλθουν στο κτίριο. Πριν ξεκινήσει η πορεία από την Καμάρα έγινε επίθεση από συγκεντρωμένους στα Starbucks και μετά από λίγο εμφανίστηκαν διμοιρίες των ΜΑΤ, που δέχτηκαν κάποιες φωτοβολίδες και μία μολότοφ, καθώς και μηχανές της ομάδας Δ στο Σιντριβάνι. Η πορεία ξεκίνησε κατά μήκος της Εγνατίας με 2.500 περίπου κόσμο.

Κατά μήκος της Εγνατίας σπάστηκαν καταστήματα Vodafone, πυρπολήθηκαν πολυτελή μαγαζιά, σπάστηκε η είσοδος της Κτηματικής Υπηρεσίας του Δημοσίου, πυρπολήθηκε μια BMW κάμπριο και έγιναν επιθέσεις με μολότοφ στους μπάτσους που προσέγγιζαν απειλητικά από πίσω.

Τα δακρυγόνα και η στενότητα του δρόμου λόγω των έργων του Μετρό έσπα-

των ΜΑΤ. Στην πρυτανεία αναρτάται πανώ από την Ανοικτή Συνέλευση για ένα ενιαίο αναρχικό πολυμορφικό κίνημα, ενώ υποστέλλεται η ελληνική σημαία.

Καταλαμβάνεται η πρυτανεία, προπηλακίζεται ο πρύτανης Κίττας, ενώ οι συγκρούσεις στην Ρήγα Φεραίου συνεχίζονται με τραυματισμούς μπάτσων, αλλά και προσαγωγές. Ξεκινά η πορεία που κατευθύνεται μέσω της Πανεπιστημίου και της Σταδίου στην πλατεία Συντάγματος. Στο ύψος της οδού Πεσματζόγλου διαδηλωτές συμπλέκονται με διμοιρίες των ΜΑΤ που κάνουν χρήση χημικών και προσπαθούν να κόψουν την πορεία στην μέση δίχως, όμως, επιτυχία.

Στην Ομόνοια μικροσυμπλοκές σημειώνονται με μοτοσικλετιστές της ομάδας Δ, ενώ σπάζονται και ορισμένες τράπεζες. Στο Σύνταγμα διαδηλωτές επιχειρούν να σπάσουν τράπεζες και το ταχυδρομείο, συμπλέκονται και πάλι με μπάτσους της ομάδας Δ που δεν διστάζουν να πατήσουν στην κυριολεξία διαδηλωτές. Τραυματίζεται σοβαρά μια γυναίκα, μέλος του ΕΕΚ. Η πορεία καταλήγει στα Προπύλαια, όπου αργότερα σημειώνονται συγκρούσεις με αστυνομικές δυνάμεις, όπως και στην Νομική στην οποία καταφεύγουν διαδηλωτές. Κόβεται το φως στην Πρυτανεία του Πανεπιστημίου. Οι συμπλοκές δεν παίρνουν έκταση, ενώ οι καταληψίες της Πρυτανείας αποχωρούν αργότερα από το κτίριο.

Πραγματοποιείται πορεία στην **Καρδίτσα** περίπου 200 διαδηλωτών. Γράφονται συνθήματα σε τοίχους τραπεζών, δικαστηρίων κ.λπ. Στη **Λαμία** μερικές δεκάδες διαδηλωτές πορεύονται δυναμικά στο κέντρο της πόλης φωνάζοντας και γράφοντας συνθήματα στους τοίχους. Στο **Βόλο** σημειώνονται επεισόδια όταν διαδηλωτές επιτίθενται σε αστυνομικές δυνάμεις με φωτοβολίδες και πέτρες πυρπολώντας κάδους σκουπιδιών. Οι κατασταλτικές δυνάμεις απαντούν με χρήση χημικών ενώ προχωρούν σε 23 προσαγωγές και τρεις συλλήψεις.

Στο **Αγρίνιο** πραγματοποιείται συγκέντρωση που καλείται από το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Αγρινίου. Μετά την λήξη της

πορεία περίπου 60 ατόμων στο κέντρο της πόλης κατά την οποία γράφονται συνθήματα, πετάγονται τρικάκια, ενώ ρίχνονται και μπογιές στην πρόσοψη των δικαστηρίων. Λίγο πριν το τέλος της πορείας σπάζεται ΑΤΜ τράπεζας.

Περίπου 1500 διαδηλωτές συμμετέχουν σε δυναμική πορεία που πραγματοποιείται στα **Γιάννενα**. Κατά την διάρκεια της πορείας σπάζονται τράπεζες, ανάβονται φωτιές σε κάδους και στήνονται οδοφράγματα. Στο τέλος της πορείας διμοιρίες των ΜΑΤ επιτίθενται κάνοντας χρήση χημικών. Ακολουθούν μάχες σώμα με σώμα με την περιφρούρηση της πορείας κατά τις οποίες τραυματίζεται ένας μπάτσος. Πραγματοποιούνται 39 προσαγωγές, –κυρίως ανήλικων διαδηλωτών–, και μία σύλληψη.

Κατά την διάρκεια της πορείας διμοιρίες των ΜΑΤ περικυκλώνουν τον αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό χώρο στον οποίο τελικά εισβάλλουν από την πίσω πόρτα, καθώς οι παρευρισκόμενοι αρνούνται να επιτρέψουν την είσοδο τους. Οι εισβολείς

μπάτσοι προχωρούν σε σωματικούς ελέγχους, εξακρίβωση στοιχείων, έρευνα σε τσάντες, ξυλοδαρμούς, καταστροφές και αφού ερευνούν τον χώρο αποχωρούν.

Πορεία περίπου 200 ατόμων πραγματοποιείται στο **Ρέθυμνο** χωρίς να σημειωθούν επεισόδια. Η πορεία που πραγματοποιείται στο **Ηράκλειο** από περίπου 300 διαδηλωτές δέχεται επίθεση με χημικά και χειροβομβίδες κρότου λάμψης από ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις.

Στην **Ξάνθη** πραγματοποιείται πορεία από 300 διαδηλωτές χωρίς να σημειωθούν επεισόδια. Η πορεία καταλήγει στο Πολυτεχνείο, ενώ επίθεση με βόμβες μολότοφ πραγματοποιείται σε κτίριο της ΔΕΗ, αλλά και σε αστυνομικές δυνάμεις που προχώρησαν αμέσως σε χρήση χημικών χωρίς το επεισόδιο αυτό να πάρει μεγαλύτερη έκταση.

Στην **Πάτρα,** 1500 διαδηλωτές προχωρούν σε δυναμική πορεία στο κέντρο της πόλης, όπου σπάζονται και ρίχνονται μολότοφ σε τράπεζες, στο δημαρχείο, στα ταχυδρομεία, σε πολυεθνικές εταιρείες κ.α. Οι μπάτσοι επιτίθενται με χημικά, αλλά η πορεία επιστρέφει τελικά στο Παράρτημα. Πορεία πραγματοποιείται και στην **Ρόδο** κάτω από την ασφυκτική επιτήρηση αστυνομικών δυνάμεων, που συλλαμβάνουν δύο διαδηλωτές. Τον ένα επειδή προκάλεσε φθορές με ξύλινο κοντάρι σε Α.Τ.Μ. της ALPHA BANK, ενώ τον δεύτερο καθώς αποπειράθηκε να τον ελευθερώσει. Στην **Τρίπολη** μαθητές συμπλέκονται με αστυνομικές δυνάμεις έξω από το Α.Τ.

Οι συλληφθέντες από το Ρεσάλτο παραπέμπονται με βάση τον αντιτρομοκρατικό νεαροί χωρίς να πτοηθούν ξανακλείνουν τον δρόμο, με αποτέλεσμα οι διμοιρίες να τους πάρουν στο κυνήγι.

Μαθητική πορεία πραγματοποιείται στον **Πειραιά**. Υπάρχουν πανώ στα οποία γράφονται: «*Η λάμψη της εξέγερσης είναι παντοτινή, αφοπλίστε τους δολοφόνους*», «*Άμεση απελευθέρωση όλων των συλληφθέντων από το Κερατσίνι*». Η πορεία φθάνει στην Ασφάλεια Πειραιά όπου μαθητές εκτοξεύουν νεράντζια στους μπάτσους, απωθούνται και επιστρέφουν στην πλ. Κοραή. Από το σημείο αυτό ένα μέρος των μαθητών πορεύεται προς το Α.Τ. Τερψιθέας και άλλοι κατευθύνονται προς τα Δικαστήρια, όπου αναμένονται οι συλληφθέντες από το Ρεσάλτο και το Δημαρχείο Κερατσινίου.

Μαθητές συγκεντρώνονται στην κεντρική πλατεία της **Δροσιάς**, ενώ μπλοκάρουν και τους γύρω δρόμους.

Μαθητές πορεύονται και επιτίθενται στο Α.Τ. Αγίας Λαύρας στα **Α. Πατήσια**. Οι μπάτσοι απαντούν με δακρυγόνα και προχωρούν σε ξυλοδαρμό μαθητών και συλλήψεις. Οι μαθητές ανασυγκροτούνται και επιχειρούν δεύτερη επίθεση. Το κυνηγητό συνεχίζεται στους γύρω δρόμους, ενώ κάποιοι μαθητές καταφεύγουν στο σχολικό συγκρότημα της Γκράβας.

Στην **Καισαριανή,** μαθητές, μετά από πορεία, καταλήγουν στο Α.Τ. της περιοχής όπου και επιτίθενται στους μπάτσους –που δεν αντιδρούν– με νεράντζια και πέτρες.

Πορείες μαθητών που καταλήγουν στα αστυνομικά τμήματα πραγματοποιούνται επίσης στην **Καλλιθέα** και στον **Άλιμο**.

Στην **Αθήνα**, στα Προπύλαια του πανεπιστημίου, πραγματοποιείται πανεκπαιδευτική κατευθύνεται μέσω των οδών Πανεπιστημίου και Πατησίων προς το Πολυτεχνείο. Στο ύψος της Χαλκοκονδύλη επιχειρείται επίθεση στις αστυνομικές δυνάμεις, που απαντούν αμέσως με χημικά.

Στο Πολυτεχνείο, όπου και καταλήγει η πορεία, μετά από λίγο ξεκινά και το συντονιστικό των φοιτητών. Εκατοντάδες, όμως,

αναρχικοί και ανυπότακτοι νεολαίοι αρχίζουν να στήνουν οδοφράγματα έξω από την πύλη της οδού Στουρνάρα, αλλά και να καταλαμβάνουν το οδόστρωμα έξω από τη κεντρική πύλη του Πολυτεχνείου. Ξεκινούν και διαρκούν περισσότερο από δύο ώρες οδομαχίες και επιθέσεις με πέτρες και μολότοφ στις διμοιρίες των ΜΑΤ, που κάνουν συχνή χρήση δακρυγόνων. Τελικά, και αφού σταματούν οι συγκρούσεις, συγκροτείται πορεία περίπου 2000 διαδηλωτών που εγκαταλείπει το Πολυτεχνείο και καταλήγει στην πλατεία Ομονοίας, όπου και διαλύεται.

Στο **Ηράκλειο** πραγματοποιείται συγκέντρωση φοιτητών και μαθητών έξω από τα δικαστήρια σε ένδειξη αλληλεγγύης στους συλληφθέντες. Μαθητές, κυρίως, επιτίθενται στις αστυνομικές δυνάμεις στην πίσω

ρίου των Τοπογράφων και συλλαμβάνουν τέσσερα άτομα.

Ζητάδες και μοτοσικλετιστές της ομάδας Δ μπαίνουν στον προαύλιο χώρο του Πολυτεχνείου κυνηγώντας και χτυπώντας μαθητές και πετώντας δακρυγόνα. Τρία άτομα που είχαν συλληφθεί τα ξημερώματα της Κυριακής στο Πολυτεχνείο προφυλακίζονται, ενώ άλλοι 3 ανήλικοι αφήνονται ελεύθεροι και άλλοι 2 παίρνουν αναβολή για τις 9/12.

Συνολικά πραγματοποιήθηκαν 800 προσαγωγές, ενώ δεκατρείς διαδηλωτές παραπέμφθηκαν για κακουργήματα.

Όσο για τους συνήθεις συμπαραστάτες δεν παρέλειψαν να τσιμπήσουν κανένα «μεζεδάκι» από την αντιπολιτευτική πίττα των ημερών. Έτσι, ο Συ.ρι.ζα κατηγόρησε το υπουργείο Προστασίας του πολίτη ότι «με απίστευτη βία διέταξε τις αστυνομικές δυνάμεις να εφαρμόσουν το δόγμα της μηδενικής ανοχής, παραβιάζοντας όλη τη σχετική νομοθεσία και το Σύνταγμα», ενώ συμπλήρωσε ότι η ΕΛ.ΑΣ. έκανε «προληπτική επίθεση στο Κερατσίνι και στα Εξάρχεια, χωρίς εισαγγελέα, παραβιάζοντας το οικιακό

τεχνείο, ενώ επίθεση με βόμβες μολότοφ πραγματοποιείται σε κτίριο της ΔΕΗ, αλλά και σε αστυνομικές δυνάμεις που προχώρησαν αμέσως σε χρήση χημικών χωρίς το επεισόδιο αυτό να πάρει μεγαλύτερη έκταση.

Στην **Πάτρα,** 1500 διαδηλωτές προχωρούν σε δυναμική πορεία στο κέντρο της πόλης, όπου σπάζονται και ρίχνονται μολότοφ σε τράπεζες, στο δημαρχείο, στα ταχυδρομεία, σε πολυεθνικές εταιρείες κ.α. Οι μπάτσοι επιτίθενται με χημικά, αλλά η πορεία επιστρέφει τελικά στο Παράρτημα. Πορεία πραγματοποιείται και στην **Ρόδο** κάτω από την ασφυκτική επιτήρηση αστυνομικών δυνάμεων, που συλλαμβάνουν δύο διαδηλωτές. Τον ένα επειδή προκάλεσε φθορές με ξύλινο κοντάρι σε Α.Τ.Μ. της ALPHA BANK, ενώ τον δεύτερο καθώς αποπειράθηκε να τον ελευθερώσει. Στην **Τρίπολη** μαθητές συμπλέκονται με αστυνομικές δυνάμεις έξω από το Α.Τ.

Οι συλληφθέντες από το Ρεσάλτο παραπέμπονται με βάση τον αντιτρομοκρατικό νόμο για σύσταση εγκληματικής οργάνωσης και κατασκευή εκρηκτικών λόγω της ανεύρεσης κενών γυάλινων μπουκαλιών μπύρας και πετρελαίου για την σόμπα, ενώ κατηγορούνται για οπλοκατοχή επειδή στον χώρο βρέθηκαν 7 σημαίες, 3 βαριοπούλες και ένα σφυρί.

Οι 41 καταληψίες του Δημαρχείου του Κερατσινίου οδηγούνται και αυτοί στα δι-

νονται προς τα Δικαστήρια, όπου αναμένονται οι συλληφθέντες από το Ρεσάλτο και το Δημαρχείο Κερατσινίου.

Μαθητές συγκεντρώνονται στην κεντρική πλατεία της **Δροσιάς**, ενώ μπλοκάρουν και τους γύρω δρόμους.

Μαθητές πορεύονται και επιτίθενται στο Α.Τ. Αγίας Λαύρας στα **Α. Πατήσια**. Οι μπάτσοι απαντούν με δακρυγόνα και προχωρούν σε ξυλοδαρμό μαθητών και συλλήψεις. Οι μαθητές ανασυγκροτούνται και επιχειρούν δεύτερη επίθεση. Το κυνηγητό συνεχίζεται στους γύρω δρόμους, ενώ κάποιοι μαθητές καταφεύγουν στο σχολικό συγκρότημα της Γκράβας.

Στην **Καισαριανή**, μαθητές, μετά από πορεία, καταλήγουν στο Α.Τ. της περιοχής όπου και επιτίθενται στους μπάτσους –που δεν αντιδρούν– με νεράντζια και πέτρες.

Πορείες μαθητών που καταλήγουν στα αστυνομικά τμήματα πραγματοποιούνται επίσης στην **Καλλιθέα** και στον **Άλιμο**.

Στην **Αθήνα**, στα Προπύλαια του πανεπιστημίου, πραγματοποιείται πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο με συμμετοχή πλήθους μαθητών, φοιτητών και όχι μόνο. Εκατοντάδες μαθητές που βρίσκονται επί της Ρήγα Φεραίου, επί μια ώρα και δέκα λεπτά επιτίθενται με νεράντζια, πέτρες και ξύλα στις διμοιρίες των ΜΑΤ που είναι αναπτυγμένες στην διασταύρωση με την Ακαδημίας.

Η πορεία ξεκινά με την συμμετοχή περίπου δέκα χιλιάδων διαδηλωτών να κατεβαίνει

αναρχικοί και ανυπότακτοι νεολαίοι αρχίζουν να στήνουν οδοφράγματα έξω από την πύλη της οδού Στουρνάρα, αλλά και να καταλαμβάνουν το οδόστρωμα έξω από τη κεντρική πύλη του Πολυτεχνείου. Ξεκινούν και διαρκούν περισσότερο από δύο ώρες οδομαχίες και επιθέσεις με πέτρες και μολότοφ στις διμοιρίες των ΜΑΤ, που κάνουν συχνή χρήση δακρυγόνων. Τελικά, και αφού σταματούν οι συγκρούσεις, συγκροτείται πορεία περίπου 2000 διαδηλωτών που εγκαταλείπει το Πολυτεχνείο και καταλήγει στην πλατεία Ομονοίας, όπου και διαλύεται.

Στο **Ηράκλειο** πραγματοποιείται συγκέντρωση φοιτητών και μαθητών έξω από τα δικαστήρια σε ένδειξη αλληλεγγύης στους συλληφθέντες. Μαθητές, κυρίως, επιτίθενται στις αστυνομικές δυνάμεις στην πίσω πλευρά των δικαστηρίων. Ακολουθεί ρίψη χημικών και κυνηγητό στους γύρω δρόμους.

Στα δικαστήρια συγκεντρώνονται αλληλέγγυοι και στον **Βόλο**, ενώ μαθητική πορεία κατευθύνεται στο Α.Τ. για να επιστρέψει στα δικαστήρια. Στην **Κατερίνη** η μαθητική πορεία κατευθύνεται στην Νομαρχία, ενώ κάποιοι αντιεξουσιαστές κατευθύνονται στην Αστυνομική Διεύθυνση.

Παρόμοιες μαθητικές πορείες πραγματοποιούνται στην **Καλαμάτα**, στη **Βέροια**, όπου γίνονται οκτώ συλλήψεις μαθητών έξω από το Α.Τ., στη **Λάρισα**, στη **Λευκάδα**, στη **Μυτιλήνη**, στη **Σάμο** και στα **Χανιά** όπου μαθητές επιτίθενται σε αστυνομικές δυνάμεις έξω από τα Δικαστήρια με αποτέλεσμα να δεχθούν χημικά και να κυνηγηθούν μέχρι την αγορά, ενώ συλλαμβάνονται και δύο φοιτητές.

Στην **Κοζάνη** καταλαμβάνεται το Δημαρχείο σε ένδειξη αλληλεγγύης στους συλλη-

ζονται, ενώ άλλοι 3 ανήλικοι αφήνονται ελεύθεροι και άλλοι 2 παίρνουν αναβολή για τις 9/12.

Συνολικά πραγματοποιήθηκαν 800 προσαγωγές, ενώ δεκατρείς διαδηλωτές παραπέμφθηκαν για κακουργήματα.

Όσο για τους συνήθεις συμπαραστάτες δεν παρέλειψαν να τσιμπήσουν κανένα «μεζεδάκι» από την αντιπολιτευτική πίττα των ημερών. Έτσι, ο Συ.ρι.ζα κατηγόρησε το υπουργείο Προστασίας του πολίτη ότι «με απίστευτη βία διέταξε τις αστυνομικές δυνάμεις να εφαρμόσουν το δόγμα της μηδενικής ανοχής, παραβιάζοντας όλη τη σχετική νομοθεσία και το Σύνταγμα», ενώ συμπληρώνει ότι η ΕΛ.ΑΣ. έκανε «προληπτική επίθεση στο Κερατσίνι και στα Εξάρχεια, χωρίς εισαγγελέα, παραβιάζοντας το οικιακό άσυλο και εισβάλλοντας στο Δημαρχείο Κερατσινίου χωρίς άδεια της Αρχής».

Τέλος, στην ανακοίνωση του ισχυρίστηκε, επίσης, ότι «η βεντέτα του Χρυσοχοΐδη με τους αναρχικούς και η στρατιωτικοποίηση της αντιπαράθεσης εγκυμονούν κινδύνους για την πολιτική έκφραση και διαμαρτυρία», ενώ επίσης κάλεσε «την κυβέρνηση να επέμβει άμεσα στο σχεδιασμό της ανεξέλεγκτης καταστολής που εφαρμόζει ο υπουργός της». Ενδεικτικές είναι και οι δηλώσεις του Γλέζου που αναρωτήθηκε «γιατί δεν επενέβησαν οι αστυνομικοί και άφησαν ανενόχλητους τους «κουκουλοφόρους» να παραβιάσουν τη θύρα του Πανεπιστημίου Αθηνών, να υποστείλουν την ελληνική σημαία, να εισέλθουν στο πανεπιστήμιο και να κακοποιήσουν τον πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών», ενώ «από την άλλη πλευρά, να παρουσιάζουν ως κακουργηματικά ευρήματα τα μπουκάλια και το κέλυφος χρησιμοποιημένης χειροβομβίδας

πέμπονται με βάση τον αντιτρομοκρατικό νόμο για σύσταση εγκληματικής οργάνωσης και κατασκευή εκρηκτικών λόγω της ανεύρεσης κενών γυάλινων μπουκαλιών μπύρας και πετρελαίου για την σόμπα, ενώ κατηγορούνται για οπλοκατοχή επειδή στον χώρο βρέθηκαν 7 σημαίες, 3 βαριοπούλες και ένα σφυρί.

Οι 41 καταληψίες του Δημαρχείου του Κερατσινίου οδηγούνται και αυτοί στα δικαστήρια του Πειραιά «φορτωμένοι» με 5 πλημμελήματα: διατάραξη οικιακής ειρήνης, οπλοκατοχή, πρόκληση σωματικής βλάβης, αντίσταση κατά της αρχής και πρόκληση φθορών στα αυτοκίνητα της αστυνομίας και στο δημαρχείο από κοινού, ενώ κατηγορούνται και για απείθεια επειδή αρνήθηκαν να δώσουν αποτυπώματα.

Δευτέρα 7 Δεκεμβρίου

Μαθητές Γυμνασίου φτιάχνουν πρόχειρα οδοφράγματα από κομμένα κλαδιά δέντρων που έχουν κοπεί από συνεργεία του Δήμου έξω από τα Δικαστήρια της Ευελπίδων. Διμοιρίες των ΜΑΤ ιδιαίτερα αγχωμένες σπεύδουν να πατάξουν τους νεαρούς ταραχοποιούς ανοίγοντας τον δρόμο. Οι

στημίου, πραγματοποιείται πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο με συμμετοχή πλήθους μαθητών, φοιτητών και όχι μόνο. Εκατοντάδες μαθητές που βρίσκονται επί της Ρήγα Φεραίου, επί μια ώρα και δέκα λεπτά επιτίθενται με νεράντζια, πέτρες και ξύλα στις διμοιρίες των ΜΑΤ που είναι ανεπτυγμένες στην διασταύρωση με την Ακαδημίας.

Η πορεία ξεκινά με την συμμετοχή περίπου δέκα χιλιάδων διαδηλωτών να κατεβαίνει την Πανεπιστημίου. Διμοιρία των ΜΑΤ που επιτηρεί την πορεία περίπου στα μισά της Πανεπιστημίου δέχεται επίθεση με μολότοφ από διαδηλωτές. Η πορεία φθάνει στο Σύνταγμα, όπου επίσης εκδηλώνεται επίθεση με βόμβα μολότοφ ενάντια σε διμοιρία που προστατεύει το Κοινοβούλιο, ενώ και στο κατέβασμα της Πανεπιστημίου με προορισμό τα Προπύλαια σημειώνονται κι άλλες μικροσυμπλοκές με τα ΜΑΤ.

Ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις περικυκλώνουν τον χώρο των Προπυλαίων, απαγορεύοντας στους χιλιάδες διαδηλωτές να επιστρέψουν σ' αυτόν. Η πορεία ακινητοποιείται σ' αυτό το σημείο ζητώντας την απομάκρυνση τους κάτι όμως που δεν γίνεται εφικτό. Τελικά, ο κόσμος της πορείας ντρική πύλη του Πολυτεχνείου. Ξεκινούν και διαρκούν περισσότερο από δύο ώρες οδομαχίες και επιθέσεις με πέτρες και μολότοφ στις διμοιρίες των ΜΑΤ, που κάνουν συχνή χρήση δακρυγόνων. Τελικά, και αφού σταματούν οι συγκρούσεις, συγκροτείται πορεία περίπου 2000 διαδηλωτών που εγκαταλείπει το Πολυτεχνείο και καταλήγει στην πλατεία Ομονοίας, όπου και διαλύεται.

Στο **Ηράκλειο** πραγματοποιείται συγκέντρωση φοιτητών και μαθητών έξω από τα δικαστήρια σε ένδειξη αλληλεγγύης στους συλληφθέντες. Μαθητές, κυρίως, επιτίθενται στις αστυνομικές δυνάμεις στην πίσω πλευρά των δικαστηρίων. Ακολουθεί ρίψη χημικών και κυνηγητό στους γύρω δρόμους.

Στα δικαστήρια συγκεντρώνονται αλληλέγγυοι και στον **Βόλο**, ενώ μαθητική πορεία κατευθύνεται στο Α.Τ. για να επιστρέψει στα δικαστήρια. Στην **Κατερίνη** η μαθητική πορεία κατευθύνεται στην Νομαρχία, ενώ κάποιοι αντιεξουσιαστές κατευθύνονται στην Αστυνομική Διεύθυνση.

Παρόμοιες μαθητικές πορείες πραγματοποιούνται στην **Καλαμάτα**, στη **Βέροια**, όπου γίνονται οκτώ συλλήψεις μαθητών έξω από το Α.Τ., στη **Λάρισα**, στη **Λευκάδα**, στη **Μυτιλήνη**, στη **Σάμο** και στα **Χανιά** όπου μαθητές επιτίθενται σε αστυνομικές δυνάμεις έξω από τα Δικαστήρια με αποτέλεσμα να δεχθούν χημικά και να κυνηγηθούν μέχρι την αγορά, ενώ συλλαμβάνονται και δύο φοιτητές.

Στην **Κοζάνη** καταλαμβάνεται το Δημαρχείο σε ένδειξη αλληλεγγύης στους συλληφθέντες όλων των ημερών και γενικότερα ενάντια στην κρατική καταστολή.

Στη **Θεσσαλονίκη** καταλαμβάνεται η πρυτανεία του ΑΠΘ μετά και την είσοδο των μπάτσων στην Πολυτεχνική σχολή. Πραγματοποιείται πορεία μαθητών και φοιτητών κατά τη διάρκεια της οποίας πέφτουν πέτρες σε μπάτσους και αυτοί απαντούν με δακρυγόνα. Ο κόσμος οπισθοχωρεί στην Καμάρα προς Ναυαρίνου και πανεπιστήμια. Η πορεία επιστρέφει στο Πολυτεχνείο όπου υπάρχει κάλεσμα για την πραγματοποίηση συντονιστικού μαθητών - φοιτητών - εργαζομένων. Ξεσπούν συγκρούσεις με τους μπάτσους, πέφτουν μολότοφ και δακρυγόνα. Τα ΜΑΤ εισβάλλουν στο Πολυτεχνείο, φτάνουν στα υπόγεια του κτι-

προσαγωγές, ενώ δεκατρείς διαδηλωτές παραπέμφθηκαν για κακουργήματα.

Όσο για τους συνήθεις συμπαραστάτες δεν παρέλειψαν να τσιμπήσουν κανένα «μεζεδάκι» από την αντιπολιτευτική πίττα των ημερών. Έτσι, ο Συ.ρι.ζα κατηγόρησε το υπουργείο Προστασίας του πολίτη ότι «με απίστευτη βία διέταξε τις αστυνομικές δυνάμεις να εφαρμόσουν το δόγμα της μηδενικής ανοχής, παραβιάζοντας όλη τη σχετική νομοθεσία και το Σύνταγμα», ενώ συμπλήρωσε ότι η ΕΛ.ΑΣ. έκανε «προληπτική επίθεση στο Κερατσίνι και στα Εξάρχεια, χωρίς εισαγγελέα, παραβιάζοντας το οικιακό άσυλο και εισβάλλοντας στο Δημαρχείο Κερατσινίου χωρίς άδεια της Αρχής».

Τέλος, στην ανακοίνωση του ισχυρίστηκε, επίσης, ότι «η βεντέτα του Χρυσοχοΐδη με τους αναρχικούς και η στρατιωτικοποίηση της αντιπαράθεσης εγκυμονούν κινδύνους για την πολιτική έκφραση και διαμαρτυρία», ενώ επίσης κάλεσε «την κυβέρνηση να επέμβει άμεσα στο σχεδιασμό της ανεξέλεγκτης καταστολής που εφαρμόζει ο υπουργός της». Ενδεικτικές είναι και οι δηλώσεις του Γλέζου που αναρτήθηκε «γιατί δεν επενέβησαν οι αστυνομικοί και άφησαν ανενόχλητους τους «κουκουλοφόρους» να παραβιάσουν τη θύρα του Πανεπιστημίου Αθηνών, να υποστείλουν την ελληνική σημαία, να εισέλθουν στο πανεπιστήμιο και να κακοποιήσουν τον πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών», ενώ «από την άλλη πλευρά, να παρουσιάζουν ως κακουργηματικά ευρήματα τα μπουκάλια και το κέλυφος χρησιμοποιημένης χειροβομβίδας κρότου και λάμψης σ' ένα στέκι νεαρών διανοούμενων που λειτουργεί δέκα χρόνια και εκδίδει και εφημερίδα».

Τρίτη 8 Δεκεμβρίου

Οι 22 συλληφθέντες του Ρεσάλτο αφήνονται ελεύθεροι με την προϋπόθεση ένας να καταβάλλει εγγύηση 15.000 ευρώ, τρεις με εγγύηση 5.000 ευρώ ο καθένας, επτά με χρηματική εγγύηση 3.000 ευρώ ο καθένας, τέσσερις χωρίς καμία εγγύηση και οι υπόλοιποι με απαγόρευση εξόδου από την χώρα και παρουσία στο Α.Τ.

Πορείες και συγκεντρώσεις ενάντια στην κρατική καταστολή και αλληλεγγύης στους συλληφθέντες πραγματοποιούνται σε **Αθήνα**, **Θεσσαλονίκη**.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

ΙΡΑΚ

27-11 - Επαρχία Ντιγιανίγια. Πύραυλος κατιούσα εκτοξεύεται εναντίον της αμερικανικής βάσης Echo, που βρίσκεται δυτικά της πόλης αλ-Ντιγιανίγια.

28-11 - Επαρχία Ντιγιάλα. Δύο ιρακινοί στρατιώτες τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας, τη στιγμή που περνά το όχημα της περιπόλου τους από το χωριό αλ-Ασακίρα, στην περιοχή αλ-Σαντίγια, ανατολικά της Μπακούμπα.
-Επαρχία Βαβέλ. Χίλλα. 6 βλήματα όλμου πλήττουν το αμερικανικό προξενείο που στεγάζεται στο ξενοδοχείο Βαβέλ. Τραυματίζονται έξι άτομα, ανάμεσά τους και δύο μπάτσοι.

2-12 - Φαλούτζα. Βόμβα έχει στόχο όχημα της ιρακινής αστυνομίας στο προάστιο αλ Κάρμα. Η περιοχή αποκλείεται άμεσα, ενώ δεν ανακοινώνονται οι απώλειες των φρουρών του καθεστώτος.

3-12 -Επαρχία Σαλαχουντίν. Τικρίτ. Απογευματάκι. Αντάρτης καμικάζι σκοτώνει τον επικεφαλής της αντιτρομοκρατικής της επαρχίας, αντισυνταγματάρχη Αχμέντ αλ Φαχάλ και επτά ακόμα άτομα, μεταξύ των οποίων και τρεις από τους σωματοφύλακές του, ενώ ακόμα δεκαπέντε τραυματίζονται. Ο Φαχάλ βρισκόταν σε ένα κοσμηματοπωλείο στο κέντρο

που βρίσκεται στο διεθνές αεροδρόμιο της πόλης.

5-12 - Καρμπάλα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα κομβόι οχημάτων των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων. Δεν ανακοινώνονται οι απώλειες για λόγους ηθικού...
- Επαρχία Ντιγιάλα. Κανακίν. Έκρηξη βόμβας τραυματίζει τρεις μπάτσους στην περιοχή Ιμάμ Γις.

6-12 - Τικρίτ. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στο προάστιο Ντόουρ. Καταστρέφεται τουλάχιστον ένα όχημα.
- Κιρκούκ. Βόμβα εκρήγνυται τη στιγμή που περνά όχημα περιπόλου σάχουα από το χωριό αλ-Τζαντίντα της νοτιοδυτικής περιοχής αλ-Ρασάντ. Σκοτώνεται ένας από αυτούς και τραυματίζονται άλλοι τρεις.

8-12- Βαγδάτη. Η λεγόμενη πράσινη ζώνη δέχεται επίθεση ανταρτών με τέσσερεις πυραύλους κατιούσα.

10-12 - Βαγδάτη. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν την απώλεια ενός ακόμη μισθοφόρου τους, «από αίτια μη μάχης». Θα γλίστρησε σε κανένα σκαλοπάτι...
- Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Περίπολος

κό Ραμάντι. Τρεις μπάτσοι τραυματίζονται από έκρηξη αυτοσχέδιου μηχανισμού τη στιγμή που περνούν με το περιπολικό τους από την περιοχή αλ-Νασάφ. Το όχημα καταστρέφεται.
- Βαγδάτη. Βόμβα έχει στόχο τον Αμπντουλλατίφ Μοχάμαντ, αρχηγό των σάχουα στην περιοχή αλ-Νταράα του νο-

τιοανατολικού προαστίου αλ-Μανταγίν, σκοτώνοντας τον ακαριαία. Τραυματίζονται δύο σωματοφύλακές του.
- Επαρχία Σαλαχουντίν. Μπαϊτζί. Αντάρτης ρίχνει χειροβομβίδα μέσα στο αυτοκίνητο του συνταγματάρχη αστυνομικού Μαθχάρ αλ-Κεϊσί, ο οποίος τη γλυτώνει βαριά τραυματισμένος.

17-12 Καρμπάλα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικού στρατιωτικού οχήματος, στο γυρισμό του στη βάση, στο προάστιο αλ-Χουσεϊνίγια. Οι δυνάμεις κατοχής αποκλείουν τάχυστα το σημείο, και μαζί και κάθε ενημέρωση.

18-12 Επαρχία Ντι Καρ. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα βόρεια της πόλης Νασιρίγια. Προκαλούνται σοβαρές καταστροφές σε οχήματα.

20-12 Βαγδάτη. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα κατά την είσοδό του στο προάστιο

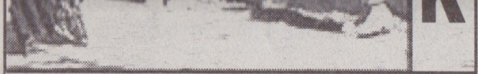
τομο ακόμη και τραυματίζοντας άλλα οκτώ άτομα, ανάμεσά τους ένα δημοτικό σύμβουλο και δύο σωματοφύλακες. Σε άλλο σημείο της πόλης, στη δυτική συνοικία αλ-Ισλά αλ-Ζενάι, θερμική βόμβα τραυματίζει δύο ιρακινούς στρατιώτες, μέλη εποχούμενης περιπόλου.

22-12 - Επαρχία Σαλαχουντίν. Τικρίτ. Τουλάχιστον ένα θωρακισμένο όχημα των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων καταστρέφεται από βόμβα στο δυτικό προάστιο αλ-Αουτζά.

23-12 - Επαρχία Σαλαχουντίν. Θωρακισμένο όχημα τύπου ZIL, μεταφοράς αμερικανών στρατιωτών, πέφτει σε βόμβα στον αυτοκινητόδρομο που συνδέει τις πόλεις Σαμάρρα και Τικρίτ. Το όχημα καταστρέφεται, ενώ αγνοείται ο τρόπος εξόδου των επιβαινόντων από αυτό...
- Κιρκούκ. Μαγνητική βόμβα εκρήγνυται στο αυτοκίνητο του Ζαμέλ Μοχάμεντ Κιντρ, λοχαγού του ιρακινού στρατού, κοντά σε βενζινάδικο στη βορειοδυτική συνοικία αλ-Ισκάν, τραυματίζοντας τον σοβαρά.

25-12 - Επαρχία Καντισίγια. Ντιγιανίγια. Αντάρτες βάλλουν με πυραύλους κατιούσα εναντίον του αρχηγείου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων.
- Επαρχία Ανμπάρ. Φαλούτζα. Ο αρχηγός της αστυνομίας της επαρχίας, συνταγματάρχης Γκαζί αλ-Ντουλεμί, επιζεί απόπειρας εναντίον του, όταν αντάρτες ανοίγουν πυρ με ελαφρά όπλα κατά της αυτοκινητοπομπής του.

26-12 - Επαρχία Γουαζίτ. Κουτ. Τρεις πύραυλοι κατιούσα πλήττουν την αμερικανική βάση Δέλτα.
- Βαγδάτη. Αντάρτες εκτελούν τον αντισυνταγματάρχη Καλίλ Ιμπραήμ, στέλεχος της Διοίκησης Επιχειρήσεων στη Βαγδάτη (BOC), στη λεωφόρο Μοχάμεντ

27-11 - Επαρχία Ντιγιανίγια. Πύραυλος κατιούσα εκτοξεύεται εναντίον της αμερικανικής βάσης Echo, που βρίσκεται δυτικά της πόλης αλ-Ντιγιανίγια.

28-11 - Επαρχία Ντιγιάλα. Δύο ιρακινοί στρατιώτες τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας, τη στιγμή που περνά το όχημα της περιπόλου τους από το χωριό αλ-Ασακίρα, στην περιοχή αλ-Σαντίγια, ανατολικά της Μπακούμπα.
-Επαρχία Βαβέλ. Χίλλα. 6 βλήματα όλμου πλήττουν το αμερικανικό προξενείο που στεγάζεται στο ξενοδοχείο Βαβέλ. Τραυματίζονται έξι άτομα, ανάμεσά τους και δύο μπάτσοι.

2-12 - Φαλούτζα. Βόμβα έχει στόχο όχημα της ιρακινής αστυνομίας στο προάστιο αλ Κάρμα. Η περιοχή αποκλείεται άμεσα, ενώ δεν ανακοινώνονται οι απώλειες των φρουρών του καθεστώτος.

3-12 -Επαρχία Σαλαχουντίν. Τικρίτ. Απογευματάκι. Αντάρτης καμικάζι σκοτώνει τον επικεφαλής της αντιτρομοκρατικής της επαρχίας, αντισυνταγματάρχη Αχμέντ αλ Φαχάλ και επτά ακόμα άτομα, μεταξύ των οποίων και τρεις από τους σωματοφύλακές του, ενώ ακόμα δεκαπέντε τραυματίζονται. Ο Φαχάλ βρισκόταν σε ένα κοσμηματοπωλείο στο κέντρο του Τικρίτ μαζί με τους σωματοφύλακές του όταν του συνέβη το μοιραίο...
- Επαρχία Νίνγια. Βόρεια Μοσούλη. Αντάρτες που επιβαίνουν σε αυτοκίνητο πυροβολούν εναντίον σημείου ελέγχου που είναι επανδρωμένο από ιρακινούς αστυνομικούς, στη συνοικία Νερκάλ, τραυματίζοντας έναν από αυτούς. Σε άλλο σημείο της πόλης, στη δυτική περιοχή Μαχαλαμπίγια, αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου του ιρακινού στρατού και σκοτώνουν δύο στρατιώτες.

4-12 - Επαρχία Σαλαχουντίν. Τικρίτ. Οι ιρακινές δυνάμεις ανακοινώνουν ότι βόρεια της πόλης, στο προάστιο αλ Χαγουγια, ανακάλυψαν τα πτώματα τριών μελών των συμβουλίων των σάχουα (πρώην αντάρτες που συνεργάζονται με το καθεστώς και τις δυνάμεις κατοχής ε-

6-12 - Τικρίτ. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στο προάστιο Ντόουρ. Καταστρέφεται τουλάχιστον ένα όχημα.
- Κιρκούκ. Βόμβα εκρήγνυται τη στιγμή που περνά όχημα περιπόλου σάχουα από το χωριό αλ-Τζαντίντα της νοτιοδυτικής περιοχής αλ-Ρασάντ. Σκοτώνεται ένας από αυτούς και τραυματίζονται άλλοι τρεις.

8-12- Βαγδάτη. Η λεγόμενη πράσινη ζώνη δέχεται επίθεση ανταρτών με τέσσερεις πυραύλους κατιούσα.

10-12 - Βαγδάτη. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν την απώλεια ενός ακόμη μισθοφόρου τους, «από αίτια μη μάχης». Θα γλίστρησε σε κανένα σκαλοπάτι...
- Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Περίπολος

του ιρακινού στρατού πέφτει σε βόμβα. Τραυματίζονται δύο στρατιώτες.
12-12 - Βαγδάτη. Τρεις πύραυλοι προσγειώνονται το βραδάκι στη λεγόμενη πράσινη ζώνη. Εξάλλου, οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν την απώλεια άλλων δύο μισθοφόρων τους, σε δύο διαφορετικά περιστατικά, «από αίτια μη μάχης» πάλι. Εντάξει, είπαμε, ηθικόν ακμαιότατον, αλλά όχι κι έτσι! Αυτοί έχουν στραβώσει όλα τα σκαλοπάτια...
- Κιρκούκ. Αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός έχει στόχο περίπολο ιρακινών μπάτσων στη νοτιοδυτική συνοικία αλ-Καντρά. Σκοτώνονται δύο μπάτσοι και τραυματίζονται άλλοι τρεις, ενώ το όχημά τους παθαίνει σημαντικές ζημιές.

13-12 - Επαρχία Ανμπάρ. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει

τιοανατολικού προαστίου αλ-Μανταγίν, σκοτώνοντας τον ακαριαία. Τραυματίζονται δύο σωματοφύλακές του.
- Επαρχία Σαλαχουντίν. Μπαϊτζί. Αντάρτης ρίχνει χειροβομβίδα μέσα στο αυτοκίνητο του συνταγματάρχη αστυνομικού Μαθχάρ αλ-Κεϊσί, ο οποίος τη γλυτώνει βαριά τραυματισμένος.

17-12 Καρμπάλα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικού στρατιωτικού οχήματος, στο γυρισμό του στη βάση, στο προάστιο αλ-Χουσεϊνίγια. Οι δυνάμεις κατοχής αποκλείουν τάχυστα το σημείο, και μαζί και κάθε ενημέρωση.

18-12 Επαρχία Ντι Καρ. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα βόρεια της πόλης Νασιρίγια. Προκαλούνται σοβαρές καταστροφές σε οχήματα.

20-12 Βαγδάτη. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα κατά την είσοδό του στο προάστιο Κάιρο. Καταστρέφεται ολοσχερώς ένα όχημα, ενώ εφαρμόζονται μέτρα αυστηρού αποκλεισμού της περιοχής για αποφυγή τυχόν διαρροών ψευδών ειδήσεων περί απωλειών... Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, στην περιοχή αλ Κάνατ, βόμβα καταστρέφει εντελώς όχημα περιπόλου του ιρακινού στρατού.
- Επαρχία Σαλαχουντίν. Τικρίτ. Αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός υποδοχής ανεπιθυμήτων σκάει στο πέρασμα κομβόι οχημάτων των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων από το βόρειο προάστιο Μπαϊτζί. Καταστρέφεται τουλάχιστον ένα όχημα, ενώ, κατά πάγια πλέον τακτική, η περιοχή αποκλείεται άμεσα.

21-12 - Βαγδάτη. Βόμβα τοποθετημένη στην άκρη δρόμου στη βόρεια περιοχή Τάτσι καταστρέφει τουλάχιστον ένα όχη-

των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων καταστρέφεται από βόμβα στο δυτικό προάστιο αλ-Αουτζά.

23-12 - Επαρχία Σαλαχουντίν. Θωρακισμένο όχημα τύπου ZIL, μεταφοράς αμερικανών στρατιωτών, πέφτει σε βόμβα στον αυτοκινητόδρομο που συνδέει τις πόλεις Σαμάρρα και Τικρίτ. Το όχημα καταστρέφεται, ενώ αγνοείται ο τρόπος εξόδου των επιβαινόντων από αυτό...
- Κιρκούκ. Μαγνητική βόμβα εκρήγνυται στο αυτοκίνητο του Ζαμέλ Μοχάμεντ Κιντρ, λοχαγού του ιρακινού στρατού, κοντά σε βενζινάδικο στη βορειοδυτική συνοικία αλ-Ισκάν, τραυματίζοντας τον σοβαρά.

25-12 - Επαρχία Καντισίγια. Ντιγιανίγια. Αντάρτες βάλλουν με πυραύλους κατιούσα εναντίον του αρχηγείου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων.
- Επαρχία Ανμπάρ. Φαλούτζα. Ο αρχηγός της αστυνομίας της επαρχίας, συνταγματάρχης Γκαζί αλ-Ντουλεμί, επιζεί απόπειρας εναντίον του, όταν αντάρτες ανοίγουν πυρ με ελαφρά όπλα κατά της αυτοκινητοπομπής του.

26-12 - Επαρχία Γουαζίτ. Κουτ. Τρεις πύραυλοι κατιούσα πλήττουν την αμερικανική βάση Δέλτα.
- Βαγδάτη. Αντάρτες εκτελούν τον αντισυνταγματάρχη Καλίλ Ιμπραήμ, στέλεχος της Διοίκησης Επιχειρήσεων στη Βαγδάτη (BOC), στη λεωφόρο Μοχάμεντ αλ-Κασσίμ, στο κέντρο της πρωτεύουσας.
- Επαρχία Νίνγια. Ταλαφάρ. Αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός έχει στόχο την αυτοκινητοπομπή του βουλευτή Μοχάμεντ Τακί αλ-Μάουλα, κοντά στο χωριό αλ-Καρτζ, δυτικά της Ταλαφάρ, όπου βρίσκεται για δύο μέρες για τον εορτασμό της Ασούρα. Δεν υπάρχει καμία ανακοίνωση για απώλειες.

27-12 - Κιρκούκ. Έξι ιρακινοί στρατιώτες τραυματίζονται από έκρηξη μηχανισμού στη νοτιοδυτική συνοικία αλ-Γουασίτι. Καταστρέφεται, επίσης, και το όχημα στο οποίο επιβαίνουν.
Ακόμη, στο χωριό **αλ-Ρουμπαϊντά αλ-Καμπίρα**, αντάρτες εκτελούν μέλος του τοπικού συμβουλίου των σάχουα έξω από το σπίτι του.

μα της ιρακινής αστυνομίας στο προάστιο αλ Κάρμα. Η περιοχή αποκλείεται άμεσα, ενώ δεν ανακοινώνονται οι απώλειες των φρουρών του καθεστώτος.

3-12 -Επαρχία Σαλαχουντίν. Τικρίτ. Απογευματάκι. Αντάρτης καμικάζι σκοτώνει τον επικεφαλής της αντιτρομοκρατικής της επαρχίας, αντισυνταγματάρχη Αχμέντ αλ Φαχάλ και επτά ακόμα άτομα, μεταξύ των οποίων και τρεις από τους σωματοφύλακές του, ενώ ακόμα δεκαπέντε τραυματίζονται. Ο Φαχάλ βρισκόταν σε ένα κοσμηματοπωλείο στο κέντρο του Τικρίτ μαζί με τους σωματοφύλακές του όταν του συνέβη το μοιραίο...

- Επαρχία Νίνγια. Βόρεια Μοσούλη. Αντάρτες που επιβαίνουν σε αυτοκίνητο πυροβολούν εναντίον σημείου ελέγχου που είναι επανδρωμένο από ιρακινούς αστυνομικούς, στη συνοικία Νερκάλ, τραυματίζοντας έναν από αυτούς. Σε άλλο σημείο της πόλης, στη δυτική περιοχή Μαχαλαμπίγια, αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου του ιρακινού στρατού και σκοτώνουν δύο στρατιώτες.

4-12 - Επαρχία Σαλαχουντίν. Τικρίτ. Οι ιρακινές δυνάμεις ανακοινώνουν ότι βόρεια της πόλης, στο προάστιο αλ Χαγουίγια, ανακάλυψαν τα πτώματα τριών μελών των συμβουλίων των σάχουα (πρώην αντάρτες που συνεργάζονται με το καθεστώς και τις δυνάμεις κατοχής εναντίον της αλ Κάιντα).

- Βασόρα. Αργά τη νύχτα, πύραυλος κατιούσα πλήττει την αμερικανική βάση

του ιρακινού στρατού πέφτει σε βόμβα. Τραυματίζονται δύο στρατιώτες.

12-12 - Βαγδάτη. Τρεις πύραυλοι προσγειώνονται το βραδάκι στη λεγόμενη πράσινη ζώνη. Εξάλλου, οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν την απώλεια άλλων δύο μισθοφόρων τους, σε δύο διαφορετικά περιστατικά, «από αίτια μη μάχης» πάλι. Εντάξει, είπαμε, ηθικόν ακμαιότατον, αλλά όχι κι έτσι! Αυτοί έχουν στραβώσει όλα τα σκαλοπάτια...

- Κιρκούκ. Αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός έχει στόχο περίπολο ιρακινών μπάτσων στη νοτιοδυτική συνοικία αλ-Καντρά. Σκοτώνονται δύο μπάτσοι και τραυματίζονται άλλοι τρεις, ενώ το όχημά τους παθαίνει σημαντικές ζημιές.

13-12 - Επαρχία Αμπάρ. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε ενέδρα με βόμβα στον κεντρικό οδικό άξονα μεταφοράς πετρελαίου. Καταστρέφεται ένα άρμα μάχης τύπου Stryker, ενώ είναι απροσδιόριστες άλλες απώλειες.

- Επαρχία Σαλαχουντίν. Όχημα μεταφοράς αμερικανών στρατιωτών τύπου Zail πέφτει σε βόμβα στην οδό που συνδέει τις πόλεις Σαμάρα και Ντουλουίγια. Αποφεύγεται η αναφορά σε απώλειες.

- Βαγδάτη. Ο τέταρτος, αυτό το μήνα, αμερικανός στρατιώτης, ανακοινώνεται ότι βρίσκεται νεκρός «από αίτια μη μάχης»...

16-12 - Επαρχία Αμπάρ. Νοτιοανατολι-

τος, στο γυρισμό του στη βάση, στο προάστιο αλ-Χουσεϊνίγια. Οι δυνάμεις κατοχής αποκλείουν τάχυστα το σημείο, και μαζί και κάθε ενημέρωση.

18-12 Επαρχία Ντι Καρ. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα βόρεια της πόλης Νασιρίγια. Προκαλούνται σοβαρές καταστροφές σε οχήματα.

20-12 Βαγδάτη. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα κατά την είσοδό του στο προάστιο Κάιρο. Καταστρέφεται ολοσχερώς ένα όχημα, ενώ εφαρμόζονται μέτρα αυστηρού αποκλεισμού της περιοχής για αποφυγή τυχόν διαρροών ψευδών ειδήσεων περί απωλειών... Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, στην περιοχή αλ Κάνατ, βόμβα καταστρέφει εντελώς όχημα περιπόλου του ιρακινού στρατού.

- Επαρχία Σαλαχουντίν. Τικρίτ. Αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός υποδοχής ανεπιθυμήτων σκάει στο πέρασμα κομβόι οχημάτων των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων από το βόρειο προάστιο Μπαϊτζί. Καταστρέφεται τουλάχιστον ένα όχημα, ενώ, κατά πάγια πλέον τακτική, η περιοχή αποκλείεται άμεσα.

21-12 - Βαγδάτη. Βόμβα τοποθετημένη στην άκρη δρόμου στη βόρεια περιοχή Τάτσι καταστρέφει τουλάχιστον ένα όχημα από κομβόι του αμερικανικού στρατού.

- Επαρχία Σαλαχουντίν. Σαμάρρα. Αντάρτες εκτοξεύουν θερμική βόμβα εναντίον θωρακισμένων αμερικανικών οχημάτων. Καταστρέφεται ολοσχερώς ένα όχημα χάμμερ και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες.

- Επαρχία Νίνγια. Αντάρτης καμικάζι ανατινάζεται τη στιγμή που περνά η αυτοκινητοπομπή του προέδρου του δημοτικού συμβουλίου της Ταλαφάρ, Χουσεΐν Μοχάμεντ Αλί αλ-Ακρίς, από τη συνοικία αλ-Νουρ της ***Ταλαφάρ*** (60 χλμ. βορειοδυτικά της Μοσούλης, πρωτεύουσας της επαρχίας), σκοτώνοντας τον ίδιο, ένα ά-

- Επαρχία Αμπάρ. Φαλούτζα. Ο αρχηγός της αστυνομίας της επαρχίας, συνταγματάρχης Γκαζί αλ-Ντουλεμί, επιζεί απόπειρας εναντίον του, όταν αντάρτες ανοίγουν πυρ με ελαφρά όπλα κατά της αυτοκινητοπομπής του.

26-12 - Επαρχία Γουαζίτ. Κουτ. Τρεις πύραυλοι κατιούσα πλήττουν την αμερικανική βάση Δέλτα.

- Βαγδάτη. Αντάρτες εκτελούν τον αντισυνταγματάρχη Καλίλ Ιμπραήμ, στέλεχος της Διοίκησης Επιχειρήσεων στη Βαγδάτη (BOC), στη λεωφόρο Μοχάμεντ αλ-Κασσίμ, στο κέντρο της πρωτεύουσας.

- Επαρχία Νίνγια. Ταλαφάρ. Αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός έχει στόχο την αυτοκινητοπομπή του βουλευτή Μοχάμεντ Τακί αλ-Μάουλα, κοντά στο χωριό αλ-Καρτζ, δυτικά της Ταλαφάρ, όπου βρίσκεται για δύο μέρες για τον εορτασμό της Ασούρα. Δεν υπάρχει καμία ανακοίνωση για απώλειες.

27-12 - Κιρκούκ. Έξι ιρακινοί στρατιώτες τραυματίζονται από έκρηξη μηχανισμού στη νοτιοδυτική συνοικία αλ-Γουασίτι. Καταστρέφεται, επίσης, και το όχημα στο οποίο επιβαίνουν.
Ακόμη, στο χωριό **αλ-Ρουμπαϊντά αλ-Καμπίρα**, αντάρτες εκτελούν μέλος του τοπικού συμβουλίου των σάχουα έξω από το σπίτι του.

Αναρχία και αλήθεια

«Ψεύδεσθαι ανελεύθερον. Αλήθεια γενναίον». (Απολλώνιος ο Δύσκολος)

Αν χρειάζεται να κάνουμε αναφορές στην αλήθεια είναι επειδή αυτή αποτελεί ένα καθοριστικό συστατικό της αναρχικής στάσης και προοπτικής. Αυτό σημαίνει πως **αναρχία και αλήθεια** είναι ουσιαστικά ταυτισμένες.

Αλήθεια δε, είναι η αποτύπωση με λόγια και έργα (γραπτά και άλλα) των γεγονότων που έχουν συμβεί και τα οποία αποσκοπούν στην διατήρηση της ατομικής, της συλλογικής, αλλά και της οικουμενικής μνήμης. Από αυτή την άποψη η αλήθεια έχει σχέση με την αποτύπωση της πραγματικότητας (*«Ελευθέρου ανδρός εστίν αεί τ' αληθή λέγειν»*) με όσο το δυνατόν πιο ξεκάθαρο τρόπο.

Σε ατομικό, πάλι, επίπεδο η αλήθεια σχετίζεται με την ειλικρίνεια. Η μη απόκρυψη ή η παραποίηση γεγονότων, όπως και η έκφραση των σκέψεων χωρίς υποκρισία ή υστεροβουλία, είναι αυτό που ονομάζουμε αλήθεια.

Αυτή η σαφήνεια προϋποθέτει την σύνθεση όλων των στοιχείων που απαρτίζουν το κάθε συμβάν. Η αυθαίρετη ανάδειξη ενός μόνο συστατικού από αυτό, αποσυνθέτει την ολότητα και **προκαλεί ελλιπείς εμπειρίες, λανθασμένη γνώση και συνεπώς καθοδηγεί σε μερικοποιημένους δρόμους, υπολογισμούς και συμπεράσματα.**

Αυτό, ακριβώς, είναι που κάνει τους αποδέκτες αυτής της μερικότητας σκλάβους αυτών που την διατυμπανίζουν σαν αλήθεια. Συνεπώς, η μερικότητα όχι μόνο διευκολύνει την άσκηση εξουσίας, αλλά αποσκοπεί στην επιβολή της. Μισή αλήθεια δεν υπάρχει. **Η αλήθεια ή θα είναι ακέ-**

προκειμένου να αναδείξουμε τις ανταγωνιστικότατες προς την πανανθρώπινη και ατομική ελευθερία επιπτώσεις που έχουν οι μερικοποιημένες και ελλιπείς εμπειρίες, που μεταδίδονται με επιτηδευμένο τρόπο.

Αρκεί να αναφέρουμε ότι όπως σε κάθε εξουσιαστική κατάσταση, έτσι και στη Ναζιστική Γερμανία, την Κομμουνιστική Ρωσία, τα υπόλοιπα κράτη του λεγόμενου σιδηρού παραπετάσματος και του δυτικού μπλοκ, **οι κρατούντες έδωσαν και δίνουν μεγάλο βάρος στην επανάληψη ενός κατασκευασμένου γεγονότος** προκειμένου να καθηλώσουν τον κόσμο και να τον διεγείρουν προς τις εξουσιαστικές και ανθρωποβόρες επιδιώξεις τους.

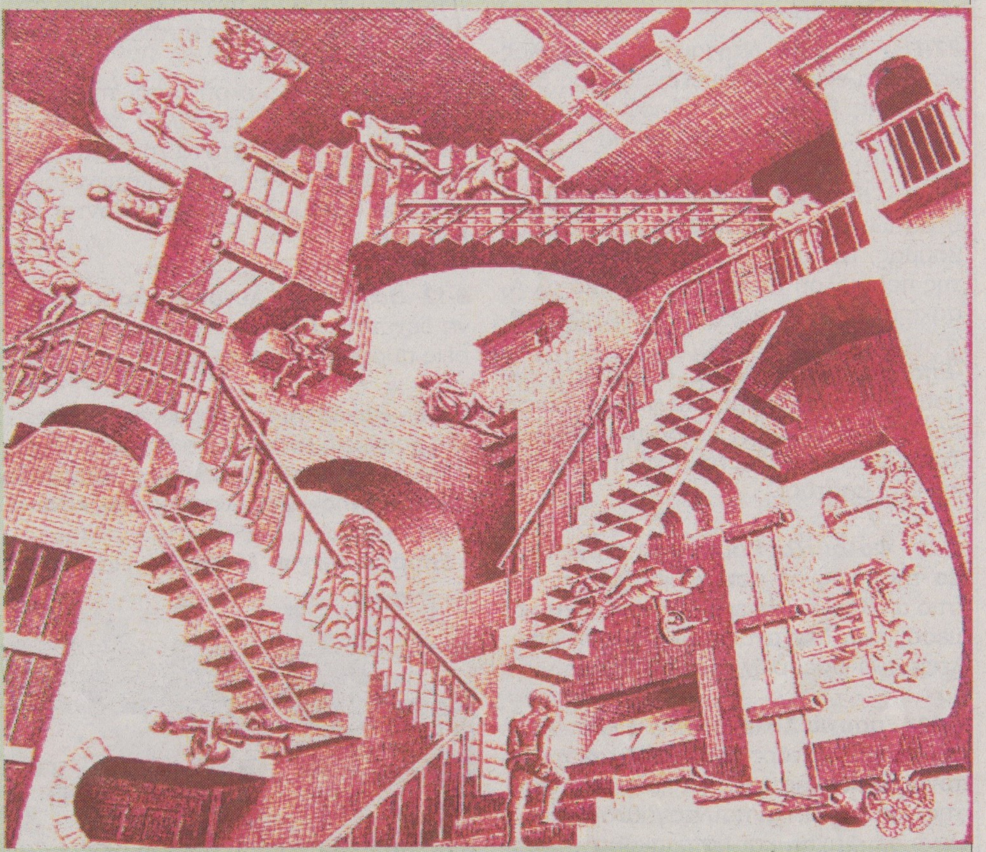
Η «πτώση» και η άνοδος των καθεστώτων συνεπικουρείται συνήθως από μεγάλα ψέματα. Έτσι, διαπιστώθηκε –εκ των υστέρων βέβαια– πως οι υποτιθέμενοι νεκροί κατά την εξέγερση της Τιμισοάρα το 1989 στη Ρουμανία ήταν πτώματα ανθρώπων που είχαν πεθάνει προ πολλού από άλλες αιτίες και ξεθάφτηκαν προκειμένου να στηρίξουν τις υποτιθέμενες εκατόμβες νεκρών.

Στο ίδιο μοτίβο κινήθηκε η προπαγάνδα των δυτικών κυρίως εξουσιαστών, προκειμένου να δικαιολογηθεί ο πρώτος πόλεμος κατά του καθεστώτος του Σαντάμ Χουσεΐν, στις αρχές του '90. Δύο μεγάλα ψέματα κατασκευάστηκαν γι' αυτό το σκοπό.

Το ένα από αυτά αφορά τη συζήτηση για τα Ανθρώπινα δικαιώματα στο αμερικανικό Κογκρέσο τον Οκτώβριο του 1990 όπου η 15χρονη Nayirah, καταθέτει πως οι Ιρακινοί στρατιώτες έβγαζαν τα μωρά από τις θερμοκοιτίδες τους, τις έπαιρναν και άφηναν τα μωρά να πεθάνουν πάνω στο κρύο πάτωμα. Η «είδηση» προκάλεσε σοκ σε παγκόσμιο επίπεδο. Κι ενώ οι θερμο-

λυφτεί ότι η Nayirah, είναι η κόρη του Saud Nasir al-Sabah, πρεσβευτή του Κουβέιτ στις ΗΠΑ. Πλην όμως η «κοινή» γνώμη είχε προσεταιριστεί τους σκοπούς της κυριαρχίας.

Στο ίδιο μοτίβο και για να ενισχυθεί η προπαγάνδα των δυτικών δυνάμεων που εισβάλουν στο έδαφος του Ιράκ, εμφανίζεται από τα ΜΜΕ η εικόνα ενός κορμοράνου (θαλασσοπούλι) που ψυχορραγεί σε μια θάλασσα πετρελαίου –που υποτίθεται πως έχει προκαλέσει το καθεστώς του Σαντάμ Χουσεΐν– στις ακτές του Κουβέιτ. Αργότερα θα αποκαλυφθεί ότι το πλάνο προερχόταν από το ατύχημα του πετρελαιο-

φόρου Exxon Valdez, που είχε συμβεί δύο χρόνια πριν στην Αλάσκα.

Να περάσουμε και στα πιο πρόσφατα

νατράφηκαν ολάκερες γενιές. Συνεπώς, η συνεχής επανάληψη δεν σημαίνει κατ' ανάγκην πως αυτό στο οποίο γίνεται αναφορά είναι και ένα πραγματικό γεγονός.

Οι περιπτώσεις όπου τα ψεύδη έχουν παρουσιαστεί ως αλήθειες είναι άπειρες. Εμφανίζονται και αφορούν τόσο την λεγόμενη καθημερινότητα όσο και έντονες στιγμές στην ιστορίας της ανθρωπότητας.

Πώς μπορεί να γίνει πιστευτό ένα ψέμα;

Εννοείται μέσα από μια εμπιστοσύνη που υπάρχει. Το άτομο ή τα άτομα μιας παρέας μπορούν εύκολα να διασπείρουν ψέματα βασισμένα στην εμπιστοσύνη που έχουν αποσπάσει. Η «πειστικότητα» και η

αληθοφάνεια μπορούν να περάσουν πιο εύκολα μέσα από τέτοια πρόσωπα. Έτσι, το ότι κάτι ειπώθηκε από τον τάδε, εκλαμ-

Αλήθεια δε, είναι η αποτύπωση με λόγια και έργα (γραπτά και άλλα) των γεγονότων που έχουν συμβεί και τα οποία αποσκοπούν στην διατήρηση της ατομικής, της συλλογικής, αλλά και της οικουμενικής μνήμης. Από αυτή την άποψη η αλήθεια έχει σχέση με την αποτύπωση της πραγματικότητας («*Ελευθέρου ανδρός εστίν αεί τ' αληθή λέγειν*») με όσο το δυνατόν πιο ξεκάθαρο τρόπο.

Σε ατομικό, πάλι, επίπεδο η αλήθεια σχετίζεται με την ειλικρίνεια. Η μη απόκρυψη ή η παραποίηση γεγονότων, όπως και η έκφραση των σκέψεων χωρίς υποκρισία ή υστεροβουλία, είναι αυτό που ονομάζουμε αλήθεια.

Αυτή η σαφήνεια προϋποθέτει την σύνθεση όλων των στοιχείων που απαρτίζουν το κάθε συμβάν. Η αυθαίρετη ανάδειξη ενός μόνο συστατικού από αυτό, αποσυνθέτει την ολότητα και **προκαλεί ελλιπείς εμπειρίες, λανθασμένη γνώση και συνεπώς καθοδηγεί σε μερικοποιημένους δρόμους, υπολογισμούς και συμπεράσματα.**

Αυτό, ακριβώς, είναι που κάνει τους αποδέκτες αυτής της μερικότητας σκλάβους αυτών που την διατυμπανίζουν σαν αλήθεια. Συνεπώς, η μερικότητα όχι μόνο διευκολύνει την άσκηση εξουσίας, αλλά αποσκοπεί στην επιβολή της. Μισή αλήθεια δεν υπάρχει. **Η αλήθεια ή θα είναι ακέραια ή θα είναι ένα ψέμα.** Επομένως, εδώ γίνεται κατανοητή και η συνάφεια της με την αναρχία.

Δεν χρειάζεται να μακρηγορήσουμε

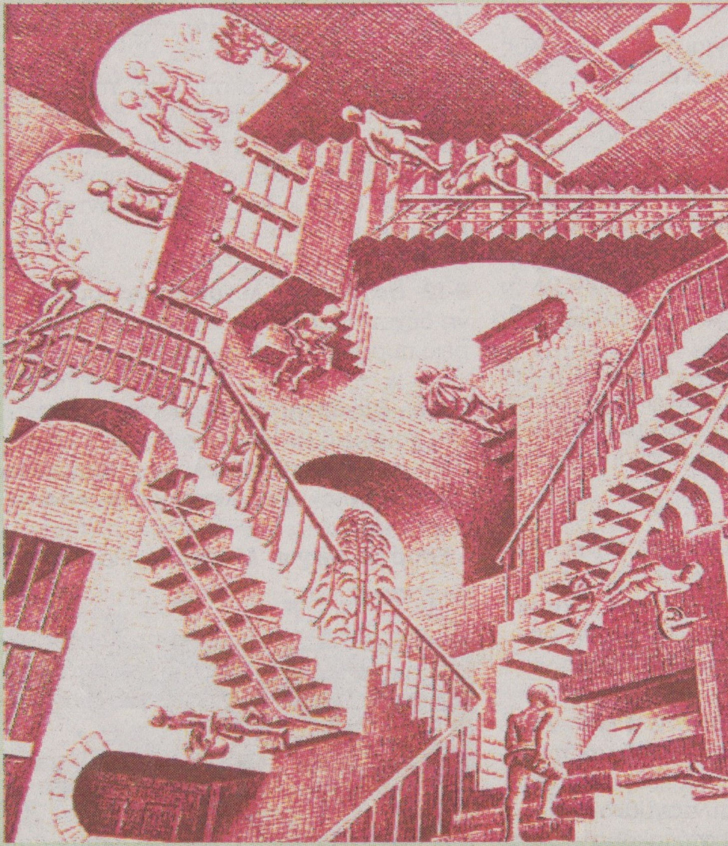
δηρού παραπετάσματος και του δυτικού μπλοκ, **οι κρατούντες έδωσαν και δίνουν μεγάλο βάρος στην επανάληψη ενός κατασκευασμένου γεγονότος** προκειμένου να καθηλώσουν τον κόσμο και να τον διεγείρουν προς τις εξουσιαστικές και ανθρωποβόρες επιδιώξεις τους.

Η «πτώση» και η άνοδος των καθεστώτων συνεπικουρείται συνήθως από μεγάλα ψέματα. Έτσι, διαπιστώθηκε –εκ των υστέρων βέβαια– πως οι υποτιθέμενοι νεκροί κατά την εξέγερση της Τιμισόαρα το 1989 στη Ρουμανία ήταν πτώματα ανθρώπων που είχαν πεθάνει προ πολλού από άλλες αιτίες και ξεθάφτηκαν προκειμένου να στηρίξουν τις υποτιθέμενες εκατόμβες νεκρών.

Στο ίδιο μοτίβο κινήθηκε η προπαγάνδα των δυτικών κυρίως εξουσιαστών, προκειμένου να δικαιολογηθεί ο πρώτος πόλεμος κατά του καθεστώτος του Σαντάμ Χουσεΐν, στις αρχές του '90. Δύο μεγάλα ψέματα κατασκευάστηκαν γι' αυτό το σκοπό.

Το ένα από αυτά αφορά τη συζήτηση για τα Ανθρώπινα δικαιώματα στο αμερικανικό Κογκρέσο τον Οκτώβριο του 1990 όπου η 15χρονη Nayirah, καταθέτει πως οι Ιρακινοί στρατιώτες έβγαζαν τα μωρά από τις θερμοκοιτίδες τους, τις έπαιρναν και άφηναν τα μωρά να πεθάνουν πάνω στο κρύο πάτωμα. Η «είδηση» προκάλεσε σοκ σε παγκόσμιο επίπεδο. Κι ενώ οι θερμοκοιτίδες σ' ολόκληρο το Κουβέιτ δεν ξεπερνούσαν τις πέντε, η 15χρονη μιλούσε για «εκατοντάδες». Αργότερα θα αποκα-

ερχόταν από το ατύχημα του πετρελαιο-

φόρου Exxon Valdez, που είχε συμβεί δύο χρόνια πριν στην Αλάσκα.

Να περάσουμε και στα πιο πρόσφατα ψεύδη, όπως τα υποτιθέμενα πυρηνικά και βιολογικά όπλα που θα χρησιμοποιούσε το καθεστώς του Σαντάμ. Αποτέλεσαν, κι αυτά, μια δικαιολογητική βάση προς την «κοινή γνώμη» για να πραγματοποιηθεί ο δεύτερος πόλεμος στον περσικό κόλπο, η εισβολή και η κατάκτηση του Ιράκ από τις συνασπισμένες δυνάμεις της Δυτικής κυριαρχίας με επικεφαλής τους Αγγλοαμερικάνους. Θα μπορούσε βεβαίως να υπάρξει ο ισχυρισμός πως αυτή η επιχείρηση είχε προαποφασιστεί και δεν έχει ιδιαίτερη σημασία το αν ειπώθηκαν τα ψέματα.

Όσο κι αν αυτό είναι αλήθεια, εξ ίσου σημαντικό είναι πως οι εξουσίες χρειάζονται τη συναίνεση των υπηκόων τους προκειμένου να μπορούν να διεκπεραιώνουν ανεμπόδιστα τα σχέδια τους. Εκτός όμως από αυτό επιδιώκουν και την ενεργή συμμετοχή χειραγωγούμενων αφού με αυτούς τους τρόπους μπορούν να τους χρη-

έχουν αποσπάσει. Η «πειστικότητα» και η αληθοφάνεια μπορούν να περάσουν πιο εύκολα μέσα από τέτοια πρόσωπα. Έτσι, το ότι κάτι ειπώθηκε από τον τάδε, εκλαμβάνεται ως αληθινό χωρίς κανενός είδους επιφύλαξη ή αμφιβολία. Σ' αυτές τις περιπτώσεις η αναζήτηση του κατά πόσο το αναφερόμενο έχει σχέση με πραγματικά γεγονότα πάει περίπατο.

Όταν το ψέμα αφορά πρόσωπα και καταστάσεις είναι πολύ εύκολο να επικρατήσει, στο βαθμό μάλιστα που διοχετεύεται πίσω από τις πλάτες τους. Όταν αυτό γίνει καθεστώς τότε μπορεί να κινητοποιήσει προς οποιαδήποτε κατεύθυνση επιθυμούν οι επιτήδειοι. Το εύκολο σημείο κατασκευής ενός ψέματος δεν είναι μόνο η μερικότητα αλλά και η **παραποίηση, καταστάσεων, απόψεων και λεγομένων.** Με αυτό ιδιαίτερα το τρόπο έχουν στηριχτεί και πραγματοποιηθεί οι μεγαλύτερες αθλιότητες.

Σ' όλες τις περιπτώσεις, το ψέμα μετατρέπει τους ανθρώπους σε μάζα και την μάζα σε όχλο ικανό να κάνει τις μεγαλύτε-

νός μόνο συστατικού από αυτό, αποσυνθέτει την ολότητα και **προκαλεί ελλιπείς εμπειρίες, λανθασμένη γνώση και συνεπώς καθοδηγεί σε μερικοποιημένους δρόμους, υπολογισμούς και συμπεράσματα.**

Αυτό, ακριβώς, είναι που κάνει τους αποδέκτες αυτής της μερικότητας σκλάβους αυτών που την διατυμπανίζουν σαν αλήθεια. Συνεπώς, η μερικότητα όχι μόνο διευκολύνει την άσκηση εξουσίας, αλλά αποσκοπεί στην επιβολή της. Μισή αλήθεια δεν υπάρχει. **Η αλήθεια ή θα είναι ακέραια ή θα είναι ένα ψέμα.** Επομένως, εδώ γίνεται κατανοητή και η συνάφεια της με την αναρχία.

Δεν χρειάζεται να μακρηγορήσουμε

μένου να δικαιολογηθεί ο πρώτος πόλεμος κατά του καθεστώτος του Σαντάμ Χουσεΐν, στις αρχές του '90. Δύο μεγάλα ψέματα κατασκευάστηκαν γι' αυτό το σκοπό.

Το ένα από αυτά αφορά τη συζήτηση για τα Ανθρώπινα δικαιώματα στο αμερικανικό Κογκρέσο τον Οκτώβριο του 1990 όπου η 15χρονη Nayirah, καταθέτει πως οι Ιρακινοί στρατιώτες έβγαζαν τα μωρά από τις θερμοκοιτίδες τους, τις έπαιρναν και άφηναν τα μωρά να πεθάνουν πάνω στο κρύο πάτωμα. Η «είδηση» προκάλεσε σοκ σε παγκόσμιο επίπεδο. Κι ενώ οι θερμοκοιτίδες σ' ολόκληρο το Κουβέιτ δεν ξεπερνούσαν τις πέντε, η 15χρονη μιλούσε για «εκατοντάδες». Αργότερα θα αποκα-

φόρου Exxon Valdez, που είχε συμβεί δύο χρόνια πριν στην Αλάσκα.

Να περάσουμε και στα πιο πρόσφατα ψεύδη, όπως τα υποτιθέμενα πυρηνικά και βιολογικά όπλα που θα χρησιμοποιούσε το καθεστώς του Σαντάμ. Αποτέλεσαν, κι αυτά, μια δικαιολογητική βάση προς την «κοινή γνώμη» για να πραγματοποιηθεί ο δεύτερος πόλεμος στον περσικό κόλπο, η εισβολή και η κατάκτηση του Ιράκ από τις συνασπισμένες δυνάμεις της Δυτικής κυριαρχίας με επικεφαλής τους Αγγλοαμερικάνους. Θα μπορούσε βεβαίως να υπάρξει ο ισχυρισμός πως αυτή η επιχείρηση είχε προαποφασιστεί και δεν έχει ιδιαίτερη σημασία το αν ειπώθηκαν τα ψέματα.

Όσο κι αν αυτό είναι αλήθεια, εξ ίσου σημαντικό είναι πως οι εξουσίες χρειάζονται τη συναίνεση των υπηκόων τους προκειμένου να μπορούν να διεκπεραιώνουν ανεμπόδιστα τα σχέδια τους. Εκτός όμως από αυτό επιδιώκουν και την ενεργή συμμετοχή χειραγωγούμενων αφού με αυτούς τους τρόπους μπορούν να τους χρησιμοποιούν σαν αναλώσιμα υλικά.

Άλλωστε, με ιδεολογικοποιημένα ψέματα όπως αυτό του «κρυφού σχολειού» α-

ληθοφάνεια μπορούν να περάσουν πιο εύκολα μέσα από τέτοια πρόσωπα. Έτσι, το ότι κάτι ειπώθηκε από τον τάδε, εκλαμβάνεται ως αληθινό χωρίς κανενός είδους επιφύλαξη ή αμφιβολία. Σ' αυτές τις περιπτώσεις η αναζήτηση του κατά πόσο το αναφερόμενο έχει σχέση με πραγματικά γεγονότα πάει περίπατο.

Όταν το ψέμα αφορά πρόσωπα και καταστάσεις είναι πολύ εύκολο να επικρατήσει, στο βαθμό μάλιστα που διοχετεύεται πίσω από τις πλάτες τους. Όταν αυτό γίνει καθεστώς τότε μπορεί να κινητοποιήσει προς οποιαδήποτε κατεύθυνση επιθυμούν οι επιτήδειοι. Το εύκολο σημείο κατασκευής ενός ψέματος δεν είναι μόνο η μερικότητα αλλά και η **παραποίηση, καταστάσεων, απόψεων και λεγομένων.** Με αυτό ιδιαίτερα το τρόπο έχουν στηριχτεί και πραγματοποιηθεί οι μεγαλύτερες αθλιότητες.

Σ' όλες τις περιπτώσεις, το ψέμα μετατρέπει τους ανθρώπους σε μάζα και την μάζα σε όχλο ικανό να κάνει τις μεγαλύτερες αθλιότητες και κακουργήματα. Αρκεί τα αυτιά να χαϊδεύονται με τον κατάλληλο τρόπο και από τους κατάλληλους ανθρώ-

πους. Άλλωστε, «**όποιος θέλει να κερδίσει τη συμπάθεια της μάζας, πρέπει να της λέει τα πιο ηλίθια και τα πιο ωμά πράγματα**», (Α. Χίτλερ).

Η χρήση του ψέματος όσο κι αν εξαπατά, όσο κι αν διεγείρει μεγάλες ομάδες ανθρώπων προς την κατεύθυνση εξουσιαστικών επιδιώξεων δεν είναι αρκετή. Το ψέμα χρειάζεται να ενισχυθεί και με τη βία. Η βία που ασκείται ενάντια στη σκέψη και τη ζωή των ανθρώπων που δέχονται αυτού του είδους τις προσβολές δεν είναι αρκετή. Για να γίνει καθεστώς θα πρέπει να στηριχτεί και από τις ομάδες που θα ασκήσουν βία στο όνομα της αληθοφάνειας του ψέματος. Δεν ήταν αρκετή η μισερή προπαγάνδα εναντίον των εβραίων, χρειάστηκε να εφαρμοστούν πογκρόμ από τις οργανωμένες ομάδες του ναζιστικού κράτους.

Αυτό το γνωρίζουν όσοι έχουν εντρυφήσει με πάθος στην ανάδειξή τους τόσο στις κρατικές συμμορίες όσο και στις λεγόμενες κοινωνικές. Η μαρτυρία κάποιου ή κάποιων υποχείριων μπορεί να δικαιολογήσει όλες τις αθλιότητες που θα ακολουθήσουν. Βέβαια, τόσο το παραπάνω παράδειγμα όσο και το σύνολο των περιπτώσεων που έχουν καταγραφεί ή εκδηλωθεί, αποσκοπούν στην επιβολή μέσω της χειραγώγησης των αδαών και σε περιορισμένες περιπτώσεις των ευκολόπιστων.

Στην ίδια κατεύθυνση κινείται και η λογική που θεωρεί τα θέσφατα του κάθε καθεστώτος σαν αλήθειες. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός πως ο,τιδήποτε προερχόταν από το δυτικό μπλοκ θεωρούνταν για το ανατολικό ως ψέμα και εχθρική προπαγάνδα και αντίστροφα.

Μέσα από αυτές τις «μεγάλες αλήθειες» των καθεστώτων στήνονται ανδριάντες και εξυμνείται η κυριαρχία και η εκμετάλλευση. Ο «περίφημος» πρωταθλητής του μαραθωνίου Σπύρος Λούης καθιερώθηκε μέσα από την απάτη και το ψέμα, αφού «νίκησε» με τη βοήθεια ενός αγωγιάτη που τον μετέφερε από παράδρομο και τον έβγαλε μπροστά από τους υπόλοιπους α-

από ποιους και για ποιους; Αυτό είναι ένα βασικό ερώτημα.

Με δεδομένα τα όσα συνοπτικά έχουμε αναφέρει, το ερώτημα που τίθεται από αναρχικής σκοπιάς είναι κατά πόσον χρειάζονται οι αναρχικοί την μισή αλήθεια ή αλλιώς το μεγάλο ψέμα.

Η απάντηση δίνεται μέσα από μια καθοριστική τοποθέτηση. Αυτή βασίζεται σε γεγονότα κι όχι σε κατασκευές. Θεωρούμε, κατ' αρχήν, πως **η αναρχία είναι σύμφυτη με τον άνθρωπο**, ενώ η εξουσία και τα συνακόλουθά της, η καταπίεση, η εκμετάλλευση και ο εξανδραποδισμός των ανθρώπων, είναι όχι απλά αντίθετα, αλλά εχθρικά προς την ανθρώπινη οντότητα. Αποτελούν κατασκευασμένες καταστάσεις που στέκονται εμπόδιο στην πορεία της φύσης και της ανθρωπότητας για ουσιαστικούς μετασχηματισμούς των ανθρώπων μέσα σε συνθήκες ελευθερίας, αλλά και του πλανήτη γενικότερα.

Από την στιγμή, λοιπόν, που αγωνιζόμαστε για την αποκατάσταση της ανθρωπινότητας και την επαναοικειοποίηση της ελευθερίας μέσα σε συνθήκες που βασίζονται στην αμοιβαιότητα, την ειλικρίνεια, την αλληλοβοήθεια και την ανιδιοτελή συνεργασία δεν μπορούμε να αποδεχτούμε πως θα φτάσουμε σ' αυτό που επιθυμούμε λέγοντας ψέματα. Επειδή σ' αυτή την περίπτωση –και ανεξάρτητα από τυχόν καλές διαθέσεις ή προθέσεις– το αποτέλεσμα θα είναι η αναπαραγωγή των ήδη υπαρχουσών εξουσιαστικών κι εκμεταλλευτικών σχέσεων με άλλο όνομα και ίσως με

να βασίζεται σε πολιτικούς σχεδιασμούς και σε ψέματα. Επειδή απλά δεν έχουμε να φοβηθούμε την αλήθεια. Ίσα ίσα την επιζητούμε με κάθε τρόπο, γιατί έτσι θεωρούμε πως θα απελευθερωθεί ο κόσμος. Συνεπώς, **οι δράσεις μας δεν μπορούν να στηρίζονται σε ψεύτικες εικόνες και καταστάσεις**. Γιατί μ' αυτό τον τρόπο δεν ξεγελούμε τους εχθρούς της ελευθερίας αλλά αυτούς που εμπιστεύονται τις αναρχικές απόψεις, θεωρήσεις και πρακτικές, αυτούς που θεωρούν (και πολύ σωστά) ότι οι αναρχικοί είναι ειλικρινείς. Δεν

τέτοιες πρακτικές καθιστούν αναξιόπιστους τους αγωνιζόμενους, ενώ μέσω του καθαγιασμού του εργάτη, του φυλακισμένου ή του μετανάστη ευλογούνται αντιανθρώπινες πράξεις όπως ο φόνος ή ο βιασμός.

Σε αντίθεση με τους κατά καιρούς ισχυρισμούς που έχουν διατυπωθεί πως τάχα η αλήθεια είναι υποκειμενική συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο, αφού συνδέεται καθοριστικά και άμεσα με την πραγματικότητα. Υποκειμενικός είναι ο τρόπος με τον οποίον περιγράφεται αυτή. Όταν λέμε το ποτήρι είναι μισοάδειο ή μισογεμάτο είναι μια υποκειμενική οπτική που εκφράζει διαθέσεις, επιθυμίες και οπτικές. Όμως σε αυτή την περίπτωση λέγονται ψέματα. Η αλήθεια βρίσκεται στην **ακριβή διατύπωση** που μας λέει ότι το ποτήρι έχει νερό από τον πάτο μέχρι το τάδε σημείο.

Η αλήθεια αναδεικνύει, στηρίζεται και στηρίζει την ισότητα ανάμεσα στους ανθρώπους. Και είναι αδιαμφισβήτητο πως μέσα στις συνθήκες που έχουν επιβληθεί στους ανθρώπους, να θε-

να στηριχτεί και από τις ομάδες που θα α-σκήσουν βία στο όνομα της αληθοφάνειας του ψέματος. Δεν ήταν αρκετή η μισερή προπαγάνδα εναντίον των εβραίων, χρειάστηκε να εφαρμοστούν πογκρόμ από τις οργανωμένες ομάδες του ναζιστικού κράτους.

Αυτό το γνωρίζουν όσοι έχουν εντρυφήσει με πάθος στην ανάδειξή τους τόσο στις κρατικές συμμορίες όσο και στις λεγόμενες κοινωνικές. Η μαρτυρία κάποιου ή κάποιων υποχείριων μπορεί να δικαιολογήσει όλες τις αθλιότητες που θα ακολουθήσουν. Βέβαια, τόσο το παραπάνω παράδειγμα όσο και το σύνολο των περιπτώσεων που έχουν καταγραφεί ή εκδηλωθεί, αποσκοπούν στην επιβολή μέσω της χειραγώγησης των αδαών και σε περιορισμένες περιπτώσεις των ευκολόπιστων.

Στην ίδια κατεύθυνση κινείται και η λογική που θεωρεί τα θέσφατα του κάθε καθεστώτος σαν αλήθειες. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός πως ο,τιδήποτε προερχόταν από το δυτικό μπλοκ θεωρούνταν για το ανατολικό ως ψέμα και εχθρική προπαγάνδα και αντίστροφα.

Μέσα από αυτές τις «μεγάλες αλήθειες» των καθεστώτων στήνονται ανδριάντες και εξυμνείται η κυριαρχία και η εκμετάλλευση. Ο «περίφημος» πρωταθλητής του μαραθωνίου Σπύρος Λούης καθιερώθηκε μέσα από την απάτη και το ψέμα, αφού «νίκησε» με τη βοήθεια ενός αγωγιάτη που τον μετέφερε από παράδρομο και τον έβγαλε μπροστά από τους υπόλοιπους αθλητές.

Βέβαια το ψέμα έχει κοντά ποδάρια ή κατά τον Σοφοκλή «**ουδέποτε ζει να γεράσει**». Όσο κι αν στηριχτεί με τη βία δεν θα μπορέσει να αντέξει. Όπως πολύ εύστοχα διατυπώνεται από τον Μένανδρο «**άγει δε προς φως την αλήθειαν χρόνος**».

Βέβαια προς όσους αντιμετωπίζουν τη ζωή, την ιστορία και τους κοινωνικούς αγώνες κοντόφθαλμα και με βάση την πρόσκαιρη αποτελεσματικότητα θα θυμίσουμε την φράση του Ν. Μακιαβέλλι στον Ηγεμόνα του: «**Οι ηγεμόνες που κατόρθωσαν μεγάλα έργα, ήταν όσοι υποτίμησαν την καλή πίστη και με δόλο κατόρθωσαν να διαστρέψουν το μυαλό των ανθρώπων και τελικά παραμέρισαν όσους βασίστηκαν στην ειλικρί-**

η εκμετάλλευση και ο εξανδραποδισμός των ανθρώπων, είναι όχι απλά αντίθετα, αλλά εχθρικά προς την ανθρώπινη οντότητα. Αποτελούν κατασκευασμένες καταστάσεις που στέκονται εμπόδιο στην πορεία της φύσης και της ανθρωπότητας για ουσιαστικούς μετασχηματισμούς των ανθρώπων μέσα σε συνθήκες ελευθερίας, αλλά και του πλανήτη γενικότερα.

Από την στιγμή, λοιπόν, που αγωνιζόμαστε για την αποκατάσταση της ανθρωπινότητας και την επαναοικειοποίηση της ελευθερίας μέσα σε συνθήκες που βασίζονται στην αμοιβαιότητα, την ειλικρίνεια, την αλληλοβοήθεια και την ανιδιοτελή συνεργασία δεν μπορούμε να αποδεχτούμε πως θα φτάσουμε σ' αυτό που επιθυμούμε λέγοντας ψέματα. Επειδή σ' αυτή την περίπτωση –και ανεξάρτητα από τυχόν καλές διαθέσεις ή προθέσεις– το αποτέλεσμα θα είναι η αναπαραγωγή των ήδη υπαρχουσών εξουσιαστικών κι εκμεταλλευτικών σχέσεων με άλλο όνομα και ίσως με

τροποποιημένη την έκφρασή τους. Όμως, αυτό, δεν είναι ο σκοπός μας.

Έχουμε αναφερθεί στο κατά πόσο η πολιτική και οι τεχνικές της είναι ανταγωνι-

να βασίζεται σε πολιτικούς σχεδιασμούς και σε ψέματα. Επειδή απλά δεν έχουμε να φοβηθούμε την αλήθεια. Ίσα ίσα την επιζητούμε με κάθε τρόπο, γιατί έτσι θεωρούμε πως θα απελευθερωθεί ο κόσμος. Συνεπώς, **οι δράσεις μας δεν μπορούν να στηρίζονται σε ψεύτικες εικόνες και καταστάσεις**. Γιατί μ' αυτό τον τρόπο δεν ξεγελούμε τους εχθρούς της ελευθερίας αλλά αυτούς που εμπιστεύονται τις αναρχικές απόψεις, θεωρήσεις και πρακτικές, αυτούς που θεωρούν (και πολύ σωστά) ότι οι αναρχικοί είναι ειλικρινείς. Δεν

έχει κανένός είδους απελευθερωτική σημασία η κινητοποίηση που συσπειρώνει κόσμο σ' ένα ψέμα. Μια τέτοια δράση είναι μόνο κατ' όνομα απελευθερωτική εφόσον

τέτοιες πρακτικές καθιστούν αναξιόπιστους τους αγωνιζόμενους, ενώ μέσω του καθαγιασμού του εργάτη, του φυλακισμένου ή του μετανάστη ευλογούνται αντιανθρώπινες πράξεις όπως ο φόνος ή ο βιασμός.

Σε αντίθεση με τους κατά καιρούς ισχυρισμούς που έχουν διατυπωθεί πως τάχα η αλήθεια είναι υποκειμενική συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο, αφού συνδέεται καθοριστικά και άμεσα με την πραγματικότητα. Υποκειμενικός είναι ο τρόπος με τον οποίον περιγράφεται αυτή. Όταν λέμε το ποτήρι είναι μισοάδειο ή μισογεμάτο είναι μια υποκειμενική οπτική που εκφράζει διαθέσεις, επιθυμίες και οπτικές. Όμως σε αυτή την περίπτωση λέγονται ψέματα. Η αλήθεια βρίσκεται στην **ακριβή διατύπωση** που μας λέει ότι το ποτήρι έχει νερό από τον πάτο μέχρι το τάδε σημείο.

Η αλήθεια αναδεικνύει, στηρίζεται και στηρίζει την ισότητα ανάμεσα στους ανθρώπους. Και είναι αδιαμφισβήτητο πως μέσα στις συνθήκες που έχουν επιβληθεί στους ανθρώπους, να θεωρείται θαρραλέο και δημιουργικό το να λέγεται η αλήθεια. Πράγματι, η διατύπωση του Απολλώνιου στην αρχή του κειμένου είναι χαρακτηριστική. Σχετίζεται με την **τόλμη που χρειάζεται για να ξανακερδηθεί από την ανθρωπότητα, ο χαμένος παράδεισος της ελευθερίας**.

Επιδίωξή μας ως αναρχικών είναι να συμβάλλουμε με τη στάση, τη δράση, τις απόψεις και τα απελευθερωτικά ήθη ώστε να απογυμνωθούν τα άτομα και οι ανθρώπινες ομάδες από την βαρβαρότητα με την οποία τους έχουν περιβάλλει οι εξουσιαστικές συνθήκες μέσα στις οποίες είναι τώρα αναγκασμένοι να επιβιώνουν.

Η δημιουργία ενός κόσμου ελεύθερου και ανεξούσιου δεν είναι δυνατόν να στηρίζεται στο ψέμα, αλλά στην α-

κό το γεγονός πως ο,τιδήποτε προερχό-ταν από το δυτικό μπλοκ θεωρούνταν για το ανατολικό ως ψέμα και εχθρική προπαγάνδα και αντίστροφα.

Μέσα από αυτές τις «μεγάλες αλήθειες» των καθεστώτων στήνονται ανδριάντες και εξυμνείται η κυριαρχία και η εκμετάλλευση. Ο «περίφημος» πρωταθλητής του μαραθωνίου Σπύρος Λούης καθιερώθηκε μέσα από την απάτη και το ψέμα, αφού «νίκησε» με τη βοήθεια ενός αγωγιάτη που τον μετέφερε από παράδρομο και τον έβγαλε μπροστά από τους υπόλοιπους αθλητές.

Βέβαια το ψέμα έχει κοντά ποδάρια ή κατά τον Σοφοκλή «**ουδέποτε ζει να γεράσει**». Όσο κι αν στηριχτεί με τη βία δεν θα μπορέσει να αντέξει. Όπως πολύ εύστοχα διατυπώνεται από τον Μένανδρο «**άγει δε προς φως την αλήθειαν χρόνος**».

Βέβαια προς όσους αντιμετωπίζουν τη ζωή, την ιστορία και τους κοινωνικούς αγώνες κοντόφθαλμα και με βάση την πρόσκαιρη αποτελεσματικότητα θα θυμίσουμε την φράση του Ν. Μακιαβέλλι στον Ηγεμόνα του: «**Οι ηγεμόνες που κατόρθωσαν μεγάλα έργα, ήταν όσοι υποτίμησαν την καλή πίστη και με δόλο κατόρθωσαν να διαστρέψουν το μυαλό των ανθρώπων και τελικά παραμέρισαν όσους βασίστηκαν στην ειλικρίνεια**». Εδώ είναι ο εκθειασμός της εξουσιαστικής βαρβαρότητας, που αναδεικνύεται με το γνωστό ρητό «ο σκοπός καθαγιάζει τα μέσα». Εδώ είναι που τα ουσιαστικά χαρακτηριστικά της ανθρωπινότητας ποδοπατιούνται προς χάριν της επιβολής και των μεγάλων έργων. Μεγάλα έργα

τικών σχέσεων με άλλο όνομα και ίσως με

τροποποιημένη την έκφρασή τους. Όμως, αυτό, δεν είναι ο σκοπός μας.

Έχουμε αναφερθεί στο κατά πόσο η πολιτική και οι τεχνικές της είναι ανταγωνιστικές με την αναρχική προοπτική και την αναρχία. Η πολιτική βασίζεται στο ψέμα ή αλλιώς στη μερικοποιημένη πραγματικότητα μέσα από την οποία παραπλανά, καθηλώνει ή και κινητοποιεί τον κόσμο σύμφωνα με τις επιδιώξεις των κρατούντων.

Η αναρχική δράση, αντίθετα, δεν μπορεί

στά) ότι οι αναρχικοί είναι ειλικρινείς. Δεν έχει κανένος είδους απελευθερωτική σημασία η κινητοποίηση που συσπειρώνει κόσμο σ' ένα ψέμα. Μια τέτοια δράση είναι μόνο κατ' όνομα απελευθερωτική ενώ στην ουσία της **παραμένει εξουσιαστική.** Δεν είναι δυνατόν επειδή οι μπάτσοι είναι βασανιστές ή όργανα της κρατικής κτηνωδίας να τους αποδίδονται πράξεις που δεν έχουν κάνει, επειδή πολύ απλά κάτι τέτοιο φέρνει τα αντίθετα αποτελέσματα από τα επιδιωκόμενα. Επί πλέον,

ποίον περιγράφεται αυτή. Όταν λέμε το ποτήρι είναι μισοάδειο ή μισογεμάτο είναι μια υποκειμενική οπτική που εκφράζει διαθέσεις, επιθυμίες και οπτικές. Όμως σε αυτή την περίπτωση λέγονται ψέματα. Η αλήθεια βρίσκεται στην **ακριβή διατύπωση** που μας λέει ότι το ποτήρι έχει νερό από τον πάτο μέχρι το τάδε σημείο.

Η αλήθεια αναδεικνύει, στηρίζεται και στηρίζει την ισότητα ανάμεσα στους ανθρώπους. Και είναι αδιαμφισβήτητο πως μέσα στις συνθήκες που έχουν επιβληθεί στους ανθρώπους, να θεωρείται θαρραλέο και δημιουργικό το να λέγεται η αλήθεια. Πράγματι, η διατύπωση του Απολλώνιου στην αρχή του κειμένου είναι χαρακτηριστική. Σχετίζεται με την **τόλμη που χρειάζεται για να ξανακερδηθεί από την ανθρωπότητα, ο χαμένος παράδεισος της ελευθερίας**.

Επιδίωξή μας ως αναρχικών είναι να συμβάλλουμε με τη στάση, τη δράση, τις απόψεις και τα απελευθερωτικά ήθη ώστε να απογυμνωθούν τα άτομα και οι ανθρώπινες ομάδες από την βαρβαρότητα με την οποία τους έχουν περιβάλλει οι εξουσιαστικές συνθήκες μέσα στις οποίες είναι τώρα αναγκασμένοι να επιβιώνουν.

Η δημιουργία ενός κόσμου ελευθέρου και ανεξούσιου δεν είναι δυνατόν να στηρίζεται στο ψέμα, αλλά στην αλήθεια. Κι όσο η αλήθεια θα απλώνεται τόσο τα εξουσιαστικά κι εκμεταλλευτικά κατάλοιπα θα εξαλείφονται, τόσο θα απλώνεται η αναρχία.

Συσπείρωση Αναρχικών

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ • ΕΙΔΗΣΕΙΣ • ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ • ΕΙΔΗΣΕΙΣ • ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ • ΕΙΔΗΣΕΙΣ • ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η καταγραφή ειδήσεων και γεγονότων αποτελεί σημαντικό μέσο για την ανάπτυξη του κοινωνικού αντικρατικού αγώνα και μια ουσιαστική παρακαταθήκη εμπειριών και μνήμης για τους ανθρώπους.
Η σοβαρότητα αυτού του ζητήματος μας κάνει να είμαστε ιδιαίτερα επίμονοι και προσεκτικοί. Παρ' όλα αυτά, είναι ενδεχόμενο να μας διαφύγει, είτε λόγω πίεσης χρόνου είτε για άλλους λόγους, ανεξάρτητους των θελήσεών μας, κάποιο γεγονός. Γι' αυτό, η συμβολή σας στην «αποκατάσταση» τέτοιων παραλείψεων είναι επιθυμητή και λειτουργική.
Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο.
Έτσι, σύντροφοι/σες και φίλοι/ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτο το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ αρχίζουμε τις ειδήσεις - σχόλια - εκδηλώσεις από την

Πέμπτη 26 Νοεμβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Απόπειρα εμπρησμού γραφείων του Δήμου Θεσσαλονίκης (Τμήμα Εκλογικών Καταλόγων) γίνεται στην οδό Καραολή Δημητρίου.

Προβολή-ενημέρωση για την υπόθεση του Η. Νικολάου πραγματοποιείται στην κατάληψη Terra Incognita.

Παρασκευή 27 Νοεμβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Οι «Σύντροφοι/ισσες εμπρηστές» αναλαμβάνουν στο διαδίκτυο την ευθύνη για τον εμπρησμό οχήματος εταιρίας σεκιούριτι στις 21/11 στην οδό Αγ. Σοφίας και στις 23/11 στην περιοχή Χαριλάου.
Προξενούνται φθορές σε αυτοκίνητα του δήμου Κορδελιού.

ΧΑΝΙΑ
Η «Έμπρακτη Ανυπακοή» αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό στο γραφείο του Σ. Βαλυράκη.

Σάββατο 28 Νοεμβρίου

Δεκέμβριος 2009
Τρίτη 1 Δεκεμβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Η «Συνθήκη των Άνομων/Πρεσβευτές του Ερέβους» αναλαμβάνει την ευθύνη για τους εμπρησμούς της προηγούμενης μέρας: σε σπίτι μπάτσου στην οδό Κεραμοπούλου 6 στην Καλαμαριά, στην είσοδο πολυκατοικίας όπου διαμένει μπάτσος οδό Επιδαύρου 35 στην Τούμπα, στο σπίτι του αντιπροέδρου του Ενιαίου Δημοσιογραφικού Οργανισμού Εμπορικής Ασφάλισης (ΕΔΟΕΑΠ), Παναγιώτη Νετρολίδη στην οδό Μιαούλη 56, στο δικηγορικό γραφείο του προέδρου της Ένωσης Συντακτών Ημερήσιων Εφημερίδων Μακεδονίας-Θράκης (ΕΣΗΕΜ-Θ), Μόσχου Βοϊτσίδη στην οδό Σαλαμίνος 10, στο δικηγορικό γραφείο του προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, Λαμτζίδη Μανώλη, στην οδό Εγνατίας 74 και στο γραφείο του προέδρου του Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, Απόστολου Παπαγεωργίου.

Μηχανοκίνητη πορεία αλληλεγγύης στον Η. Νικολάου γίνεται από την Καμάρα προς τις φυλακές Διαβατών.

Κυριακή 6 Δεκεμβρίου
ΤΟΥΡΚΙΑ
Δεκαπέντε χιλιάδες Κούρδοι διαδηλώνουν στη νοτιοανατολική Τουρκία αντιδρώντας στις συνθήκες κράτησης του Οτζαλάν. Ένας διαδηλωτής τραυματίζεται από σφαίρα μπάτσου και πεθαίνει.

Δευτέρα 7 Δεκεμβρίου
ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Γίνεται εμπρησμός σε αντιπροσωπεία αυτοκινήτων.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Μαχητής επιχειρεί να πραγματοποιήσει επίθεση αυτοκτονίας προσπαθεί να εισέλθει σε δικαστήριο της πόλης Πεσαβάρ. Όταν οι φρουροί προσπαθούν να τον ελέγξουν αυτός ανατινάζεται και σκοτώνονται εννέα άτομα, ανάμεσά τους μπάτσοι και δικηγόροι.

ΜΕΞΙΚΟ
Εμπρησμός γίνεται σε τράπεζα Banamex στο Κοακάλκο.

Τρίτη 8 Δεκεμβρίου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Επίθεση με χειροβομβίδες και αυτόματα γίνεται έξω από εγκαταστάσεις των μυστικών υπηρεσιών (ISI) στην πόλη Μουλτάν Καντ. Αμέσως μετά ακούγεται άλλη ισχυρή έκρηξη. Συνολικά σκοτώνονται 12 άτομα.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Αντικατασταλτική πορεία καλείται στην Καμάρα από φοιτητικούς συλλόγους και αριστερές ομάδες. Πριν την πορεία γράφονται αναρχικά συνθήματα σε λεωφορεία. Πετιούνται τρικάκια που αναγράφουν «Το άσυλο δεν έχει σημασία - Αγώνας διαρκής για την ελευθερία» και «Δεν έχουμε λόγο να διστάζουμε - Βία στη βία της εξουσίας». Στην πορεία συμμετέχουν και αρκετοί αναρχικοί κι αντιεξουσιαστές. Η πορεία διασχίζει κεντρικούς δρόμους με περίπου 1.500 άτομα. Γράφονται συν-

νταν για συμμετοχή στις οργανώσεις Moro Islamic Liberation Front (Milf) και the Abu Sayyaf.

Τετάρτη 16 Δεκεμβρίου
ΧΑΝΙΑ
Εμπρηστική επίθεση από ακροδεξιούς γίνεται στο στέκι μεταναστών.

ΙΤΑΛΙΑ
Έκρηξη βόμβας γίνεται στο πανεπιστήμιο Bocconi του Μιλάνο. Ένα τμήμα του μηχανισμού, που περιείχε δύο κιλά δυναμίτη, βίδες κτλ., εκρήγνυται γύρω στις 3 τα ξημερώματα. Την ευθύνη αναλαμβάνει η ομάδα «Αδέλφια στα όπλα - Πυρήνας Mauricio Morales / FAI (Άτυπη Αναρχική Ομοσπονδία)». Την προηγούμενη μέρα είχε βρεθεί φάκελος-βόμβα στο γραφείο του διευθυντή ενός επαρχιακού CIE (κέντρα κράτησης μεταναστών), με την υπογραφή FAI.

Πέμπτη 17 Δεκεμβρίου
ΚΑΒΑΛΑ
Εμπρησμός και φθορές προκαλούνται σε τέσσερις τράπεζες από ομάδα ατόμων στο κέντρο της πόλης.

Παρασκευή 18 Δεκεμβρίου
ΑΘΗΝΑ
Γίνονται εμπρηστικές επιθέσεις σε γραφεία του ΠΑΣΟΚ στην Καισαριανή, το Παλαιό Φάληρο, τους Αγ. Αναργύρους, τα Μελίσσια, τον Άλιμο, το Ψυχικό, τη Δάφνη και τον Χολαργό.

Εμπρησμός γίνεται στην είσοδο πολυκατοικίας όπου στεγάζεται γραφείο του βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Νάσου Αλευρά στην οδό Κάνιγγος.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Επίθεση με πέτρες δέχεται περιπολικό της τροχαίας στο Συντριβάνι.

Τρίτη 22 Δεκεμβρίου
ΑΓΡΙΝΙΟ

οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτο το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ αρχίζουμε τις ειδήσεις – σχόλια – εκδηλώσεις α-πό την

Πέμπτη 26 Νοεμβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Απόπειρα εμπρησμού γραφείων του Δήμου Θεσσαλονίκης (Τμήμα Εκλογικών Καταλόγων) γίνεται στην οδό Καραολή Δημητρίου.

Προβολή-ενημέρωση για την υπόθεση του Η. Νικολάου πραγματοποιείται στην κατάληψη Terra Incognita.

Παρασκευή 27 Νοεμβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Οι «Σύντροφοι/ισσες εμπρηστές» αναλαμβάνουν στο διαδίκτυο την ευθύνη για τον εμπρησμό οχήματος εταιρίας σεκιούριτι στις 21/11 στην οδό Αγ. Σοφίας και στις 23/11 στην περιοχή Χαριλάου.
Προξενούνται φθορές σε αυτοκίνητα του δήμου Κορδελιού.

ΧΑΝΙΑ
Η «Έμπρακτη Ανυπακοή» αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό στο γραφείο του Σ. Βαλυράκη.

Σάββατο 28 Νοεμβρίου
ΕΛΒΕΤΙΑ
Συγκρούσεις ξεσπούν στη Γενεύη δύο μέρες πριν από τη Σύνοδο του ΠΟΕ. Διαδηλωτές επιτίθενται σε τράπεζες, πολυτελή ωρολογοποιία και συγκρούονται με τους μπάτσους. Μερικά αυτοκίνητα πυρπολούνται. Ο κόσμος της διαδήλωσης υπολογίζεται σε 3.000.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Δύο μπάτσοι βρίσκονται νεκροί από πυροβολισμούς μέσα σε όχημα στην πόλη Γκουντέρμες.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Αργά μετά τα μεσάνυχτα ομάδα ατόμων επιτίθεται σε μπάτσους γύρω από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο και πυρπολεί όχημα της εταιρίας ΜΕΤΡΟ.

Στην **Αθήνα** ομάδα ατόμων επιτίθεται με μολότοφ σε διμοιρία των ΥΑΤ στην οδό Χαλκοκονδύλη.

Δεκέμβριος 2009
Τρίτη 1 Δεκεμβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Η «Συνθήκη των Άνομων/Πρεσβευτές του Ερέβους» αναλαμβάνει την ευθύνη για τους εμπρησμούς της προηγούμενης μέρας: σε σπίτι μπάτσου στην οδό Κεραμοπούλου 6 στην Καλαμαριά, στην είσοδο πολυκατοικίας όπου διαμένει μπάτσος οδό Επιδαύρου 35 στην Τούμπα, στο σπίτι του αντιπροέδρου του Ενιαίου Δημοσιογραφικού Οργανισμού Εμπορικής Ασφάλισης (ΕΔΟΕΑΠ), Παναγιώτη Νετρολίδη στην οδό Μιαούλη 56, στο δικηγορικό γραφείο του προέδρου της Ένωσης Συντακτών Ημερήσιων Εφημερίδων Μακεδονίας-Θράκης (ΕΣΗΕΜ-Θ), Μόσχου Βοϊτσίδη στην οδό Σαλαμίνος 10, στο δικηγορικό γραφείο του προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, Λαμτζίδη Μανώλη, στην οδό Εγνατίας 74 και στο γραφείο του προέδρου του Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, Απόστολου Παπαγεωργίου.

Μηχανοκίνητη πορεία αλληλεγγύης στον Η. Νικολάου γίνεται από την Καμάρα προς τις φυλακές Διαβατών.

Τετάρτη 2 Δεκεμβρίου
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ
Γίνονται επιθέσεις με μολότοφ σε δύο υποκαταστήματα τραπεζών και ένα σούπερ-μάρκετ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ξεκινάει η δίκη του Η. Νικολάου. Μετά από δύο μέρες καταδικάζεται σε 7,5 χρόνια φυλάκισης.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Απόπειρα εμπρησμού γίνεται σε Τράπεζα της Ελλάδος.

Πέμπτη 3 Δεκεμβρίου
ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Επίθεση με μολότοφ γίνεται σε Παγκρήτια τράπεζα.

Εμπρησμός γίνεται σε τράπεζα στη Ν. Σμύρνη στην Αττική.

Μαχητής επιχειρεί να πραγματοποιήσει επίθεση αυτοκτονίας προσπαθεί να εισέλθει σε δικαστήριο της πόλης Πεσαβάρ. Όταν οι φρουροί προσπαθούν να τον ελέγξουν αυτός ανατινάζεται και σκοτώνονται εννέα άτομα, ανάμεσά τους μπάτσοι και δικηγόροι.

ΜΕΞΙΚΟ
Εμπρησμός γίνεται σε τράπεζα Banamex στο Κοακάλκο.

Τρίτη 8 Δεκεμβρίου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Επίθεση με χειροβομβίδες και αυτόματα γίνεται έξω από εγκαταστάσεις των μυστικών υπηρεσιών (ISI) στην πόλη Μουλτάν Καντ. Αμέσως μετά ακούγεται άλλη ισχυρή έκρηξη. Συνολικά σκοτώνονται 12 άτομα.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Αντικατασταλτική πορεία καλείται στην Καμάρα από φοιτητικούς συλλόγους και αριστερές ομάδες. Πριν την πορεία γράφονται αναρχικά συνθήματα σε λεωφορεία. Πετιούνται τρικάκια που αναγράφουν «Το άσυλο δεν έχει σημασία - Αγώνας διαρκής για την ελευθερία» και «Δεν έχουμε λόγο να διστάζουμε - Βία στη βία της εξουσίας». Στην πορεία συμμετέχουν και αρκετοί αναρχικοί κι αντιεξουσιαστές. Η πορεία διασχίζει κεντρικούς δρόμους με περίπου 1.500 άτομα. Γράφονται συνθήματα σε τοίχους, ενώ οι διοργανωτές αποφασίζουν πρόωρη λήξη στο υφυπουργείο Μακεδονίας - Θράκης.

ΒΕΡΟΙΑ
Γίνεται επίθεση με μολότοφ στο αστυνομικό τμήμα Αλεξάνδρειας Ημαθίας. Συλλαμβάνονται οκτώ ανήλικοι.

Τετάρτη 9 Δεκεμβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται επίθεση με μολότοφ σε γραφεία της ΝΔ στην οδό Πάρνηθος στην Τούμπα. Αργότερα προσάγονται δύο άτομα.

ΑΦΙΔΝΕΣ
Ομάδα ατόμων προξενεί φθορές στις μπάρες και τις κάμερες των διοδίων.

Πέμπτη 10 Δεκεμβρίου
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Εκτοξεύεται μολότοφ στο προαύλιο δημοτικού σχολείου.

μάδα «Αδέλφια στα όπλα - Πυρήνας Mauricio Morales / FAI (Άτυπη Αναρχική Ομοσπονδία)». Την προηγούμενη μέρα είχε βρεθεί φάκελος-βόμβα στο γραφείο του διευθυντή ενός επαρχιακού CIE (κέντρα κράτησης μεταναστών), με την υπογραφή FAI.

Πέμπτη 17 Δεκεμβρίου
ΚΑΒΑΛΑ
Εμπρησμός και φθορές προκαλούνται σε τέσσερις τράπεζες από ομάδα ατόμων στο κέντρο της πόλης.

Παρασκευή 18 Δεκεμβρίου
ΑΘΗΝΑ
Γίνονται εμπρηστικές επιθέσεις σε γραφεία του ΠΑΣΟΚ στην Καισαριανή, το Παλαιό Φάληρο, τους Αγ. Αναργύρους, τα Μελίσσια, τον Άλιμο, το Ψυχικό, τη Δάφνη και τον Χολαργό.

Εμπρησμός γίνεται στην είσοδο πολυκατοικίας όπου στεγάζεται γραφείο του βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Νάσου Αλευρά στην οδό Κάνιγγος.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Επίθεση με πέτρες δέχεται περιπολικό της τροχαίας στο Συντριβάνι.

Τρίτη 22 Δεκεμβρίου
ΑΓΡΙΝΙΟ
Συγκέντρωση πραγματοποιείται στην κεντρική πλατεία ενάντια στην κρατική κατασταλτική επίθεση των τελευταίων ημερών. Καλείται από τη «Συνέλευση αναρχικών/αντιεξουσιαστών Αγρινίου».

Τετάρτη 23 Δεκεμβρίου
ΑΓΡΙΝΙΟ
Πραγματοποιείται συζήτηση, προβολή και συναυλία αλληλεγγύης στο ΡΕΣΑΛΤΟ διοργανώνεται από τη «Συνέλευση αναρχικών/αντιεξουσιαστών Αγρινίου».

Παρασκευή, 25 Δεκεμβρίου
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Δύο παλαιστινιακές οργανώσεις ανέλαβαν την ευθύνη για την εκτέλεση ενός Ισραηλινού στη Δυτική Όχθη. Η Ισλαμική Τζιχάντ και οι Ταξιαρχίες Μαρτύρων του αλ Ακσά, ένα παρακλάδι της Φατάχ, δήλωσαν ότι μαχητές τους σκότωσαν την Πέμπτη το βράδυ τον έποικο στη Δυτική Όχθη. Ο Ισραηλινός, 40 ετών, δέχθηκε πυ-

Οι «Σύντροφοι/ισσες εμπρηστές» αναλαμβάνουν στο διαδίκτυο την ευθύνη για τον εμπρησμό οχήματος εταιρίας σεκιούριτι στις 21/11 στην οδό Αγ. Σοφίας και στις 23/11 στην περιοχή Χαριλάου.
Προξενούνται φθορές σε αυτοκίνητα του δήμου Κορδελιού.

ΧΑΝΙΑ
Η «Έμπρακτη Ανυπακοή» αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό στο γραφείο του Σ. Βαλυράκη.

Σάββατο 28 Νοεμβρίου
ΕΛΒΕΤΙΑ
Συγκρούσεις ξεσπούν στη Γενεύη δύο μέρες πριν από τη Σύνοδο του ΠΟΕ. Διαδηλωτές επιτίθενται σε τράπεζες, πολυτελή ωρολογοποιία και συγκρούονται με τους μπάτσους. Μερικά αυτοκίνητα πυρπολούνται. Ο κόσμος της διαδήλωσης υπολογίζεται σε 3.000.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Δύο μπάτσοι βρίσκονται νεκροί από πυροβολισμούς μέσα σε όχημα στην πόλη Γκουντέρμες.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Αργά μετά τα μεσάνυχτα ομάδα ατόμων επιτίθεται σε μπάτσους γύρω από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο και πυρπολεί όχημα της εταιρίας ΜΕΤΡΟ.

Στην **Αθήνα** ομάδα ατόμων επιτίθεται με μολότοφ σε διμοιρία των ΥΑΤ στην οδό Χαλκοκονδύλη.

Κυριακή 29 Νοεμβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πυρπολούνται με γκαζάκια τέσσερα ΑΤΜ της Εθνικής τράπεζας σε διάφορα σημεία της πόλης.

Δευτέρα 30 Νοεμβρίου
ΜΕΞΙΚΟ
Πυρπολούνται 28 ετοιμοπαράδοτα περιπολικά στην Τιχουάνα. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Ανώνυμη Αναρχική Δράση».

γραφείο του προέδρου της Ένωσης Συντακτών Ημερήσιων Εφημερίδων Μακεδονίας-Θράκης (ΕΣΗΕΜ-Θ), Μόσχου Βοϊτσίδη στην οδό Σαλαμίνος 10, στο δικηγορικό γραφείο του προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, Λαμτζίδη Μανώλη, στην οδό Εγνατίας 74 και στο γραφείο του προέδρου του Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, Απόστολου Παπαγεωργίου.

Μηχανοκίνητη πορεία αλληλεγγύης στον Η. Νικολάου γίνεται από την Καμάρα προς τις φυλακές Διαβατών.

Τετάρτη 2 Δεκεμβρίου
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ
Γίνονται επιθέσεις με μολότοφ σε δύο υποκαταστήματα τραπεζών και ένα σούπερ-μάρκετ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ξεκινάει η δίκη του Η. Νικολάου. Μετά από δύο μέρες καταδικάζεται σε 7,5 χρόνια φυλάκισης.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Απόπειρα εμπρησμού γίνεται σε Τράπεζα της Ελλάδος.

Πέμπτη 3 Δεκεμβρίου
ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Επίθεση με μολότοφ γίνεται σε Παγκρήτια τράπεζα.

Εμπρησμός γίνεται σε τράπεζα στη Ν. Σμύρνη στην Αττική.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ
Γίνεται επίθεση σε αστ. τμήμα στο Αμβούργο. Την ευθύνη αναλαμβάνει η ομάδα «Kukuloforoi», αναφερόμενη στο θάνατο του Αλέξη Γρηγορόπουλου πέρσι στις 6/12.

Σάββατο 5 Δεκεμβρίου
ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Εμπρησμός γίνεται στο Πρωτοδικείο της πόλης.

μα.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Αντικατασταλτική πορεία καλείται στην Καμάρα από φοιτητικούς συλλόγους και αριστερές ομάδες. Πριν την πορεία γράφονται αναρχικά συνθήματα σε λεωφορεία. Πετιούνται τρικάκια που αναγράφουν «Το άσυλο δεν έχει σημασία - Αγώνας διαρκής για την ελευθερία» και «Δεν έχουμε λόγο να διστάζουμε - Βία στη βία της εξουσίας». Στην πορεία συμμετέχουν και αρκετοί αναρχικοί κι αντιεξουσιαστές. Η πορεία διασχίζει κεντρικούς δρόμους με περίπου 1.500 άτομα. Γράφονται συνθήματα σε τοίχους, ενώ οι διοργανωτές αποφασίζουν πρόωρη λήξη στο υφυπουργείο Μακεδονίας - Θράκης.

ΒΕΡΟΙΑ
Γίνεται επίθεση με μολότοφ στο αστυνομικό τμήμα Αλεξάνδρειας Ημαθίας. Συλλαμβάνονται οκτώ ανήλικοι.

Τετάρτη 9 Δεκεμβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται επίθεση με μολότοφ σε γραφεία της ΝΔ στην οδό Πάρνηθος στην Τούμπα. Αργότερα προσάγονται δύο άτομα.

ΑΦΙΔΝΕΣ
Ομάδα ατόμων προξενεί φθορές στις μπάρες και τις κάμερες των διοδίων.

Πέμπτη 10 Δεκεμβρίου
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Εκτοξεύεται μολότοφ στο προαύλιο δημοτικού σχολείου.

Σάββατο 12 Δεκεμβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πυρπολείται όχημα του αλβανικού διπλωματικού σώματος στην οδό Κ. Ντηλ. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Αναρχική Δράση».

ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ
Ομάδα ενόπλων επιτίθεται σε φυλακές στο νησί Μπαζιλάν στη νότια πλευρά της χώρας και απελευθερώνει 31 άτομα. Δύο φύλακες σκοτώνονται στην ανταλλαγή πυροβολισμών. Οι δραπέτες κατηγορού-

Παλαιό Φάληρο, τους Αγ. Αναργύρους, τα Μελίσσια, τον Άλιμο, το Ψυχικό, τη Δάφνη και τον Χολαργό.

Εμπρησμός γίνεται στην είσοδο πολυκατοικίας όπου στεγάζεται γραφείο του βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Νάσου Αλευρά στην οδό Κάνιγγος.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Επίθεση με πέτρες δέχεται περιπολικό της τροχαίας στο Συντριβάνι.

Τρίτη 22 Δεκεμβρίου
ΑΓΡΙΝΙΟ
Συγκέντρωση πραγματοποιείται στην κεντρική πλατεία ενάντια στην κρατική κατασταλτική επίθεση των τελευταίων ημερών. Καλείται από τη «Συνέλευση αναρχικών/αντιεξουσιαστών Αγρινίου».

Τετάρτη 23 Δεκεμβρίου
ΑΓΡΙΝΙΟ
Πραγματοποιείται συζήτηση, προβολή και συναυλία αλληλεγγύης στο ΡΕΣΑΛΤΟ διοργανώνεται από τη «Συνέλευση αναρχικών/αντιεξουσιαστών Αγρινίου».

Παρασκευή, 25 Δεκεμβρίου
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Δύο παλαιστινιακές οργανώσεις ανέλαβαν την ευθύνη για την εκτέλεση ενός Ισραηλινού στη Δυτική Όχθη. Η Ισλαμική Τζιχάντ και οι Ταξιαρχίες Μαρτύρων του αλ Ακσά, ένα παρακλάδι της Φατάχ, δήλωσαν ότι μαχητές τους σκότωσαν την Πέμπτη το βράδυ τον έποικο στη Δυτική Όχθη. Ο Ισραηλινός, 40 ετών, δέχθηκε πυροβολισμούς, ενώ επέβαινε στο αυτοκίνητό του, κοντά στην πόλη Ναμπλούς.

Σύντροφοι/σσες
και φίλοι/ες,

Να είστε όλοι και όλες καλά!

Κύκλος Σύνταξης

Βετέλκα: Η ιστορία του πρώτου Βολιβιανού εργοστασίου maquila*

Στις 10 Μάη 2009, ο Πρόεδρος Ούγκο Τσάβεζ εμφανίστηκε στην εθνική τηλεόραση από την περιοχή Ελ Τίγκρε στην πολιτεία Μπαρίνας με σκοπό να ανακοινώσει τη διάθεση ενός κινητού τηλεφώνου που θα κατασκευαστεί υπό την επίβλεψη της βολιβιανής κυβέρνησης. Μερικές εβδομάδες αργότερα, ο ίδιος το ονόμασε «El Vergatario» [μια χοντροκομμένη διατύπωση που μπορεί να αποδοθεί ως «μεγάλο πέος»]. Γι' αυτούς που γνωρίζουν τις τσαβικές μεθόδους προπαγάνδας, η αποκάλυψη αυτού του προϊόντος -που συμβολίζει υποτίθεται ένα ακόμη βήμα στο πολιτικό του σχέδιο- συμπίπτει με την παραδοσιακή Βενεζουελανή μέρα της Μητέρας.

Η δοξασία της σοσιαλιστικής βιομηχανικής παραγωγής αποκαλύπτεται.

Την ίδια μέρα δήλωσε ότι «αυτό το τηλέφωνο θα κάνει τις μεγαλύτερες πωλήσεις όχι μόνο στη Βενεζουέλα, αλλά σε όλο τον κόσμο», αναφερόμενος στις επικείμενες εξαγωγές του –σε μια προσπάθεια να ενισχύσει την κρατική οικονομία– σε μια μεγάλη περιοχή, που περιλαμβάνει όλα τα έθνη της περιοχής των Άνδεων, τη Mercosur - που περιλαμβάνει και τη Βραζιλία και την Αργεντινή, μεταξύ άλλων, και την Καραϊβική. Ξέροντας τις φιλοδοξίες του, όσοι από μας έχουμε διαβάσει για τον ώριμο καπιταλισμό αναρωτηθήκαμε πώς ήταν δυνατό να γίνει πρώτο προϊόν σε μια αγορά τόσο ανταγωνιστική όσο τα προϊόντα τηλεπικοινωνιών. *«Με τη βοήθεια του μοντέλου κατασκευής maquila»*, ήταν η απάντηση των προκατειλημμένων αναρχικών. Πάντως, όλη η ανάλυση της παραγωγής στην παγκοσμιοποιημένη οικονομία δείχνει ότι ο πιο απλός τρόπος να μπεις στο γκρουπ των πετυχημένων είναι η ελαχιστοποίηση του κόστους παραγωγής. Όπως, λοιπόν, η GAP και η Adidas γνωρίζουν καλά, η Κίνα είναι εξπέρ στο θέμα αυτό, σε σχέση με την οικονομία και τα εργατικά δικαιώματα.

Όντως, η Κίνα είναι συνεργάτης του Βολιβιανού κράτους στην κρατική-ιδιωτική συνεργασία της εταιρίας Venezolana de Telecomunicaciones (Vetelca), που ιδρύθηκε στην ελεύθερη οικονομική ζώνη του Paraguana, πολιτεία Falcón, τον Ιανουάριο του 2009. Οι επίσημες αναφορές λένε ότι «η παραγωγή άρχισε από ένα σύνολο 140 εργατών, 80% των οποίων είναι γυναίκες που ζουν στην ζώνη και διαλέχτηκαν από διάφορα κοινοτικά συμβούλια για να δουλέψουν στο εργοστάσιο». Ο πρώτος στόχος τους είναι να παραδώσουν 10.000 μονάδες στη Movilnet [κρατική εταιρία τηλεπικοινωνιών], για να πουλιούνται από τη Μέρα της Μητέρας και μετά, όπως είχε υποσχεθεί ο Πρόεδρος Τσάβεζ. Πάντως, δεν πέρασε πολύς καιρός για να επιβεβαιωθούν οι προκαταλήψεις μας από τους ίδιους τους εργάτες.

Στις 7 Ιουλίου, οκτώ εργάτες του Vetelca απολύθηκαν, περιλαμβανομένων τριών «αντιπροσώπων» εκλεγμένων από τη συνέλευση των εργατών. Οι απολυμένοι εργάτες ήταν αποφασισμένοι να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους. Πάντως, όταν επισκέφτηκαν το εργοστάσιο με σκοπό να επισφραγίσουν τις καταγγελίες τους, ενημερώθηκαν για τα ακόλουθα: «οι εργάτες [εδώ] είναι φοιτητές, και ο μισθός τους δεν είναι μισθός αλλά πληρωμή συντήρησης. [Επί πλέον] οι προαναφερθέντες εργάτες δεν έχουν οργανωτική δομή». Μετά, η διοίκηση απαίτησε την παρουσία της Εθνοφρουράς μέσα στο εργοστάσιο, ενώ κατηγορούσε τους απολυμένους –με όρους που τώρα είναι πολύ γνώριμοι– σαν αντεπαναστάτες. Σύντομα θα απολύονταν άλλοι 56 εργάτες, αφού τους υποχρέωσαν να υπογράψουν συμφωνίες ότι ήταν πλεονασματικοί. Λίγες μέρες αργότερα, ο αριθμός των απολυμένων θα έφτανε τους 86.

Η εκδοχή των γραφειοκρατών

Στις 29 Ιουλίου 2009 ο Jesse Chacón, Υπουργός Επιστήμης και Τεχνολογίας, επισκέφτηκε το εργοστάσιο σε μια προσπάθεια να καλμάρει το ρεύμα της δυσαρέσκειας στο προσωπικό. Η επίσημη ανακοίνωση τύπου αναφέρει ότι «ο υπουργός επιθεώρησε το εργοστάσιο και συνομίλησε με τους εργάτες για να τους ανακοινώσει ότι αμέσως θα υπέγραφαν τα συμβόλαιά τους» και πρόσθεσε αυτό το μαργαριτάρι: «μέχρι τώρα, οι εργαζόμενοι έρχονταν στη μονάδα σαν λειτουργοί με εθελοντική ιδιότητα, λαμβάνοντας ένα μηνιαίο μπόνους παραγωγικότητας 1300 BsF [1300 αγγλικών λιρών στη μαύρη αγορά]». Ισχυρίζεται επίσης η ανακοίνωση ότι «αυτό είναι ένα σοσιαλιστικό μοντέλο παραγωγής, με «ενσωματωμένους» εργάτες που γνωρίζουν κάθε... σοσιαλιστικό σύστημα δεν υπάρχει ανάγκη συνδικάτου», πρόσθεσε.

Σε απάντηση προς τις αναφορές ότι οι εργάτες έπρεπε να αναλάβουν καθήκοντα συντήρησης, ο Πρόεδρος της εταιρίας δήλωσε ότι «λόγω έλλειψης κονδυλίων, οι συμμετέχοντες [sic] πραγματοποιούν εργασίες καθαριότητας σε εθελοντική βάση. Πάντως, αυτή η κατάσταση άλλαξε με την εκκίνηση του «El Vergatario», όταν η εταιρία συνεννοήθηκε με μητέρες από τη γειτονιά να αναλάβουν αυτές τις δουλειές». Στις 25 Αυγούστου, το Vetelca ανακοίνωσε σε δελτίο τύπου τα ονόματα και ταυτότητες των 190 εργατών που συνέστησαν την «πρώτη λίστα μισθοδοσίας» της εταιρίας.

Το συμπέρασμα των αναρχικών

Ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά.

Αυτό που ο Υπουργός Chacón περιγράφει σαν «ενσωματωμένο, σοσιαλιστικό μοντέλο παραγωγής» είναι ένας ευφημισμός για αυτό που όλοι λένε «εναλλαγή» (job rotation), χαρακτηριστικό της εργατικής ευελιξίας στην βιομηχανία καπιταλιστικής γνώσης. Αυτή η εναλλαγή διασφαλίζει ότι οι εργάτες πρέπει να αναλαμβάνουν διάφορες αρμοδιότητες, εναλλάσσοντας τα καθήκοντά τους σύμφωνα με τις ανάγκες της διαδικασίας παραγωγής. Έτσι, διαφέρει από την ειδίκευση των μεθόδων παραγωγής του μοντέλου Φορντ. Ούτε «κατανοούν τη λειτουργία», ούτε «συμμετέχουν στην παραγωγή». Οι εργάτες του Vetelca είναι απλά συναρμολογητές ενός τελικού προϊόντος του οποίου τα μέρη σχεδιάζονται και κατασκευάζονται στην Κίνα. Έτσι, απλά συμμετέχουν στη συναρμολόγηση και τη συσκευασία για το «El Vergatario», κι αυτό σε περιορισμένο βαθμό.

Όσο για το Vetelca, παρά τις μεγαλεπήβολες περιγραφές από τους βολιβιανούς αξιωματούχους, είναι μια παραγωγική διαδικασία που υπηρετεί τους σκοπούς της εταιρίας κινητής τηλεφωνίας του κράτους της Βενεζουέλας. Ο Audrines επιβεβαιώνει ο ίδιος αυτό το πράγμα σε μια συνέντευξη: «ο μόνος σκοπός του Vetelca είναι να ικανοποιήσει τις παραγωγικές απαιτήσεις της Movilnet». Η Movilnet καθορίζει την ποσότητα των τηλεφώνων που θα συναρμολογηθούν, την ημερομηνία παράδοσης και το όνομα του μοντέλου στη λιανική πώληση, τρεις αποφάσεις στις οποίες οι εργάτες –ή, σύμφωνα με τα λόγια του Υπουργού, οι έμμισθοι εθελοντές– δεν έχουν κανένα ρόλο. Αν ξαφνικά συμβεί και ο Πρόεδρος θελήσει να κάνει καμιά προσφορά προώθησης του τηλεφώνου για να γιορτάσει τα γενέθλια της Βολιβίας (που σημαίνει αύξηση στο ρυθμό παρα-

λυψη αυτού του προϊόντος -που συμβολίζει υποτίθεται ε-να ακόμη βήμα στο πολιτικό του σχέδιο- συμπίπτει με την παραδοσιακή Βενεζουελανή μέρα της Μητέρας.

Η δοξασία της σοσιαλιστικής βιομηχανικής παραγωγής αποκαλύπτεται.

Την ίδια μέρα δήλωσε ότι «αυτό το τηλέφωνο θα κάνει τις μεγαλύτερες πωλήσεις όχι μόνο στη Βενεζουέλα, αλλά σε όλο τον κόσμο», αναφερόμενος στις επικείμενες εξαγωγές του -σε μια προσπάθεια να ενισχύσει την κρατική οικονομία- σε μια μεγάλη περιοχή, που περιλαμβάνει όλα τα έθνη της περιοχής των Άνδεων, τη Mercosur - που περιλαμβάνει και τη Βραζιλία και την Αργεντινή, μεταξύ άλλων, και την Καραϊβική. Ξέροντας τις φιλοδοξίες του, όσοι από μας έχουμε διαβάσει για τον ώριμο καπιταλισμό αναρωτηθήκαμε πώς ήταν δυνατό να γίνει πρώτο προϊόν σε μια αγορά τόσο ανταγωνιστική όσο τα προϊόντα τηλεπικοινωνιών. *«Με τη βοήθεια του μοντέλου κατασκευής maquila»*, ήταν η απάντηση των προκατειλημμένων αναρχικών. Πάντως, όλη η ανάλυση της παραγωγής στην παγκοσμιοποιημένη οικονομία δείχνει ότι ο πιο απλός τρόπος να μπεις στο γκρουπ των πετυχημένων είναι η ελαχιστοποίηση του κόστους παραγωγής. Όπως, λοιπόν, η GAP και η Adidas γνωρίζουν καλά, η Κίνα είναι εξπέρ στο θέμα αυτό, σε σχέση με την οικονομία και τα εργατικά δικαιώματα.

Όντως, η Κίνα είναι συνεργάτης του Βολιβιανού κράτους στην κρατική-ιδιωτική συνεργασία της εταιρίας Venezolana de Telecomunicaciones (Vetelca), που ιδρύθηκε στην ελεύθερη οικονομική ζώνη του Paraguana, πολιτεία Falcón, τον Ιανουάριο του 2009. Οι επίσημες αναφορές λένε ότι «η παραγωγή άρχισε από ένα σύνολο 140 εργατών, 80% των οποίων είναι γυναίκες που ζουν στην ζώνη και διαλέχτηκαν από διάφορα κοινοτικά συμβούλια για να δουλέψουν στο εργοστάσιο». Ο πρώτος στόχος τους είναι να παραδώσουν 10.000 μονάδες στη Movilnet [κρατική εταιρία τηλεπικοινωνιών], για να πουλιούνται από τη Μέρα της Μητέρας και μετά, όπως είχε υποσχεθεί ο Πρόεδρος Τσάβεζ. Πάντως, δεν πέρασε πολύς καιρός για να επιβεβαιωθούν οι προκαταλήψεις μας από τους ίδιους τους εργάτες του εργοστασίου, που κατήγγειλαν τις συνθήκες εργασίας στα ίδια όργανα τύπου της κυβέρνησης.

Η εκδοχή των εργατών

Ο Levy Revilla Toyo, ένας εργάτης, από τους 56 –και των δύο φύλων– που απολύθηκαν, έδωσε πρόσφατα μια λεπτομερή αναφορά των προελεύσεων του Vetelca. Ο Ρεβίγια, στην επίσημη αναφορά του, μας λέει ότι η πρόσληψη από το εργοστάσιο άρχισε τον Οκτώβριο του 2008, όταν το Υπουργείο Βιομηχανίας Φωτός και Εμπορίου συγκέντρωσε 250 άτομα «από τις αποστολές [κοινωνικά τσαβικά προγράμματα], τα πανεπιστήμια και τα κοινοτικά συμβούλια από την πολιτεία Falcón». Οι 60 από τους 250 έμειναν, και συνολικά 100 άτομα πέρασαν τη δευτερεύουσα διαδικασία κατάρτισης το Μάρτιο του 2009. Το Μάρτιο, επίσης, έγινε και ο διορισμός του διοικητικού συμβουλίου του εργοστασίου, με Πρόεδρο μέχρι σήμερα τον Carlos Audrines.

Την 1η Μάη - διεθνή μέρα εργατών - η συνέλευση του «El Vergatario» άρχισε. «Έπρεπε να δουλεύουμε τις λίγες ώ-

εργατική δομή». Μετά, η διοίκηση απαίτησε την παρουσία της Εθνοφρουράς μέσα στο εργοστάσιο, ενώ κατηγορούσε τους απολυμένους –με όρους που τώρα είναι πολύ γνώριμοι– σαν αντεπαναστάτες. Σύντομα θα απολύονταν άλλοι 56 εργάτες, αφού τους υποχρέωσαν να υπογράψουν συμφωνίες ότι ήταν πλεονασματικοί. Λίγες μέρες αργότερα, ο αριθμός των απολυμένων θα έφτανε τους 86.

Η εκδοχή των γραφειοκρατών

Στις 29 Ιουλίου 2009 ο Jesse Chacón, Υπουργός Επιστήμης και Τεχνολογίας, επισκέφτηκε το εργοστάσιο σε μια προσπάθεια να καλμάρει το ρεύμα της δυσαρέσκειας στο προσωπικό. Η επίσημη ανακοίνωση τύπου αναφέρει ότι «ο υπουργός επιθεώρησε το εργοστάσιο και συνομίλησε με τους εργάτες για να τους ανακοινώσει ότι αμέσως θα υπέγραφαν τα συμβόλαιά τους» και πρόσθεσε αυτό το μαργαριτάρι: «μέχρι τώρα, οι εργαζόμενοι έρχονταν στη μονάδα σαν λειτουργοί με εθελοντική ιδιότητα, λαμβάνοντας ένα μηνιαίο μπόνους παραγωγικότητας 1300 BsF [1300 αγγλικών λιρών στη μαύρη αγορά]». Ισχυρίζεται επίσης η ανακοίνωση ότι «αυτό είναι ένα σοσιαλιστικό μοντέλο παραγωγής, με «ενσωματωμένους» εργάτες που γνωρίζουν κάθε κομμάτι της συναρμολόγησης και κατανοούν όλη τη λειτουργία του εργοστασίου συνολικά. Επίσης, συμμετέχουν στο σχεδιασμό της παραγωγής, σε πλήρη αντίθεση με το καπιταλιστικό μοντέλο»!

Ας συνεχίσουμε να εστιάζουμε στις αναφορές των κρατικών μέσων ενημέρωσης. Ο Carlos Audrines, πρόεδρος του Vetelca, δήλωσε σε σχέση με τους απολυμένους εργάτες ότι αυτές οι απολύσεις *«ήταν μια εξαίρεση για κάποιους που δε συμμορφώθηκαν στους κανόνες»*. Η ABN [επίσημο πρακτορείο τύπου], σημειώνει ότι ο Audrines, είπε ότι «δεν μπορούσε να σχολιάσει το διώξιμο των ατόμων που δεν είναι στη μισθοδοσία, λόγω του γεγονότος ότι το Τμήμα Ανθρωπίνων Πόρων του Vetelca είναι ακόμα στο στάδιο σχηματισμού, και λόγω αυτής της διαδικασίας, βρί-

δουλειές». Στις 25 Αυγούστου, το Vetelca ανακοίνωσε σε δελτίο τύπου τα ονόματα και ταυτότητες των 190 εργατών που συνέστησαν την «πρώτη λίστα μισθοδοσίας» της εταιρίας.

Το συμπέρασμα των αναρχικών

Ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά.

Αυτό που ο Υπουργός Chacón περιγράφει σαν «ενσωματωμένο, σοσιαλιστικό μοντέλο παραγωγής» είναι ένας ευφημισμός για αυτό που όλοι λένε «εναλλαγή» (job rotation), χαρακτηριστικό της εργατικής ευελιξίας στην βιομηχανία καπιταλιστικής γνώσης. Αυτή η εναλλαγή διασφαλίζει ότι οι εργάτες πρέπει να αναλαμβάνουν διάφορες αρμοδιότητες, εναλλάσσοντας τα καθήκοντά τους σύμφωνα με τις ανάγκες της διαδικασίας παραγωγής. Έτσι, διαφέρει από την ειδίκευση των μεθόδων παραγωγής του μοντέλου Φορντ. Ούτε «κατανοούν τη λειτουργία», ούτε «συμμετέχουν στην παραγωγή». Οι εργάτες του Vetelca είναι απλά συναρμολογητές ενός τελικού προϊόντος του οποίου τα μέρη σχεδιάζονται και κατασκευάζονται στην Κίνα. Έτσι, απλά συμμετέχουν στη συναρμολόγηση και τη συσκευασία για το «El Vergatario», κι αυτό σε περιορισμένο βαθμό.

Όσο για το Vetelca, παρά τις μεγαλεπήβολες περιγραφές από τους βολιβιανούς αξιωματούχους, είναι μια παραγωγική διαδικασία που υπηρετεί τους σκοπούς της εταιρίας κινητής τηλεφωνίας του κράτους της Βενεζουέλας. Ο Audrines επιβεβαιώνει ο ίδιος αυτό το πράγμα σε μια συνέντευξη: «ο μόνος σκοπός του Vetelca είναι να ικανοποιήσει τις παραγωγικές απαιτήσεις της Movilnet». Η Movilnet καθορίζει την ποσότητα των τηλεφώνων που θα συναρμολογηθούν, την ημερομηνία παράδοσης και το όνομα του μοντέλου στη λιανική πώληση, τρεις αποφάσεις στις οποίες οι εργάτες –ή, σύμφωνα με τα λόγια του Υπουργού, οι έμμισθοι εθελοντές– δεν έχουν κανένα ρόλο. Αν ξαφνικά συμβεί και ο Πρόεδρος θελήσει να κάνει καμιά προσφορά προώθησης του τηλεφώνου για να γιορτάσει τα γενέθλια της Βολιβίας (που σημαίνει αύξηση στο ρυθμό παραγωγής), οι εργάτες θα πρέπει να επαναλάβουν τις υπερωρίες που περιγράφει ο Levy Revilla. Κι αυτό είναι το ίδιο με την ευελιξία στην μετακίνηση, που απαιτεί ο μοντέρνος καπιταλισμός.

Από τη μεριά του, οι βεβαιώσεις του Audrines ενισχύουν την άποψη ότι η Βολιβιανή διαδικασία είναι περισσότερο οικονομική παγκοσμιοποίηση απ' ότι σοσιαλισμός. Αυτός ο συγκεκριμένος γραφειοκράτης αντιλαμβάνεται μια περίοδο σχηματισμού που θα αναλάβει την παράδοση 10.000 τηλεφώνων, μια δουλειά που θα επιτευχθεί παράλληλα με την κατάρτιση. Επί πλέον, η καταδίκη της λειτουργίας συνδικάτου και η προσπάθεια να εγκατασταθούν φύλακες –τα κίνητρα, ας πούμε, κάθε εργάτη στον κόσμο– είναι ενδεικτικά. Τέλος, η παραδοχή του Audrines ότι το Βετέλκα δεν θα επιτρέψει την οργάνωση σε συνδικάτα –«επειδή είναι αντίθετο με το σοσιαλισμό»– μιλάει από μόνη της.

Ο Πρόεδρος Chavez, ο Jesse Chacón, ο Carlos Audrines και τα Χελωνο-Νιντζάκια μπορούν να πουν εκατοντάδες φορές ότι το «El Vergatario» είναι ένα σοσιαλιστικό τηλέφωνο και κατασκευάζεται από σοσιαλιστές εθελοντές.

Όντως, η Κίνα είναι συνεργάτης του Βολιβιανού κράτους στην κρατική-ιδιωτική συνεργασία της εταιρίας Venezolana de Telecomunicaciones (Vetelca), που ιδρύθηκε στην ελεύθερη οικονομική ζώνη του Paraguana, πολιτεία Falcón, τον Ιανουάριο του 2009. Οι επίσημες αναφορές λένε ότι «η παραγωγή άρχισε από ένα σύνολο 140 εργατών, 80% των οποίων είναι γυναίκες που ζουν στην ζώνη και διαλέχτηκαν από διάφορα κοινοτικά συμβούλια για να δουλέψουν στο εργοστάσιο». Ο πρώτος στόχος τους είναι να παραδώσουν 10.000 μονάδες στη Movilnet [κρατική εταιρία τηλεπικοινωνιών], για να πουλιούνται από τη Μέρα της Μητέρας και μετά, όπως είχε υποσχεθεί ο Πρόεδρος Τσάβεζ. Πάντως, δεν πέρασε πολύς καιρός για να επιβεβαιωθούν οι προκαταλήψεις μας από τους ίδιους τους εργάτες του εργοστασίου, που κατήγγειλαν τις συνθήκες εργασίας στα ίδια όργανα τύπου της κυβέρνησης.

Η εκδοχή των εργατών

Ο Levy Revilla Toyo, ένας εργάτης, από τους 56 –και των δύο φύλων– που απολύθηκαν, έδωσε πρόσφατα μια λεπτομερή αναφορά των προελεύσεων του Vetelca. Ο Ρεβίγια, στην επίσημη αναφορά του, μας λέει ότι η πρόσληψη από το εργοστάσιο άρχισε τον Οκτώβριο του 2008, όταν το Υπουργείο Βιομηχανίας Φωτός και Εμπορίου συγκέντρωσε 250 άτομα «από τις αποστολές [κοινωνικά τσαβικά προγράμματα], τα πανεπιστήμια και τα κοινοτικά συμβούλια από την πολιτεία Falcón». Οι 60 από τους 250 έμειναν, και συνολικά 100 άτομα πέρασαν τη δευτερεύουσα διαδικασία κατάρτισης το Μάρτιο του 2009. Το Μάρτιο, επίσης, έγινε και ο διορισμός του διοικητικού συμβουλίου του εργοστασίου, με Πρόεδρο μέχρι σήμερα τον Carlos Audrines.

Την 1η Μάη - διεθνή μέρα εργατών - η συνέλευση του «El Vergatario» άρχισε. «Έπρεπε να δουλεύουμε τις λίγες ώρες της νύχτας», καταθέτει ο Ρεβίγια. «Όλα ήταν πρόχειρα οργανωμένα, πολλοί συνάδελφοι λιποθυμούσαν λόγω της πείνας και των δυσκολιών στη μεταφορά». Πάντως, οι εργάτες ανταμείβονταν με επίδομα παραγωγικότητας και - με τα μοντέλα έτοιμα σε 10 μέρες - την ικανοποίηση ότι τίμησαν τα λόγια του Προέδρου. Έτσι, άρχισαν να φθάνουν νέοι εργαζόμενοι «γεμίζοντας το εργοστάσιο και την καντίνα και παραβιάζοντας τα δικαιώματα και την άμεση συμμετοχή των κοινοτικών συμβουλίων και αποστολών».

Σύμφωνα με τον Οργανικό Νόμο για την Αποτροπή, Συνθήκες και Περιβάλλον στην Εργασία (LOPCYMAT αρχικά στα Ισπανικά), που πέρασε το ίδιο το Βολιβιανό καθεστώς, οι εργάτες άρχισαν να εκλέγουν «αντιπροσώπους αποτροπής» (κάτι σαν υγειονομικούς υπεύθυνους), παρά τα διαφορετικά, καταστρεπτικά εμπόδια που έμπαιναν από το διοικητικό συμβούλιο.

θε κομμάτι της συναρμολόγησης και κατανοούν όλη τη λειτουργία του εργοστασίου συνολικά. Επίσης, συμμετέχουν στο σχεδιασμό της παραγωγής, σε πλήρη αντίθεση με το καπιταλιστικό μοντέλο»!

Ας συνεχίσουμε να εστιάζουμε στις αναφορές των κρατικών μέσων ενημέρωσης. Ο Carlos Audrines, πρόεδρος του Vetelca, δήλωσε σε σχέση με τους απολυμένους εργάτες ότι αυτές οι απολύσεις *«ήταν μια εξαίρεση για κάποιους που δε συμμορφώθηκαν στους κανόνες»*. Η ABN [επίσημο πρακτορείο τύπου], σημειώνει ότι ο Audrines, είπε ότι «δεν μπορούσε να σχολιάσει το διώξιμο των ατόμων που δεν είναι στη μισθοδοσία, λόγω του γεγονότος ότι το Τμήμα Ανθρωπίνων Πόρων του Vetelca είναι ακόμα στο στάδιο σχηματισμού, και λόγω αυτής της διαδικασίας, βρίσκεται υπό συνεχή αξιολόγηση. Έτσι, έχει πάρει κάποιες αποφάσεις με βάση τη συμπεριφορά και τις δραστηριότητες αυτών των ατόμων».

Σε μια άλλη δήλωση, αυτή τη φορά στην [τσαβική καθημερινή εφημερίδα] Ultimas Noticias, ο Audrines υπερβάλλει εαυτόν: «Αυτοί οι 56 άνθρωποι σκόπευαν να σχηματίσουν ένα μαχητικό και επιθετικό συνδικάτο για την ανάδειξή τους ή με σκοπό να λάβουν καλύτερα πόστα». Το άρθρο προσθέτει ότι *«ο Audrines εξήγησε ότι το Vetelca δεν είναι καταχωρημένο σαν εταιρία, και γι' αυτό το λόγο δεν υπάρχουν συμβόλαια»*. Μέσα σε δύο εβδομάδες, είπε, θα μας καταβάλλουν αρχικά κεφάλαια. Μόλις αποκτήσει καθεστώς εταιρίας, το επόμενο στάδιο θα είναι η υλοποίηση ενός τμήματος ασφαλείας, αφού η λέξη συνδικάτο δεν ταιριάζει σε μια σοσιαλιστική εταιρία, επειδή θα ερχόταν σε αντίθεση με την αρχή ότι όλοι είναι ίσοι. «Μέσα σε ένα

Όσο για το Vetelca, παρά τις μεγαλεπήβολες περιγραφές από τους βολιβιανούς αξιωματούχους, είναι μια παραγωγική διαδικασία που υπηρετεί τους σκοπούς της εταιρίας κινητής τηλεφωνίας του κράτους της Βενεζουέλας. Ο Audrines επιβεβαιώνει ο ίδιος αυτό το πράγμα σε μια συνέντευξη: «ο μόνος σκοπός του Vetelca είναι να ικανοποιήσει τις παραγωγικές απαιτήσεις της Movilnet». Η Movilnet καθορίζει την ποσότητα των τηλεφώνων που θα συναρμολογηθούν, την ημερομηνία παράδοσης και το όνομα του μοντέλου στη λιανική πώληση, τρεις αποφάσεις στις οποίες οι εργάτες –ή, σύμφωνα με τα λόγια του Υπουργού, οι έμμισθοι εθελοντές– δεν έχουν κανένα ρόλο. Αν ξαφνικά συμβεί και ο Πρόεδρος θελήσει να κάνει καμιά προσφορά προώθησης του τηλεφώνου για να γιορτάσει τα γενέθλια της Βολιβίας (που σημαίνει αύξηση στο ρυθμό παραγωγής), οι εργάτες θα πρέπει να επαναλάβουν τις υπερωρίες που περιγράφει ο Levy Revilla. Κι αυτό είναι το ίδιο με την ευελιξία στην μετακίνηση, που απαιτεί ο μοντέρνος καπιταλισμός.

Από τη μεριά του, οι βεβαιώσεις του Audrines ενισχύουν την άποψη ότι η Βολιβιανή διαδικασία είναι περισσότερη οικονομική παγκοσμιοποίηση απ' ότι σοσιαλισμός. Αυτός ο συγκεκριμένος γραφειοκράτης αντιλαμβάνεται μια περίοδο σχηματισμού που θα αναλάβει την παράδοση 10.000 τηλεφώνων, μια δουλειά που θα επιτευχθεί παράλληλα με την κατάρτιση. Επί πλέον, η καταδίκη της λειτουργίας συνδικάτου και η προσπάθεια να εγκατασταθούν φύλακες –τα κίνητρα, ας πούμε, κάθε εργάτη στον κόσμο– είναι ενδεικτικά. Τέλος, η παραδοχή του Audrines ότι το Βετέλκα δεν θα επιτρέψει την οργάνωση σε συνδικάτα –«επειδή είναι αντίθετο με το σοσιαλισμό»– μιλάει από μόνη της.

Ο Πρόεδρος Chavez, ο Jesse Chacón, ο Carlos Audrines και τα Χελωνο-Νιντζάκια μπορούν να πουν εκατοντάδες φορές ότι το «El Vergatario» είναι ένα σοσιαλιστικό τηλέφωνο και κατασκευάζεται από σοσιαλιστές εθελοντές.

Σ' αυτή την περίπτωση πάντως, αν και θα επαναλάβουν το ψέμα χιλιάδες φορές, τα γεγονότα αποκαλύπτουν μια άλλη πραγματικότητα: ότι το Vetelca είναι το πρώτο maquila στη χώρα, εμπνευσμένο από το ίδιο Κινέζικο μοντέλο που παράγει παπούτσια Nike, μπάλες Adidas και πουκάμισα GAP για την επέκταση της αγριότητας του σύγχρονου καπιταλισμού.

(Rafael Uzcategui, περιοδικό El Libertario, τ. 57)

***maquila** ονομάζεται το εργοστάσιο το οποίο εισάγει πρώτες ύλες και τεχνικό εξοπλισμό χωρίς δασμούς για συναρμολόγηση και επεξεργασία και στη συνέχεια τα επαναεξάγει, συνήθως στη χώρα ή τις χώρες από τις οποίες έκανε την εισαγωγή. Υπολογίζεται πως περισσότεροι από εκατομμύριο μεξικανοί απασχολούνται σε τέτοια εργοστάσια.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Επαρχία Badghis

4-12: Καταστρέφεται ένα άρμα μάχης και σκοτώνονται τρεις ΝΑΤΟϊκοί. **8-12:** Γίνεται επίθεση στην κατοικία του κυβερνήτη της επαρχίας και σε άλλα κυβερνητικά κτίρια. Στη δίωρη μάχη που ακολούθησε σκοτώθηκαν 10 στρατιώτες και προκλήθηκαν πολλές ζημιές. **12-12:** Σκοτώνονται πέντε μπάτσοι σε επίθεση εναντίον της γενικής αστυνομικής διεύθυνσης. **13-12:** Σκοτώνονται επτά μπάτσοι σε ενέδρα στην περιοχή Καουάγια Πίστα. Σε άλλη επίθεση εναντίον φυλακίου σκοτώνονται τρεις μπάτσοι. **16-12:** Σκοτώνονται 10 ΝΑΤΟικοί σε δύο επιθέσεις.

Επαρχία Baghlan

1-12: Σκοτώνονται πέντε μπάτσοι που περιπολούν. **13-12:** Στήνεται ενέδρα σε περίπολο των μπάτσων κατά την οποία σκοτώνονται τρεις απ' αυτούς.

Επαρχία Balkh

28-10: Γίνεται επίθεση στο αρχηγείο της περιφέρειας Ντουλάτ Αμπάντ. **3-11:** Σκοτώνονται τρεις Αφγανοί στρατιώτες σε ενέδρα. **5-11:** Σκοτώνονται έξι μπάτσοι σε δύο επιχειρήσεις των ανταρτών.

Επαρχία Ghazni

Από τις 29-11 ως τις 17-12, σε πέντε επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 13 Αφγανοί στρατιώτες, καταστρέφεται ένα άρμα μάχης με ρουκέτα και πέφτουν ρουκέτες σε μια αφγανική και μια πολωνική στρατιωτική βάση. **3-12:** Πέφτει πολωνικό ελικόπτερο και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες.

Επαρχία Helmand

Από τις 27-11 έως τις 16-12, σε 32 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται πέντε βρετανοί, 41 κατοχικοί, 13 μπάτσοι, ένας αντάρτης, 25 αφγανοί στρατιώτες και καταστρέφονται 17 ΝΑΤΟϊκά άρματα μάχης, πέντε οχήματα ανεφοδιασμού καθώς και ένα ακόμη στρατιωτικό όχημα. Επίσης, καταρρίπτεται κι ένα κατασκοπευτικό αεροσκάφος. 15-12: Δύο αντάρτες πραγματοποιούν επίθεση αυτοκτονίας δίπλα σε αφγανούς στρατιώτες και κατοχικούς που πραγματοποιούν ελέγχους σε πεζούς. Σκοτώνονται 12 βρετανοί.

Επαρχία Herat

5-12: Εκτοξεύονται πολλές ρουκέτες στο αεροδρόμιο της Χεράτ. **15-12:** Σκοτώνεται ο στρατιωτικός διοικητής της επαρχίας μαζί με έξη συνοδούς του.

Επαρχία Jaozjan

29-11: Σκοτώνεται πράκτορας των υπηρεσιών ασφαλείας. **13-12:** Καταστρέφονται δύο ΝΑΤΟικά άρματα μάχης σε μάχη που ξεσπά μετά από ενέδρα σε περίπολο.

Επαρχία Kabul

29-11: Σκοτώνονται 15 γάλλοι που περιπολούν στην περιοχή Οζμπίν της πρωτεύουσας. **4-12:** Πέφτουν τρεις ρουκέτες σε

ΝΑΤΟικό άρμα μάχης και σκοτώνεται ένας ΝΑΤΟικός σε έκρηξη βόμβας εναντίον περιπόλου. Από τις **1-12 έως τις 13-12,** σε πέντε επιχειρήσεις των ανταρτών σκοτώνονται πέντε αμερικανοί, τέσσερις άλλοι κατοχικοί, 15 αφγανοί στρατιώτες και όλοι οι επιβαίνοντες ενός οχήματος της αστυνομίας. Επίσης, γίνεται επίθεση σε αμερικανική βάση στην περιοχή Κχασαμπάτ. **17-12:** Ο μαχητής Ραχματουλάχ πραγματοποιεί επίθεση αυτοκτονίας με στόχο αμερικανούς στην περιοχή Λάτκο, όταν αυτοί εισέρχονται σε κτίριο. Οι νεκροί και οι τραυματίες είναι τόσοι πολλοί που το ελικόπτερο χρειάζεται να έρθει πέντε φορές για να τους μεταφέρει όλους.

Επαρχία Kunar

1-12: Ανατινάζεται ένα αμερικανικό άρμα μάχης και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **2-12:** Πέφτουν ρουκέτες σε στρατιωτική βάση στην περιφέρεια Ασανταμπάντ. Από τις **6-12 έως τις 16-12** καταστρέφονται τέσσερα οχήματα ανεφοδιασμού, πέφτουν ρουκέτες σε αμερικανική βάση, ανατινάζεται ένα στρατιωτικό όχημα και σκοτώνονται οκτώ αμερικανοί, σε πέντε επιθέσεις των ανταρτών.

Επαρχία Kunduz

1-12: Σκοτώνονται 12 αφγανοί στρατιώτες σε ενέδρα στην περιοχή Καργκάλο. **6-12:** Σκοτώνονται οκτώ Αφγανοί στρατιώτες σε ενέδρα. **14-12:** Ανατινάζεται όχημα των μπάτσων στην περιοχή Σαχ Γκάσι όταν προσπαθούν να κάνουν συλλήψεις. Σκοτώνονται δύο απ' αυτούς.

Επαρχία Laghman

27-11: Γίνεται επίθεση σε αμερικανική βάση στην περιφέρεια Αλί Σανγκ με τρεις ρουκέτες. **5-12:** Σκοτώνονται δύο μπάτσοι και ένας αντάρτης σε επίθεση εναντίον φυλακίου. **11-12:** Σκοτώνονται έξη

τες σε αστυνομικό τμήμα. **15-12:** Στήνεται ενέδρα σε περίπολο και ξεσπά μάχη για 45 λεπτά. Υπάρχουν τραυματίες και από τις δύο πλευρές.

Επαρχία Nooristan

5-12: Σκοτώνονται πέντε αμερικανοί όταν έκρηξη καταστρέφει άρμα μάχης.

Επαρχία Paktia

Από τις 29-11 ως τις 15-12, σε 10 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 27 αμερικανοί, 21 Αφγανοί στρατιώτες και έξι μπάτσοι, και ανατινάζονται 13 ΝΑΤΟικά άρματα μάχης.

Επαρχία Paktika

29-11: Σκοτώνονται οκτώ αμερικανοί σε ενέδρα. **11-12:** Έκρηξη βόμβας μπροστά σε σταθμό της συνοριοφυλακής σκοτώνει τέσσερις μπάτσους και τραυματίζει άλλους έξι. Οι μπάτσοι ανοίγουν πυρ και σκοτώνουν πέντε άμαχους. **17-12:** Ανατινάζεται ΝΑΤΟϊκό άρμα μάχης και σκοτώνονται πέντε επιβαίνοντες.

Επαρχία Uruzgan

Από τις 27-11 ως τις 14-12, σε 10 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται οκτώ μπάτσοι, 16 ΝΑΤΟϊκοί, και 20 Αφγανοί στρατιώτες. **1-12:** Ανατινάζεται το όχημα του κυβερνήτη και σκοτώνονται συνολικά

Επαρχία Badghis
4-12: Καταστρέφεται ένα άρμα μάχης και σκοτώνονται τρεις ΝΑΤΟϊκοί. **8-12:** Γίνεται επίθεση στην κατοικία του κυβερνήτη της επαρχίας και σε άλλα κυβερνητικά κτίρια. Στη δίωξη μάχη που ακολούθησε σκοτώθηκαν 10 στρατιώτες και προκλήθηκαν πολλές ζημιές. **12-12:** Σκοτώνονται πέντε μπάτσοι σε επίθεση εναντίον της γενικής αστυνομικής διεύθυνσης. **13-12:** Σκοτώνονται επτά μπάτσοι σε ενέδρα στην περιοχή Καουάγια Πίστα. Σε άλλη επίθεση εναντίον φυλακίου σκοτώνονται τρεις μπάτσοι. **16-12:** Σκοτώνονται 10 ΝΑΤΟικοί σε δύο επιθέσεις.

Επαρχία Baghlan
1-12: Σκοτώνονται πέντε μπάτσοι που περιπολούν. **13-12:** Στήνεται ενέδρα σε περίπολο των μπάτσων κατά την οποία σκοτώνονται τρεις απ' αυτούς.

Επαρχία Balkh
28-10: Γίνεται επίθεση στο αρχηγείο της περιφέρειας Ντουλάτ Αμπάντ. **3-11:** Σκοτώνονται τρεις Αφγανοί στρατιώτες σε ενέδρα. **5-11:** Σκοτώνονται έξι μπάτσοι σε δύο επιχειρήσεις των ανταρτών.

Επαρχία Farah
Στις 27-11 σκοτώνονται τρεις ΝΑΤΟικοί και 18 αφγανοί στρατιώτες, σε επιχείρηση των ανταρτών. Απελευθερώνονται 15 κρατούμενοι από τις φυλακές. **30-11:** Παραδίνονται πέντε μπάτσοι στους αντάρτες. **13-12:** Σκοτώνονται τρεις Αφγανοί στρατιώτες από έκρηξη βόμβας την ώρα που περνάει περίπολος. Σε άλλες επιθέσεις ανατινάζεται κατοχικό άρμα μάχης και εκτοξεύονται ρουκέτες σε στρατιωτική βάση.

Επαρχία Faryab
6-12: Σκοτώνονται επτά μπάτσοι σε ενέδρα στην περιφέρεια Γκουρ Μαχ. **8-12:** Σκοτώνονται τρεις μπάτσοι σε ενέδρα. **15-12:** Γίνεται επίθεση σε κομβόι του στρατού και σκοτώνονται οι επιβαίνοντες δύο οχημάτων. Μετά, οι κατοχικοί βομβαρδίζουν την περιοχή και δολοφονούν άμαχους.

ΑΝ

Επαρχία Helmand
Από τις 27-11 έως τις 16-12, σε 32 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται πέντε βρετανοί, 41 κατοχικοί, 13 μπάτσοι, ένας αντάρτης, 25 αφγανοί στρατιώτες και καταστρέφονται 17 ΝΑΤΟϊκά άρματα μάχης, πέντε οχήματα ανεφοδιασμού καθώς και ένα ακόμη στρατιωτικό όχημα. Επίσης, καταρρίπτεται κι ένα κατασκοπευτικό αεροσκάφος. 15-12: Δύο αντάρτες πραγματοποιούν επίθεση αυτοκτονίας δίπλα σε αφγανούς στρατιώτες και κατοχικούς που πραγματοποιούν ελέγχους σε πεζούς. Σκοτώνονται 12 βρετανοί.

Επαρχία Herat
5-12: Εκτοξεύονται πολλές ρουκέτες στο αεροδρόμιο της Χεράτ. **15-12:** Σκοτώνεται ο στρατιωτικός διοικητής της επαρχίας μαζί με έξη συνοδούς του.

Επαρχία Jaozjan
29-11: Σκοτώνεται πράκτορας των υπηρεσιών ασφαλείας. **13-12:** Καταστρέφονται δύο ΝΑΤΟικά άρματα μάχης σε μάχη που ξεσπά μετά από ενέδρα σε περίπολο.

Επαρχία Kabul
29-11: Σκοτώνονται 15 γάλλοι που περιπολούν στην περιοχή Οζμπίν της πρωτεύουσας. **4-12:** Πέφτουν τρεις ρουκέτες σε στρατιωτική βάση. **7-12:** Κατοχικοί εισβάλλουν σε σπίτια στην περιοχή Ισλάμ Καλά στην πρωτεύουσα, και δολοφονούν 13 γυναίκες και παιδιά που κοιμόνταν. **18-12:** Κατά τη διάρκεια επιχειρήσεων των κατοχικών ξεσπούν μάχες στην περιοχή Ουζμπίν της πρωτεύουσας και οι απώλειες για τους κατοχικούς ξεπερνούν τους 40, ενώ από τους βομβαρδισμούς χάνουν τη ζωή τους και αρκετοί άμαχοι.

Επαρχία Kandahar
Από τις 3-12 ως τις 15-12, σε 17 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 12 βρετανοί, 10 καναδοί, 42 αφγανοί στρατιώτες, 16 μπάτσοι και ανατινάζονται έξη κατοχικά άρματα μάχης. **9-12:** Πέφτουν ρουκέτες στο αεροδρόμιο της Κανταχάρ, όπου διαμένουν πολλοί καναδοί και βρετανοί.

Επαρχία Kapisa

όταν αυτοί εισέρχονται σε κτίριο. Οι νεκροί και οι τραυματίες είναι τόσοι πολλοί που το ελικόπτερο χρειάζεται να έρθει πέντε φορές για να τους μεταφέρει όλους.

Επαρχία Kunar
1-12: Ανατινάζεται ένα αμερικανικό άρμα μάχης και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **2-12:** Πέφτουν ρουκέτες σε στρατιωτική βάση στην περιφέρεια Ασανταμπάντ. Από τις **6-12 έως τις 16-12** καταστρέφονται τέσσερα οχήματα ανεφοδιασμού, πέφτουν ρουκέτες σε αμερικανική βάση, ανατινάζεται ένα στρατιωτικό όχημα και σκοτώνονται οκτώ αμερικανοί, σε πέντε επιθέσεις των ανταρτών.

Επαρχία Kunduz
1-12: Σκοτώνονται 12 αφγανοί στρατιώτες σε ενέδρα στην περιοχή Καργκάλο. **6-12:** Σκοτώνονται οκτώ Αφγανοί στρατιώτες σε ενέδρα. **14-12:** Ανατινάζεται όχημα των μπάτσων στην περιοχή Σαχ Γκάσι όταν προσπαθούν να κάνουν συλλήψεις. Σκοτώνονται δύο απ' αυτούς.

Επαρχία Laghman
27-11: Γίνεται επίθεση σε αμερικανική βάση στην περιφέρεια Αλί Σανγκ με τρεις ρουκέτες. **5-12:** Σκοτώνονται δύο μπάτσοι και ένας αντάρτης σε επίθεση εναντίον φυλακίου. **11-12:** Σκοτώνονται έξη αμερικανοί από έκρηξη βόμβας. **13-12:**

Σκοτώνονται έξη άμαχοι σε αεροπορικό βομβαρδισμό.

Επαρχία Logar
3-12: Σκοτώνονται 25 αμερικανοί σε διαδοχικές επιθέσεις στην περιοχή Μπαντόκα. **13-12:** Ανατινάζεται ΝΑΤΟικό άρμα

τες σε αστυνομικό τμήμα. **15-12:** Στήνεται ενέδρα σε περίπολο και ξεσπά μάχη για 45 λεπτά. Υπάρχουν τραυματίες και από τις δύο πλευρές.

Επαρχία Nooristan
5-12: Σκοτώνονται πέντε αμερικανοί όταν έκρηξη καταστρέφει άρμα μάχης.

Επαρχία Paktia
Από τις 29-11 ως τις 15-12, σε 10 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 27 αμερικανοί, 21 Αφγανοί στρατιώτες και έξι μπάτσοι, και ανατινάζονται 13 ΝΑΤΟικά άρματα μάχης.

Επαρχία Paktika
29-11: Σκοτώνονται οκτώ αμερικανοί σε ενέδρα. **11-12:** Έκρηξη βόμβας μπροστά σε σταθμό της συνοριοφυλακής σκοτώνει τέσσερις μπάτσους και τραυματίζει άλλους έξι. Οι μπάτσοι ανοίγουν πυρ και σκοτώνουν πέντε άμαχους. **17-12:** Ανατινάζεται ΝΑΤΟϊκό άρμα μάχης και σκοτώνονται πέντε επιβαίνοντες.

Επαρχία Uruzgan
Από τις 27-11 ως τις 14-12, σε 10 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται οκτώ μπάτσοι, 16 ΝΑΤΟϊκοί, και 20 Αφγανοί στρατιώτες. **1-12:** Ανατινάζεται το όχημα του κυβερνήτη και σκοτώνονται συνολικά 11 αφγανοί στρατιώτες. **6-12:** Εκτοξεύονται ρουκέτες σε αεροδρόμιο της πόλης Ταρίν Κοτ. **13-12:** Σκοτώνονται πέντε ΝΑΤΟικοί από έκρηξη στην πόλη Ταρίν Κοτ. **17-12:** Οι μαχητές Χαφίζ Αμπντούλ και Αμπντουλά πραγματοποιούν επίθεση αυτοκτονίας στην περιφέρεια Χαρβάτ, ενώ γινόταν συνάντηση συμβούλων των κατοχικών με τοπικά συμβούλια, σκοτώνονται 32 στρατιώτες και επτά κατοχικούς συμβούλους.

Επαρχία Wardak
Από τις 2-12 ως τις 11-12 σκοτώνονται δύο αμερικανοί μεταφραστές, 23 ΝΑΤΟϊκοί, τέσσερις αφγανοί στρατιώτες και οι επιβαίνοντες δύο ΝΑΤΟϊκών αρμάτων μάχης, σε έξι επιχειρήσεις των ανταρτών. **6-12:** Καταστρέφεται όχημα που μεταφέρει ανταλλακτικά για οχήματα των κατοχικών.

Επαρχία Baghlan
1-12: Σκοτώνονται πέντε μπάτσοι που περιπολούν. **13-12:** Στήνεται ενέδρα σε περίπολο των μπάτσων κατά την οποία σκοτώνονται τρεις απ' αυτούς.

Επαρχία Balkh
28-10: Γίνεται επίθεση στο αρχηγείο της περιφέρειας Ντουλάτ Αμπάντ. **3-11:** Σκοτώνονται τρεις Αφγανοί στρατιώτες σε ενέδρα. **5-11:** Σκοτώνονται έξι μπάτσοι σε δύο επιχειρήσεις των ανταρτών.

Επαρχία Farah
Στις 27-11 σκοτώνονται τρεις ΝΑΤΟικοί και 18 αφγανοί στρατιώτες, σε επιχείρηση των ανταρτών. Απελευθερώνονται 15 κρατούμενοι από τις φυλακές. **30-11:** Παραδίνονται πέντε μπάτσοι στους αντάρτες. **13-12:** Σκοτώνονται τρεις Αφγανοί στρατιώτες από έκρηξη βόμβας την ώρα που περνάει περίπολος. Σε άλλες επιθέσεις ανατινάζεται κατοχικό άρμα μάχης και εκτοξεύονται ρουκέτες σε στρατιωτική βάση.

Επαρχία Faryab
6-12: Σκοτώνονται επτά μπάτσοι σε ενέδρα στην περιφέρεια Γκουρ Μαχ. **8-12:** Σκοτώνονται τρεις μπάτσοι σε ενέδρα. **15-12:** Γίνεται επίθεση σε κομβόι του στρατού και σκοτώνονται οι επιβαίνοντες δύο οχημάτων. Μετά, οι κατοχικοί βομβαρδίζουν την περιοχή και δολοφονούν άμαχους.

ται ο στρατιωτικός διοικητής της επαρχίας μαζί με έξι συνοδούς του.

Επαρχία Jaozjan
29-11: Σκοτώνεται πράκτορας των υπηρεσιών ασφαλείας. **13-12:** Καταστρέφονται δύο ΝΑΤΟικά άρματα μάχης σε μάχη που ξεσπά μετά από ενέδρα σε περίπολο.

Επαρχία Kabul
29-11: Σκοτώνονται 15 γάλλοι που περιπολούν στην περιοχή Οζμπίν της πρωτεύουσας. **4-12:** Πέφτουν τρεις ρουκέτες σε στρατιωτική βάση. **7-12:** Κατοχικοί εισβάλλουν σε σπίτια στην περιοχή Ισλάμ Καλά στην πρωτεύουσα, και δολοφονούν 13 γυναίκες και παιδιά που κοιμόνταν. **18-12:** Κατά τη διάρκεια επιχειρήσεων των κατοχικών ξεσπούν μάχες στην περιοχή Ουζμπίν της πρωτεύουσας και οι απώλειες για τους κατοχικούς ξεπερνούν τους 40, ενώ από τους βομβαρδισμούς χάνουν τη ζωή τους και αρκετοί άμαχοι.

Επαρχία Kandahar
Από τις 3-12 ως τις 15-12, σε 17 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 12 βρετανοί, 10 καναδοί, 42 αφγανοί στρατιώτες, 16 μπάτσοι και ανατινάζονται έξι κατοχικά άρματα μάχης. **9-12:** Πέφτουν ρουκέτες στο αεροδρόμιο της Κανταχάρ, όπου διαμένουν πολλοί καναδοί και βρετανοί.

Επαρχία Kapisa
13-12: Βόμβα εκρήγνυται στο πέρασμα γαλλικού άρματος μάχης και σκοτώνει όλους τους επιβαίνοντες. **14-12:** Σκοτώνονται τρεις γάλλοι κατοχικοί σε ενέδρα στην περιοχή Μιρ Καϊλ.

Επαρχία Khost
28-11: Δολοφονούνται 15 άμαχοι σε βομβαρδισμό στο χωριό Λαλιζάι μετά από επίθεση ανταρτών σε κατοχικές εγκαταστάσεις, όπου σκοτώθηκαν οκτώ αμερικανοί. **30-11:** Εκτοξεύονται δύο ρουκέτες σε στρατιωτική βάση, ανατινάζεται ένα

σε ενέδρα στην περιοχή Καργκάλο. **6-12:** Σκοτώνονται οκτώ Αφγανοί στρατιώτες σε ενέδρα. **14-12:** Ανατινάζεται όχημα των μπάτσων στην περιοχή Σαχ Γκάσι όταν προσπαθούν να κάνουν συλλήψεις. Σκοτώνονται δύο απ' αυτούς.

Επαρχία Laghman
27-11: Γίνεται επίθεση σε αμερικανική βάση στην περιφέρεια Αλί Σανγκ με τρεις ρουκέτες. **5-12:** Σκοτώνονται δύο μπάτσοι και ένας αντάρτης σε επίθεση εναντίον φυλακίου. **11-12:** Σκοτώνονται έξη αμερικανοί από έκρηξη βόμβας. **13-12:**

Σκοτώνονται έξη άμαχοι σε αεροπορικό βομβαρδισμό.

Επαρχία Logar
3-12: Σκοτώνονται 25 αμερικανοί σε διαδοχικές επιθέσεις στην περιοχή Μπαντόκα. **13-12:** Ανατινάζεται ΝΑΤΟικό άρμα μάχης και σκοτώνονται πέντε επιβαίνοντες. **15-12:** Καταστρέφεται ένα ΝΑΤΟικό άρμα από έκρηξη και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες.

Επαρχία Nangarhar
28-11: Σκοτώνονται 12 αμερικανοί σε έκρηξη εναντίον άρματος μάχης. **2-12:** Σκοτώνονται έξη αμερικανοί σε ενέδρα.

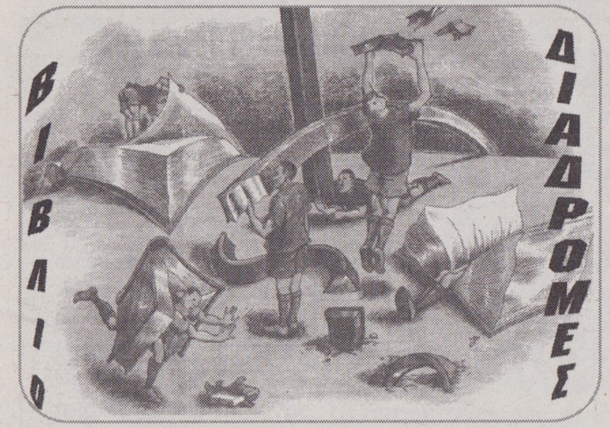
Επαρχία Nemroz
30-11: Σκοτώνονται πέντε Αφγανοί στρατιώτες. **10-12:** Γίνεται επίθεση με ρουκέ-

σε σταθμό της συνοριοφυλακής σκοτώνει τέσσερις μπάτσους και τραυματίζει άλλους έξι. Οι μπάτσοι ανοίγουν πυρ και σκοτώνουν πέντε άμαχους. **17-12:** Ανατινάζεται ΝΑΤΟϊκό άρμα μάχης και σκοτώνονται πέντε επιβαίνοντες.

Επαρχία Uruzgan
Από τις 27-11 ως τις 14-12, σε 10 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται οκτώ μπάτσοι, 16 ΝΑΤΟϊκοί, και 20 Αφγανοί στρατιώτες. **1-12:** Ανατινάζεται το όχημα του κυβερνήτη και σκοτώνονται συνολικά 11 αφγανοί στρατιώτες. **6-12:** Εκτοξεύονται ρουκέτες σε αεροδρόμιο της πόλης Ταρίν Κοτ. **13-12:** Σκοτώνονται πέντε ΝΑΤΟικοί από έκρηξη στην πόλη Ταρίν Κοτ. **17-12:** Οι μαχητές Χαφίζ Αμπντούλ και Αμπντουλά πραγματοποιούν επίθεση αυτοκτονίας στην περιφέρεια Χαρβάτ, ενώ γινόταν συνάντηση συμβούλων των κατοχικών με τοπικά συμβούλια, σκοτώνοντας 32 στρατιώτες και επτά κατοχικούς συμβούλους.

Επαρχία Wardak
Από τις 2-12 ως τις 11-12 σκοτώνονται δύο αμερικανοί μεταφραστές, 23 ΝΑΤΟϊκοί, τέσσερις αφγανοί στρατιώτες και οι επιβαίνοντες δύο ΝΑΤΟϊκών αρμάτων μάχης, σε έξι επιχειρήσεις των ανταρτών. **6-12:** Καταστρέφεται όχημα που μεταφέρει ανταλλακτικά για οχήματα των κατοχικών.

Επαρχία Zabul
Από τις 28-11 ως τις 15-12, σε τρεις επιχειρήσεις των ανταρτών ανατινάζεται αμερικανικό άρμα μάχης που περιπολεί, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν όλοι, ενώ σκοτώνονται και οκτώ Αφγανοί στρατιώτες. **11-12:** Δολοφονείται μια γυναίκα και γίνονται συλλήψεις στην περιφέρεια Σαχ Τζόι κατά τη διάρκεια ερευνών. **15-12:** Σκοτώνονται εννέα Αφγανοί στρατιώτες στο δρόμο Κανταχάρ-Καμπούλ σε ενέδρα εναντίον στρατιωτικού κομβόι που περνάει από την περιοχή.

Η πρωταρχική κοινωνία της αφθονίας

Μάρσαλ Σάλινς

Το κείμενο του Σάλινς πραγματεύεται τον τρόπο ζωής-κυρίως οικονομικό, του ανθρώπου τροφοσυλλέκτη. Δηλαδή εξετάζει την οικονομία των κυνηγητικών κοινωνιών, τις συνολικές ώρες ενασχόλησης με το κυνήγι και τους τρόπους διάθεσης των αγαθών. Ταυτόχρονα ασκείται δριμεία κριτική στην εξελικτική ανθρωπολογία: «οι εθνολόγοι και οι αρχαιολόγοι αναδείχθηκαν σε νεολιθικούς επαναστάτες και μέσα στον ενθουσιασμό τους για την Επανάσταση, δεν υπήρξαν διόλου φειδωλοί στην καταγγελία του Παλαιού Καθεστώτος (Παλαιολιθική Εποχή)... Δεν είναι η πρώτη φορά που οι φιλόσοφοι ανήγαγαν το πρωιμότερο στάδιο της ανθρωπότητας στο επίπεδο της φύσης και όχι σε αυτό του πολιτισμού». Η ανθρωπολογία εξευτελίζοντας τους κυνηγούς με αυτόν τον τρόπο, μπορούσε να εκθειάζει ελεύθερα το Νεολιθικό Μεγάλο Άλμα προς τα Εμπρός: ένα σημαντικό βήμα τεχνολογικής προόδου, το οποίο επέφερε «γενικευμένη διαθεσιμότητα ελεύθερου χρόνου, μέσω της απελευθέρωσης από τις εργασίες αναζήτησης τροφής». Είναι όμως έτσι τα πράγματα; Επέφερε όλα αυτά η νεολιθική εποχή;

Όσο λιγότερες οι επιθυμίες τόσο λιγότερες οι στερήσεις, αναφέρει σε κάποιο σημείο ο Σάλινς και προσθέτει: Μήπως, όμως, οι κυνηγοί περιορίζουν σημαντικά τις υλικές τους

κα, εκεί όπου η παρουσία των Ευρωπαίων ή των κοπαδιών τους δεν είχε περιορίσει ή καταστρέψει τα αρχέγονα μέσα συντήρησής τους, ανακάλυψα ότι ***οι Αβοριγίνες μπορούσαν συνήθως σε τρεις ή τέσσερις ώρες να συγκεντρώσουν τόση τροφή όση χρειάζονταν για ολόκληρη την ημέρα και αυτό χωρίς εξάντληση ή εξουθένωση***».

Τι είναι «κοινωνία»; Παρατίθεται το ερώτημα από τον Άλαν Μπάρναρντ, στο κεφάλαιο: **Ο τροφοσυλλεκτικός τρόπος σκέψης**. «*Συχνά οι δυτικοί γραφειοκράτες φαίνεται πως εξομοιώνουν την κοινωνία με το κράτος... Αυτού του είδους η εξομοίωση έχει μακρά ιστορία στη δυτική σκέψη. Ανατρέχει πίσω στις ιδέες του 17ου αι. και του 18ου αι. περί «κοινωνικού συμβολαίου», (στην πραγματικότητα, ενός φανταστικού πολιτικού συμβολαίου), το οποίο δεν προήλθε από την κατανόηση των μη κρατικών κοινωνιών, αλλά από τις εικασίες γύρω από τη φύση της κοινωνίας, όπως την εξέλαβαν οι Ευρωπαίοι. Οι εικασίες τους βασιζόταν σε μια αφηρημένη, προνεωτερική ευρωπαϊκή κοινωνία στο στάδιο συγκρότησης της. Πιο συγκεκριμένα, έχει διεξαχθεί ένας εκτεταμένος διάλογος στη Δύση για το εάν ήταν η οικογένεια ή το «κοινωνικό συμβόλαιο» που συγκρότησε τη βάση των πρώιμων ανθρώπινων κοινωνιών με τους Χομπς, Ρουσσώ και Χιούμ, για παράδειγμα, να τοποθετούνται υπέρ του «κοινωνικού συμβολαίου» και τους Μέιν, Μόργκαν και τους περισσότερους ανθρωπολόγους έκτοτε να τοποθετούνται υπέρ της οικογένειας.*

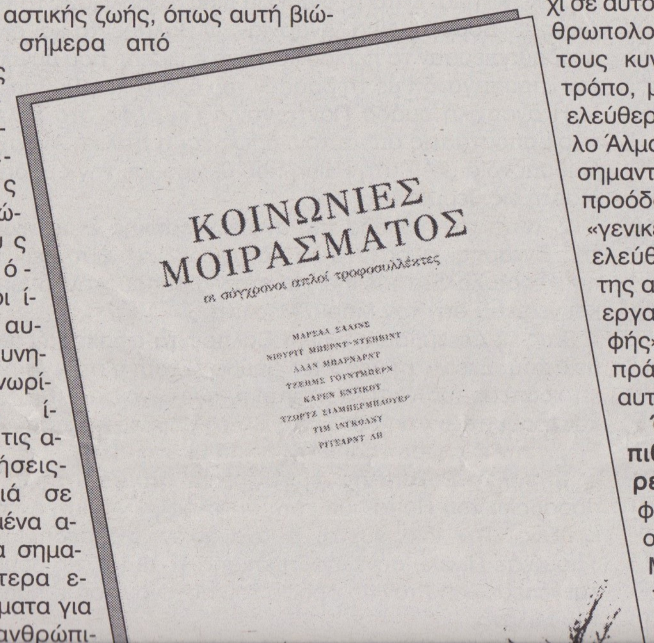
Η γη ως σχέση και αντίληψη στους τροφοσυλλεκτικούς σχηματισμούς είχε ασφαλώς διαφορετικό περιεχόμενο από τους μη τροφοσυλλεκτικούς λαούς του σύγχρονου κόσμου, που την αντιλαμβάνονται κυρίως με όρους εθνικής κυριαρχίας που το έθνος-κράτος αποφασίζει τι συνιστά και τι δεν συνιστά νόμιμη «ιδιοκτησία». Αντίθετα, οι τροφοσυλλέκτες συνδέουν τα εδάφη τους με αναπαλλοτρίωτα δικαιώματα και με την αρχέγονη κατοχή της γης από τις συγγενικές ομάδες. «Βλέπουν τους ανθρώ-

είτε δεν υπάρχει καθόλου είτε τελεί υπό ασφυκτικά σύνθετο καθεστώς περιορισμών, προκειμένου να εμποδιστεί η τυχόν άσκηση εξουσίας, κύρους ή πλούτου. Στη μελέτη της φυλής Χάτζα διαπιστώθηκε, ότι κάποιος καταυλισμός ενδεχομένως να ονοματοδοτείται από κάποιο πρόσωπο συνήθως άνδρα που τυγχάνει να είναι ευρύτερα γνωστός. Αυτό όμως δεν υποδηλώνει ότι ο συγκεκριμένος άνδρας ενεργεί ως ηγέτης ή ως εκπρόσωπος του καταυλισμού. Παρόμοια και στη φυλή !Κουνγκ διαπιστώθηκε ότι μπορεί μερικοί άνθρωποι να μιλούν περισσότερο από τους άλλους και να εισακούγονται αλλά η άποψη τους δεν έχει μεγαλύτερη βαρύτητα από των υπολοίπων. Απεναντίας εάν κάποιος !Κουνγκ έχει πάθος με την εξουσία ή τα πλούτη αποκλείεται από την «ηγεσία».

Φυσικά η παράθεση παραδειγμάτων και μελετών μέσα από τις τροφοσυλλεκτικές κοινωνίες και κατ' επέκταση του υπάρχοντος βιβλίου δεν έχει ως σκοπό την «επιστροφή», την «αντιγραφή» ή την επιτήδευση των πρωτόγονων κοινωνιών, αλλά την καταγραφή κοινωνιών που παρουσιάζουν εκείνα τα θετικά στοιχεία, -όπως ισότητα, αλληλεγγύη- ως αποτέλεσμα της ακρατικής τους δομής. Άλλωστε ο άνθρωπος και οι κοινωνίες λειτουργούν υπό μια διαρκή και δυναμική κίνηση, που μεταβάλλεται, μετασχηματίζεται και επανανοηματοδοτείται. Υπό αυτό το πρίσμα θεωρούμε τουλάχιστον άστοχη την επιμονή κριτικής στο επίμετρο της έκδοσης από τον μεταφραστή και αυτό διότι οι αιτιάσεις της κριτικής εδράζονται στη βάση της πολιτικής που σίγουρα δεν αποτελεί θέσφατο. Μιας πολιτικής και ενός πολιτικού πολιτισμού που τοποθετείται στην δημοκρατική αρχαιοελληνική εκδοχή της, που «η δημόσια πολιτική έχει να κάνει με τη συλλογική αυτοκυβέρνηση μέσω της ενδυνάμωσης των απλών ανθρώπων και όχι με την καθοδήγηση της κοινωνίας από καλοκάγαθους ηγέτες». Είναι πράγματι αντιφατικό, στις πολυάριθμες και περιεκτικές σελίδες του βιβλίου να παρουσιάζονται αναλυτικά όλα τα στοιχεία των τροφοσυλλεκτικών κοινωνιών-όπως μοίρασμα, καθημερινότητα, σχέσεις έμφυλες και άλλες, συνήθειες κλπ- και να γίνεται αντιπαραβολή αυ-

Κοινωνίες Μοιράσματος
οι σύγχρονοι απλοί τροφοσυλλέκτες

«Μέχρι και 12.000 χρόνια πριν, ολόκληρη σχεδόν η ανθρωπότητα ζούσε με αυτόν τον τρόπο. Τους τελευταίους αιώνες, οι κυνηγοί έχουν οπισθοχωρήσει άρον-άρον εν όψει του οδοστρωτήρα της νεωτερικότητας. Ο ενθουσιασμός, όμως για τους κυνηγετικούς λαούς και τον τρόπο ζωής τους παραμένει ισχυρός. Οι κυνηγοί-συλλέκτες στέκονται στην αντίπερα όχθη της πολυπληθούς αστικής ζωής, όπως αυτή βιώνεται σήμερα από τους περισσότερους ανθρώπους ωστόσο, οι ίδιοι αυτοί κυνηγοί γνωρίζουν, ίσως, τις απαντήσεις-κλειδιά σε ορισμένα από τα σημαντικότερα ερωτήματα για την ανθρώπι-

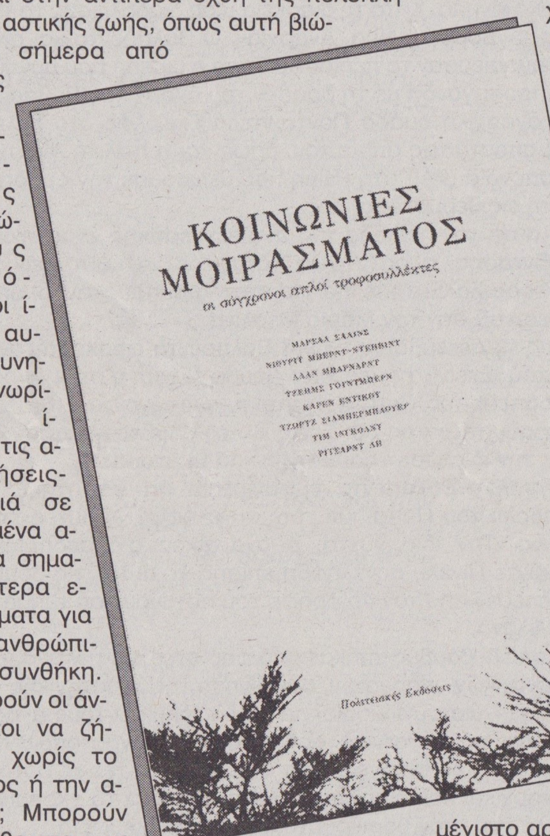

πους διάθεσης των αγαθών. Ταυτόχρονα ασκείται δριμεία κριτική στην εξελικτική ανθρωπολογία: «οι εθνολόγοι και οι αρ-

Κοινωνίες Μοιράσματος
οι σύγχρονοι απλοί τροφοσυλλέκτες

«Μέχρι και 12.000 χρόνια πριν, ολόκληρη σχεδόν η ανθρωπότητα ζούσε με αυτόν τον τρόπο. Τους τελευταίους αιώνες, οι κυνηγοί έχουν οπισθοχωρήσει άρον-άρον εν όψει του οδοστρωτήρα της νεωτερικότητας. Ο ενθουσιασμός, όμως για τους κυνηγετικούς λαούς και τον τρόπο ζωής τους παραμένει ισχυρός. Οι κυνηγοί-συλλέκτες στέκονται στην αντίπερα όχθη της πολυπληθούς αστικής ζωής, όπως αυτή βιώνεται σήμερα από τους περισσότερους ανθρώπους ωστόσο, οι ίδιοι αυτοί κυνηγοί γνωρίζουν, ίσως, τις απαντήσεις-κλειδιά σε ορισμένα από τα σημαντικότερα ερωτήματα για την ανθρώπινη συνθήκη. Μπορούν οι άνθρωποι να ζήσουν χωρίς το κράτος ή την αγορά; Μπορούν οι άνθρωποι να ζήσουν χωρίς συσσωρευμένη ή «προηγμένη» τεχνολογία; Μπορούν οι άνθρωποι να ζήσουν με τη φύση χωρίς να τη καταστρέφουν; Σημαντικότερο μάλιστα όλων, μπορούν οι άνθρωποι να διάγουν ένα βιώσιμο βίο βασισμένο στο μοίρασμα και τη συνεργασία;»

Το παραπάνω αποτελεί απόσπασμα από τον πρόλογο του βιβλίου «Κοινωνίες μοιράσματος. Οι σύγχρονοι απλοί τρο-

χαιολόγοι αναδείχθηκαν σε νεολιθικούς επαναστάτες και μέσα στον ενθουσιασμό τους για την Επανάσταση, δεν υπήρξαν διόλου φειδωλοί στην καταγγελία του Παλαιού Καθεστώτος (Παλαιολιθική Εποχή)... Δεν είναι η πρώτη φορά που οι φιλόσοφοι ανήγαγαν το πρωιμότερο στάδιο της ανθρωπότητας στο επίπεδο της φύσης και όχι σε αυτό του πολιτισμού». Η ανθρωπολογία εξευτελίζοντας τους κυνηγούς με αυτόν τον τρόπο, μπορούσε να εκθειάζει ελεύθερα το Νεολιθικό Μεγάλο Άλμα προς τα Εμπρός: ένα σημαντικό βήμα τεχνολογικής προόδου, το οποίο επέφερε «γενικευμένη διαθεσιμότητα ελεύθερου χρόνου, μέσω της απελευθέρωσης από τις εργασίες αναζήτησης τροφής». Είναι όμως έτσι τα πράγματα; Επέφερε όλα αυτά η νεολιθική εποχή;

Όσο λιγότερες οι επιθυμίες τόσο λιγότερες οι στερήσεις, αναφέρει σε κάποιο σημείο ο Σάλινς και προσθέτει: Μήπως, όμως, οι κυνηγοί περιορίζουν σημαντικά τις υλικές τους αξιώσεις, εφ' όσον όντες σκλάβοι της αναζήτησης τροφής, που τους υποχρεώνει «στη μέγιστη καταβαλλόμενη ενέργεια από το μέγιστο αριθμό ανθρώπων», δεν τους απομένει καθόλου χρόνος ή δύναμη για την παροχή επιπρόσθετων ανέσεων; **Αντιθέτως, ορισμένοι εθνογράφοι βεβαιώνουν ότι οι εργασίες αναζήτησης τροφής είναι τόσο επιτυχημένες ώστε οι κυνηγοί φαίνεται σαν να μη γνωρίζουν πώς να περάσουν τη μισή τους μέρα.** Από την άλλη πλευρά, οι μετακινήσεις αποτελούν προϋπόθεση αυτής της επιτυχίας. Άλλοτε συχνότερες και άλλοτε αραιότερες, πάντοτε όμως αρκετές ώστε να εξου-

Τι είναι «κοινωνία»; Παρατίθεται το ερώτημα από τον Άλαν Μπάρναρντ, στο κεφάλαιο: ***Ο τροφοσυλλεκτικός τρόπος σκέψης***. *«Συχνά οι δυτικοί γραφειοκράτες φαίνεται πως εξομοιώνουν την κοινωνία με το κράτος... Αυτού του είδους η εξομοίωση έχει μακρά ιστορία στη δυτική σκέψη. Ανατρέχει πίσω στις ιδέες του 17ου αι. και του 18ου αι. περί «κοινωνικού συμβολαίου», (στην πραγματικότητα, ενός φανταστικού πολιτικού συμβολαίου), το οποίο δεν προήλθε από την κατανόηση των μη κρατικών κοινωνιών, αλλά από τις εικασίες γύρω από τη φύση της κοινωνίας, όπως την έλαβαν οι Ευρωπαίοι. Οι εικασίες τους βασιζόταν σε μια αφηρημένη, προνεωτερική ευρωπαϊκή κοινωνία στο στάδιο συγκρότησης της. Πιο συγκεκριμένα, έχει διεξαχθεί ένας εκτεταμένος διάλογος στη Δύση για το εάν ήταν η οικογένεια ή το «κοινωνικό συμβόλαιο» που συγκρότησε τη βάση των πρώιμων ανθρώπινων κοινωνιών με τους Χομπς, Ρουσσώ και Χιούμ, για παράδειγμα, να τοποθετούνται υπέρ του «κοινωνικού συμβολαίου» και τους Μέιν, Μόργκαν και τους περισσότερους ανθρωπολόγους έκτοτε να τοποθετούνται υπέρ της οικογένειας.*

Η γη ως σχέση και αντίληψη στους τροφοσυλλεκτικούς σχηματισμούς είχε ασφαλώς διαφορετικό περιεχόμενο από τους μη τροφοσυλλεκτικούς λαούς του σύγχρονου κόσμου, που την αντιλαμβάνονται κυρίως με όρους εθνικής κυριαρχίας που το έθνος-κράτος αποφασίζει τι συνιστά και τι δεν συνιστά νόμιμη «ιδιοκτησία». Αντίθετα, οι τροφοσυλλέκτες συνδέουν τα εδάφη τους με αναπαλλοτρίωτα δικαιώματα και με την αρχέγονη κατοχή της γης από τις συγγενικές ομάδες. «Βλέπουν τους ανθρώπους ως εγγενώς ελεύθερους και το κράτος ως σφετεριστή, όχι ως τον εγγυητή της ελευθερίας και της αλληλοβοήθειας».

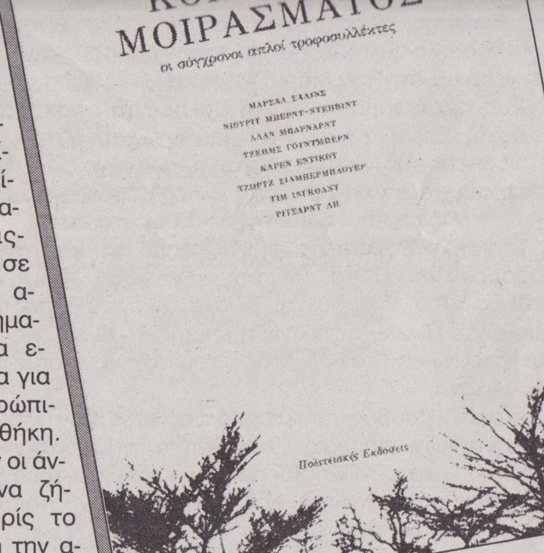
Εξισωτικές κοινωνίες

Τζέημς Γούντμπερν

Στο δεύτερο μέρος του βιβλίου το κείμενο του Τζέημς Γούντμπερν με τίτλο *Εξισωτικές κοινωνίες* διαπραγματεύεται τις σχέσεις ισότητας μεταξύ των μελών των κυνηγετικών-συλλεκτικών κοινωνιών. «Οι κοινωνίες αυτές οι οποίες διαθέτουν οικονομίες βασισμένες στην άμεση παρά στη μακροπρόθεσμη απόδοση, είναι διεκδικητικά εξισωτικές. Η ισότητα γίνεται πράξη μέσα από την άμεση πρόσβαση όλων στους φυσικούς πόρους... στα μέσα καταναγκασμού και τις δυνατότητες μετακίνησης που

μοια και στη φυλή !Κουνγκ διαπιστώθηκε ότι μπορεί μερικοί άνθρωποι να μιλούν περισσότερο από τους άλλους και να εισακούγονται αλλά η άποψη τους δεν έχει μεγαλύτερη βαρύτητα από των υπολοίπων. Απεναντίας εάν κάποιος !Κουνγκ έχει πάθος με την εξουσία ή τα πλούτη αποκλείεται από την «ηγεσία».

Φυσικά η παράθεση παραδειγμάτων και μελετών μέσα από τις τροφοσυλλεκτικές κοινωνίες και κατ' επέκταση του υπάρχοντος βιβλίου δεν έχει ως σκοπό την «επιστροφή», την «αντιγραφή» ή την επιτήδευση των πρωτόγονων κοινωνιών, αλλά την καταγραφή κοινωνιών που παρουσιάζουν εκείνα τα θετικά στοιχεία, -όπως ισότητα, αλληλεγγύη- ως αποτέλεσμα της ακρατικής τους δομής. Άλλωστε ο άνθρωπος και οι κοινωνίες λειτουργούν υπό μια διαρκή και δυναμική κίνηση, που μεταβάλλεται, μετασχηματίζεται και επανανοηματοδοτείται. Υπό αυτό το πρίσμα θεωρούμε τουλάχιστον άστοχη την επιμονή κριτικής στο επίμετρο της έκδοσης από τον μεταφραστή και αυτό διότι οι αιτιάσεις της κριτικής εδράζονται στη βάση της πολιτικής που σίγουρα δεν αποτελεί θέσφατο. Μιας πολιτικής και ενός πολιτικού πολιτισμού που τοποθετείται στην δημοκρατική αρχαιοελληνική εκδοχή της, που «η δημόσια πολιτική έχει να κάνει με τη συλλογική αυτοκυβέρνηση μέσω της ενδυνάμωσης των απλών ανθρώπων και όχι με την καθοδήγηση της κοινωνίας από καλοκάγαθους ηγέτες». Είναι πράγματι αντιφατικό, στις πολυάριθμες και περιεκτικές σελίδες του βιβλίου να παρουσιάζονται αναλυτικά όλα τα στοιχεία των τροφοσυλλεκτικών κοινωνιών-όπως μοίρασμα, καθημερινότητα, σχέσεις έμφυλες και άλλες, συνήθειες κλπ- και να γίνεται αντιπαραβολή αυτών των κοινωνιών με τις αρχαιοελληνικές εκδοχές της διαφημιζόμενης ισονομίας και ισότητας με τους χιλιάδες δούλους, τις περιθωριοποιημένες γυναίκες, τους δεύτερης κατηγορίας μέτοικους, όπου η παρουσία ηγετών με εξουσία και οι διαιρέσεις ήταν όχι μόνο υπαρκτές αλλά κυρίαρχες. Όροι όπως «συλλογική αυτοκυβέρνηση», «δημόσια πολιτική» όσο αρεστοί και προταγματικοί αν φαντάζουν για ορισμένους, δεν ανταποκρίνονται ούτε σε ιστορικά γεγονότα ούτε και στις επιδιώξεις μας. Η άμεση δημοκρατία μπορεί να ήταν καλύτερη από τα πολιτεύματα που αντικατέστησε και παρέδωσε,(όπως η αστική δημοκρατία του 19ου αι. ήταν καλύτερη της φεουδαρχίας) αλλά **σε καμία περίπτωση δεν ήταν μια κοινωνία μεταξύ ίσων.**

πους ωστόσο, οι ίδιοι αυτοί κυνηγοί γνωρίζουν, ίσως, τις απαντήσεις-κλειδιά σε ορισμένα από τα σημαντικότερα ερωτήματα για την ανθρώπινη συνθήκη. Μπορούν οι άνθρωποι να ζήσουν χωρίς το κράτος ή την αγορά; Μπορούν οι άνθρωποι να ζήσουν χωρίς συσσωρευμένη ή «προηγμένη» τεχνολογία; Μπορούν οι άνθρωποι να ζήσουν με τη φύση χωρίς να τη καταστρέφουν; Σημαντικότερο μάλιστα όλων, μπορούν οι άνθρωποι να διάγουν ένα βιώσιμο βίο βασισμένο στο μοίρασμα και τη συνεργασία;»

Το παραπάνω αποτελεί απόσπασμα από τον πρόλογο του βιβλίου «Κοινωνίες μοιράσματος. Οι σύγχρονοι απλοί τροφοσυλλέκτες»-Πολιτειακές Εκδόσεις. Το συγκεκριμένο βιβλίο αποτελείται από οκτώ κείμενα-μελέτες ανθρωπολόγων όπως του Μάρσαλ Σάλινς και του Τζέημς Γούντμπερν, όλα σε μετάφραση του Θ. Κουραβέλου και πρόλογο του Ρίτσαρντ Λη.

Παρ' ότι στα μάτια των περισσοτέρων οι τροφοσυλλεκτικές, κατά βάση, κοινωνίες τοποθετούνται και εξαντλούνται μερικές χιλιάδες χρόνια πριν, οι κυνηγοί καταλάμβαναν το ένα τρίτο της υδρογείου μέχρι το 1500 μ.χ. ενώ ο εικοστός αιώνας έχει υπάρξει μάρτυρας δραματικών αλλαγών στις συνθήκες ζωής τους. Καθώς ο αιώνας κυλούσε ένα κύμα αυτόκλητων εκπολιτιστών κατέκλυσε τους τροφοσυλλέκτες του κόσμου, φέρνοντας σχολεία, κλινικές, διοικητικές δομές και αρπάζοντας ταυτόχρονα τη γη και τους πόρους της.

«γενικευμένη διαθεσιμότητα ελεύθερου χρόνου, μέσω της απελευθέρωσης από τις εργασίες αναζήτησης τροφής». Είναι όμως έτσι τα πράγματα; Επέφερε όλα αυτά η νεολιθική εποχή;

Όσο λιγότερες οι επιθυμίες τόσο λιγότερες οι στερήσεις, αναφέρει σε κάποιο σημείο ο Σάλινς και προσθέτει: Μήπως, όμως, οι κυνηγοί περιορίζουν σημαντικά τις υλικές τους αξιώσεις, εφ' όσον όντες σκλάβοι της αναζήτησης τροφής, που τους υποχρεώνει «στη μέγιστη καταβαλλόμενη ενέργεια από το μέγιστο αριθμό ανθρώπων», δεν τους απομένει καθόλου χρόνος ή δύναμη για την παροχή επιπρόσθετων ανέσεων; **Αντιθέτως, ορισμένοι εθνογράφοι βεβαιώνουν ότι οι εργασίες αναζήτησης τροφής είναι τόσο επιτυχημένες ώστε οι κυνηγοί φαίνεται σαν να μη γνωρίζουν πώς να περάσουν τη μισή τους μέρα.** Από την άλλη πλευρά, οι μετακινήσεις αποτελούν προϋπόθεση αυτής της επιτυχίας. Άλλοτε συχνότερες και άλλοτε αραιότερες, πάντοτε όμως αρκετές ώστε να εξουδετερώνουν άμεσα τα οφέλη που προσφέρει η ιδιοκτησία. Για τον κυνηγό, όπως σωστά έχει ειπωθεί, τα υλικά αγαθά συνιστούν βάρος. Όπως έγραψε σε παρόμοιο πνεύμα ο Όουεν Λάτιμορ, «ο γνήσιος νομάδας είναι ο φτωχός νομάδας». Η κινητικότητα εναντιώνεται στην ιδιοκτησία και επιπρόσθετα οι κυνηγοί-συλλέκτες δεν χαλιναγωγούν τις υλιστικές τους «ορμές» αλλά πολύ πιο απλά δεν αναλαμβάνουν ποτέ να τις κάνουν θεσμό.

Στο κεφάλαιο που αναφέρεται στην πρωταρχική κοινωνία της αφθονίας παρατίθεται σημαντικό τμήμα διαγραμμάτων και στοιχεία μελετών που ασχολήθηκαν με τις εργατοώρες αναζήτησης τροφής στις πρωτόγονες κοινωνίες. Ο μελετητής Τζων Ερ αναφέρει: *«Σε όλες σχεδόν τις περιοχές της αυστραλιανής ηπείρου που επισκέφτηκτοτε να τοποθετούνται υπέρ της οικογένειας.*

Η γη ως σχέση και αντίληψη στους τροφοσυλλεκτικούς σχηματισμούς είχε ασφαλώς διαφορετικό περιεχόμενο από τους μη τροφοσυλλεκτικούς λαούς του σύγχρονου κόσμου, που την αντιλαμβάνονται κυρίως με όρους εθνικής κυριαρχίας που το έθνος-κράτος αποφασίζει τι συνιστά και τι δεν συνιστά νόμιμη «ιδιοκτησία». Αντίθετα, οι τροφοσυλλέκτες συνδέουν τα εδάφη τους με αναπαλλοτρίωτα δικαιώματα και με την αρχέγονη κατοχή της γης από τις συγγενικές ομάδες. «Βλέπουν τους ανθρώπους ως εγγενώς ελεύθερους και το κράτος ως σφετεριστή, όχι ως τον εγγυητή της ελευθερίας και της αλληλοβοήθειας».

Εξισωτικές κοινωνίες

Τζέημς Γούντμπερν

Στο δεύτερο μέρος του βιβλίου το κείμενο του Τζέημς Γούντμπερν με τίτλο *Εξισωτικές κοινωνίες* διαπραγματεύεται τις σχέσεις ισότητας μεταξύ των μελών των κυνηγετικών-συλλεκτικών κοινωνιών. «Οι κοινωνίες αυτές οι οποίες διαθέτουν οικονομίες βασισμένες στην άμεση παρά στη μακροπρόθεσμη απόδοση, είναι διεκδικητικά εξισωτικές. Η ισότητα γίνεται πράξη μέσα από την άμεση πρόσβαση όλων στους φυσικούς πόρους... στα μέσα καταναγκασμού και τις δυνατότητες μετακίνησης που περιορίζουν την επιβολή ελέγχου μέσα από διαδικασίες που εμποδίζουν την αποταμίευση και συσσώρευση και επιβάλλουν το μοίρασμα, μέσα από μηχανισμούς που επιτρέπουν την κυκλοφορία των αγαθών χωρίς να εξαρτούν τον έναν από τον άλλο. Οι κυνηγοί συλλέκτες συστηματικά απαγκιστρώνονται από την ιδιοκτησία και κατ' επέκταση από τη δυνατότητα της ιδιοκτησίας να εγκαθιδρύει σχέσεις εξάρτησης».

Όπως σημειώνει ο Γούντμπερν επέλεξε τη χρήση του όρου «εξισωτικές» για να περιγράψει τις κοινωνίες σχετικής ισότητας, επειδή η υπάρχουσα «ισότητα» δεν είναι ουδέτερη, δεν είναι δηλαδή η απλή απουσία ανισότητας ή ιεραρχίας, αλλά αποτελεί αντικείμενο θετικής διεκδίκησης.

Ο θεσμός της ηγεσίας, με τη μορφή που τον γνωρίζουμε σήμερα δεν υφίσταται διότι ποτελεί θέσφατο. Μιας πολιτικής και ενός πολιτικού πολιτισμού που τοποθετείται στην δημοκρατική αρχαιοελληνική εκδοχή της, που «η δημόσια πολιτική έχει να κάνει με τη συλλογική αυτοκυβέρνηση μέσω της ενδυνάμωσης των απλών ανθρώπων και όχι με την καθοδήγηση της κοινωνίας από καλοκάγαθους ηγέτες». Είναι πράγματι αντιφατικό, στις πολυάριθμες και περιεκτικές σελίδες του βιβλίου να παρουσιάζονται αναλυτικά όλα τα στοιχεία των τροφοσυλλεκτικών κοινωνιών-όπως μοίρασμα, καθημερινότητα, σχέσεις έμφυλες και άλλες, συνήθειες κλπ- και να γίνεται αντιπαραβολή αυτών των κοινωνιών με τις αρχαιοελληνικές εκδοχές της διαφημιζόμενης ισονομίας και ισότητας με τους χιλιάδες δούλους, τις περιθωριοποιημένες γυναίκες, τους δεύτερης κατηγορίας μέτοικους, όπου η παρουσία ηγετών με εξουσία και οι διαιρέσεις ήταν όχι μόνο υπαρκτές αλλά κυρίαρχες. Όροι όπως «συλλογική αυτοκυβέρνηση», «δημόσια πολιτική» όσο αρεστοί και προταγματικοί αν φαντάζουν για ορισμένους, δεν ανταποκρίνονται ούτε σε ιστορικά γεγονότα ούτε και στις επιδιώξεις μας. Η άμεση δημοκρατία μπορεί να ήταν καλύτερη από τα πολιτεύματα που αντικατέστησε και παρέδωσε,(όπως η αστική δημοκρατία του 19ου αι. ήταν καλύτερη της φεουδαρχίας) αλλά **σε καμία περίπτωση δεν ήταν μια κοινωνία μεταξύ ίσων.**

Άλλωστε αυτές οι βελτιώσεις εντός του συστήματος, γιατί ακριβώς αυτό το εποχικό ρόλο έπαιξε η άμεση δημοκρατία της αρχαίας Αθήνας, περισσότερο εξυπηρετούν και ενδυναμώνουν την εξουσία παρά την ελευθερία των ανθρώπων. Και αν ο Καστοριάδης αντιστεκόταν στην «δημοκρατικότητα» των αποφάσεων των ακρατικών κοινωνιών, υπάρχουν τα συμβούλια των Ιροκέζων και των φυλών της Λατ. Αμερικής που η οργάνωση τους ήταν βασισμένη στη κοινή συμφωνία και η εξουσία θεωρούνταν απειλή για την ίδια τους την ύπαρξη (βλ: ενδεικτικά μελέτες των Κλαστρ, Μως, Γκρέμπερ).

Μήπως η σημερινή «ηλεκτρονική διακυβέρνηση» του Γιωργάκη αποτυπώνει την άμεση δημοκρατία του 5ου αιώνα;

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

Ο Giuseppe Pinelli (1928-1969), ο Pietro Valpreda (1933-2002) και η «Στρατηγική της έντασης»

Δημοσιεύουμε δύο κείμενα που μας μεταφέρουν στο σκηνικό του 1969 στην Ιταλία. Η στρατηγική της έντασης έχει ήδη ξεκινήσει και οι Πινέλι και Βαλπρέντα, γνωστοί αναρχικοί, βρίσκονται στη δίνη της καταστολής, ο πρώτος μάλιστα δολοφονείται. Οι σημειώσεις είναι δικές μας.

A. Giuseppe «Pino» Pinelli (1928-1969): το 17ο θύμα της βόμβας στην πλατεία Φοντάνα

[Η 12η Δεκεμβρίου είναι η (40η φέτος) επέτειος από την έκρηξη βόμβας στην πλατεία Φοντάνα, που διοργανώθηκε από νέο-φασίστες σε συνεργασία με τις Ιταλικές μυστικές υπηρεσίες. Δεκαέξι άνθρωποι δολοφονήθηκαν. Το δέκατο έβδομο θύμα ήταν ο αναρχικός σιδηροδρομικός, Τζιουζέπε Πινέλι, που κατηγορήθηκε και μετά δολοφονήθηκε από την αστυνομία. Ο θάνατός του, η διένεξη και οι δίκες που ακολούθησαν αποκάλυψαν τη στρατηγική της έντασης: ο Πινέλι ήταν αθώος, η Πιάτσα Φοντάνα ήταν ένα μακελειό που οργανώθηκε από το κράτος].

Γεννήθηκε στο Μιλάνο στις 21 Οκτωβρίου 1928 από τον Αλφρέντο Πινέλι και τη Ρόζα Μαλακάρνε. Τα πρώτα χρόνια της ζωής του τα πέρασε στο πατρικό προάστιο της πόλης Πόρτα Τιτσινέζε. Αφού τελείωσε το δημοτικό σχολείο έπρεπε ν' αρχίσει να δουλεύει, αρχικά σα σερβιτόρος και μετά σαν αποθηκάριος. Συνέχισε να διαβάζει· αυτή ήταν μια αγαπημένη του συνήθεια. Το 1944 όταν ήταν 16 ετών πήρε μέρος στην αντιφασιστική αντίσταση ως αγγελιοφόρος της Ταξιαρχίας «Φράνκο», δουλεύοντας με μια ομάδα αναρχικών παρτιζάνων. Ήταν η πρώτη του επαφή με την ελευθεριακή σκέψη.

Το 1954 έπιασε δουλειά στους σιδηρόδρομους. Το 1955 παντρεύτηκε τη Λίτσια Ρονιόνι που τη γνώρισε ένα βράδυ σε μάθημα Εσπεράντο· σύντομα απέκτησαν δύο κόρες, τη Σίλβια και την Κλαούντια.

δικάτο βάσης CUB των μεταφορών διάλεξε τον όμιλο σα βάση του, φεύγοντας μόνο μετά τη βομβιστική επίθεση της 12ης Δεκεμβρίου 1969: αυτή η κίνηση επισπεύστηκε από την καταστολή των αναρχικών. Οι αναρχικοί κύκλοι στο Μιλάνο ήταν σε αναβρασμό, ελευθεριακές ομάδες ξεπηδούσαν σε πολλά σχολεία και στα εργοστάσια υπήρχαν αναρχικοί εργάτες και συχνό πρωινό μοίρασμα φυλλαδίων. Βιβλία, μπροσούρες, εκδίδονταν και κάποιες παλιές εφημερίδες αναβίωσαν. Οι αναρχικοί του Μιλάνο ένιωθαν την ανάγκη να ανοίξουν και δεύτερο όμιλο, αυτή τη φορά στη νότια πλευρά της πόλης. Ανάμεσα σ' αυτούς που αφοσιώθηκαν στην προετοιμασία και το άνοιγμα του Ομίλου της Βία Σκαλντασόλε (στο προάστιο Τιτσινέζε) ήταν ο Πινέλι. Στις 25 Απριλίου 1969 δύο βόμβες έσκασαν στον Κεντρικό Σταθμό και σε μια Έκθεση. Οι έρευνες στράφηκαν προς τους ελευθεριακούς κύκλους και ένας αριθμός αναρχικών συνελήφθησαν[1]: αυτή ήταν η εκκίνηση μιας καμπάνιας ποινικοποίησης που πήρε περαιτέρω ώθηση τον Αύγουστο, όταν κάποιες εκρήξεις σε τρένα χρεώθηκαν επίσης σε αναρχικούς. Υπήρχε επίσης μια φήμη ότι ο Πινέλι, αναρχικός εργάτης σιδηροδρόμων, μπορεί να εμπλέκεται. Ο Πινέλι και η ομάδα του «Μαύρη Σημαία» (Bandiera Nera) καταδίκασαν αυτή τη μαύρη προπαγάνδα, ανασκουμπώθηκαν και δημιούργησαν - με το πρότυπο του Βρετανικού «Μαύρου Σταυρού» της εποχής και του Ρωσικού «Μαύρου Σταυρού» της δεκαετίας του '20 - τον «Αναρχικό Μαύρο Σταυρό», αφοσιωμένο ειδικά στη συμπαγή αλληλεγγύη σε φυλακισμένους συντρόφους, αλλά και στην έκδοση ενός δελτίου αντι-πληροφόρησης.

Ο Πινέλι ήταν γνωστός αναρχικός στο Μιλάνο και συχνά καλούνταν στο αρχηγείο της αστυνομίας με αφορμή αιτήσεις για άδειες, συναντήσεις κ.τλ. Το άτομο που ασχολούνταν μαζί του πιο συχνά ήταν ένας νέος επιθεωρητής της αστυνομίας, συζητήσιμος με τον τρόπο του, κομψός και φιλικός: ο Λουίτζι Καλαμπρέζι[2]. Έτσι, όταν το απόγευμα στις

B. Μια μικρή βιογραφία του αναρχικού μαχητή, χορευτή Πιέτρο Βαλπρέντα που μπλέχτηκε στη Στρατηγική της Έντασης

Ο Πιέτρο Βαλπρέντα γεννήθηκε στο Μιλάνο το 1933. Στις αρχές της δεκαετίας του '60 άρχισε να συγχρωτίζεται με αναρχικούς κύκλους στο Μιλάνο και τη Ρώμη. Δούλεψε ως χορευτής σε θεατρικά έργα.

Το 1968 μαζί με νεότερους συντρόφους δημιούργησε μια αναρχική ομάδα που πήρε το όνομά της από το Γαλλικό κίνημα 22 Μαρτίου. Η ομάδα υιοθέτησε εμπρηστικό και προκλητικό λόγο, απομακρυνόμενη από το οργανωμένο αναρχικό κίνημα. Κατά τη διάρκεια μιας διαδήλωσης το 1969 φώναζε «Βόμβες, Αίμα, Αναρχία». Ο Βαλπρέντα και άλλοι αναδημοσίευσαν το περιοδικό Terra e Liberta που υμνούσε την «προπαγάνδα με τη δράση» του αναρχικού Ραβασόλ.

Η αναρχική ομάδα Πόντε ντελά Γκιζόλφε στο Μιλάνο πήρε αποστάσεις απ' αυτόν, όπως και η Ιταλική Αναρχική Ομοσπονδία (FAI) στη Ρώμη που θεωρούσε την ομάδα 22 Μάρτη ως θερμοκέφαλους.

Σ' αυτή την περίοδο της αντι-εξεγερτικής Στρατηγικής της Έντασης, η αστυνομία κατάφερε να «φυτέψει» τον πράκτορα Σαλβατόρε Ιπολίτο στο γκρουπούσκουλο, όπως και νεο-ναζί σαν τον Μάριο Μερλίνο.

Στις 12 Δεκεμβρίου 1969 ο Βαλπρέντα επισκεπτόταν τη θεία του. Εκείνη τη μέρα μια βόμβα εξεράγη στην Αγροτική τράπεζα της Πιάτσα Φοντάνα, σκοτώνοντας 16 άτομα και τραυματίζοντας 88. Τρεις άλλες βόμβες έσκασαν στη Ρώμη την ίδια ώρα τραυματίζοντας 14 άτομα.

Στις 15, ο Βαλπρέντα, εμφανίστηκε στο δικαστήριο για προσβολή του Πάπα, και τότε συνελήφθη γι' αυτές τις εκρήξεις. Την ίδια νύχτα, ο αναρχικός σιδηροδρομικός Τζιουζέπε Πινέλι, συνελήφθη επίσης γι' αυτές τις βόμβες και «έπεσε» από τον 4ο όροφο του αστυνομικού τμήματος του Μιλάνο.

Δημοσιεύουμε δύο κείμενα που μας μεταφέρουν στο σκηνικό του 1969 στην Ιταλία. Η στρατηγική της έντασης έχει ήδη ξεκινήσει και οι Πινέλι και Βαλπρέντα, γνωστοί αναρχικοί, βρίσκονται στη δίνη της καταστολής, ο πρώτος μάλιστα δολοφονείται. Οι σημειώσεις είναι δικές μας.

A. Giuseppe «Pino» Pinelli (1928-1969): το 17ο θύμα της βόμβας στην πλατεία Φοντάνα

[Η 12η Δεκεμβρίου είναι η (40η φέτος) επέτειος από την έκρηξη βόμβας στην πλατεία Φοντάνα, που διοργανώθηκε από νέο-φασίστες σε συνεργασία με τις Ιταλικές μυστικές υπηρεσίες. Δεκαέξι άνθρωποι δολοφονήθηκαν. Το δέκατο έβδομο θύμα ήταν ο αναρχικός σιδηροδρομικός, Τζιουζέπε Πινέλι, που κατηγορήθηκε και μετά δολοφονήθηκε από την αστυνομία. Ο θάνατός του, η διένεξη και οι δίκες που ακολούθησαν αποκάλυψαν τη στρατηγική της έντασης: ο Πινέλι ήταν αθώος, η Πιάτσα Φοντάνα ήταν ένα μακελειό που οργανώθηκε από το κράτος].

Γεννήθηκε στο Μιλάνο στις 21 Οκτωβρίου 1928 από τον Αλφρέντο Πινέλι και τη Ρόζα Μαλακάρνε. Τα πρώτα χρόνια της ζωής του τα πέρασε στο πατρικό προάστιο της πόλης Πόρτα Τιτσινέζε. Αφού τελείωσε το δημοτικό σχολείο έπρεπε ν' αρχίσει να δουλεύει, αρχικά σα σερβιτόρος και μετά σαν αποθηκάριος. Συνέχισε να διαβάζει· αυτή ήταν μια αγαπημένη του συνήθεια. Το 1944 όταν ήταν 16 ετών πήρε μέρος στην αντιφασιστική αντίσταση ως αγγελιοφόρος της Ταξιαρχίας «Φράνκο», δουλεύοντας με μια ομάδα αναρχικών παρτιζάνων. Ήταν η πρώτη του επαφή με την ελευθεριακή σκέψη.

Το 1954 έπιασε δουλειά στους σιδηρόδρομους. Το 1955 παντρεύτηκε τη Λίτσια Ρονιόνι που τη γνώρισε ένα βράδυ σε μάθημα Εσπεράντο· σύντομα απέκτησαν δύο κόρες, τη Σίλβια και την Κλαούντια.

Στις αρχές της δεκαετίας του '60 σχηματίστηκε στο Μιλάνο μια αναρχική νεολαιίστικη ομάδα (η Gioventu Libertaria) με λίγο παραπάνω από είκοσι μέλη, ανάμεσα στους οποίους ο Αμεντέο Μπερτόλι, που το 1962 βρέθηκε στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων, ως μέλος της ομάδας που απήγαγε τον Ισπανό υπο-πρόξενο στο Μιλάνο με σκοπό να πιέσει (και να πετύχει τελικά) τη μετατροπή της θανατικής ποινής ενός αναρχικού σε ποινή κάθειρξης στην Ισπανία του Φράνκο.

Ο Πινέλι –«Πίνο» για τους φίλους και συναδέλφους του– στα 35 του ήταν ο μεγαλύτερος σε ηλικία στην ομάδα, αλλά αυτό δεν ήταν πρόβλημα· η εξωστρεφής και πρόσχαρη προσωπικότητά του τον έκανε «καλή παρέα». Και όταν το 1965, μετά από 10 χρόνια χωρίς χώρο, η ομάδα στεγάστηκε σε ένα στην οδό Μουρίλο, ο Πίνο ήταν ανάμεσα στους ιδρυτές του «Κύκλου Σάκκο και Βαντσέτι».

Σ' αυτόν το χώρο δημιουργήθηκε μια συσπείρωση αναρχικών απ' όλη την Ευρώπη το 1965. Μετά την έξωση, αναρχικοί του Μιλάνο μετακόμισαν και την 1 Μαΐου του 1968 δημιουργήθηκε ο Αναρχικός Όμιλος «Πόντε ντε λα Γκισόλφα» στην Πιατζάλε Λουγκάνο στις παρυφές του εργατικού προαστίου Λα Μποβίζα. Πήρε το όνομά του από της πόλ-

δικάτο βάσης CUB των μεταφορών διάλεξε τον όμιλο σα βάση του, φεύγοντας μόνο μετά τη βομβιστική επίθεση της 12ης Δεκεμβρίου 1969: αυτή η κίνηση επισπεύστηκε από την καταστολή των αναρχικών. Οι αναρχικοί κύκλοι στο Μιλάνο ήταν σε αναβρασμό, ελευθεριακές ομάδες ξεπηδούσαν σε πολλά σχολεία και στα εργοστάσια υπήρχαν αναρχικοί εργάτες και συχνό πρωινό μοίρασμα φυλλαδίων. Βιβλία, μπροσούρες, εκδίδονταν και κάποιες παλιές εφημερίδες αναβίωσαν. Οι αναρχικοί του Μιλάνο ένιωθαν την ανάγκη να ανοίξουν και δεύτερο όμιλο, αυτή τη φορά στη νότια πλευρά της πόλης. Ανάμεσα σ' αυτούς που αφοσιώθηκαν στην προετοιμασία και το άνοιγμα του Ομίλου της Βία Σκαλντασόλε (στο προάστιο Τιτσινέζε) ήταν ο Πινέλι. Στις 25 Απριλίου 1969 δύο βόμβες έσκασαν στον Κεντρικό Σταθμό και σε μια Έκθεση. Οι έρευνες στράφηκαν προς τους ελευθεριακούς κύκλους και ένας αριθμός αναρχικών συνελήφθησαν[1]: αυτή ήταν η εκκίνηση μιας καμπάνιας ποινικοποίησης που πήρε περαιτέρω ώθηση τον Αύγουστο, όταν κάποιες εκρήξεις σε τρένα χρεώθηκαν επίσης σε αναρχικούς. Υπήρχε επίσης μια φήμη ότι ο Πινέλι, αναρχικός εργάτης σιδηροδρόμων, μπορεί να εμπλέκεται. Ο Πινέλι και η ομάδα του «Μαύρη Σημαία» (Bandiera Nera) καταδίκασαν αυτή τη μαύρη προπαγάνδα, ανασκουμπώθηκαν και δημιούργησαν - με το πρότυπο του Βρετανικού «Μαύρου Σταυρού» της εποχής και του Ρωσικού «Μαύρου Σταυρού» της δεκαετίας του '20 - τον «Αναρχικό Μαύρο Σταυρό», αφοσιωμένο ειδικά στη συμπαγή αλληλεγγύη σε φυλακισμένους συντρόφους, αλλά και στην έκδοση ενός δελτίου αντι-πληροφόρησης.

Ο Πινέλι ήταν γνωστός αναρχικός στο Μιλάνο και συχνά καλούνταν στο αρχηγείο της αστυνομίας με αφορμή αιτήσεις για άδειες, συναντήσεις κ.τλ. Το άτομο που ασχολούνταν μαζί του πιο συχνά ήταν ένας νέος επιθεωρητής της αστυνομίας, συζητήσιμος με τον τρόπο του, κομψός και φιλικός: ο Λουίτζι Καλαμπρέζι[2]. Έτσι, όταν το απόγευμα της 12 Δεκεμβρίου 1969[3], αμέσως μετά τη φρικιαστική έκρηξη βόμβας στην Πιάτσα Φοντάνα, ο Καλαμπρέζι έφτασε στον Όμιλο της Βία Σκαλντασόλε και ζήτησε από τον Πινέλι να έρθει στο τμήμα, ο Πινέλι συμφώνησε αμέσως, ανέβηκε στο μηχανάκι του και ακολούθησε το αμάξι του αστυνόμου.

Στο αρχηγείο, ο Πινέλι συνάντησε πολλούς αναρχικούς του Μιλάνο σε ένα μεγάλο δωμάτιο. Όπως κι αυτός, είχαν κληθεί για ανάκριση προκειμένου να διαπιστωθούν τα άλλοθί τους. Μέσα σε 48 ώρες, που ήταν και ο μέγιστος χρόνος κράτησης σε τμήμα για την εποχή, αυτοί που συνελήφθησαν αφέθηκαν και λίγοι μεταφέρθηκαν στις φυλακές Σαν Βιτόρε. Ο Πινέλι κρατήθηκε στο αρχηγείο περισσότερο απ' ότι επέτρεπε ο νόμος. Ανακρίνονταν. Τότε, γύρω στα μεσάνυχτα της 15-16 Δεκεμβρίου το σώμα του «πέταξε» από ένα δωμάτιο που ανήκε στο Πολιτικό Γραφείο του τέταρτου ορόφου και έπεσε στο έδαφος. Οι αρχικές αντικρουόμενες εκδοχές της αστυνομικής ιστορίας έλεγαν ότι η αλήθεια δεν ήταν η επίσημη εκδοχή περί «αυτοκτονίας». Ο Πινέλι πέθανε στο νοσοκομείο Φαντεμπενεφρατέλι τη νύχτα της 15ης προς 16ης Δεκεμβρίου 1969.

Το πολιτικό-νομικό σκηνικό που ακολούθησε το φόνο

B. Μια μικρή βιογραφία του αναρχικού μαχητή, χορευτή Πιέτρο Βαλπρέντα που μπλέχτηκε στη Στρατηγική της Έντασης

Ο Πιέτρο Βαλπρέντα γεννήθηκε στο Μιλάνο το 1933. Στις αρχές της δεκαετίας του '60 άρχισε να συχναστεί με αναρχικούς κύκλους στο Μιλάνο και τη Ρώμη. Δούλεψε ως χορευτής σε θεατρικά έργα.

Το 1968 μαζί με νεότερους συντρόφους δημιούργησε μια αναρχική ομάδα που πήρε το όνομά της από το Γαλλικό κίνημα 22 Μαρτίου. Η ομάδα υιοθέτησε εμπρηστικό και προκλητικό λόγο, απομακρυνόμενη από το οργανωμένο αναρχικό κίνημα. Κατά τη διάρκεια μιας διαδήλωσης το 1969 φώναζε «Βόμβες, Αίμα, Αναρχία». Ο Βαλπρέντα και άλλοι αναδημοσίευσαν το περιοδικό Terra e Liberta που υμνούσε την «προπαγάνδα με τη δράση» του αναρχικού Ραβασόλ.

Η αναρχική ομάδα Πόντε ντελά Γκιζόλφε στο Μιλάνο πήρε αποστάσεις απ' αυτόν, όπως και η Ιταλική Αναρχική Ομοσπονδία (FAI) στη Ρώμη που θεωρούσε την ομάδα 22 Μάρτη ως θερμοκέφαλους.

Σ' αυτή την περίοδο της αντι-εξεγερτικής Στρατηγικής της Έντασης, η αστυνομία κατάφερε να «φυτέψει» τον πράκτορα Σαλβατόρε Ιπολίτο στο γκρουπούσκουλο, όπως και νεο-ναζί σαν τον Μάριο Μερλίνο.

Στις 12 Δεκεμβρίου 1969 ο Βαλπρέντα επισκεπτόταν τη θεία του. Εκείνη τη μέρα μια βόμβα εξεράγη στην Αγροτική τράπεζα της Πιάτσα Φοντάνα, σκοτώνοντας 16 άτομα και τραυματίζοντας 88. Τρεις άλλες βόμβες έσκασαν στη Ρώμη την ίδια ώρα τραυματίζοντας 14 άτομα.

Στις 15, ο Βαλπρέντα, εμφανίστηκε στο δικαστήριο για προσβολή του Πάπα, και τότε συνελήφθη γι' αυτές τις εκρήξεις. Την ίδια νύχτα, ο αναρχικός σιδηροδρομικός Τζιουζέπε Πινέλι, συνελήφθη επίσης γι' αυτές τις βόμβες και «έπεσε» από τον 4ο όροφο του αστυνομικού τμήματος του Μιλάνο.

Αυτές οι βόμβες μπήκαν από φασίστες, με την ανάμειξη των μυστικών υπηρεσιών, σαν κίνηση της Στρατηγικής της Έντασης - μια συνωμοσία για να δυσφημίσει τους αναρχικούς και τις εργατικές οργανώσεις, πραγματοποιώντας τρομοκρατικές ενέργειες και αποδίδοντάς τες σ' αυτούς. Οι αναρχικοί και ιδιαίτερα ο Βαλπρέντα και το γκρουπούσκουλό του ήταν βασικοί στόχοι για μια σκευωρία.

Ο Ιταλικός τύπος αφιέρωσε μια μέρα για να παρουσιάσει τον εντελώς αθώο Βαλπρέντα σαν τέρας[4]. Το Μιλανέζικο αναρχικό κίνημα αντέδρασε θαρραλέα δίνοντας μια συνέντευξη τύπου την επόμενη μέρα και διακηρύττοντας την αθωότητά του. Αυτό ήταν η αρχή για μια τεράστια καμπάνια στην Ιταλία και διεθνώς για την απελευθέρωσή του. Έγιναν χιλιάδες δράσεις και μια καμπάνια αντι-πληροφόρησης που ήταν γενικευμένη και αποτελεσματική. Ο Βαλπρέντα έγινε ένα σύμβολο σαν τους Σάκο και Βαντσέτι πριν πολλά χρόνια.

Το 1972 ο Βαλπρέντα βγήκε από τη φυλακή. Για πολύ καιρό, οι ψευδείς κατηγορίες και η φυλάκιση είχαν καταστρεπτικό αποτέλεσμα στη ζωή του. Τότε γνώρισε τη Λαουρέτα και απέκτησαν ένα γιο, τον Τουπάκ. Οι ακροάσεις

Γεννήθηκε στο Μιλάνο στις 21 Οκτωβρίου 1928 από τον Αλφρέντο Πινέλι και τη Ρόζα Μαλακάρνε. Τα πρώτα χρόνια της ζωής του τα πέρασε στο πατρικό προάστιο της πόλης Πόρτα Τιτσινέζε. Αφού τελείωσε το δημοτικό σχολείο έπρεπε ν' αρχίσει να δουλεύει, αρχικά σα σερβιτόρος και μετά σαν αποθηκάριος. Συνέχισε να διαβάζει· αυτή ήταν μια αγαπημένη του συνήθεια. Το 1944 όταν ήταν 16 ετών πήρε μέρος στην αντιφασιστική αντίσταση ως αγγελιοφόρος της Ταξιαρχίας «Φράνκο», δουλεύοντας με μια ομάδα αναρχικών παρτιζάνων. Ήταν η πρώτη του επαφή με την ελευθεριακή σκέψη.

Το 1954 έπιασε δουλειά στους σιδηρόδρομους. Το 1955 παντρεύτηκε τη Λίτσια Ρονιόνι που τη γνώρισε ένα βράδυ σε μάθημα Εσπεράντο· σύντομα απέκτησαν δύο κόρες, τη Σίλβια και την Κλαούντια.

Στις αρχές της δεκαετίας του '60 σχηματίστηκε στο Μιλάνο μια αναρχική νεολαιίστικη ομάδα (η Gioventu Libertaria) με λίγο παραπάνω από είκοσι μέλη, ανάμεσα στους οποίους ο Αμεντέο Μπερτόλι, που το 1962 βρέθηκε στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων, ως μέλος της ομάδας που απήγαγε τον Ισπανό υπο-πρόξενο στο Μιλάνο με σκοπό να πιέσει (και να πετύχει τελικά) τη μετατροπή της θανατικής ποινής ενός αναρχικού σε ποινή κάθειρξης στην Ισπανία του Φράνκο.

Ο Πινέλι –«Πίνο» για τους φίλους και συναδέλφους του– στα 35 του ήταν ο μεγαλύτερος σε ηλικία στην ομάδα, αλλά αυτό δεν ήταν πρόβλημα· η εξωστρεφής και πρόσχαρη προσωπικότητά του τον έκανε «καλή παρέα». Και όταν το 1965, μετά από 10 χρόνια χωρίς χώρο, η ομάδα στεγάστηκε σε ένα στην οδό Μουρίλο, ο Πίνο ήταν ανάμεσα στους ιδρυτές του «Κύκλου Σάκκο και Βαντσέτι».

Σ' αυτόν το χώρο δημιουργήθηκε μια συσπείρωση αναρχικών απ' όλη την Ευρώπη το 1965. Μετά την έξωση, αναρχικοί του Μιλάνο μετακόμισαν και την 1 Μαΐου του 1968 δημιουργήθηκε ο Αναρχικός Όμιλος «Πόντε ντε λα Γκισόλφα» στην Πιατζάλε Λουγκάνο στις παρυφές του εργατικού προαστίου Λα Μποβίζα. Πήρε το όνομά του από την πρώην γέφυρα, οι κολόνες της οποίας φαίνονται από το σταθμό Πόρτα Γκαριμπάλντι, όπου δούλευε ο Πινέλι. Το 1968 το ρεύμα της αμφισβήτησης από το Παρίσι έφτασε και στο Μιλάνο. Ο Πινέλι ήταν δραστήριος σε πολλά μέτωπα: ως αναρχικός, ήταν ένας απ' αυτούς που κρατούσαν τον όμιλο ζωντανό, οργανώνοντας πολύβουες βραδινές διαλέξεις και επεξεργασία βιβλίων. Έχοντας το πλεονέκτημα του ότι μπορούσε να ταξιδεύει ελεύθερα (ως σιδηροδρομικός), είχε άμεση επαφή με «έξω» συντρόφους, όπως ο Λουτσιάνο Φαρινέλι στην Ανκόνα, ο Αουρέλιο Τσέζα στην Πιστόγια και ο Ουμπέρτο Μαρζότσι στη Σαβόνα. Ήταν επίσης σε συχνή επαφή με τον Αλφόνσο Φαϊγια στη Μαρίνα ντι Καράρα, όπου έκανε και διακοπές με την οικογένειά του. Ως εργάτης ο Πινέλι ασχολιόταν επίσης με ζητήματα συνδικαλιστικά, βοηθώντας να αναβιώσει το USI, παράρτημα του οποίου άνοιξε στις εγκαταστάσεις του ομίλου. Και το συνεργάτης σιδηροδρόμων, μπορεί να εμπλεκεται. Ο Πινέλι και η ομάδα του «Μαύρη Σημαία» (Bandiera Nera) καταδίκασαν αυτή τη μαύρη προπαγάνδα, ανασκουμπώθηκαν και δημιούργησαν - με το πρότυπο του Βρετανικού «Μαύρου Σταυρού» της εποχής και του Ρωσικού «Μαύρου Σταυρού» της δεκαετίας του '20 - τον «Αναρχικό Μαύρο Σταυρό», αφοσιωμένο ειδικά στη συμπαγή αλληλεγγύη σε φυλακισμένους συντρόφους, αλλά και στην έκδοση ενός δελτίου αντι-πληροφόρησης.

Ο Πινέλι ήταν γνωστός αναρχικός στο Μιλάνο και συχνά καλούνταν στο αρχηγείο της αστυνομίας με αφορμή αιτήσεις για άδειες, συναντήσεις κ.τλ. Το άτομο που ασχολούνταν μαζί του πιο συχνά ήταν ένας νέος επιθεωρητής της αστυνομίας, συζητήσιμος με τον τρόπο του, κομψός και φιλικός: ο Λουίτζι Καλαμπρέζι[2]. Έτσι, όταν το απόγευμα στις 12 Δεκεμβρίου 1969[3], αμέσως μετά τη φρικιαστική έκρηξη βόμβας στην Πιάτσα Φοντάνα, ο Καλαμπρέζι έφτασε στον Όμιλο της Βία Σκαλντασόλε και ζήτησε από τον Πινέλι να έρθει στο τμήμα, ο Πινέλι συμφώνησε αμέσως, ανέβηκε στο μηχανάκι του και ακολούθησε το αμάξι του αστυνόμου.

Στο αρχηγείο, ο Πινέλι συνάντησε πολλούς αναρχικούς του Μιλάνο σε ένα μεγάλο δωμάτιο. Όπως κι αυτός, είχαν κληθεί για ανάκριση προκειμένου να διαπιστωθούν τα άλλοθί τους. Μέσα σε 48 ώρες, που ήταν και ο μέγιστος χρόνος κράτησης σε τμήμα για την εποχή, αυτοί που συνελήφθησαν αφέθηκαν και λίγοι μεταφέρθηκαν στις φυλακές Σαν Βιτόρε. Ο Πινέλι κρατήθηκε στο αρχηγείο περισσότερο απ' ότι επέτρεπε ο νόμος. Ανακρίνονταν. Τότε, γύρω στα μεσάνυχτα της 15-16 Δεκεμβρίου το σώμα του «πέταξε» από ένα δωμάτιο που ανήκε στο Πολιτικό Γραφείο του τέταρτου ορόφου και έπεσε στο έδαφος. Οι αρχικές αντικρουόμενες εκδοχές της αστυνομικής ιστορίας έλεγαν ότι η αλήθεια δεν ήταν η επίσημη εκδοχή περί «αυτοκτονίας». Ο Πινέλι πέθανε στο νοσοκομείο Φαντεμπενεφρατέλι τη νύχτα της 15ης προς 16ης Δεκεμβρίου 1969.

Το πολιτικό-νομικό σκηνικό που ακολούθησε το φόνο του, μπλέχτηκε με όλη την ιστορία της σφαγής της Πιάτσα Φοντάνα, ειδικά με την «υπόθεση Βαλπρέντα», που με τα χρόνια γύρισε εναντίον αυτών που ήταν στην εξουσία. Άγαρμπες προσπάθειες να επιβληθεί σιωπή, με αποκορύφωμα την θέση περί «ενεργής θλίψης» που προέταξε ο δικαστής Γκεράρντο Ντ' Αμπρόζιο, απλά τόνισαν μια αλήθεια που δεν έχει βρει ακόμα την ολοκλήρωσή της στα επίσημα αρχεία. Δεκάδες βιβλία, ταινίες, θεατρικά έργα, τραγούδια αφιερώθηκαν στον Πινέλι και τη δολοφονία του και όχι μόνο στην Ιταλία. Αναφέρουμε εδώ μόνο δύο: τον **«Τυχαίο Θάνατο ενός Αναρχικού»** του νομπελίστα Ντάριο Φο και τον πίνακα **«Η Κηδεία του Αναρχικού Πινέλι»** του Ενρίκο Μπάι.

Του Πάολο Φίντζι, Sicilia Libertaria, Δεκέμβριος 2005
(Η μετάφραση έγινε από το αγγλικό κείμενο του Paul Sharkey - Kate Sharpley Library)

Σ' αυτή την περίοδο της αντι-εξεγερτικής Στρατηγικής της Έντασης, η αστυνομία κατάφερε να «φυτέψει» τον πράκτορα Σαλβατόρε Ιπολίτο στο γκρουπούσκουλο, όπως και νεο-ναζί σαν τον Μάριο Μερλίνο.

Στις 12 Δεκεμβρίου 1969 ο Βαλπρέντα επισκεπτόταν τη θεία του. Εκείνη τη μέρα μια βόμβα εξεράγη στην Αγροτική τράπεζα της Πιάτσα Φοντάνα, σκοτώνοντας 16 άτομα και τραυματίζοντας 88. Τρεις άλλες βόμβες έσκασαν στη Ρώμη την ίδια ώρα τραυματίζοντας 14 άτομα.

Στις 15, ο Βαλπρέντα, εμφανίστηκε στο δικαστήριο για προσβολή του Πάπα, και τότε συνελήφθη γι' αυτές τις εκρήξεις. Την ίδια νύχτα, ο αναρχικός σιδηροδρομικός Τζιουζέπε Πινέλι, συνελήφθη επίσης γι' αυτές τις βόμβες και «έπεσε» από τον 4ο όροφο του αστυνομικού τμήματος του Μιλάνο.

Αυτές οι βόμβες μπήκαν από φασίστες, με την ανάμειξη των μυστικών υπηρεσιών, σαν κίνηση της Στρατηγικής της Έντασης - μια συνωμοσία για να δυσφημίσει τους αναρχικούς και τις εργατικές οργανώσεις, πραγματοποιώντας τρομοκρατικές ενέργειες και αποδίδοντάς τες σ' αυτούς. Οι αναρχικοί και ιδιαίτερα ο Βαλπρέντα και το γκρουπούσκουλό του ήταν βασικοί στόχοι για μια σκευωρία.

Ο Ιταλικός τύπος αφιέρωσε μια μέρα για να παρουσιάσει τον εντελώς αθώο Βαλπρέντα σαν τέρας[4]. Το Μιλανέζικο αναρχικό κίνημα αντέδρασε θαρραλέα δίνοντας μια συνέντευξη τύπου την επόμενη μέρα και διακηρύττοντας την αθωότητά του. Αυτό ήταν η αρχή για μια τεράστια καμπάνια στην Ιταλία και διεθνώς για την απελευθέρωσή του. Έγιναν χιλιάδες δράσεις και μια καμπάνια αντι-πληροφόρησης που ήταν γενικευμένη και αποτελεσματική. Ο Βαλπρέντα έγινε ένα σύμβολο σαν τους Σάκο και Βαντσέτι πριν πολλά χρόνια.

Το 1972 ο Βαλπρέντα βγήκε από τη φυλακή. Για πολύ καιρό, οι ψευδείς κατηγορίες και η φυλάκιση είχαν καταστρεπτικό αποτέλεσμα στη ζωή του. Τότε γνώρισε τη Λαουρέτα και απέκτησαν ένα γιο, τον Τουπάκ. Οι ακροάσεις συνεχίστηκαν στη Ρώμη, στο Καταντζάρο και ξανά στη Ρώμη. Ο Πιέτρο έλαβε στήριξη από τη νέα του σύντροφο, Πία. Τότε το 1979 αθωώθηκε από το δικαστήριο και πήρε μέρος σε εκατοντάδες συνεντεύξεις, δημόσιες συζητήσεις και τηλεοπτικές εμφανίσεις.

Η φυλάκιση επιδείνωσε την ασθένεια Buerger που είχε από καιρό, και δεν μπορούσε πλέον να συνεχίσει την καριέρα του σα χορευτής. Για λίγο δούλεψε σα βιβλιοπώλης και μετά άνοιξε το καφέ Barricata στην εργατική συνοικία Γκαριμπάλντι στο Μιλάνο. Συνέχισε να συμμετέχει στο αναρχικό κίνημα, σε διαδηλώσεις -ειδικά σ' αυτή που διοργάνωνε κάθε 15η Δεκεμβρίου ο Αναρχικός Κύκλος Ponte della Ghisolfa για την επέτειο του θανάτου του Πινέλι.

Στα 4 τελευταία χρόνια της ζωής του έγραψε 4 νουβέλες, ενώ νωρίτερα, στα χρόνια της κράτησής του, είχε γράψει ένα ποιητικό βιβλίο. Το πρώτο «Tri di a luii» δη-

μοσιεύτηκε από την ομάδα Ponte della Ghisolfa. Τα άλλα 3, που έγραψε μαζί με τον Pietro Colaprico κυκλοφόρησαν από τις Εκδόσεις Tropea. Η υγεία του άρχισε να χειροτερεύει και πέθανε, μετά από μακροχρόνια μάχη με τον καρκίνο, στις 6 Ιουλίου 2002.

Η κηδεία του Πιέτρο οργανώθηκε από την ομάδα Ponte della Ghisolfa που στις 8 Ιουλίου ξεκίνησε από το αναρχικό στέκι μαζί με 3.000 άτομα με αναρχικές σημαίες. Παίχτηκε κλασική μουσική και τζαζ, σύμφωνα με τη θέληση του Πιέτρο, καθώς και αναρχικά τραγούδια, πριν το σώμα του αποτεφρωθεί.

Ο Πιέτρο αρνήθηκε να είναι παθητικό θύμα της κρατικής καταστολής και σ' όλη του τη δοκιμασία ανακάλυψε στον εαυτό του μια δύναμη που του έδωσε μια περήφανη και αξιοπρεπή εμφάνιση και συμπεριφορά. Η επιβεβαίωση τού να είναι ένα αυθεντικό ανθρώπινο πλάσμα έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τις άθλιες δολοπλοκίες του Ιταλικού κράτους και των μυστικών υπηρεσιών[5].

Nick Heath

---

1. Ένας απ' αυτούς, ο Μπρέσι, ενθαρρυνόταν από τον Καλαμπρέζι να πηδήξει από το παράθυρο!

2. Ο επιθεωρητής Καλαμπρέζι που θεωρούνταν ύποπτος για τη δολοφονία του Πινέλι, σκοτώθηκε από πυρά αγνώστων στις 17/5/1972. Το 1988, το πρώην μέλος της Lotta continua Αντριάνο Σόφρι συνελήφθη μαζί με τους Οβίντιο Μπομπρέζι και Τζιόρτζιο Πιετροστέφανι για το θάνατο του Καλαμπρέζι. Οι κατηγορίες εναντίον τους βασίστηκαν σε μια κατάθεση που έδωσε, 16 χρόνια αργότερα, ο Λεονάρντο Μαρίνο, ένας πρώην μαχητής και νυν ρουφιάνος, που ομολόγησε ότι συμμετείχε στη δολοφονία του Καλαμπρέζι, με διαταγές του Αντριάνο Σόφρι. Ο Σόφρι καταδικάστηκε οριστικά το 2000 σε 22 χρόνια φυλάκισης, μετά από πολλές δίκες, δίνοντας το έναυσμα στον συγγραφέα Carlo Ginzburg να γράψει το βιβλίο: **The Judge and the Historian: Marginal Notes on a Late Twentieth-Century Miscarriage of Justice.**

3. Το 2001, δικαστήριο του Μιλάνο καταδίκασε τους Carlo Maria Maggi, το νεο-φασίστα ακτιβιστή Delfo Zorzi και το Giancarlo Rognoni για τη βόμβα στην Πιάτσα Φοντάνα. Ένας τέταρτος κατηγορούμενος, ο Carlo Di Giglio, που φέρεται ότι ήταν πληροφοριοδότης της CIA τον καιρό εκείνο, έγινε μάρτυρας για το κράτος και πήρε ασυλία.

4. «*Η έκδοση του βιβλίου* ***The Valpreda Papers****: Το ημερολόγιο της φυλακής του Pietro Valpreda είναι ένα σπουδαίο γεγονός, παρά την κακά πληροφορημένη εισαγωγή του Gaia Servadio, ενός δημοσιογράφου που προφανώς ούτε διάβασε το βιβλίο - φανταζόμενος, για παράδειγμα, ότι το Αναρχικό Κίνημα στην Ιταλία καταστράφηκε από τους Φασίστες και μετά αναβίωσε το 1968... στην Carrara!*

Ο Βαλπρέντα ξαφνικά και χωρίς λόγο μπλέχτηκε το 1969 σε μια δίκη που θα συγκλόνιζε την Ιταλία. Το νέο-Φασιστικό από μια επισφαλή αθώωση– αντί το Κράτος να παραδεχτεί ότι συναίνεσε σε μια μεγάλη αδικία και σε μια σφαγή.

Παραθέτοντας τις σκέψεις του μέρα με τη μέρα, μήνα με το μήνα, καθώς το μαρτύριό του συνεχιζόταν, τα ημερολόγιά του κατά κάποιο τρόπο μας δίνουν μια βαθύτερη ματιά στην υπόθεση απ' ότι κάποια ντοκιμαντέρ, παρόλο που αυτό δε σχετίζεται με την ιστορία. (Τίποτα δεν υπερείχε από τα δύο σουηδικά τηλεοπτικά φιλμ που δείχτηκαν στη Βρετανία το 1974).

Ο Βαλπρέντα δέχτηκε μεγάλη κακοήθεια ακόμα κι από αποκαλούμενους ελευθεριακούς που έκαναν ό,τι μπορούσαν για να ξεπλύνουν τα χέρια τους απ' αυτόν, μόλις έμαθαν για τα προβλήματά του -η υπόθεση ότι δεν ήταν πραγματικά αναρχικός (που προώθησε η αστυνομία όταν ανακάλυψε ότι οι Αναρχικοί δεν μπορούσαν να κατηγορηθούν για τη βόμβα στο Μιλάνο, και μια ιδανική λύση γι' αυτούς θα ήταν «η φασιστική συνωμοσία» - το «αναρχικό κορόιδο» ή ακόμα κι «ένας τρελός» που «νόμιζε ότι ήταν αναρχικός, συκοφαντημένος από τους αναρχικούς»). Κανείς δε μπορεί να αμφισβητήσει τον αναρχισμό του αν διαβάσει το βιβλίο του και δεν είναι λάθος του –ίσα-ίσα είναι ατυχία του– που ο τύπος τον παρουσίασε σαν «αναρχικό ηγέτη» απλά επειδή ξέρουν το όνομά του. Κάποιοι στο κίνημα ακόμα και τώρα, θέλουν να αποσυνδεθούν από τον Βαλπρέντα επειδή διαφωνεί μαζί τους σε ένα ή δύο θέματα, για παράδειγμα. Πόσο αρέσκονται στο να αποκηρύττουν οι συντηρητικές οργανώσεις!

Piazza Fontana

Ο Βαλπρέντα δεν απαντάει στους αποδοκιμαστές του, και επιτίθεται στον ταξικό εχθρό. Υπάρχει μια στοιχειώδης αξιοπρέπεια που προσθέτει αφάνταστα σ' αυτή την τραγωδία. Αντιμέτωπος με τους άθλιους ψεύτες και αρσενικές πόρνες του ιταλικού τύπου, του οποίου οι υπαινιγμοί και τα κατάφωρα ψέματα, ενώ ήταν στη φυλακή ανυπεράσπιστος, θυμίζουν τη βαρβαρότητα της παλιάς διαπόμπευσης, διατήρησε αυτή την αξιοπρέπεια.

Οι παρατηρήσεις του μέσα από τη φυλακή είναι οξείς και ρίχνουν φως στην Ιταλία σήμερα. Η ανιδιοτέλειά του Βαλπρέντα τον έκανε σύμβολο αγώνα στη ζωή, συνδέθηκε με

Κόμματος Ιταλίας (PCI). Οι συνέπειες αυτής της δολοφονικής συνωμοσίας, της οποίας ο delle Chiaie ήταν κομμάτι, φτάνει μέχρι την καρδιά της ιταλικής κοινωνίας και την «εσωτερική ολιγαρχική σφαίρα εξουσίας -πάνω από κάθε νόμο και ηθική» που την κυβερνά.

Καλύπτοντας δύο δεκαετίες, από την Ευρώπη σε στρατόπεδα δολοφονιών της Λατινικής Αμερικής, η δολοφονική καριέρα του delle Chiaie έφτασε στο αποκορύφωμα τον Αύγουστο του 1980 με τη βομβιστική επίθεση στο σιδηροδρομικό σταθμό της Μπολόνια που είχε ως αποτέλεσμα 85 νεκρούς και πάνω από 200 τραυματίες. Πάντως, αυτές οι φαινομενικά αχαλίνωτες πράξεις τρομοκρατίας δεν ήταν αποτέλεσμα τυχαίας, νιχιλιστικής αγριότητας αλλά κομμάτι της «στρατηγικής της έντασης» –ένα πρόγραμμα με σπόνσορα το κράτος, ο φασιστικός τρόμος να αποδοθεί συγκεκριμένα στην Αριστερά. Υπολογισμένη να προκαλέσει φόβο, πανικό και για γενική κατακραυγή για την αποκατάσταση του νόμου και της τάξης, η «στρατηγική της έντασης» θα επέτρεπε την επιβολή ενός εξουσιαστικού καθεστώτος στην Ιταλία, κλείνοντας πρώιμα το άνοιγμα στην Αριστερά, που τώρα αξιωνόταν λόγω της υποτιθέμενης σχέσης της με την τρομοκρατία.

Κατά τη διάρκεια του «Καυτού Φθινοπώρου» του 1968, η ήπια άνοδος της δύναμης της εργατικής τάξης στην Ιταλία και τη Γαλλία προκάλεσε μια υστερική αντίδραση από τις άρχουσες τάξεις της Ιταλίας. Ανυπόμονοι να βάλουν ξανά την Ιταλία «στο σωστό δρόμο», παράγοντες των ιταλικών δομών υιοθέτησαν τη βάναυση τακτική αντι-εξέγερσης του Γαλλικού στρατού στην Ινδοκίνα και την Αλγερία με σκοπό να διεξάγει το δικό της «ανορθόδοξο» πόλεμο έναντια στην εσωτερική ανυπακοή.

Μ' αυτή την ιδιότητα ο delle Chiaie έγινε ο «αρχι-οργανωτής του τρόμου». Σπουδαστής του φασίστα «πνευματικού» ιδεολόγου Julius Evola, («ο Μαρκούζε μας, μόνο που είναι καλύτερος») ο delle Chiaie απεχθανόταν την «μικροαστική ηθική». Όπως αναφέρει ένα φυλλάδιο της ομάδας του Εθνική Πρωτοπορία: «*Πριν βγάλουμε έξω τους άνδρες μας πρέπει να είναι ηθικά προετοιμασμένοι για να μάθουν να σπάνε κόκκαλα, ακόμα κι αυτού που γονατίζει κάτω και*

στον εαυτό του μια δύναμη που του έδωσε μια περήφανη και αξιοπρεπή εμφάνιση και συμπεριφορά. Η επιβεβαίωση τού να είναι ένα αυθεντικό ανθρώπινο πλάσμα έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τις άθλιες δολοπλοκίες του Ιταλικού κράτους και των μυστικών υπηρεσιών[5].

Nick Heath

---

1. Ένας απ' αυτούς, ο Μπρέσι, ενθαρρυνόταν από τον Καλαμπρέζι να πηδήξει από το παράθυρο!

2. Ο επιθεωρητής Καλαμπρέζι που θεωρούνταν ύποπτος για τη δολοφονία του Πινέλι, σκοτώθηκε από πυρά αγνώστων στις 17/5/1972. Το 1988, το πρώην μέλος της Lotta continua Αντριάνο Σόφρι συνελήφθη μαζί με τους Οβίντιο Μπομπρέζι και Τζιόρτζιο Πιετροστέφανι για το θάνατο του Καλαμπρέζι. Οι κατηγορίες εναντίον τους βασίστηκαν σε μια κατάθεση που έδωσε, 16 χρόνια αργότερα, ο Λεονάρντο Μαρίνο, ένας πρώην μαχητής και νυν ρουφιάνος, που ομολόγησε ότι συμμετείχε στη δολοφονία του Καλαμπρέζι, με διαταγές του Αντριάνο Σόφρι. Ο Σόφρι καταδικάστηκε οριστικά το 2000 σε 22 χρόνια φυλάκισης, μετά από πολλές δίκες, δίνοντας το έναυσμα στον συγγραφέα Carlo Ginzburg να γράψει το βιβλίο: **The Judge and the Historian: Marginal Notes on a Late Twentieth-Century Miscarriage of Justice.**

3. Το 2001, δικαστήριο του Μιλάνο καταδίκασε τους Carlo Maria Maggi, το νεο-φασίστα ακτιβιστή Delfo Zorzi και το Giancarlo Rognoni για τη βόμβα στην Πιάτσα Φοντάνα. Ένας τέταρτος κατηγορούμενος, ο Carlo Di Giglio, που φέρεται ότι ήταν πληροφοριοδότης της CIA τον καιρό εκείνο, έγινε μάρτυρας για το κράτος και πήρε ασυλία.

4. «*Η έκδοση του βιβλίου* ***The Valpreda Papers****: Το ημερολόγιο της φυλακής του Pietro Valpreda είναι ένα σπουδαίο γεγονός, παρά την κακά πληροφορημένη εισαγωγή του Gaia Servadio, ενός δημοσιογράφου που προφανώς ούτε διάβασε το βιβλίο - φανταζόμενος, για παράδειγμα, ότι το Αναρχικό Κίνημα στην Ιταλία καταστράφηκε από τους Φασίστες και μετά αναβίωσε το 1968… στην Carrara!*

Ο Βαλπρέντα ξαφνικά και χωρίς λόγο μπλέχτηκε το 1969 σε μια δίκη που θα συγκλόνιζε την Ιταλία. Το νέο-Φασιστικό κίνημα (με τα αστυνομικά παρακλάδια του) είχε προσπαθήσει να πράξει ένα τριπλό πραξικόπημα - να συντρίψει το Αναρχικό κίνημα, να απλώσει τον τρόμο στην καρδιά της εργατικής τάξης, και να παρουσιάσει την ανάγκη για ένα κόμμα νόμου και τάξης. Οι λόγοι για την επίθεση στο Αναρχικό κίνημα ήταν επειδή δεν συμμετείχε στην κομματική πολιτική όπως το Κομμουνιστικό Κόμμα και έτσι δεν είχε «φίλους στα ψηλά». Ο τύπος είχε χτίσει για χρόνια μια ταμπέλα «κακής φήμης». Το πλήγμα του ελευθεριακού κινήματος θα έβλαπτε την «Αριστερά» γενικά χωρίς να αναμιγνύεται με την πολιτική του Κράτους. Και, τέλος, πιστευόταν ότι το Αναρχικό κίνημα θα απομονωνόταν, όπως όντως απομονώθηκε ο ίδιος ο Βαλπρέντα.

Σε ένα βαθμό αυτό γύρισε μπούμερανγκ πίσω στους Φασίστες, αλλά εξ αιτίας αυτού το Ιταλικό κράτος κράτησε τον Βαλπρέντα έγκλειστο για έξι χρόνια και κατέστρεψε τελείως τη ζωή του, αντί να παραδεχτεί την αθωότητά του και την όλη σκευωρία. Η συνωμοσία απέτυχε. Αλλά το Κράτος κόλλησε με τη δίκη.

ματικά αναρχικός (που προώθησε η αστυνομία όταν ανακάλυψε ότι οι Αναρχικοί δεν μπορούσαν να κατηγορηθούν για τη βόμβα στο Μιλάνο, και μια ιδανική λύση γι' αυτούς θα ήταν «η φασιστική συνωμοσία» - το «αναρχικό κορόιδο» ή ακόμα κι «ένας τρελός» που «νόμιζε ότι ήταν αναρχικός, συκοφαντημένος από τους αναρχικούς»). Κανείς δε μπορεί να αμφισβητήσει τον αναρχισμό του αν διαβάσει το βιβλίο του και δεν είναι λάθος του –ίσα-ίσα είναι ατυχία του– που ο τύπος τον παρουσίασε σαν «αναρχικό ηγέτη» απλά επειδή ξέρουν το όνομά του. Κάποιοι στο κίνημα ακόμα και τώρα, θέλουν να αποσυνδεθούν από τον Βαλπρέντα επειδή διαφωνεί μαζί τους σε ένα ή δύο θέματα, για παράδειγμα. Πόσο αρέσκονται στο να αποκηρύττουν οι συντηρητικές οργανώσεις!

Piazza Fontana

Ο Βαλπρέντα δεν απαντάει στους αποδοκιμαστές του, και επιτίθεται στον ταξικό εχθρό. Υπάρχει μια στοιχειώδης αξιοπρέπεια που προσθέτει αφάνταστα σ' αυτή την τραγωδία. Αντιμέτωπος με τους άθλιους ψεύτες και αρσενικές πόρνες του ιταλικού τύπου, του οποίου οι υπαινιγμοί και τα κατάφωρα ψέματα, ενώ ήταν στη φυλακή ανυπεράσπιστος, θυμίζουν τη βαρβαρότητα της παλιάς διαπόμπευσης, διατήρησε αυτή την αξιοπρέπεια.

Οι παρατηρήσεις του μέσα από τη φυλακή είναι οξείς και ρίχνουν φως στην Ιταλία σήμερα. Η ανιδιοτέλειά του Βαλπρέντα τον έκανε σύμβολο αγώνα στη ζωή, συνδέθηκε με τον Πινέλι στο θάνατο. Ο ΠΙΝΕΛΙ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΕ - Ο ΒΑΛΠΡΕΝΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΘΩΟΣ - ΚΑΛΑΜΠΡΕΖΙ ΔΟΛΟΦΟΝΕ! Το σύνθημα αυτό φωνάχτηκε, γράφτηκε, τραγουδήθηκε σε όλη τη χώρα. Ο Καλαμπρέζι αντιμετώπισε σκληρή δικαιοσύνη (ή ίσως τον ξεφορτώθηκαν κάποιοι που φοβόντουσαν τη δικαιοσύνη). Αλλά ο Βαλπρέντα ζει. Στη φυλακή καταγράφει το σκηνικό των ιταλικών φυλακών - όπου οι έγκλειστοι σάπιζαν για χρόνια, και η ενοχή ή η αθωότητα είναι άσχετη. Μιλάει απλά μέσα από το κελί του και κινείται πάνω στον ταξικό αγώνα και τη μεγάλη συζήτηση πάνω στο σοσιαλισμό και την ελευθερία.

Μέσα από την προσωπική του τραγωδία και απόγνωση, την από-ηθικοποίηση που επιδιώκει η φυλακή, ο Βαλπρέντα συνεχίζει να αγωνίζεται. Χρησιμοποίησε το καθεστώς του σαν αναρχικός κρατούμενος, όχι για να ζητήσει προνόμια για τον εαυτό του σαν «πολιτικά διωκόμενος», αλλά για να σφυρηλατήσει το μήνυμα της ελευθερίας όχι μόνο σε άλλους κρατούμενους αλλά σε όλο τον κόσμο. Τη θέση του δεν την επέλεξε ο ίδιος. Ήταν εγκλωβισμένος και έπρεπε να

τι της «στρατηγικής της έντασης» –ένα πρόγραμμα με σπόνσορα το κράτος, ο φασιστικός τρόμος να αποδοθεί συγκεκριμένα στην Αριστερά. Υπολογισμένη να προκαλέσει φόβο, πανικό και για γενική κατακραυγή για την αποκατάσταση του νόμου και της τάξης, η «στρατηγική της έντασης» θα επέτρεπε την επιβολή ενός εξουσιαστικού καθεστώτος στην Ιταλία, κλείνοντας πρώιμα το άνοιγμα στην Αριστερά, που τώρα αξιωνόταν λόγω της υποτιθέμενης σχέσης της με την τρομοκρατία.

Κατά τη διάρκεια του «Καυτού Φθινοπώρου» του 1968, η ήπια άνοδος της δύναμης της εργατικής τάξης στην Ιταλία και τη Γαλλία προκάλεσε μια υστερική αντίδραση από τις άρχουσες τάξεις της Ιταλίας. Ανυπόμονοι να βάλουν ξανά την Ιταλία «στο σωστό δρόμο», παράγοντες των ιταλικών δομών υιοθέτησαν τη βάναυση τακτική αντι-εξέγερσης του Γαλλικού στρατού στην Ινδοκίνα και την Αλγερία με σκοπό να διεξάγει το δικό της «ανορθόδοξο» πόλεμο έναντια στην εσωτερική ανυπακοή.

Μ' αυτή την ιδιότητα ο delle Chiaie έγινε ο «αρχι-οργανωτής του τρόμου». Σπουδαστής του φασίστα «πνευματικού» ιδεολόγου Julius Evola, («ο Μαρκούζε μας, μόνο που είναι καλύτερος») ο delle Chiaie απεχθανόταν την «μικροαστική ηθική». Όπως αναφέρει ένα φυλλάδιο της ομάδας του Εθνική Πρωτοπορία: «*Πριν βγάλουμε έξω τους άνδρες μας πρέπει να είναι ηθικά προετοιμασμένοι για να μάθουν να σπάνε κόκκαλα, ακόμα κι αυτού που γονατίζει κάτω και κλαίει*». Εμπλεκόμενος σε πολλά από τα χειρότερα τρομοκρατικά ξεσπάσματα στη σύγχρονη ιταλική ιστορία, ο delle Chiaie δούλεψε «μυστικός» με διαταγή συγκεκριμένων τομέων των υπηρεσιών ασφαλείας για να υλοποιηθεί η «στρατηγική της έντασης». [...] Η φασιστική διείσδυση, η προβοκάτσια και η αποσταθεροποίηση μιας γκάμας αριστερών και αναρχικών ομάδων, στις οποίες στήθηκαν σκευωρίες για την επακόλουθη βία, λειτούργησε μέσα στο περιβάλλον πλαίσιο της «στρατηγικής της έντασης» που προσάρτησε τα φονικά κίνητρα του φασισμού για τους δικούς της σκοπούς. Το πιο συγκλονιστικό απ' αυτά τα επεισόδια, η βόμβα στην Πιάτσα Φοντάνα, οδήγησε στη δολοφονία του οργανωτή του Μαύρου Σταυρού Giuseppe Pinelli που έγινε αθάνατος από τον Ντάριο Φο στον **Τυχαίο Θάνατο Ενός Αναρχικού**.

Δεδομένης της συνωμοτικής σιωπής και των πλανευτικών αμφιβολιών της ιταλικής πολιτικής, ο σχεδιασμός του «μαύρου δρόμου» (pista nera) δεν αντιπροσωπεύει κάποια χαμερπή αποστολή. Το εύρος και η ένταση της φασιστικής

3. Το 2001, δικαστήριο του Μιλάνο καταδίκασε τους Carlo Maria Maggi, το νεο-φασίστα ακτιβιστή Delfo Zorzi και το Giancarlo Rognoni για τη βόμβα στην Πιάτσα Φοντάνα. Ένας τέταρτος κατηγορούμενος, ο Carlo Di Giglio, που φέρεται ότι ήταν πληροφοριοδότης της CIA τον καιρό εκείνο, έγινε μάρτυρας για το κράτος και πήρε ασυλία.

4. *«Η έκδοση του βιβλίου **The Valpreda Papers**: Το ημερολόγιο της φυλακής του Pietro Valpreda είναι ένα σπουδαίο γεγονός, παρά την κακά πληροφορημένη εισαγωγή του Gaia Servadio, ενός δημοσιογράφου που προφανώς ούτε διάβασε το βιβλίο - φανταζόμενος, για παράδειγμα, ότι το Αναρχικό Κίνημα στην Ιταλία καταστράφηκε από τους Φασίστες και μετά αναβίωσε το 1968... στην Carrara!*

Ο Βαλπρέντα ξαφνικά και χωρίς λόγο μπλέχτηκε το 1969 σε μια δίκη που θα συγκλόνιζε την Ιταλία. Το νέο-Φασιστικό κίνημα (με τα αστυνομικά παρακλάδια του) είχε προσπαθήσει να πράξει ένα τριπλό πραξικόπημα - να συντρίψει το Αναρχικό κίνημα, να απλώσει τον τρόμο στην καρδιά της εργατικής τάξης, και να παρουσιάσει την ανάγκη για ένα κόμμα νόμου και τάξης. Οι λόγοι για την επίθεση στο Αναρχικό κίνημα ήταν επειδή δεν συμμετείχε στην κομματική πολιτική όπως το Κομμουνιστικό Κόμμα και έτσι δεν είχε «φίλους στα ψηλά». Ο τύπος είχε χτίσει για χρόνια μια ταμπέλα «κακής φήμης». Το πλήγμα του ελευθεριακού κινήματος θα έβλαπτε την «Αριστερά» γενικά χωρίς να αναμιγνύεται με την πολιτική του Κράτους. Και, τέλος, πιστευόταν ότι το Αναρχικό κίνημα θα απομονωνόταν, όπως όντως απομονώθηκε ο ίδιος ο Βαλπρέντα.

Σε ένα βαθμό αυτό γύρισε μπούμερανγκ πίσω στους Φασίστες, αλλά εξ αιτίας αυτού το Ιταλικό κράτος κράτησε τον Βαλπρέντα έγκλειστο για έξι χρόνια και κατέστρεψε τελείως τη ζωή του, αντί να παραδεχτεί την αθωότητά του και την όλη σκευωρία. Η συνωμοσία απέτυχε. Αλλά το Κράτος κόλλησε με τη δίκη.

Το βιβλίο δεν περιλαμβάνει την πλήρη ιστορία της βομβιστικής επίθεσης στο Μιλάνο που έβαλαν Φασίστες. Ο Βαλπρέντα δεν ήξερε τίποτα τότε. Το μόνο που ήξερε είναι ότι διαλέχτηκε μια μέρα και κατηγορήθηκε. Ο λόγος γι' αυτή την επιλογή δεν ήταν καν η λάθος ταυτότητα, που εν μέρει υπήρξε στις υποθέσεις Dreyfus και Sacco και Vanzetti, που ενισχύθηκαν κι από την προκατάληψη. Διαλέχτηκε επίτηδες επειδή ήταν μέλος μιας ομάδας φιλο-σιτουασιονιστικής στην οποία μπορούσαν [πιο] εύκολα να διεισδύσουν εχθρικά στοιχεία απ' ότι μια εργατοκεντρική αναρχική ομάδα, –ειδικά σε τοπική βάση όπως είναι στην Ιταλία. Ήταν χορευτής και έτσι θεωρήθηκε ότι δεν θα λάβαινε εργατική αλληλεγγύη. Διαλέχτηκε και έγινε το θύμα από τους Φασίστες που πραγματοποίησαν τη βομβιστική επίθεση στο Μιλάνο ενάντια σε ανθρώπους που επισκέπτονταν μια συνεργατική τράπεζα. Κάποιοι από τους δράστες –πολύ αργότερα, και μετά από μεγάλη πίεση– δικάζονται σήμερα. Αλλά το θύμα τους ο Βαλπρέντα δικαζόταν χρόνια κι αυτός –μετά τους σε ένα ή δύο θέματα, για παράδειγμα. Πόσο αρέσκονται στο να αποκηρύττουν οι συντηρητικές οργανώσεις!

Ο Βαλπρέντα δεν απαντάει στους αποδοκιμαστές του, και επιτίθεται στον ταξικό εχθρό. Υπάρχει μια στοιχειώδης αξιοπρέπεια που προσθέτει αφάνταστα σ' αυτή την τραγωδία. Αντιμέτωπος με τους άθλιους ψεύτες και αρσενικές πόρνες του ιταλικού τύπου, του οποίου οι υπαινιγμοί και τα κατάφωρα ψέματα, ενώ ήταν στη φυλακή ανυπεράσπιστος, θυμίζουν τη βαρβαρότητα της παλιάς διαπόμπευσης, διατήρησε αυτή την αξιοπρέπεια.

Οι παρατηρήσεις του μέσα από τη φυλακή είναι οξείς και ρίχνουν φως στην Ιταλία σήμερα. Η ανιδιοτέλειά του Βαλπρέντα τον έκανε σύμβολο αγώνα στη ζωή, συνδέθηκε με τον Πινέλι στο θάνατο. Ο ΠΙΝΕΛΙ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΕ - Ο ΒΑΛΠΡΕΝΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΘΩΟΣ - ΚΑΛΑΜΠΡΕΖΙ ΔΟΛΟΦΟΝΕ! Το σύνθημα αυτό φωνάχτηκε, γράφτηκε, τραγουδήθηκε σε όλη τη χώρα. Ο Καλαμπρέζι αντιμετώπισε σκληρή δικαιοσύνη (ή ίσως τον ξεφορτώθηκαν κάποιοι που φοβόντουσαν τη δικαιοσύνη). Αλλά ο Βαλπρέντα ζει. Στη φυλακή καταγράφει το σκηνικό των ιταλικών φυλακών - όπου οι έγκλειστοι σάπιζαν για χρόνια, και η ενοχή ή η αθωότητα είναι άσχετη. Μιλάει απλά μέσα από το κελί του και κινείται πάνω στον ταξικό αγώνα και τη μεγάλη συζήτηση πάνω στο σοσιαλισμό και την ελευθερία.

Μέσα από την προσωπική του τραγωδία και απόγνωση, την από-ηθικοποίηση που επιδιώκει η φυλακή, ο Βαλπρέντα συνεχίζει να αγωνίζεται. Χρησιμοποίησε το καθεστώς του σαν αναρχικός κρατούμενος, όχι για να ζητήσει προνόμια για τον εαυτό του σαν «πολιτικά διωκόμενος», αλλά για να σφυρηλατήσει το μήνυμα της ελευθερίας όχι μόνο σε άλλους κρατούμενους αλλά σε όλο τον κόσμο. Τη θέση του δεν την επέλεξε ο ίδιος. Ήταν εγκλωβισμένος και έπρεπε να αντιμετωπίσει το βασανιστήριο. Η επιλογή ήταν απλά να συναινέσει στο βασανιστήριο μίζερα ή να επιβεβαιώσει όχι μόνο την αθωότητά του αλλά την πίστη του. Διάλεξε το δεύτερο και γι' αυτό θα τον θυμούνται, αν επικρατήσει η κοινωνική δικαιοσύνη, όταν τα ονόματα των υποκριτών κατήγορων –όπως έλεγε ο Vanzetti– μόνο θα θυμίζουν εκείνο το καταραμένο παρελθόν όταν ο άνθρωπος ήταν λύκος προς άνθρωπο»,(Αλμπερτ Μέλτζερ - Cienfuegos Press Review 1, 1976).

5. Ο Stuart Christie στο βιβλίο του Stefano Delle Chiaie: **Portrait of a Black Terrorist** σκιαγραφεί το πορτρέτο αυτού του πράκτορα-δολοφόνου. «...οι πιο πολλοί Ιταλοί φασίστες δεν ικανοποιούνταν με το να διαλυθούν απλά με το θάνατο του Μουσολίνι το 1945. Όντως, καθώς η Αμερική αγωνιζόταν να "περιορίσει" τον Κομμουνισμό και να διατηρήσει τη στρατηγική της υπεροχή στη Μεσόγειο, οι Ιταλοί φασίστες ήταν ενεργά διαπλεκόμενοι με τις Αμερικανικές και Ιταλικές κυβερνήσεις με σκοπό να αντιμετωπίσουν, με κάθε μέσο, την απειλή ενός αναδυόμενου Κομμουνιστικού ...ξεις της Ιταλίας. Ανυπόμονοι να βάλουν ξανά την Ιταλία «στο σωστό δρόμο», παράγοντες των ιταλικών δομών υιοθέτησαν τη βάναυση τακτική αντι-εξέγερσης του Γαλλικού στρατού στην Ινδοκίνα και την Αλγερία με σκοπό να διεξάγει το δικό της «ανορθόδοξο» πόλεμο ενάντια στην εσωτερική ανυπακοή.

Μ' αυτή την ιδιότητα ο delle Chiaie έγινε ο «αρχι-οργανωτής του τρόμου». Σπουδαστής του φασίστα «πνευματικού» ιδεολόγου Julius Evola, («ο Μαρκούζε μας, μόνο που είναι καλύτερος») ο delle Chiaie απεχθανόταν την «μικροαστική ηθική». Όπως αναφέρει ένα φυλλάδιο της ομάδας του Εθνική Πρωτοπορία: *«Πριν βγάλουμε έξω τους άνδρες μας πρέπει να είναι ηθικά προετοιμασμένοι για να μάθουν να σπάνε κόκκαλα, ακόμα κι αυτού που γονατίζει κάτω και κλαίει»*. Εμπλεκόμενος σε πολλά από τα χειρότερα τρομοκρατικά ξεσπάσματα στη σύγχρονη ιταλική ιστορία, ο delle Chiaie δούλεψε «μυστικός» με διαταγή συγκεκριμένων τομέων των υπηρεσιών ασφαλείας για να υλοποιηθεί η «στρατηγική της έντασης». [...] Η φασιστική διείσδυση, η προβοκάτσια και η αποσταθεροποίηση μιας γκάμας αριστερών και αναρχικών ομάδων, στις οποίες στήθηκαν σκευωρίες για την επακόλουθη βία, λειτούργησε μέσα στο περιβάλλον πλαίσιο της «στρατηγικής της έντασης» που προσάρτησε τα φονικά κίνητρα του φασισμού για τους δικούς της σκοπούς. Το πιο συγκλονιστικό απ' αυτά τα επεισόδια, η βόμβα στην Πιάτσα Φοντάνα, οδήγησε στη δολοφονία του οργανωτή του Μαύρου Σταυρού Giuseppe Pinelli που έγινε αθάνατος από τον Ντάριο Φο στον **Τυχαίο Θάνατο Ενός Αναρχικού**.

Δεδομένης της συνωμοτικής σιωπής και των πλανευτικών αμφιβολιών της ιταλικής πολιτικής, ο σχεδιασμός του «μαύρου δρόμου» (pista nera) δεν αντιπροσωπεύει κάποια χαμερπή αποστολή. Το εύρος και η ένταση της φασιστικής τρομοκρατίας στην Ιταλία συνιστά ένα μοναδικό φαινόμενο στα χρονικά της Ευρωπαϊκής ιστορίας. Ενώ ο Κρίστυ περιστασιακά υπεραπλουστεύει την πολυπλοκότητα της διάχυτης σχέσης ανάμεσα στον Ιταλικό φασισμό και το κράτος, υποτιμώντας έτσι το χώρο του φασισμού για μανούβρες, η ανάλυση που κάνει για τη συνενοχή του κράτους σ' αυτές τις πράξεις τρόμου πηγάζει από αμέτρητες έρευνες του Κοινοβουλίου. Έτσι το βιβλίο του παραμένει ένα απαραίτητο αλφαβητάρι για όσους ενδιαφέρονται για πολιτική και ψυχολογική χρήση της τρομοκρατίας στην Ιταλία.

Ο Κρίστυ δημοσίευσε αυτή τη βιογραφία το 1984. Τρία χρόνια μετά ο delle Chiaie εκδόθηκε από τη Βενεζουέλα. Του δόθηκαν «*ειδικά δικαστικά προνόμια*» και «*απαλλάγη απ' όλες τις κατηγορίες*». [Black Papers No. 1, Anarchy Magazine/Refract Publications: Λονδίνο, 1984]

Αναρχικός Πυρήνας ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

ΧΑΜΕΝΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΣΟΙ ΕΞΕΓΕΙΡΟΝΤΑΙ, ΑΛΛΑ ΟΣΟΙ ΠΑΡΑΔΙΝΟΝΤΑΙ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ

Ένα χρόνο μετά πολιτικοί και κομματάρχες, δημοσιογράφοι και οικονομολόγοι, διανοούμενοι και καθηγητές πανεπιστημίου μας διαβεβαιώνουν ότι «έψαξαν» καλά τι είναι αυτό που απέμεινε από τον περσινό Δεκέμβρη, τι σήμαινε τελικά η εξέγερση του Δεκέμβρη.

Και δεν δείχνουν να διαφωνούν διόλου. Ήταν το «ξεπερασμένο παρελθόν» βεβαιώνουν ορισμένοι, που «δεν μπορεί να γεννήσει τίποτα», ήταν η «παραλυσία ενός ανίκανου» και τάχα ενοχικού κράτους, ήταν η «διάλυση του κοινωνικού ιστού» και η αποθέωση του «εκβαρβαρισμού της κοινωνίας», αλλά και ένα μάθημα που δεν πρέπει να ξεχάσουν ποτέ οι φύλακες του νόμου και της τάξης, ώστε να είναι πλέον και για πάντα «επαρκείς».

Μαζί τους και οι κάθε είδους βολεμένοι και χορτασμένοι, αλλά και πάντα αχόρταγοι, που νομίζουν ότι η απόκτηση πλούτου είναι το μέλημα κάθε ανθρώπου, που δεν μπορούν να πιστέψουν ότι ο καθένας δεν είναι διατεθειμένος να πουλήσει τα πάντα γι' αυτό το σκοπό, που νομίζουν ότι το πλιάτσικο και οι λεηλασίες των μεταναστών, –αλλά όχι μόνο- οφείλονταν αποκλειστικά στη λαχτάρα τους να απλώσουν το χέρι στην αφθονία των αγαθών από την οποία είναι αποκλεισμένοι.

Και είναι φυσικό γιατί δεν μπορούν ούτε για μια στιγμή να νιώσουν τις ελπίδες, που ανθίζουν κάθε στιγμή που εξαφανίζεται ο φόβος, που σπέρνει η κάθε εξουσία. Γιατί δεν μπορούν να διανοηθούν την ανάσα ζωής, που πηγάζει από την συντριβή του μύθου της εξουσιαστικής παντοδυναμίας, από το όνειρο ζωής για ένα κόσμο λεύτερο, από την ακλόνητη πεποίθηση ότι τα πράγματα δεν «θα είναι για πάντα έτσι». Ένα όνειρο που δεν μπορούν να το αλλοιώσουν οι κάθε λογής βδέλλες που συνηθίζουν να τρέφονται από την ζωντάνια και την δημιουργικότητα όσων αγωνίζονται σ' αυτή και μόνο σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Ναι, δεν μπορούν να κρύψουν ότι είναι ακόμα ταραγμένοι.

Γιατί ήταν τα παιδιά του καθενός που πετροβολούσαν τα αστυνομικά τμήματα από την Αλεξανδρούπολη μέχρι και την Κρήτη, γιατί ήταν τόσο διαφορετικοί μεταξύ τους άνθρωποι, -αλλά και τόσο ίδιοι-, όλοι αυτοί που έκρυψαν το πρόσωπο τους για να κραυγάσουν πόσο κοντά μπορούν να βρεθούν, όταν θελήσουν να ενώσουν την οργή και το θυμό τους ενάντια στους δυνάστες τους.

Ναι, μπορούν οι κάθε είδους «σοφοί» να δείχνουν με το δάκτυλο τους νέους με τα μαύρα ρούχα, που τους είπανε «αλήτες» κάποτε και τους ξαναλένε «αλήτες» σήμερα κουνώντας τάχα περίλυπα το κεφάλι για το κατάντημα της νεολαίας.

Άλλο τόσο μπορούν να τους ακολουθούν με τον τρόπο τους όλοι εκείνοι οι αριστεροί που συμπαθούν λέει τα αίτια της εξέγερσης, εννοώντας πέρα από τις ασυναρτησίες τους ότι είναι σε θέση να οδηγήσουν τους νέους στα μονοπάτια της πολιτικής, στα πλυντήρια της αφομοίωσης, στον συμβιβασμό και στην παραίτηση.

Είναι αυτή η ίδια, μια και απαράλλακτη, αριστερά που εχθρευόταν και εχθρεύεται κάθε εκδήλωση ανυποταξίας των νέων. Η ίδια και απαράλλακτη αριστερά που πάσχιζε ανέκαθεν και πασχίζει να φέρει πίσω στην κομματική στάνη τους νέους, που αηδιάζουν από κάθε είδους πολιτική από κάθε είδους αριστερά κόμματα.

Είναι αυτή η ίδια και απαράλλακτη στο πέρασμα του χρόνου αριστερά που θέλει να αλλάξει μυαλά στους νέους, που βλέπουν στο αποκρουστικό πρόσωπο κάθε πολιτικού ζωγραφισμένη την υποκρισία και το ψέμα. Τους νέους που αηδιάζουν όλο και περισσότερο από την γλίτσα του κάθε εξουσιαστή, που βεβαιώνει ότι κατανοεί τις «ευαισθησίες» της νέας γενιάς.

Είναι η κάθε απόχρωση αριστερά που βρίσκει βέβαια «άγουρο» τον «χαμό» ενός έφηβου από αστυνομικά πυρά, αλλά κατά πως της αρμόζει καταδικάζει ταυτόχρονα την βία κα-

ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ 2009: Η ΦΑΡΣΑ ΤΩΝ "ΟΙΚΟ"-ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ

Όπως αναμενόταν από αρκετούς η σύνοδος κορυφής του ΟΗΕ για τις κλιματικές αλλαγές απέτυχε παταγωδώς στο να υπάρξει μια ελάχιστη δεσμευτική συμφωνία μεταξύ των κύριων ρυπαντών κρατών. Αρκετές μέρες πριν τη σύνοδο ο Τζέιμς Χάνσεν, διευθυντής του Ινστιτούτου Διαστημικών Μελετών Γκόνταρντ της NASA, είχε δηλώσει στους «Τάιμς του Λονδίνου»(03/12/09) ότι η σύνοδος δεν θα είναι παρά μια «φάρσα», επειδή αναζητεί λύση στο πρόβλημα της κλιματικής αλλαγής μέσω του μηχανισμού εμπορίας ρύπων. Στην ουσία, τόνισε, τα ανεπτυγμένα κράτη θέλουν να αγοράζουν «συγχωροχάρτια», δίνοντας μικροποσά στις αναπτυσσόμενες χώρες, για να συνεχίσουν τη ρύπανση και την επιβάρυνση της ατμόσφαιρας, σαν να μην τρέχει τίποτε. Όπως είπε, «το θεμελιώδες πρόβλημα είναι ότι τα ορυκτά καύσιμα αποτελούν τη φθηνότερη μορφή ενέργειας. Όσο υπάρχουν, αναπόφευκτα θα χρησιμοποιούνται». Πράγματι, οι μη αποφάσεις που πάρθηκαν στις 19 Δεκέμβρη, με τελικό κείμενο που προτάθηκε από τον Μπαράκ Ομπάμα σε συνεργασία με την Κίνα, τη Βραζιλία, την Ινδία και τη Νότια Αφρική φανερώνουν την υποκρισία για ακόμη μια φορά των εξουσιαστών. Ένας Ομπάμα ο οποίος προβαλλόταν ως ο «πράσινος» πρόεδρος που ενδιαφέρεται για τη σωτηρία του πλανήτη και ο οποίος λίγες μέρες πριν είχε παραλάβει το νόμπελ ειρήνης από την Ακαδημία του Όσλο. Δύο φάρσες σε λίγες μέρες... Στο κείμενο συμφωνίας (;), στο οποίο πρόβαλαν αντιρρήσεις οι: Κούβα, Βενεζουέλα, Βολιβία, Σουδάν και Νικαράγουα, δεν υπάρχουν αριθμητικοί στόχοι για τη μείωση των εκπομπών άνθρακα, όπως και τα σχέδια

Σάββατο 5/12: Πορεία 20.000 ατόμων στο Λονδίνο.

Κυριακή 6/12: Ξεκινούν οι εργασίες της συνόδου.

Τετάρτη 9/12: Ένας σταθμός της Shell δέχεται επίθεση στο Lund της Σουηδίας, κοντά στα σύνορα με τη Δανία. Εμπρηστικοί μηχανισμοί τοποθετούνται και καταστρέφουν μέρος του σταθμού, εν όψει της Συνόδου.

Επίσης, αστυνομικοί εισβάλλουν και κλειδώνουν περίπου 200 ακτιβιστές σε κατάληψη στέγης για 2 ώρες και πραγματοποιούν έρευνα που κατέληξε στην κατάσχεση αντικειμένων που θα μπορούσαν, όπως ανακοίνωσαν, να χρησιμοποιηθούν σε ενέργειες «πολιτικής ανυπακοής», όπως ασπίδες, βόμβες μπογιάς, εννέα μεταλλικά κλουβιά με ρόδες (που μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως σκάλες) και διάφορα εργαλεία.

Σάββατο 12/12: Διαδηλώσεις πραγματοποιούνται σε όλο τον κόσμο. Στην Κοπεγχάγη 100.000 διαδηλωτές, συμμετέχουν στην πορεία. Σε 60 συλλήψεις προέβη ήδη από την έναρξη της πορείας η δανεζική αστυνομία, ενώ 11 διαδηλωτές τέθηκαν υπό κράτηση για προληπτικούς λόγους ως ύποπτοι για εγκληματικές ενέργειες.

σκοπό, που νομίζουν ότι το πλιάτσικο και οι λεηλασίες των μεταναστών, –αλλά όχι μόνο- οφείλονταν αποκλειστικά στη λαχτάρα τους να απλώσουν το χέρι στην αφθονία των αγαθών από την οποία είναι αποκλεισμένοι.

Και είναι φυσικό γιατί δεν μπορούν ούτε για μια στιγμή να νιώσουν τις ελπίδες, που ανθίζουν κάθε στιγμή που εξαφανίζεται ο φόβος, που σπέρνει η κάθε εξουσία. Γιατί δεν μπορούν να διανοηθούν την ανάσα ζωής, που πηγάζει από την συντριβή του μύθου της εξουσιαστικής παντοδυναμίας, από το όνειρο ζωής για ένα κόσμο λεύτερο, από την ακλόνητη πεποίθηση ότι τα πράγματα δεν «θα είναι για πάντα έτσι». Ένα όνειρο που δεν μπορούν να το αλλοιώσουν οι κάθε λογής βδέλλες που συνηθίζουν να τρέφονται από την ζωντάνια και την δημιουργικότητα όσων αγωνίζονται σ' αυτή και μόνο σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Ναι, δεν μπορούν να κρύψουν ότι είναι ακόμα ταραγμένοι.

Γιατί ήταν τα παιδιά του καθενός που πετροβολούσαν τα αστυνομικά τμήματα από την Αλεξανδρούπολη μέχρι και την Κρήτη, γιατί ήταν τόσο διαφορετικοί μεταξύ τους άνθρωποι, -αλλά και τόσο ίδιοι-, όλοι αυτοί που έκρυψαν το πρόσωπο τους για να κραυγάσουν πόσο κοντά μπορούν να βρεθούν, όταν θελήσουν να ενώσουν την οργή και το θυμό τους ενάντια στους δυνάστες τους.

Ναι, μπορούν οι κάθε είδους «σοφοί» να δείχνουν με το δάκτυλο τους νέους με τα μαύρα ρούχα, που τους είπανε «αλήτες» κάποτε και τους ξαναλένε «αλήτες» σήμερα κουνώντας τάχα περίλυπα το κεφάλι για το κατάντημα της νεολαίας.

Άλλο τόσο μπορούν να τους ακολουθούν με τον τρόπο τους όλοι εκείνοι οι αριστεροί που συμπαθούν λέει τα αίτια της εξέγερσης, εννοώντας πέρα από τις ασυναρτησίες τους ότι είναι σε θέση να οδηγήσουν τους νέους στα μονοπάτια της πολιτικής, στα πλυντήρια της αφομοίωσης, στον συμβιβασμό και στην παραίτηση.

Είναι αυτή η ίδια, μια και απαράλλακτη, αριστερά που εχθρευόταν και εχθρεύεται κάθε εκδήλωση ανυποταξίας των νέων. Η ίδια και απαράλλακτη αριστερά που πάσχιζε ανέκαθεν και πασχίζει να φέρει πίσω στην κομματική στάνη τους νέους, που αηδιάζουν από κάθε είδους πολιτική από κάθε είδους αριστερά κόμματα.

Είναι αυτή η ίδια και απαράλλακτη στο πέρασμα του χρόνου αριστερά που θέλει να αλλάξει μυαλά στους νέους, που βλέπουν στο αποκρουστικό πρόσωπο κάθε πολιτικού ζωγραφισμένη την υποκρισία και το ψέμα. Τους νέους που αηδιάζουν όλο και περισσότερο από την γλίτσα του κάθε εξουσιαστή, που βεβαιώνει ότι κατανοεί τις «ευαισθησίες» της νέας γενιάς.

Είναι η κάθε απόχρωσης αριστερά που βρίσκει βέβαια «άγουρο» τον «χαμό» ενός εφήβου από αστυνομικά πυρά, αλλά κατά πως της αρμόζει καταδικάζει ταυτόχρονα την βία κατά της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας του κράτους γενικότερα και των συμβόλων του.

Η ευχή τους, λοιπόν, είναι κοινή: «Ποτέ πια Δεκέμβρης»!!! Δεν ήταν παρά ένα ακόμα παρατράγουδο της ιστορίας, που δεν θα επαναληφθεί.

Και όμως δεν μας ξεγελούν. Γιατί είδαμε τον πανικό τους όταν είδαν να βαδίζουν μαζί οι πεινασμένοι και τα «χορτασμένα καλόπαιδα», που μεγάλωσε η γενιά του '60, οι εξαθλιωμένοι μετανάστες, οι φτωχοδιάβολοι και οι τρελαμένοι των πόλεων, οι αναρχικοί και οι κατά πως νόμιζε η εξουσία κλεισμένοι στα γραφειάκια τους μισθοσυντήρητοι, αλλά και άνθρωποι κάθε ηλικίας. Γιατί είδαμε τον τρόμο τους απέναντι σε ένα πράγματι οργισμένο πλήθος ανθρώπων που άλωσε τους δρόμους με ανείπωτο μίσος απέναντι σε εκείνους που θεωρούσε υπεύθυνους για διαφόρου είδους δεινά.

Καταλαβαίνουμε ότι δεν θα σταματήσουν να ανησυχούν αν δεν σβήσουν όσα γέννησε ο Δεκέμβρης. Κατανοούμε γιατί σκάβουν να βρουν τις ρίζες του, γιατί δεν θα σταματήσουν να κυνηγούν όσους δεν μετανόησαν για όσα καταλύθηκαν, αν δεν κάνουν όλους τους υπόλοιπους να πιστέψουν ότι είναι καλύτερα από εδώ και στο εξής να σκύψουν το κεφάλι.

Επιστρατεύουν έναν χρόνο μετά ένα ολόκληρο στρατό, που καταλαμβάνει κάθε γωνιά του ευρύτερου κέντρου της Αθήνας, προχωρούν σε εκατοντάδες προσαγωγές και δεκάδες συλλήψεις και ξυλοδαρμούς, εισβάλλουν σε χώρους αναρχικών θέλοντας να τρομοκρατήσουν ευρύτερα.

Αλλά εμείς δεν σκοπεύουμε ούτε να ξεχάσουμε, ούτε να σταματήσουμε. Το αντίθετο μάλιστα. Με πείσμα θα συνεχίσουμε να καταγράφουμε στιγμή τη στιγμή, σύγκρουση με τη σύγκρουση, εξέγερση με την εξέγερση τα όνειρα των ανθρώπων για ένα μέλλον που δεν παραχωρείται, δεν παζαρεύεται. Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε μ' όλα τα μέσα

δηλώσει στους «Τάιμς του Λονδίνου»(03/12/09) ότι η σύνοδος δεν θα είναι παρά μια «φάρσα», επειδή αναζητεί λύση στο πρόβλημα της κλιματικής αλλαγής μέσω του μηχανισμού εμπορίας ρύπων. Στην ουσία, τόνισε, τα ανεπτυγμένα κράτη θέλουν να αγοράζουν «συγχωροχάρτια», δίνοντας μικροποσά στις αναπτυσσόμενες χώρες, για να συνεχίσουν τη ρύπανση και την επιβάρυνση της ατμόσφαιρας, σαν να μην τρέχει τίποτε. Όπως είπε, «το θεμελιώδες πρόβλημα είναι ότι τα ορυκτά καύσιμα αποτελούν τη φθηνότερη μορφή ενέργειας. Όσο υπάρχουν, αναπόφευκτα θα χρησιμοποιούνται». Πράγματι, οι μη αποφάσεις που πάρθηκαν στις 19 Δεκέμβρη, με τελικό κείμενο που προτάθηκε από τον Μπαράκ Ομπάμα σε συνεργασία με την Κίνα, τη Βραζιλία, την Ινδία και τη Νότια Αφρική φανερώνουν την υποκρισία για ακόμη μια φορά των εξουσιαστών. Ένας Ομπάμα ο οποίος προβαλλόταν ως ο «πράσινος» πρόεδρος που ενδιαφέρεται για τη σωτηρία του πλανήτη και ο οποίος λίγες μέρες πριν είχε παραλάβει το νόμπελ ειρήνης από την Ακαδημία του Όσλο. Δύο φάρσες σε λίγες μέρες… Στο κείμενο συμφωνίας (;), στο οποίο πρόβαλαν αντιρρήσεις οι: Κούβα, Βενεζουέλα, Βολιβία, Σουδάν και Νικαράγουα, δεν υπάρχουν αριθμητικοί στόχοι για τη μείωση των εκπομπών άνθρακα, όπως και τα σχέδια μετριασμού των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου δεν παρουσιάζουν δεσμευτικό χαρακτήρα.

Φυσικά να τονίσουμε ότι και οι ηγέτες των αναπτυσσόμενων μεγάλων ρυπαντών χωρών όπως Κίνα, Ινδία δεν επιθυμούν καμία μείωση στις εκπομπές των ρύπων, προβάλλοντας το επιχείρημα της δικής τους «δικαιωματικής» συμμετοχής στη ρύπανση, όπως για πολλές δεκαετίες πράττουν τα αναπτυγμένα κράτη. Γνωρίζουμε, βέβαια, πολύ καλά ότι λόγω της σημερινής παγκόσμιας οικονομικής διάρθρωσης ακόμη και αν οι Κίνα-Ινδία είχαν διαφορετική άποψη ως προς τους ρύπους, οι πολυεθνικές εταιρίες που έχουν επενδύσει στις περιοχές αυτές δεν θα τους επέτρεπαν τέτοια τακτική.

Καθ' όλη τη διάρκεια της συνόδου πραγματοποιούνται πορείες και άλλες δράσεις, όχι μόνο στην Κοπεγχάγη αλλά και αλλού. Αναλυτικά:

σμοί τοποθετούνται και καταστρέφουν μέρος του σταθμού, εν όψει της Συνόδου.

Επίσης, αστυνομικοί εισβάλλουν και κλειδώνουν περίπου 200 ακτιβιστές σε κατάληψη στέγης για 2 ώρες και πραγματοποιούν έρευνα που κατέληξε στην κατάσχεση αντικειμένων που θα μπορούσαν, όπως ανακοίνωσαν, να χρησιμοποιηθούν σε ενέργειες «πολιτικής ανυπακοής», όπως ασπίδες, βόμβες μπογιάς, εννέα μεταλλικά κλουβιά με ρόδες (που μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως σκάλες) και διάφορα εργαλεία.

Σάββατο 12/12: Διαδηλώσεις πραγματοποιούνται σε όλο τον κόσμο. Στην Κοπεγχάγη 100.000 διαδηλωτές, συμμετέχουν στην πορεία. Σε 60 συλλήψεις προέβη ήδη από την έναρξη της πορείας η δανεζική αστυνομία, ενώ 11 διαδηλωτές τέθηκαν υπό κράτηση για προληπτικούς λόγους ως ύποπτοι για εγκληματικές ενέργειες.

Η παρουσία του black bloc είναι αισθητή με συνθήματα, όπως: «**No nation-no border-fight law and order**», «**Our climate not your business**», «**One solution -REVOLUTION**», ενώ στη κεφαλή υπάρχει πανώ που γράφει «**no one is illegal**». Διασχίζοντας το οικονομικό κέντρο της πόλης έγιναν μικροφθορές σε διάφορα κτήρια και φωνάζοντας ταυτόχρονα από το bloc: «**A-Anti-Anticapitalista**». Παράλληλα σπάζονται ορισμένες τράπεζες και το υπουργείο εξωτερικών και η πορεία συνεχίζει προς τη πλατεία Christian M?llers Plads χωρίς άλλες επιθέσεις. Ξαφνικά, όμως, το μπλοκ πλευρίζεται και δέχεται επίθεση από τους μπάτσους. Ουσιαστικά εγκλωβίζεται όλο το μπλοκ και πραγματοποιούνται 913 προσαγωγές. Ο τρόπος που οι προσαχθέντες παρατάσσονται στην άσφαλτο επί ώρες σε πολύ χαμηλές θερμοκρασίες θυμίζει Γκουαντάναμο. Το βράδι της ίδιας μέρας 400 αλληλέγγυοι πραγματοποιούν συγκέντρωση ζητώντας την απελευθέ-

Αλλά τόσο μπορούν να τους ακολουθούν με τον τρόπο τους όλοι εκείνοι οι αριστεροί που συμπαθούν λέει τα αίτια της εξέγερσης, εννοώντας πέρα από τις ασυναρτησίες τους ότι είναι σε θέση να οδηγήσουν τους νέους στα μονοπάτια της πολιτικής, στα πλυντήρια της αφομοίωσης, στον συμβιβασμό και στην παραίτηση.

Είναι αυτή η ίδια, μια και απαράλλακτη, αριστερά που εχθρευόταν και εχθρεύεται κάθε εκδήλωση ανυποταξίας των νέων. Η ίδια και απαράλλακτη αριστερά που πάσχιζε ανέκαθεν και πασχίζει να φέρει πίσω στην κομματική στάνη τους νέους, που αηδιάζουν από κάθε είδους πολιτική από κάθε είδους αριστερά κόμματα.

Είναι αυτή η ίδια και απαράλλακτη στο πέρασμα του χρόνου αριστερά που θέλει να αλλάξει μυαλά στους νέους, που βλέπουν στο αποκρουστικό πρόσωπο κάθε πολιτικού ζωγραφισμένη την υποκρισία και το ψέμα. Τους νέους που αηδιάζουν όλο και περισσότερο από την γλίτσα του κάθε εξουσιαστή, που βεβαιώνει ότι κατανοεί τις «ευαισθησίες» της νέας γενιάς.

Είναι η κάθε απόχρωσης αριστερά που βρίσκει βέβαια «άγουρο» τον «χαμό» ενός έφηβου από αστυνομικά πυρά, αλλά κατά πως της αρμόζει καταδικάζει ταυτόχρονα την βία κατά της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας του κράτους γενικότερα και των συμβόλων του.

Η ευχή τους, λοιπόν, είναι κοινή: «Ποτέ πια Δεκέμβρης»!!! Δεν ήταν παρά ένα ακόμα παρατράγουδο της ιστορίας, που δεν θα επαναληφθεί.

Και όμως δεν μας ξεγελούν. Γιατί είδαμε τον πανικό τους όταν είδαν να βαδίζουν μαζί οι πεινασμένοι και τα «χορτασμένα καλόπαιδα», που μεγάλωσε η γενιά του '60, οι εξαθλιωμένοι μετανάστες, οι φτωχοδιάβολοι και οι τρελαμένοι των πόλεων, οι αναρχικοί και οι κατά πως νόμιζε η εξουσία κλεισμένοι στα γραφειάκια τους μισθοσυντήρητοι, αλλά και άνθρωποι κάθε ηλικίας. Γιατί είδαμε τον τρόμο τους απέναντι σε ένα πράγματι οργισμένο πλήθος ανθρώπων που άλωσε τους δρόμους με ανείπωτο μίσος απέναντι σε εκείνους που θεωρούσε υπεύθυνους για διαφόρου είδους δεινά.

Καταλαβαίνουμε ότι δεν θα σταματήσουν να ανησυχούν αν δεν σβήσουν όσα γέννησε ο Δεκέμβρης. Κατανοούμε γιατί σκάβουν να βρουν τις ρίζες του, γιατί δεν θα σταματήσουν να κυνηγούν όσους δεν μετανόησαν για όσα καταλύθηκαν, αν δεν κάνουν όλους τους υπόλοιπους να πιστέψουν ότι είναι καλύτερα από εδώ και στο εξής να σκύψουν το κεφάλι.

Επιστρατεύουν έναν χρόνο μετά ένα ολόκληρο στρατό, που καταλαμβάνει κάθε γωνιά του ευρύτερου κέντρου της Αθήνας, προχωρούν σε εκατοντάδες προσαγωγές και δεκάδες συλλήψεις και ξυλοδαρμούς, εισβάλλουν σε χώρους αναρχικών θέλοντας να τρομοκρατήσουν ευρύτερα.

Αλλά εμείς δεν σκοπεύουμε ούτε να ξεχάσουμε, ούτε να σταματήσουμε. Το αντίθετο μάλιστα. Με πείσμα θα συνεχίσουμε να καταγράφουμε στιγμή τη στιγμή, σύγκρουση με τη σύγκρουση, εξέγερση με την εξέγερση τα όνειρα των ανθρώπων για ένα μέλλον που δεν παραχωρείται, δεν παζαρεύεται. Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε μ' όλα τα μέσα γνωρίζοντας ότι την επόμενη φορά οι άνθρωποι που θα ξεσηκωθούν θα βρουν τους τρόπους να χαρούν τον ξεσηκωμό τους, ότι θα γιορτάσουν το γκρέμισμα των εξουσιαστικών ειδώλων. Ελπίζουμε ότι η ικανοποίηση θα δώσει την θέση της στο μίσος, και η συγκρουσιακή δράση θα είναι ένα μόνο μέρος της δημιουργικότητας τους.

Και τότε θα γιορτάσουμε εκείνη την εξέγερση, την προηγούμενη και όλες τις παλαιότερες και μαζί μ' αυτές κάθε στιγμή ανυποταξίας και σύγκρουσης με την εξουσία για να συνεχίσουμε ακόμα πιο περήφανα, ακόμα πιο επίμονα να βαδίζουμε στο δρόμο για την αναρχία.

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΦΟΔΟ ΣΤΟΝ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΧΩΡΟ ΡΕΣΑΛΤΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ, ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ 6ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2009

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ

7/12/2009 — Συσπείρωση Αναρχικών

καν στις 19 Δεκέμβρη, με τελικό κείμενο που προτάθηκε από τον Μπαράκ Ομπάμα σε συνεργασία με την Κίνα, τη Βραζιλία, την Ινδία και τη Νότια Αφρική φανερώνουν την υποκρισία για ακόμη μια φορά των εξουσιαστών. Ένας Ομπάμα ο οποίος προβαλλόταν ως ο «πράσινος» πρόεδρος που ενδιαφέρεται για τη σωτηρία του πλανήτη και ο οποίος λίγες μέρες πριν είχε παραλάβει το νόμπελ ειρήνης από την Ακαδημία του Όσλο. Δύο φάρσες σε λίγες μέρες… Στο κείμενο συμφωνίας (;), στο οποίο πρόβαλαν αντιρρήσεις οι: Κούβα, Βενεζουέλα, Βολιβία, Σουδάν και Νικαράγουα, δεν υπάρχουν αριθμητικοί στόχοι για τη μείωση των εκπομπών άνθρακα, όπως και τα σχέδια μετριασμού των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου δεν παρουσιάζουν δεσμευτικό χαρακτήρα.

Φυσικά να τονίσουμε ότι και οι ηγέτες των αναπτυσσόμενων μεγάλων ρυπαντών χωρών όπως Κίνα, Ινδία δεν επιθυμούν καμία μείωση στις εκπομπές των ρύπων, προβάλλοντας το επιχείρημα της δικής τους «δικαιωματικής» συμμετοχής στη ρύπανση, όπως για πολλές δεκαετίες πράττουν τα αναπτυγμένα κράτη. Γνωρίζουμε, βέβαια, πολύ καλά ότι λόγω της σημερινής παγκόσμιας οικονομικής διάρθρωσης ακόμη και αν οι Κίνα-Ινδία είχαν διαφορετική άποψη ως προς τους ρύπους, οι πολυεθνικές εταιρίες που έχουν επενδύσει στις περιοχές αυτές δεν θα τους επέτρεπαν τέτοια τακτική.

Καθ' όλη τη διάρκεια της συνόδου πραγματοποιούνται πορείες και άλλες δράσεις, όχι μόνο στην Κοπεγχάγη αλλά και αλλού. Αναλυτικά:

να που κατέληξε στην κατάσχεση αντικειμένων που θα μπορούσαν, όπως ανακοίνωσαν, να χρησιμοποιηθούν σε ενέργειες «πολιτικής ανυπακοής», όπως ασπίδες, βόμβες μπογιάς, εννέα μεταλλικά κλουβιά με ρόδες (που μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως σκάλες) και διάφορα εργαλεία.

Σάββατο 12/12: Διαδηλώσεις πραγματοποιούνται σε όλο τον κόσμο. Στην Κοπεγχάγη 100.000 διαδηλωτές, συμμετέχουν στην πορεία. Σε 60 συλλήψεις προέβη ήδη από την έναρξη της πορείας η δανεζική αστυνομία, ενώ 11 διαδηλωτές τέθηκαν υπό κράτηση για προληπτικούς λόγους ως ύποπτοι για εγκληματικές ενέργειες.

Η παρουσία του black bloc είναι αισθητή με συνθήματα, όπως: «**No nation-no border-fight law and order**», «**Our climate not your business**», «**One solution -REVOLUTION**», ενώ στη κεφαλή υπάρχει πανό που γράφει «**no one is illegal**». Διασχίζοντας το οικονομικό κέντρο της πόλης έγιναν μικροφθορές σε διάφορα κτήρια και φωνάζοντας ταυτόχρονα από το bloc: «**A-Anti-Anticapitalista**». Παράλληλα σπάζονται ορισμένες τράπεζες και το υπουργείο εξωτερικών και η πορεία συνεχίζει προς τη πλατεία Christian M?llers Plads χωρίς άλλες επιθέσεις. Ξαφνικά, όμως, το μπλοκ πλευρίζεται και δέχεται επίθεση από τους μπάτσους. Ουσιαστικά εγκλωβίζεται όλο το μπλοκ και πραγματοποιούνται 913 προσαγωγές. Ο τρόπος που οι προσαχθέντες παρατάσσονται στην άσφαλτο επί ώρες σε πολύ χαμηλές θερμοκρασίες θυμίζει Γκουαντάναμο. Το βράδι της ίδιας μέρας 400 αλληλέγγυοι πραγματοποιούν συγκέντρωση ζητώντας την απελευθέρωση των συλληφθέντων. Τελικά κατηγορίες απαγγέλονται σε 13 άτομα.

Κυριακή 13/12: Πορεία 30.000 ατόμων και 200 προσαγωγές.

Δευτέρα 14/12: Πορεία 2.000 ατόμων προς το υπουργείο Άμυνας για το άνοιγμα των συνόρων για πρόσφυγες λόγω κλιματιστικών συνθηκών.

Τετάρτη 16/12: Πορεία 1.000 ατόμων προς το συνεδριακό κέντρο με 200 προσαγωγές περίπου, χωρίς προηγούμενα να έχουν εκδηλωθεί συγκρούσεις.